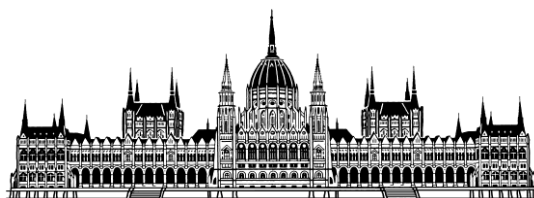

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Gúr Nándor,
Ikotity István, Móring József Attila*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	25897
Napirend előtti felszólalók:	
<i>Kunhalmi Ágnes</i> (MSZP).....	25897
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25899
<i>Ikotity István</i> (LMP).....	25901
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25903
<i>Szászfalvi László</i> (KDNP).....	25905
<i>Dr. Rétvári Bence</i> emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	25906
<i>Egyed Zsolt</i> (Jobbik).....	25908
<i>Zsigó Róbert</i> földművelésügyi minisztériumi államtitkár	25910
<i>Dr. Gulyás Gergely</i> (Fidesz).....	25912
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára válasza	25914
Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményben Részes Feleinek 21. Konferenciáján elfogadott Párizsi Megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat zárószavazása	25915
A pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25915
A Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25916
Az állami tisztviselőkről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	25916
Az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételtől szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	25918
Döntés önálló indítványok tárgysorozatba vételéről	25918
A Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet között az Egészségügyi Világszervezet Budapesti Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	25919
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előterjesztője	25919
Felszólalók:	
<i>Dunai Mónika</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25921
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25922
<i>Dr. Lukács László György</i> , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25923
<i>Nyitrai Zsolt</i> (Fidesz)	25926
<i>Dr. Legény Zsolt</i> (MSZP)	25926
<i>Teleki László</i> (MSZP)	25927
<i>Gúr Nándor</i> (MSZP)	25928
Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter előterjesztői válasza.....	25929
Az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásával kapcsolatos követelményekről szóló határozati javaslat általános vitája	25930
Dr. Schiffer András (LMP), a napirendi pont előterjesztője	25930
Felszólalók:	
<i>Szijjártó Péter</i> külgazdasági és külügyminiszter	25939
<i>Dr. Hörsik Richárd</i> , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	25944
<i>Mesterházy Attila</i> , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	25948

Firtl Mátyás , a KDNP képviselőcsoportja részéről	25952
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	25954
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	25958
Dr. Schiffer András (LMP).....	25963
Mesterházy Attila (MSZP).....	25967
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	25968
Nyitrai Zsolt (Fidesz)	25969
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	25970
Sallai R. Benedek (LMP).....	25974
Gúr Nándor (MSZP)	25980
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	25981
Dr. Schiffer András (LMP).....	25981
Bana Tibor (Jobbik).....	25982
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	25987
Sallai R. Benedek (LMP).....	25987
Dr. Schiffer András (LMP).....	25988
Bencsik János (Fidesz)	25990
Gúr Nándor (MSZP)	25994
Dr. Schiffer András (LMP).....	25996
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	25997
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	25998
Sallai R. Benedek (LMP).....	26003
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	26004
Gúr Nándor (MSZP)	26005
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	26006
Dr. Schiffer András (LMP) előterjesztői válasza.....	26007

A közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	26009
Dr. Mengyi Roland (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	26009

Felszólalók:

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	26011
Dr. Józsa István , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26013
Apáti István , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26017
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	26021
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	26024
Dr. Mengyi Roland (Fidesz).....	26026
Dr. Józsa István (MSZP).....	26027
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	26028
Apáti István (Jobbik)	26028
Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	26029
Szilágyi György (Jobbik).....	26029
Dr. Mengyi Roland (Fidesz) előterjesztői válasza.....	26034

Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	26034
Dr. Völner Pál (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	26034

Felszólalók:

Csepreghy Nándor , a Miniszterelnökség államtitkára	26036
Pócs János , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	26037
Herínges Anita , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26039
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26040
Sallai R. Benedek , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	26042
Dr. Völner Pál (Fidesz) előterjesztői válasza	26045

A XXXIII. nyári olimpiai és a XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről szóló törvényjavaslat általános vitája	26046
Dr. Gulyás Gergely (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője.....	26046

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26051
Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26053
Lukács Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26057
Hollik István , a KDNP képviselőcsoportja részéről	26061
Vágó Sebestyén , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26064
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	26067
Szabó Szabolcs (független)	26072
Révész Máriusz (Fidesz)	26076
Szabó Szabolcs (független)	26077
Hadházy Sándor (Fidesz)	26078
Szabó Szabolcs (független)	26079
Révész Máriusz (Fidesz)	26080
Ikotity István (LMP)	26082
Hollik István (KDNP) előterjesztői válasza	26083

Önkormányzati közfeladat ellátása érdekében állami tulajdonban lévő ingatlan

ingyenes átadásáról szóló törvényjavaslat általános vitája	26087
Révész Máriusz (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	26087

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26088
Hiszékeny Dezső , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26090
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26092
Révész Máriusz (Fidesz) előterjesztői válasza	26092

A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	26093
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26093

Felszólalók:

Vantara Gyula , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26096
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26096
Hegedűs Lorántné , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26098
Ikotity István , az LMP képviselőcsoportja részéről	26099
Heringes Anita (MSZP)	26100
Vágó Sebestyén (Jobbik)	26101
Vantara Gyula (Fidesz)	26101
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26102

A Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről

szóló törvényjavaslat általános vitája	26104
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	26104

Felszólalók:

Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26105
Mesterházy Attila , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26106
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26106
Manninger Jenő (Fidesz)	26110
Kepli Lajos (Jobbik)	26111
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	26112

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

általános vitája	26113
Manninger Jenő (Fidesz), a napirendi pont előterjesztője	26113

Felszólalók:

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26113
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26114
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26114

A földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról	
szóló törvényjavaslat általános vitája	26115
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előtejesztője	26115
Felszólalók:	
Manninger Jenő , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26116
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26116
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26117
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár előtejesztői válasza.....	26117
Napirend utáni felszólaló:	
Ikotity István (LMP)	26117
Demeter Márta (MSZP)	26119
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	26121
Az ülésnap bezárása	26124

Az ülésen jelen voltak:

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS államtitkár, DR. SIMICSKÓ ISTVÁN honvédelmi miniszter, SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
30. ülésnapja
2016. május 24-én, kedden
(9.00 óra - Elnök: Jakab István
Jegyző: Moring József Attila)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 30. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Moring József Attila és Gúr Nándor jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket, és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport: „Klikkesedés” címmel. Megadom a szót, képviselő asszony.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Sikersztori - állapították meg korábban a kormányzati képviselők és a kormány tagjai a KLIK létrehozásáról, mostanra látjuk, hogy ez a sikersztori igencsak felbukott és megbukott. Korábban azt mondták önök, hogy egy átlátható, jól gazdálkodó, hatékony rendszert fognak létrehozni, ezzel ellentétben a korrupciónak és a hivatali packázásnak a melegágya lett a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, amely átláthatatlan, borzasztóan pazarló, adósnövelő és adósságtermelő, lassú, lomha lajhár, ahol semmit nem lehet elintézni. Persze, hogy meg is bukott, 26 évvel a rendszerváltás után gyakorlatilag egy hatalmas kudarc, az intézmények közül szerintem a legnagyobb kudarc. A buta államosításuk következménye mindez, amit látunk.

Shokták azt mondani, hogy okos ember a más kárán tanul. Na hát, ez nem jellemző önökre, önök még a saját kárakon se tanulnak, ugyanis egy KLIK-ből most 56 KLIK-et akarnak csinálni. Maga, államtitkár úr, ön jelentette be és ismerte el, hogy ez egy hatalmas kudarc, és bejelentette, hogy ebben a formában a KLIK nem fog működni, mégis azt látjuk, hogy osztódással szaporodik.

Azt mondják önök, hogy decentralizálni fognak ezáltal, hogy 56 KLIK-et létrehoznak, és közelebb kerülnek a szülők, a gyerekek, az intézmények, a pedagógusok az államhoz. Nem, nem, államtitkár úr, ugyanis a központosított logika továbbra is megmarad, ugyanúgy koncentrációról beszélünk, egyfajta dekoncentrációt fogunk látni, amely ugyanúgy nem fog működni, ugyanúgy lassú lesz, ugyanúgy bután fog gazdálkodni, és ugyanúgy adósságtermelő lesz, mint az egy darab KLIK.

Meg kellene önöknek végre érteni azt, és egyszerűen próbálkozhatnak bármilyen módon, ha az iskoláknak nem adják vissza a saját autonómiájukat és az önállóságukat az intézményeknek, ha nincs rendes, tisztességes költségvetése az iskoláknak, ha nincs rendes gazdálkodási joga, ahol több forrásból tudnak az intézmények pénzhez jutni, akkor egész egyszerű-

en nem fog működni. Ha továbbra is egy forráson, az állami hiánygazdaságon fognak lógni ezek az iskolák, akkor ugyanabba a folyóba fognak belelépni, és ugyanúgy kudarcra van ítélve ez az egész.

Ugyanis a 2017-es költségvetésben nincsenek benne azok a számok, amelyeket önök hazudoznak. Egész egyszerűen dobálózik milliárdokkal, hogy ennyi száz milliárdot adnak oda, ezzel ellentétben a tények azok, hogy épphogy ki tudták fizetni a 2017-es költségvetésben azt az adósságot, amelyet önök halmoztak fel, épphogy elérték a 2010-es szintet az oktatásra fordított források, miközben elvettek egy csomó pénzt az iskoláktól, és még mindig hiányzik az önkormányzatok által 2010 előtt az iskolákra fordított pénz, ami sok-sok száz millió forint. Ennek tetejébe, ahelyett, hogy tanultak volna a korábbi, önök által okozott problémákból, a totális államosítást hirdették meg: több mint ötszáz önkormányzattól 2851 intézményt fognak elvenni, teljesen átveszik az üzemeltetést és a karbantartást is. Nincs benne a költségvetésben sem az átszervezés költsége, sem a karbantartásra később szánt költségvetési forrás sem.

Hol a pénz, államtitkár úr? Megint az önkormányzatoktól fogják elvenni ezeket a pénzeket? Az, hogy eddig az iskoláknak csak egy része kezdett rohadni, pont annak volt köszönhető, hogy az önkormányzatok, akik még eddig üzemeltettek és karbantartottak, fogták az iskoláik kezét, és pótolták azt, amit a KLIK már régen nem adott oda ezeknek az iskoláknak.

Azt is szokták mondani, hogy az épületek tulajdonjoga ott marad az önkormányzatoknál, tehát jól felfogott érdeke lesz az önkormányzatnak karbantartani az iskoláikat. Miből, államtitkár úr? Így is elképzelték sok pénzt elvontak az önkormányzatoktól, most megint el fogják venni a pénzeiket esetleg? Se kötelezettség, se érdekeltség, se forrás, egyszerűen nem fog működni az a rendszer most sem, amit önök elképzelték. Az elmúlt egy évben elkezdte rengeteg önkormányzat visszavenni az iskoláit, hogy egész egyszerűen karbantartsák, de most borzasztóan elvannak keseredve a polgármesterek, hogy mit fognak önök kezdeni az intézményeikkel, ebek harmincadjára fognak jutni.

Az a harci helyzet, hogy önöknek fogalmuk sincs, hogy mit csináljanak az oktatás rendszerével, fogalmuk sincs, hogy mit csináljanak az iskolákkal és a gyerekekkel, egy avított szemlélet és egy rossz gazdálkodás tükrözi az önök tevékenységét, az önök állama nagyon buta és szűk látókörű, nem erős, amit hirdetnek, hanem inkább erőszakos, és tehetetlen. Tehetetlen, már rég kreatív iskolát kellene csinálni és programozni tanítani a gyerekeket, helyett önök egy rossz tervgazdaságba, a szocializmus legrosszabbul működő világába viszik vissza az iskolákat és az egész oktatás rendszerét. *(Az elnök a csengője megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Tudja - és elnézést kérek, utolsó mondatom -, egyetértek Láncki Andrással. Ha a Fidesz politikája egyenlő - és lényegében egyenlő - a korrupcióval, a

lopással (*Az elnök ismét csenget.*), én annyit tennék hozzá, hogy a kormányzati teljesítményük meg...

ELNÖK: Képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): ...lényegében egyenlő a KLIK-kel, vagyis egy nagy nulla. (*Taps az MSZP soraiban. - Dr. Aradszki András közbeszól.*)

ELNÖK: Öt perc az időkerete, kérem, szíveskedjen betartani! Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Engedje meg, hogy a kortesbeszéde után az oktatásról is ejtsék néhány szót.

Nézzük a számokat, amikor ön arról beszélt, hogy mekkora pénzeket fordítunk az oktatás kérdéseire! Ha összevetjük azt, hogy 2002-ben, az önök kormányzásának az elején, és 2010-ben mekkora összeget fordítottunk az oktatásra, akkor felmerül először is az a kérdés, hogy mikor fordítottunk többet oktatásra, 2002-ben vagy 2010-ben. A szocialista kormányzás megkezdésekor, amikor még a Fidesz-KDNP fogadta el a költségvetést, vagy 2010-ben, amikor már nyolc év szocialista kormányzás után voltunk?

Bár mindenki azt gondolná, hogy évről évre nő az oktatásra fordított források száma minden évben, ez a szocialista időszakra nem igaz, hiszen a nyolc év végén kevesebbet költöttek oktatásra, mint a kormányzásuk első évében. Egész konkrétan 143 milliárddal költöttek kevesebbet az oktatásra, mint amikor megkapták a kormányzás lehetőségét. (*Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen! - Kunhalmi Ágnes: És tovább csökkentették!*) Ehhez az inflációt nem számolom hozzá, csak csupán mennyit vontak ki az oktatásból. (*Kunhalmi Ágnes: Miért kellett még többet kivonni?*)

Ha általános iskoláról és közép fokú iskoláról beszélünk, 65 milliárddal költöttek kevesebbet nominálisan a kormányzásuk végén, mint amikor átvették a kormányzást. (*Kunhalmi Ágnes: Az önkormányzatról beszéljen!*) Egyéb oktatási kiadásokra 74 milliárddal fordítottak kevesebbet a kormányzásuk végén, mint az első évében. Felsőoktatásra 7 milliárddal költöttek kevesebbet 2010-ben, mint amennyit 2002-ben, a Fidesz-KDNP által elfogadott költségvetésben költött anno akkor az ország. Tehát nemcsak hogy az inflációval nem növelték, nemcsak hogy nominálisan nem tartották, hogy szám szerint legyen ugyanakkora az összeg (*Kunhalmi Ágnes: Világ gazdasági válság, az nem volt!?*), volt képük önöknek nyolc év alatt csökkenteni. És most ön azt kiabálja be, hogy hát persze, mert gazdasági válság volt, és ezek szerint, ha gazdasági válság van, akkor ugyan a közműszolgáltatók a profitjukat kivihetik az ország-

ból, de az oktatáson indokolt dolog akár százmilliárdokat is spórolni. (*Kunhalmi Ágnes: Önök még többet kivontak! Még mindig nem pótolták!*)

Mindemellett nemcsak hogy önök a költségvetésben kevesebbet költöttek erre, hanem nyilván az önkormányzatoknál is a finanszírozást nagyon nagy mértékben csökkentették. Ezért keletkezett az önkormányzatoknál 1300 milliárd forintnyi olyan adósság, olyan kintlévőség akár hitelekben, akár kötvényekben, amit azért kellett (*Kunhalmi Ágnes: Ez mind nem igaz! - Az elnök csenget.*) fölvenni az önkormányzatoknak, hogy ki tudja fizetni a számlákat az iskolában, a szociális intézményekben, az egészségügyi intézményekben. A 2008-as meg a 2009-es iskolai villanyszámlákat 2010 után, az önkormányzati adósságkonszolidáció idején fizették ki valójában (*Kunhalmi Ágnes: Soha ekkora adósság nem volt, mint most!*), hiszen amit akkor az önkormányzatok felvettek hitelként, és arra fordították, hogy a csökkentett állami támogatásból még fenn tudjon maradni az iskola... Nem sikerült ez mindenhol, mert a kistelepüléseken (*Kunhalmi Ágnes: Ez hülyeség!*), ahol nem tudtak hitelt fölvenni, mert nem volt akkora vagyona az önkormányzatoknak, ott 381 helyen bezárták azt a feladatellátási helyet, és ott már nincsen iskola. Egy-kettőt azokból azért sikerült újrainyitnunk.

(9.10)

De a többi önkormányzat eladósodott, és ebből az adósságból keletkezett az az óriási kintlévőség-tömeg, amit 2010 után a Fidesz-KDNP-kormányznak kellett kifizetnie. Mi tehát először visszapótoltuk azt, amit önök a megelőző években nem tettek bele az oktatás rendszerébe, most pedig ön is tudja (*Kunhalmi Ágnes: Többet vontatok el! Pótolni most se pótoljátok vissza!*), hogy a következő esztendőben például...

ELNÖK: Bocsásson meg, államtitkár úr, egy pillanatra! Képviselő asszony, az államtitkár úr, amikor ön beszélt, egy szót sem szólt (*Kunhalmi Ágnes: Mert nincs mit mondania! Most is csak hülyeséget beszél!*), kérem, szíveskedjen végighallgatni. Köszönöm. Folytassa, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr, hogy itt osztályfőnöki teendőket is, úgy látszik, az MSZP-ben el kell látni.

Nos tehát, ezek után az elvonások után, amelyek azért GDP-arányosan is, ha megnéztük, tizen-jó pár százalékot jelentettek, akár csak az utolsó két évet néztem a szocialista kormányzásnak, csökkenő GDP mellett is GDP-arányosan sikerült csökkenteni az oktatásra fordított kiadásokat.

Ami pedig - a maradék egy percemben - a melleket illeti: állami fenntartás, vegyes fenntartás vagy önkormányzati fenntartás. Az önkormányzati

fenntartásnak a rendszeréről az előbb beszéltem, hogy miért jelentett anyagi csődhelyzetet.

Őn is tudja, tisztelt képviselő asszony, hogy 1990-ben, a rendszerváltáskor az oktatásra fordított önkormányzati kiadásoknak a 82 százalékát fedezte az állam, majd ezt 20 év alatt letornáztuk vagy letornázta a költségvetési rendszer oda, hogy már nem 82 százalékot, hanem a szocialistákhoz, az előzőekben ismertetett intézkedésekhez hasonló intézkedésekkel ez lement 48 százalékra. 82 százalékról 48 százalékra. Ha visszaállnánk arra, amit a szocialisták szeretnének, visszamennénk a múltba, és ugyanazt a rendszert újra felépítenénk, megint egy ilyen adósságpályára állítanánk az önkormányzatokat (*Kunhalmi Ágnes: A KLIK-nek adóssága van!*), és megint csődhelyzetbe hoznánk az iskolákat. Ezért nem működik a tisztán önkormányzati modell.

Az elmúlt időkben kiderült, hogy ahol társbérlet van, és vegyes a működtetésnek és a fenntartásnak a felelőssége az önkormányzatok és az állam között, ott adódott a legtöbb (*Kunhalmi Ágnes: Mert az állam halmozta fel! Az állam halmozta fel!*) olyasféle probléma, amelyet önök hétről hétre idehozta a parlament asztalára, ezért mondtuk, hogy a tiszta állami fenntartási rendszert több forrásból kell üzemeltetni, és ezt tartalmazza a 2017-es költségvetés is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Ikotity István képviselő úr, az LMP képviselőcsoportjából: „A bürokráciacsökkentés eltitkolt következményei” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 1950-ben Ratkó Anna a Racionalizálási Bizottság egyeztetésével elégedetten jelentette be az Országos Társadalombiztosító Intézet megszüntetését. Ma ugyanitt tartunk, a különbség csupán annyi, hogy a racionalizálást bürokráciacsökkentésnek álcázzák, az intézmény neve pedig Országos Egészségbiztosítási Pénztár.

(*Gúr Nándor elfoglalja jegyzői helyét.*)

Ma az egészségügy bomlasztása töretlenül halad előre, a kórházak már áldozatul estek, az ápolók és orvosok többsége magára maradt, a kormány pedig tovább tolja a betegeket a magánegészségügyi szolgáltatások felé. Most az OEP önállóságának felszámolása a következő lépés a sorban.

Hónapok óta hallgatjuk a kormány részéről az egymásnak ellentmondó kijelentéseket, hónapok óta tart a lebegtetés. Az egészségügyért felelős államtitkár azt nyilatkozta, hogy nem tud az OEP megszüntetéséről. Ez vagy hazugság volt, vagy annak a bizonyítéka, hogy az egészségügyet érintő kérdésekbe tényleg nincs beleszólása a területért felelős államtitkárságnak; gyanítjuk, hogy ez utóbbiról van szó. Mindenesetre úgy tűnik, hogy a valóság mégiscsak

az, amitől eddig a legjobban tartottunk: amikor a kormány bürokráciacsökkentést hirdet, akkor tényleg az OEP és a társadalombiztosítás megszüntetésének lehetünk a szemtanúi, pedig az egyetlen elfogadható beavatkozás ma is az lenne, ha bővítenék az OEP kapacitását, az önállóságát pedig növelnék.

Természetesen illúzióink nincsenek, nem is lehetnek, hiszen a hatodik éve tartó kormányzásuk alatt ilyen irányú lépéseket nem tettek, sokkal inkább az ellenkezőjére láthattunk példákat. De azt talán sosem gondoltuk volna, hogy egyszer végérvényesen megszüntetik az OEP önállóságát. Teljes joggal merül fel az aggodalom: ha ez bekövetkezik, akkor mi lesz az ellátásokkal, az eddig megszerzett jogosultságokkal - erre eddig senki nem adott választ.

Az OEP esetében egy nemzetközi összehasonlításban is kifejezetten alacsony költségekkel üzemelő intézmény felszámolása történik, ahol az egyetlen hivatalosan bevallott indok a költségsökkentés. Tehát nyilvánvaló, hogy más célok és érdekek húzódnak meg a háttérben. Ez ugyanis már önmagában gyanús lenne, de ha egy folyamat részeként tekintünk erre az eseményre, és hozzávesszük, hogy a korábbi alkotmányhoz képest a mostani Alaptörvényben már eleve szerényebb biztosítékai vannak az egészséghez való jognak, és ha figyelembe vesszük az intézmények államosítását, ha emellett látjuk azt is, hogy az ellátórendszer térítési díja nagyon régóta nem emelkedik, és hogy ezzel folyamatos adósságban tartják a kórházakat, akkor kirajzolódik egy olyan egészségügyi rendszer képe, amelyen a kormány csak spórolni akar, ahol a végzett tevékenység minősége nem számít, ahol egyre kevesebb ember férhet hozzá az ellátásokhoz, illetve egy olyan ország képe, ahol normális egészségügyi ellátást csak a piac, a magánszolgáltatóktól lehet vásárolni. Ez tűnik ugyanis a Fidesz tervének, minden ebbe az irányba mutat, a kép pedig lassan összeáll.

Eleve megkérdőjelezhető helyzetet teremt, hogy miként működhet majd egy egészségbiztosító nélküli egészségügy, amikor már ma is kezelhetetlenül nagy mamutminisztérium alatt születnek a politikailag erősen befolyásolt döntések, amelyekben végeredményben mégiscsak emberéletek fognak múlni.

Az OEP megszüntetésével nemcsak az állam egyik alapját jelentő társadalombiztosítást veri szét a kormány, de szakmai szinten is végzetes hibát követ el. Emlékszünk, hogy a KLIK-nél milyen forráshiány keletkezett, vagy hogy mennyit késtek a tankönyvek, milyen nehézkessé vált akár a kréta beszerzése vagy a villanykörték cseréje. Az oktatás sem játék, de az egészségügyben egy ilyen átgondolatlan, felelőtlen átszervezés végképp megengedhetetlen, mert a kórházakban akár egy eszköz hiánya vagy lassú megérkezése emberéletekbe kerülhet. Mindezt pedig csak azért kockáztatja meg a kormány, mert azt reméli, hogy még néhány forintot spórolhat az egészségügyön. Pedig jó lenne, ha végre megértenék, hogy az egészségügyre nem kevesebbet, hanem sokkal többet kellene költeni, és ezen semmilyen átszervezés nem

változtat. Köszönöm. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Hadd kapaszkodjak az utolsó mondatába. Ön azt mondta, hogy a kormány spórolni akar az egészségügyön. Ön is tippelt az elején az egészségügyi államtitkárral kapcsolatban, én is csak tippelhetek, hogy ön vagy nem ismeri a költségvetési törvényt, és úgy vitakozott itt róla a múlt héten a parlamentben, vagy nem érti az abban lévő számokat, vagy nem működik az összeadásgomb a számológépén, de ha megnézi a költségvetési törvényt, akkor nemhogy a spórolásnak a környékén nincs az a javaslat, amit benyújtottunk, nemhogy a szinten tartásról nem beszélhetünk - 167 milliárd forint többletforrás van a jövő évi költségvetésben az egészségügyre, 167. *(Ikotity István felé:)* Ön legyinthet, tisztelt képviselő úr, de azt is mondhatná, hogy végre, ezt vártuk, de jó, nem csökken, mint a szocialisták idején, meg nem vizitdíjat meg napidíjat akarnak bevezetni, hogy fizessék ki a betegek a betegbiztosítás mellett is még az egyszeri kezeléseik kapcsán azt a vizitdíjat vagy azt a napidíjat *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*, amit az orvosnak vagy a kórháznak kell fizetni, hanem azt mondja, hogy végre, de jó, örülünk mi is annak, hogy 167 milliárddal *(Korózs Lajos közbeszól.)* több folyik be az egészségügy rendszerébe. Hiszen ennek a nyertesei lesznek, akik az alapellátásban dolgoznak, akik a népegészségügy területén dolgoznak, akiket az összevont szakellátásban ellátnak, a laboratóriumi ellátásra, a gyógyszerátogatásra több jut, gyógyászati segédeszközökre több jut, a rezidenstámogatási programot is tovább tudjuk vinni további forrásokból. És ön is tudja, hogy zajlik az egészségügyibér-emelésről az egyeztetés *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Hat év óta!)*, és azon hétről hétre arról egyeztetnek az egészségügy szereplői, hogy mekkora mértékű legyen a béremelés a következő évben.

Tehát szerintem ön ne beszéljen arról, képviselő úr, hogy spórolni akar a kormányzat, mert ha a spórolás önöknél 167 milliárdos többletforrás-biztosítást jelent, akkor lehet, hogy inkább értelmező kéziszótárra van szükség, mintsem költségvetési törvényjavaslatra.

Ami az Egészségbiztosítási Alap összegét érinti: ön is tudja, tisztelt képviselő úr, tegnap is elhangzott itt a Házban, hogy 31 százalékkal lesz magasabb, mint 2010-ben, és a jövő évi költségvetési törvénnyel lépjük át azt a lélektani határt, hogy 2000 milliárd forint fölé emelkedik az Egészségbiztosítási Alapnak a tétele, összege. *(Ikotity István felé:)* Rázhatja a

fejét, képviselő úr, de ha bárki megnézi a költségvetési törvényben, akkor látja, hogy 2010 óta az Egészségbiztosítási Alap minden évben infláció fölött emelkedett.

(9.20)

És nemcsak azt a körülbelül 200 milliárdot tesszük vissza, ami a szocialisták idején onnan eltűnt, hanem további tételeket is. Ezért sikerült 1500 milliárd alatti szintről 2000 milliárd fölötti szintre vinni, ha a jövő évi számokat nézem.

Ami a bürokráciacsökkentést illeti: képviselő úr is, mint sok más politikus, a kampányában nyilván elmondta, hogy túl nagy a bürokrácia, csökkenteni kell az adminisztrációt, nincs szükség ennyi bürokratikus intézményre, ennyi bürokráciára. Csak ha csökkentjük a bürokráciát, akkor nyilván kevesebb bürokratikus intézmény és kevesebb bürokrata lesz. Ön azt mondja, hogy működési problémák lesznek ebből. Nem lesznek működési problémák, tisztelt képviselő úr, mert az elmúlt időszakban, már ebben a két évben, amióta ez a kormányzati ciklus tart, 2015. március 1-jével volt egy hasonló bürokráciacsökkentés az egészségügyben. 17 intézményből 12 intézmény lett, s abban az átalakulási folyamatban is ugyanúgy mindent igyekeztünk előkészíteni, mint most, éppen ezért semmifajta működési, átállási rendellenességet nem tapasztalhatott, most sem tudott ilyet mondani. Éppen ezért hasonlóképpen készítjük elő a következő átalakítást is, hogy ugyanígy ne tudjon ön semmifajta problémáról beszámolni.

Őn azt mondta, hogy nem beszélt senki a jogsultságokról és az ellátásokról. Itt is el szeretném mondani, akár még egyszer, hogy ugyanazok a jogsultságok járnak továbbra is mindenkinek, és ugyanazok az ellátások járnak továbbra is mindenkinek. Az állam a saját belső, közszférán belüli feladatrendszerét csoportosítja át, az OEP feladatait három irányba tereli, a pénzbeli ellátásokat a Magyar Államkincstár fogja folyósítani, mint szinte minden más hasonló pénzbeli transzfert, pontosan azért, hogy az állam jobban szervezett, átláthatóbb, egyszerűbb és jobban működő legyen. Ezért az Államkincstárhoz kerül ez a funkció, amit az Államkincstár amúgy is ellát. Miért lássuk el ezt hat-hét helyen a közigazgatásban, ha el lehet látni egy helyen is? A hatósági feladatok a kormányhivatalokhoz kerülnek, a legnagyobb rész pedig az EMMI-be, a minisztériumba fog bekapcsolódni, és ott az egészségügyért felelős államtitkárnak a közvetlen irányítása alatt fognak tevékenykedni azok a szakemberek, akik a korábbiakban is tevékenykedtek ezen.

Több lépcsőben, jól előkészítetten fog ez a bürokráciacsökkentés megvalósulni. S az is furcsa nekem, tisztelt képviselő úr, hogy amikor az állam szerkezetéről van szó, akkor azt mondják, hogy túl nagy, túl bürokratikus, amikor pedig csökkentjük a bürokráciát, akkor meg azt kérdezi, hogy miért csökkentjük a bürokráciát. Nehéz elmenni az ellenzék

ilyesfajta hozzászólásain. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szászfalvi László képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „Újabb fontos lépés a gyermekszegénység felszámolása érdekében” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Az elmúlt években a magyar kormány számos intézkedést tett a rászorulókat érdekelében. A családi adórendszernek köszönhetően megerősítettük a családok helyzetét, a rezsielőcsészítés elindításával csökkentettük a családok kiadásait, a közfoglalkoztatási programok segítségével az állam immár egyre inkább segély helyett munkát ad a rászoruló embereknek. A 2010-ben elkezdett szisztematikus munka eredményeként mára már többen tudtak kitörni a szegénység által veszélyeztetettek köréből, a KSH adatai szerint negyedmillióval csökkent a szegénységgel veszélyeztetettek száma Magyarországon.

A válságot követően a kormány megállította a zuhanást, az elmúlt három év viszonylatában Magyarországon megállt a gyermekszegénység növekedése. Ennek elérésére több területen számos programmal kellett beavatkozni, amelyek főleg a leghátrányosabb helyzetű kistérségeket érintették. Ilyenek voltak a gyermekek felzárkóztatását célzó gyermekjóléti programok, mint a „Biztos kezdet” gyermekházak és a gyerekesélyprogramok, a gyermekétkeztetés kiszélesítése - ezen a területen a költségvetési források az elmúlt esztendőknél több mint megdupláztak -, az oktatás területén az Útravaló-ösztöndíjprogram támogatása, a keresztény roma szakkollégiumi hálózat kialakítása, a tanodák működési programjainak kiszélesítése és támogatásának jelentős növelése, a foglalkoztatás területén a szociális földprogram, illetve a szociális tűzifa-program bevezetése, a romák lakhatási körülményeinek javítását célzó komplex telepprogram, és a rászoruló gyermekek üdültetésére bevezetésre került az Erzsébet-program.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A leghátrányosabb helyzetű kistérségek számára az emberierőforrás-fejlesztési operatív program keretében több fontos pályázat jelent és jelenik meg, amelyek különböző területekre fókuszálva újabb lehetőségeket teremtenek az ott élők felzárkóztatására. Ilyen lesz a humán szolgáltatások fejlesztése a kiemelt fejlesztési térségekben, és mindezen EFOP-os pályázatok közül kétségtelenül kiemelkedik az „Integrált gyermekprogramok szakmai támogatása” című pályázat, amely ebben az időszakban indulhat el. Mindezek célja a gyermekszegénység további visszaszorítása és megelőzése. A pályázat a gyermekszegénység megelőzésére, visszaszorítására és a szegény családokban élő gyermekek, a tartós rászorult-

ságban élők számának csökkentésére fókuszál. Összesen 15 milliárd forint keret áll a pályázók rendelkezésére.

Tudjuk, hogy 2007 és 2013 között már volt egy hasonló program, akkor 23 hátrányos helyzetű térségben sikerült olyan együttműködések kialakítani, olyan szolgáltatásokat kiépíteni, amelyekre eddig nem volt példa. Az a program 42 ezer gyermekhez jutott el. Ennek az új pályázatnak köszönhetően most az ország 31 leghátrányosabb helyzetű járásának gyermekjóléti központja és az azokat fenntartó önkormányzatok pályázhatnak. A nyertes pályázók 350 és 500 millió forint közötti, vissza nem térítendő támogatásban részesülhetnek többéves program keretében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Választókerületemben, a történelmi Belső-Somogyban az előző években már kiválóan működött Kadarkúton és mikroterületen egy ilyen program. A nagyszerű tapasztalatokat továbbadhatják. Ebben a pályázati keretben Kadarkút és térsége mellett Barcs és járása is bekapcsolódhat ebbe a programba.

Ha röviden kellene összefoglalnom ezen programok üzenetét, hívószavait, akkor úgy fogalmaznék, hogy együttműködés és felelősség, hiszen együttműködnek ezekben a kormány, az önkormányzatok, a szakmai szervezetek, a gyermekjóléti szolgálatok, a civil szervezetek, az egyházak, és nem utolsósorban, szeretném hangsúlyozni, az érintett személyek és az érintett családok. Az egyik legnagyobb feladat, hogy minél több személyt, minél több családot tudjunk bevonni ezekbe a programokba, amelyek nem is kis feladatot jelentenek az együttműködő felek számára.

Összegezve: tehát a következő időszakban tehetünk néhány újabb nagyon fontos lépést a gyermekszegénység felszámolása érdekében, és ebben mindannyiunknak közös felelőssége van, a közös feladatainkat együtt, közösen hatékonyabban tudjuk megvalósítani. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Benke államtitkár úr kíván válaszolni. Államtitkár úr, öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENKE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Azt hiszem, hogy sokan örülnek annak, amikor ilyen felszólalások vannak a parlamentben. Ebből is az látszódik, hogy Somogy megyei egyéni országgyűlési képviselőként ön is a választókerületének minden területére odafigyel, valamint az, hogy a leginkább elesettek számára is ugyanúgy igyekeznek helyben megteremteni a lehetőséget, mint akár az infrastruktúra-fejlesztésben, a közlekedésben, az oktatásban vagy bármi másban. Nagyon fontos, hogy a kormány ebben önöknek Somogy megyében is és az összes többi megyében is partnere, hiszen az ön által emlí-

tett programokon kívül az új „Biztos kezdet” gyermekházak indításával olyan ezer és négyezer lakos közötti kistélepléseken, ahol magas a rászoruló gyerekek aránya, körülbelül ötven gyermekházat kívánunk létesíteni, a „Jó kis hely” nevű program keretén belül gyermek- és ifjúsági szolgáltató központok létesítését nyolcvan olyan kistéleplésen, ahol a lakosságszám ezer fő alatt van és magas a rászoruló gyermekek száma, illetőleg már 112 uniós támogatással létesített gyermekház működik hazai költségvetési támogatással. Ezek uniós forrásból indultak, és ezeknek a támogatását a nemzeti költségvetés vette át az uniós támogatási időszak lezárultával. Ennek az éves összege 6,2 millió forint szolgáltatásonként, tehát helyenként. Ebből tartunk fenn 112-t. Uniós forrásból hoztuk létre, és így üzemeltetjük a későbbiekben.

A „Biztos kezdet” gyermekházakban így összességében 12 ezer gyermek és szülője talál támogatást és biztonságot. A 0-3 éves korú gyermekeket napközi jelleggel lehet oda bevinni, és a szülők őket elkísérhetik. A gyerekesélyprogramban 80 267 fő vett részt, ők vették igénybe valamelyik szolgáltatást, ha megnézzük az elmúlt évek statisztikáit.

(9.30)

A tanodák 3500 hátrányos helyzetű gyermeknek segítettek 178 helyszínen, 178 tanodában. Az Útravaló-ösztöndíjjal középiskolába, az érettségéhez, a szakmához vagy a felsőoktatásba 13 ezer diákot sikerült segítenünk. Ez a 13 ezer diák valószínűleg nem tanult volna tovább vagy nem fejezte volna be korábbi tanulmányait akkor, ha nem segít nekik az Útravaló-program. Ennek a 13 ezer diáknak, fiatalnak pontosan azt a lehetőséget adtuk meg, hogy ki tudjon törni abból az állapotból, amibe beleszületett, és ehhez a tudás, a végzettség az, ami leginkább segítséget jelent. De megemlíthetem akár a szociális földprogramot is, ami több mint 7 ezer családnak jelentett segítséget és támogatást.

Olyan szociális és gyermektámogató, gyermekszegénység elleni intézményrendszert, intézkedéssorozatot fogadtunk el, ami nem akarja letudni a saját felelősségét az ellátórendszerek működtetésével, hanem azt valljuk, hogy közel kell menni a családokhoz, közel kell menni a gyermekekhez. A nyomor újratermelődését, ezt az ördögi kört csak akkor tudjuk megállítani, akkor tudjuk megtörni, ha így közel megyünk minden gyermekhez, aki rászorult és veszélynek van kitéve. Éppen ezért első feladatunk volt a gyermekvédelem első védelmi vonalának a megerősítése, a gyermekjóléti szolgáltatások és a jelzőrendszer megerősítése.

Ezt meg is tettük, hiszen a gyermekjóléti központok számát megnégyszerezettük az elmúlt időszakban. Nem 4 százalékkal, nem 40 százalékkal, hanem négyszeresére növeltük, 48-ról 197-re emeltük ezeknek a járasközponti önkormányzati fenntartású család- és gyermekjóléti központoknak a számát. Ponto-

san azért, hogy ne csak egy intézményrendszerből távolról, hanem minél közelebből, minden járásban tudjunk segíteni akár pszichológiai tanácsadással, akár speciális szolgáltatással, a gyámhatósággal való kapcsolattartással vagy bármilyen más módon a rászoruló gyermekeknek. A gyermekvédelmet igyekeztünk közös felelősséggé tenni, éppen ezért gyermekeink biztonságáért kiemelt ügyek munkacsoportot hoztunk létre. Az intézményen kívüli nyári és egyéb szünidei, hétvégi étkeztetésre is igyekszünk odafigyelni. Így tehát most már nemcsak a nyári, de a tavaszi, őszi és téli szünetben is kapnak a rászorult gyermekek naponta akár többször is étkezést.

A felzárkózás területén bevált modelleket át-emeljük a hivatalos ellátórendszerbe, amit karitatív szervezetek és mások kidolgoztak. Igyekszünk hasznosítani országos szinten. Ennek is az eredménye a szemléletváltozás, hogy a helyi megvalósítók többségének mély elköteleződését igyekszünk beemlni a rendszerbe, a pozitív attitűdjét. A gyermekjóléti ellátásnak éppen ezért a támogató jellege erősödött meg, és a helyi aktivitásokat most már a minden járásban való jelenlétünkkel is tudjuk támogatni. Éppen ezért, azt hiszem, a szolgáltatási rendszer korábbi hiányosságait sikerült pontosan a rászoruló gyermekek érdekében javítani, és ebben az ön által említett forrás is és az általam említettek is nagyon nagy és jelentős segítséget jelentenek.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartii pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Egyed Zsolt képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport: „A 2. állatvédelmi kerekasztal - egy pártok felett álló ügy” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt hét péntekén került sor a második állatvédelmi kerekasztalra itt, Budapesten, amit jómagam indítottam útjára. Tettem ezt azért, mert az állatvédők és egyébként rengeteg ember szájából hallottam már azt, hogy igazából ezzel a témával érdemben az elmúlt 26 évben nem foglalkozott senki. Ha most mélyen a lelkünkbe nézünk, akkor valljuk be őszintén, hogy gyakorlatilag az állatvédelem szempontjából, mondhatom azt, hogy szinte középkori körülmények jellemzik Magyarországot.

Nagyon fontos azt megjegyezni, hogy az első állatvédelmi kerekasztalon ígéreteket tettem az állatvédőknek, amiről most, a másodikon be is számoltam. Két nagyon fontos dolgot szeretnék most kiemelni, amit ígéretemhez híven benyújtottam két törvénymódosító javaslatként. Az egyik arról szólt, hogy a súlyos állatkínzásos eseteket, mint például volt az elhíresült deteki eset, de azóta sajnos napi szinten történnek ilyenek, a törvény mindenképpen letöltendő szabadságvesztéssel büntesse. A másik javaslatom pedig az volt, hogy azokat az embereket,

akik ilyen tettet elkövetnek, eltilthassák törvényileg az állattartástól.

Beszámoltam arról is, és hát sajnos most itt szemére vetem kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy az összes ellenzéki párt támogatása mellett a bizottsági ülésen a Fidesz-KDNP-pártkoalíció képviselőinek a tartózkodó szavazata miatt ezek a javaslatok nem kerültek tárgysorozatba. Megkérdezték tőlem azok az állatvédő szervezetek, azok a szakemberek, akik megjelentek ezen a kerekasztalon, hogy miért. Én most tovább kívánom adni önöknek a kérdést, és bízom benne, hogy aki válaszolni fog a napirend előtti felszólalásomra, meg fogja válaszolni azt is, hogy miért nem kerültek ezek tárgysorozatba, miért nem támogatnak egy olyan ügyet, ami, úgy gondolom, a köz érdekét szolgálja. Úgyhogy remélem, erre megkapom a választ.

Nagyon fontos kérdések felvetődtek, és itt is, mint az élet más területén, nagyon fontos lenne a prevenció. A prevenció pedig nem más ebben a kérdésben, mint egy olyan akció elindítása országosan, ami egy országos ivartalanítási akció. Ugyanis addig ezek az állatvédő szervezetek szélmalomharcot vívnak a túlszaporodott kóbor állatokkal, amíg ezzel a kérdéssel nem foglalkozik valaki vezetői szinten. Ugyanis mi történik most? Ezek az állatvédő szervezetek kapacitásukon túl befogadják a kóbor állatokat, elhosszabbítják őket olyan szegregátumokból, ahol ellenőrizetlenül szaporodnak, és amikor egyet-kettőt gazdához juttatnak, jön helyettük tíz vagy húsz. Tehát itt gyakorlatilag egy szélmalomharc folyik ebben a kérdésben.

Mi lenne rá a megoldás? Állami támogatással el kéne indítani egy olyan ivartalanítási akciót, ami egyébként egy idő után még költségcsökkentést is jelentene, hiszen ha ezt meglépnénk, és erre meg lenne a kormánypártban az akarat, akkor egy idő után például nem lenne szükség gyepmesteri telepekre, ugyanis nem lennének kóbor állatok. És ha már a gyepmesteri telepekről van szó, akkor itt is meg szeretnék állni egy szóra, mert ott tényleg középkori állapotok uralkodnak. Az a közös kérése az állatvédő-társadalomnak, hogy ezeket a gyepmesteri telepeket, amelyeket egyébként jelenlegi formájában 120 éve találtak ki, szüntessék meg, illetve feladatkörüket a támogatással együtt adják át olyan civil szervezeteknek, amelyek ezt el tudják végezni.

A másik nagyon fontos kérdés az ellenőrizhetőség. Ugye, minden kutyát Magyarországon mikrocsippel kell ellátni, ami sajnos nem történik meg. De sokkal nagyobb probléma ettől, hogy ha meg is történik, ezek a csipek nincsenek regisztrálva. Itt különböző eseteknél, amikor felmerül az állatkínzás vagy egyéb bántalmazás kérdése, mindig az vetődik fel először, hogy a helyi jegyző hogy tudja ellenőrizni. Kérem szépen, képviselőtársaim, nagyon egyszerűen meg lehetne oldani. Ki kell építeni egy olyan rendszert, hogy az állatorvos kötelezően regisztrálja a csipet, és ehhez a rendszerhez hozzáférése legyen minden területi jegyzőnek. Ugyanis akkor ránézés-

sel, kattintással meg tudnák mondani, hogy az adott településen hány állat van regisztrálva. Ezek egyszerű dolgok, csak sajnos azt látom ebben a kérdésben is, mint sok másban, hogy a kormánypárt részéről az akarat hiányzik.

Végezetül szeretném azt elmondani, amivel Vona Gábor elnök úr megnyitotta ezt a kerekasztalt, hogy az állatvédelem nem lehet politika kérdése, hanem jóérzésű emberek ráhatása, normális emberi gondolkodás kérdése. Kérem önöket is, hogy ezt szem előtt tartva kezeljék ezt a kérdést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Zsigó Róbert államtitkár úr kíván válaszolni. Államtitkár úr, öné a szó.

ZSIGÓ RÓBERT földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy látszik, hogy a Jobbik cukiságkampánya elérte az állatvédelem területét is. Ráadásul egy párt-sajtótájékoztatón jelentették be, hogy az állatvédelem ügye ne legyen pártpolitikai ügy. Az emberek viszont, képviselő úr, átlátnak a szitán, tudják, hogy a Jobbik állatvédelméből a végén csak a szélkakas marad, mert ezt mondják ma, holnap egészen mást mondanak, éppen ahogy az érdekeik kívánják. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból.)*

A kormány ezzel szemben hosszú idő óta hisz abban, hogy az állatvédelem pártok felett álló ügy. Éppen ezért az állatvédelemben érintett közigazgatási, valamint civil állatvédő szervezetekkel történő együttműködésre az eddighez hasonlóan a jövőben is nagy hangsúlyt fektetünk majd. Az állatkínzás visszaszorítása érdekében rendkívül fontos az állatvédőkkel folytatott párbeszéd. A Földművelésügyi Minisztérium mellett az Igazságügyi Minisztérium is fontos szerepet vállal ebben, március elején ugyanis az Igazságügyi Minisztérium állatvédelmi konzultációsorozatot indított, számos állatvédő szervezet bevonásával.

(9.40)

Az április 15-én tartott egyeztetésen a felek három munkacsoport létrehozásáról döntöttek. Az első munkacsoport a hatóságokkal való operatív együttműködéssel, annak fejlesztésével foglalkozik; a második a szabályozási környezetben felmerülő javaslatokat összesíti; a harmadik pedig a neveléssel, a felvilágosítással kapcsolatos felvetéseket tekinti át. A tervek szerint a munkacsoportok két hónap múlva összefüggést készítenek, az ősszel pedig újabb összesített egyeztetést tartanak, és fél éven belül fogalmaznak meg a jogalkalmazást érintő, illetve a szabályozással kapcsolatos javaslatokat.

Tisztelt Képviselő Úr! Talán egyetért velünk abban, hogy a kóbor állatok kérdésköre az egyik leg sürgetőbb állatvédelmi probléma. A kóbor kutyák és macskák magas száma állatvédelmi, állat- és jár-

ványegészségügyi, közbiztonsági, valamint természetvédelmi szempontból is komoly problémákat vet fel. E veszélyek csökkentése érdekében az ebrendészeti feladatokat ellátó önkormányzatok évente közel 30 ezer kutyát vesznek gondozásba telepeiken. Emellett évente körülbelül 10 ezer kóbor állat kerül elhelyezésre különböző civil működtetésű állatmenhelyeken. A kóbor állatok magas száma és az általuk jelentett kockázat miatt az ebrendészeti telepek felszámolása jelenleg nem reális lehetőség.

Szükség van azonban a gyepmesteri telepek működését szabályozó idejétmúlt szabályozás felülvizsgálatára. Ennek megfelelően kidolgozás alatt áll a kóbor állatok befogadásával, tulajdonjogának átruházásával és elhelyezésével kapcsolatos feladatok ellátásának részletes szabályairól szóló kormányrendelet, amelynek célja az ebrendészeti telep, valamint az ebrendész által ellátandó feladatok részletes és korszerű szabályozása.

A közigazgatási, illetve a társadalmi egyeztetés keretében a tervezetet természetesen elküldjük minden érintettnek, így a civil állatvédő szervezeteknek is, hogy az ő véleményüket is figyelembe tudjuk venni a rendelet megalkotásakor.

A probléma megoldását a tervezett jogszabályi változások mellett a menhelyi állatok ivartalanításában látjuk, ez ugyanis az eb- és macskapopuláció kezelhető szinten tartásának és a nem kívánt szaporulat megelőzésének egyetlen megbízható eszköze. Emiatt indítottuk el 2013 őszén az ivartalanítási programunkat, amely során a Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Kara, az FM-mel és a Nébihel kötött megállapodásnak megfelelően, ezer, engedélyezett állatmenhelyen élő, gazdátlan eb ivartalanítását végezte el állatorvostan-hallgatók bevonásával. A program sikeresen zárult le, ezért tervezzük annak folytatását. Célunk az állatok örökbefogadási esélyeinek növelése, illetve a felelős állattartás ösztönzése. *(Folyamatos zaj a teremben.)*

Tisztelt Országgyűlés! Az állatvédelem területén folytatott közös munkánkban nagy segítséget jelenthet, hogy a 2017. évi költségvetés tervezetének elfogadása esetén lehetőség nyílik majd egy, az állatvédelem támogatására szolgáló új előirányzat létrehozására. Ezzel olyan anyagi forráshoz jut az állatvédelem, amellyel lehetőség nyílna például a menhelyek és ebrendészeti telepek korszerűsítésének támogatására, a lakosság felelős állattartással kapcsolatos tájékoztatására, szemléletformálásra, illetve a sikeres ivartalanítási program folytatására.

A képviselő úr nyitott kapukat dönget, mert a kormány elkötelezett az állatvédelem ügye mellett. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gulyás Gergely képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke: „Népszavazás a kényszerbetelepítés megakadályozása érdekében” címmel. Mielőtt meg-

adom a szót, alelnök úr, megkérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek a helyüket elfoglalni! Nagyon magas az alapzaj a teremben, szinte nem lehet hallani a felszólalót. Köszönöm megértésüket. Alelnök úr, öné a szó.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ismert az, hogy az Európai Unióban eddig két döntés született az elmúlt évben Európába érkezett több millió ember letelepítésére. Az első 160 ezer embernek a Görögországból és Olaszországból való áthelyezéséről rendelkezett. Ezt a döntést Magyarország az Európai Unió Bírósága előtt megtámadta.

Elmondtuk azt, hogy ez a döntés véleményünk szerint nem csupán a közösségi jogot sérti, nem csupán számtalan tagállami alkotmányt sért, hanem egyértelmű, hogy végrehajthatatlan is. *(Kunhalmi Ágnes: Miért szavaztátok meg a Tanácsban...)* Az eddigi tapasztalatok azt igazolják, hogy ez a fajta elosztási mechanizmus, amely tömegesen, kollektív módon helyezi át emberek csoportját más országokba, működésképtelen. A gyakorlatban 1500 ember áthelyezésére sem került eddig sor.

Ennek ellenére az Európai Uniót nem sikerült eltántorítani a rossz gyakorlat folytatásától. Azt látjuk, hogy megszületett az a második bizottsági javaslat, amely most már felső korlát nélkül osztaná szét a tagállamok között az elmúlt évben ideérkezett embereket.

Először is, indokolt azt tisztázni, hogy miért érdemes embereket mondani, hiszen egy nyelvi csata is folyik arról, hogy menekültektől, bevándorlókról, terroristákról van-e szó. Párizs óta tudjuk, hogy mindenkiről szó van. Van szó olyanokról, akik valóban valahol még menekültnek minősültek; hozzátéve persze, hogy semmilyen nemzetközi egyezmény nem biztosítja egyetlen menekült számára sem azt a jogot, hogy megválassza azt az országot, ahol élni szeretne. Vannak olyanok, akik egyértelműen kizárólag gazdasági célból, a jobb élet reményében érkeznek Európába; és vannak olyanok is, akik például úgy érkeztek az elmúlt évben ide, hogy azt követően a párizsi terrorcselekményekben is, abban a brutális mészárlásban, ami ott történt, részt vettek.

Ezért aztán most az Európai Unió döntésre tett javaslata véleményünk szerint ugyanúgy egyértelműen sérti a közösségi jogot, ugyanúgy végrehajthatatlan, és Magyarországnak abszolút nemzeti érdeke, hogy ezzel szemben a lehető leghatékonyabban fellépjen. Miután az eljárások lefolytatását adná át a Bizottság, ezért nem tudjuk, hogy kik érkeznének Magyarországra. Az adott tagállamnak kellene az áthelyezést követően dönteni arról, hogy ki minősül menekültnek, és ki az, aki nem minősül annak. Ráadásul semmilyen garancia nincs arra, hogy az áthelyezett személy az eljárás végét itt várná meg, ebben az országban.

Azt tudjuk tehát mondani, hogy arról kell dönteni Magyarországon népszavazás keretében, hogy a

magyar kormánynak, illetve a Magyar Országgyűlésnek van-e joga arról dönteni, hogy kikkel kívánunk együtt élni Magyarországon, és kikkel nem kívánunk együtt élni. Önmagában az a javaslat, amit az Európai Bizottság tett, nagyon nehézé teszi a helyzetünket; nagyon nehézé teszi azoknak a helyzetét, akik egyébként az Európai Unióba való belépés mellett érveltek, és akik ma is úgy gondolják, hogy Magyarország helye az Európai Unióban belül van, hiszen ilyen mértékben az Európai Unió intézményrendszerének tekintélyét romboló javaslatot Európai Bizottság még soha nem tett le az asztalra.

Ne felejtjük el, az Európai Bizottság azzal fenyegeti azokat a tagállamokat, amelyek a kényszerbetelepítést nem kívánják elfogadni, hogy minden egyes menekült után, minden egyes migráns után, minden egyes ember után, akit át kívánnak telepíteni és akit egy adott tagállam nem venne át, 80 millió forintnak megfelelő összeget kell fizetni. De az Európai Bizottság szóvivője rögtön a segítségére siet azoknak, akik úgy gondolják, hogy ez valamilyen méltánytalan büntetés, és hogy tovább rongosítja a Bizottság helyzetét, arról tájékoztat, hogy ez nem büntetés, ez a költsége egy ideérkezett, hozzáteszem: illegálisan a határokat átlépő bevándorló ellátásának.

Úgy gondoljuk, hogy Magyarországnak egyértelmű érdeke ma is az európai uniós tagság, de ennek ellenére azt is egyértelművé kell tenni, hogy 1 millió forintot kap körülbelül egy magyar állampolgár, 1 millió forint jut körülbelül egy magyar állampolgárra egy hétéves európai uniós költségvetési ciklusból. Ehhez képest, hogy 80 millió forintot kelljen fizetni egy bevándorló áttelepítése, elutasítása folytán, ez olyan mértékű aránytalanság, olyan mértékű fenyegetettség, amire egy szuverén államnak egyértelműen nemet kell mondania.

A magyar kormánynak meggyőződése az, hogy nekünk kell meghatározni, hogy kivel kívánunk együtt élni. Nem lehet a humanitárius segítségnyújtás álcája mögé bújni, amikor egyértelműen kimutatja minden kutatás, hogy 1 euró segítség itt Európában 20 euró értékű segítségnek minősül a válságrégióban. Ott kell segíteni azoknak, akik valóban menekültek, és Európa külső határait kell megvédeni. A külső határvédelem az egyetlen megoldás, és a leghatározottabban el kell utasítani mindenkinek a kötelező kényszerbetelepítést.

Ezért arra kérjük valamennyi pártot, arra kérjük a magyar közélet minden szereplőjét, hogy tekintse nemzeti ügynek azt, hogy Magyarországon az Országgyűlés határozhassa meg, hogy kivel kíván együtt élni, és kivel nem kíván. Biztasson mindenki mindenkit a népszavazáson való részvételre, és mondjunk egyértelműen nemet erre az eszement javaslatra. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni. Államtitkár úr, ön a szó.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy válaszómban röviden szóljak a kényszerbetelepítés pár vonatkozásáról.

(9.50)

Ami a legfontosabb valóban: az Európai Bizottság letett az asztalra egy javaslatot, ez egy állandó mechanizmusról szól, amely alapján minden Európába érkező bevándorlót elosztanának a tagállamok között, és ez az eljárás kötelező lenne, ezért is illik rá a szó, kényszerbetelepítés. Ha valamely tagállam ezt nem fogadná el, akkor fejenként 78 millió forintos bírsággal kell szembenéznie. Ez a 78 millió forintos összeg már csak azért is felháborító, mert tudjuk, hogy egy magyar ember majd' negyven évet dolgozik ezért az összegért. Egy magyarra egymillió forint uniós támogatás jut, ezért is felháborító. *(Kunhalmi Ágnes: És mennyit loptatok el?)*

A bevándorlók ellátása egyébként már a jelenlegi szabályok alapján is súlyos összegekbe kerül, egy befogadóállomáson tartózkodó migráns ellátására több mint 4 ezer forintot kell költenie Magyarországnak. Máshol is végeznek egyébként számításokat a felmerülő költségekről. Egy német gazdaságkutató intézet számításai szerint Németországnak az idén 17 milliárd, jövőre pedig 23 milliárd eurót kell költenie a bevándorlók ellátására és elszállásolására, és ehhez jönnek még többek között a nyelvtanfolyamok és az integrációs kurzusok költségei, így a költségek elérhetik rövid idő alatt az 50 milliárd eurót is, ami már szinte eléri egy kisebb ország GDP-jének szintjét. Ezt az összeget Németországban a kormánynak, a tartományoknak és az önkormányzatoknak kellene előteremteniük, ami akár súlyos eladósodással is járhat - áll a kölni intézet elemzésében.

Feltehetjük a kérdést, hogy ha Németország számára is ilyen óriási terhet jelent a migrációs krízis kezelése, akkor vajon mire számíthat Magyarország. Kíváncsiak vagyunk, hogy mit mond a bevándorlás-párti baloldal, hogyan kellene előteremteni ezeket a költségeket, hogyan kellene előteremteni a bevándorlók ellátásának költségeit, vagy éppen hogyan kellene előteremteni a 78 milliós fejenkénti büntetés összegeit.

Azok, akik az ellenőrizetlen bevándorlást jó lehetőségnek tartják, egyébként rendre arra hivatkoznak, hogy a migráció megoldást jelenthet a munkaerőpiaci problémákra is. Ez a felvetés egyébként már csak azért is abszurd, mert Európa sok országában az a helyzet, hogy minden második fiatal állástalan. Az Eurostat szerint Görögországban majdnem 50 százalékos, Spanyolországban 48 százalékos, Horvátországban 43 százalékos a fiatalok munkanélkülisége, de több mint 40 százalék az állástalanok aránya Olaszországban is. *(Zaj.)*

Éppen ezért azt gondoljuk, hogy az Európai Uniónak inkább az lenne az elsődleges felelőssége,

hogy nekik, a már itt élő fiataloknak adjon munkát. Az elmúlt időszakban azt láttuk, hogy ahol figyelmen kívül hagyják ezeket a szempontokat, ott meglepő választási eredmények születnek.

Ebből a pár példából is látszik, hogy a kényszerbetelepítés bevezetése súlyos társadalmi feszültségeket eredményezhet, nem oldja meg a munkahelyteremtési problémákat (*Az elnök csenget.*), beláthatatlan pénzügyi terhekkal járna. Mindezekon túl, ahogy már többször elmondtuk, a biztonsági kockázatokat is növeli és jogtalan is, mert épp az érintetteket, az európai állampolgárokat nem kérdezték meg, hogy szeretnék-e ezt a megoldást.

Tisztelt Ház! Ez a pár kockázat éppen elég indok arra, hogy határozott, hangos nemet mondjunk a kényszerbetelepítésre a közlegő népszavazáson, ki kell állnunk Magyarország mellett. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Most a napirend szerinti határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Kérem képviselőtársaimat, szíveskedjenek helyüket elfoglalni, és ellenőrizték, hogy kártyájukat elhelyezték-e a szavazógépben.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményben Részes Feleinek 21. Konferenciáján elfogadott Párizsi Megállapodás kihirdetéséről** szóló T/10502. számú törvényjavaslat zárószavazása. Mivel az előterjesztéshez összegző módosító javaslat nem érkezett, most a törvényjavaslat benyújtott szövegről határozunk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10502. számú törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 160 igen szavazattal, egyhangúlag elfogadta.

Soron következik **a pénzügyi közvetítőrendszert érintő egyes törvények módosításáról** szóló T/10309. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10309/6. számon, összegző jelentését pedig T/10309/7. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Z. Kárpát Dániel indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 52 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést,

elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10309/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 33 nem ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10309/9. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 113 igen szavazattal, 27 nem ellenében, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló 2011. évi CLXXXIX. törvény módosításáról** szóló T/10306. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10306/8. számon, összegző jelentését pedig T/10306/9. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Hárszabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. és 3. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

A 2. számú módosító javaslat Staudt Gábor és Gyüre Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 110 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 3. számú módosító javaslat Gyüre Csaba indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 49 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 5 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10306/8. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 112 igen szavazattal, 56 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10306/11. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! (*Szavazás.*)

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 112 igen szavazattal, 57 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **az állami tisztviselőkről** szóló T/10267. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző

módosító javaslatát T/10267/31. számon, összegző jelentését pedig T/10267/32. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 18., 20. és 23. számú, az MSZP képviselőcsoportja pedig az 5., 9. és 14. számú módosító javaslatok fenntartását indítványozta. Először ezekről határozunk.

(10.00)

A 18. számú módosító javaslat Gyüre Csaba és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 50 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 8 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 20. számú módosító javaslat Gyüre Csaba és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 6 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

A 23. számú módosító javaslat Gyüre Csaba és Staudt Gábor indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 53 igen szavazattal, 117 nem ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Az 5. számú módosító javaslat Józsa István és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e ezt a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 116 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 9. számú módosító javaslat Józsa István és képviselőtársai indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 58 igen szavazattal, 117 nem szavazattal, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

A 14. számú módosító javaslat Bárándy Gergely indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a módosító javaslatot 60 igen szavazattal, 115 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10267/31. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 141 igen szavazattal, 31 nem ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10267/35. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 140 igen szavazattal, 36 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Soron következik az **ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye és annak Kiotói Jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló 2007. évi LX. törvény, valamint az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételéről szóló 2012. évi CCXVII. törvény módosításáról** szóló T/10314. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslatát T/10314/6. számon, összegző jelentését pedig T/10314/7. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási bizottság T/10314/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 175, egyhangú igen szavazattal elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/10314/8. számú egységes javaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés az egységes javaslatot 170 igen szavazattal, nem szavazat nélkül, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most **előterjesztések tárgysorozatba vételéről döntünk**. Emlékeztetem önöket, hogy tegnap ezek tárgyalását már lefolytatta az Országgyűlés.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Szél Bernadett LMP-s képviselő asszony által Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról címmel, T/8563. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 112 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Schiffer András, LMP, képviselő úr által Egyes törvényeknek az offshore vállalkozások javára megkötött ügyletek tilalma, valamint az állami működés offshore-mentesítése érdekében szükséges módosításáról címmel, T/9741. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 58 igen szavazattal, 114 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e a Dúró Dóra és Szilágyi György, Jobbik, képviselők által A méltatlan személyek részére juttatott állami kitüntetések visszavonhatósága érdekében a Ma-

gyarország címerének és zászlajának használatáról, valamint állami kitüntetéseiről szóló 2011. évi CCII. törvény módosításáról címmel, T/10174. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 53 igen szavazattal, 113 nem ellenében, 7 tartózkodás mellett nem vette tárgysorozatba.

Kérdezem önöket, tárgysorozatba veszik-e Vona Gábor és képviselőtársai, Jobbik, által Magyarország Alaptörvényének hatodik módosításáról címmel, T/10191. számon előterjesztett törvényjavaslatot. Kérem, most szavazzanak! (Szavazás.)

Az Országgyűlés a törvényjavaslatot 23 igen szavazattal, 125 nem ellenében, tartózkodás nélkül nem vette tárgysorozatba.

Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet rendeldek el. Köszönöm együttműködésüket. (Rövid szünet. - A képviselők egy része távozik az üléstereből.)

(10.10)

Tisztelt Országgyűlés! Megkérem képviselőtársaimat, hogy szíveskedjenek helyüket elfoglalni, folytatjuk munkánkat. Köszönöm együttműködésüket és megértésüket. Miután elfoglalták helyüket, folytatjuk munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet között az Egészségügyi Világszervezet Budapesti Központjának létrehozásáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10725. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Sziijártó Péter külügyminiszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének (*Folyamatos zaj.*), egyben megkérem képviselőtársaimat, ismételten, nyomatékkal kérem, szíveskedjenek helyüket elfoglalni. Köszönöm megértésüket. Miniszter úr, öné a szó.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy néhány gondolat erejéig ismertessem önökkel a Magyarország Kormánya és az Egészségügyi Világszervezet, a WHO között kötött megállapodás részleteit, és a támogatásukat szeretném kérni ahhoz, hogy az Országgyűlés ezt a nemzetközi megállapodást törvényben hirdesse is.

Először is nyilvánvalóan mindannyian, akik itt a teremben vannak, pontosan tudják, hogy az Egészségügyi Világszervezet az ENSZ egészségügyi kérdésekkel foglalkozó, szakosított szervezete, amelyet 1948-ban alapítottak, és a globális egészségügyet koordináló és irányító testületként működik. A WHO legfőbb prioritása az, hogy minden ember a lehető

legmagasabb szintű egészségi állapotot érhesse el, valamint hogy a magas színvonalú egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés az egész világon igazságosan elérhető legyen. A WHO egy világszerte kiterjedt hálózattal rendelkezik, amely keretében hétezer munkatársat foglalkoztat.

Az ENSZ tekintetében megfigyelhető az a törekvés az elmúlt esztendőkből, hogy Genfből megpróbálják elköltöztetni a különböző szakosított intézményeket és szervezeteiket, hiszen a genfi tartózkodás és a genfi működés rendkívül költségigényes, és ehhez képest finanszírozási szempontból hatékonyabb működést tűztek ki célként.

Ennek megfelelően az Egészségügyi Világszervezet is úgy döntött, hogy a jelenleg Genfben működő funkciói egy részét Budapestre telepíti át. Először a humán erőforrást összehangoló feladatokat ellátó központ költözik Magyarországra, az erről szóló tárgyalásokat a tavalyi esztendő végén, decemberben kezdtük el, és az idei esztendő márciusában erősítette meg az Egészségügyi Világszervezet azt a szándékát, hogy ezt a központot Budapestre hozzák.

A WHO-nak ez a döntése a magyar kormány szándékaival teljes mértékben egy irányba mutat, hiszen nekünk az a szándékunk, hogy minél több ENSZ szakosított szervezet és minél több nemzetközi intézmény Budapestre hozza különböző központjait. Ez Magyarország számára jó, hiszen a magyar szakképzett munkaerő foglalkoztatása szempontjából ez előrelépés, a magyar szakképzett munkaerő nemzetközi jellegű szakmai tapasztalatokat tud szerezni, illetve, ha egy-egy nagy nemzetközi szervezet vagy ENSZ szakosított intézmény Magyarországra hozza a központját, akkor itt rendezvényeket, konferenciákat szervez, amiből a szakmai és természetesen a pénzügyi pozitív hatásokat is itt lehet tartani.

Azt látjuk, hogy ebben a versenyben Magyarország a Budapest által nyújtott komparatív előnyök miatt kifejezetten jól áll, hiszen Budapest földrajzi elhelyezkedése, infrastrukturális adottságai, a magasán képzett, idegen nyelveket beszélő munkaerő megléte és a fejlett pénzügyi, valamint informatikai szektor nyomán olyan lehetőségeket tud kínálni a nemzetközi szervezeteknek, amelyek nyomán költségvetési és szakmai szempontból is megéri Budapestre hozni ezeket a központokat.

Az Egészségügyi Világszervezet a szolgáltatási központi funkcióinak Budapestre telepítését több fázisban tervezi, első lépésként a világszervezet humán erőforrás- és személyügyi adminisztratív tevékenységeinek az áthelyezéséről hozott döntést. Ez 28 nemzetközi munkatárs Budapestre telepítésével is jár már első lépésben, és az itteni működési tapasztalatok alapján fog majd dönteni az Egészségügyi Világszervezet arról, hogy milyen ütemezésben, milyen menetrend szerint hozza Magyarországra a többi funkcióját.

A megállapodás a többi Budapesten működő ENSZ-szervezethez, az UNHCR-hoz, illetőleg az UNICEF-hez hasonlóan rendezi a budapesti központ

működésének jogi kereteit, valamint a budapesti központ jogállását és a munkatársak jogállását, a nekik adható kiváltságokat és mentességeket. A megállapodás szövegének a végleges megállapításához a szükséges felhatalmazást a kormány egy májusi határozatában biztosította, és így május 11-én ezt a szerződést Mikola István államtitkár írta alá a WHO főigazgató-helyettesével, Hans Troedssonnal. A megállapodás 16 cikkből áll, és a törvény a megállapodás hiteles angol, illetve magyar nyelvű szövegének a kihirdetéséről rendelkezik.

Az Egészségügyi Világszervezet budapesti központjának elhelyezéséről, a működési feltételekről és az ehhez szükséges pénzügyi források biztosításáról a kormány egy külön határozatban döntött, ennek a határozatnak a kiadása folyamatban van. Az elhelyezés 2016-ban - az elhelyezés egyszeri költségeit is figyelembe véve - hozzávetőlegesen 300 millió forintot költségvetési kiadással jár, és ezt követően évente 200 millió forintot kell a költségvetésből biztosítanunk.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahhoz kérem az önök támogatását, hogy Magyarország és az ENSZ együttműködését fokozni tudjuk abból a szempontból, hogy a Genfből való kiköltözések esetében minél többször Budapest legyen a célpont, illetőleg arra kérem önöket, hogy ezt a törvényjavaslatot most támogassák, hogy azt ki lehessen hirdetni.

Köszönöm a figyelmet, tisztelt elnök úr, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Dunai Mónika képviselő asszonynak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Képviselő asszony!

DUNAI MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az a tény, hogy az Egészségügyi Világszervezet, az ENSZ egyik legfontosabb szakosított szerve Budapesten létesít központot, azt jelzi, hogy Magyarországra egyre több és több területen számítanak a különböző nemzetközi és világszervezetekben. Magyarország az az ország, amelyre mint megbízható partnerre tekinthetnek a világméretű problémák kezelésében, azok megoldásának keresésében. Így van ez éppúgy a vízgazdálkodás vagy éppen a menekültügy területén, és így van ez a gyermekszegénység elleni világháborúban is.

A WHO célja az, hogy az egészségügy minőségének globális szintű javításán dolgozzon, valamint az elérhető legmagasabb szintű egészség biztosítását alakítsa ki minden egyes ember számára. A Fidesz-frakció támogatja és üdvözli azt, hogy 2016 májusában az Egészségügyi Világszervezet budapesti központjának létrehozásáról állapodott meg a kormány a WHO-val.

A WHO már 1991 óta működteti Magyarországon a WHO országhoz tartozó központját. Az aláírt megállapodás további megnyilvánulása a magyar kormány elköteleződésének a szervezet közegészségügy terén végzett munkája mellett. A WHO a budapesti központon keresztül nyújt majd személyügyi, adminisztratív szolgáltatásokat a szervezet munkatársai részére globális szinten. A WHO döntése összhangban áll a kormány és a Fidesz azon elhatározásával, hogy növeljük az ENSZ-intézmények jelenlétét Magyarországon. Arra törekszünk, hogy Magyarország a nemzetközi szervezeteknek, különösen az ENSZ és szakosított intézményeinek befogadó központjává váljon Közép-Európában.

(10.20)

A budapesti központ létrehozásában bizonyára kulcstényezőként szerepelt az infrastruktúra kiépítettsége, illetve olyan ENSZ-szervezetek pozitív tapasztalata, melyek Budapesten működtetnek szolgáltató központot. Ilyen az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága, az Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Világszervezet, vagy éppen az ENSZ Gyermekalapja. Továbbá az is közrejátszhatott e döntés meghozatalában, hogy a WHO elismeri a magyar kormány egészségmegőrző programját, melynek fontos eleme, fontos része a dohányzás visszaszorításával kapcsolatos szigorú szabályozás a fiatalok, a jövő nemzedékek érdekében. Ezt az egészségmegőrző tevékenységét az Egészségügyi Világszervezet, a WHO olyan formában is elismerte, hogy az ország miniszterelnökét 2013-ban kitüntette e tevékenységéért.

Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Parlament! A Fidesz-frakció a benyújtott javaslatot támogatja és elfogadásra javasolja a tisztelt Háznak. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok padsoraiból. - Dr. Józsa István, tapsolva: Helyettük is tapsolok! - Dr. Szakács László: Csak a Józsnak tetszett.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Mesterházy Attila képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal szeretném kezdeni, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója természetesen támogatja ennek az előterjesztésnek az elfogadását, hiszen Magyarország számára mindig kiemelt jelentőséggel bír, ha egy nemzetközi szervezet úgy dönt, hogy Magyarországra, ide Budapestre helyezi bármilyen szervének is a központját.

Így szerintünk helyesen szerepel ebben az előterjesztésben az, hogy e központ működéséhez a magyar kormány biztosítja azokat a jogszabályi kereteket, amelyeket az ilyen diplomáciai státusszal rendelkező központoknál kötelező megadni a fogadó

országnak. Tehát ez mindenképpen egyfajta siker az ország számára, hogy az ENSZ-nek egy szakosított intézménye Magyarországra hozza a központját. Ha jól olvastam az előterjesztést, későbbiek során az ENSZ-ben a WHO értékelni fogja, hogyan, mennyire hatékonyan működnek ezek a decentralizált szervek, és adott esetben lehetőség van a továbblépésre is. Ha jól emlékszem, 28-30 fő kezdi meg a munkát Budapesten. Tehát később még arra is van lehetőség, hogy ezt a központot bővítsük, és minél több feladatot lásson el a mostani adminisztratív és humán kérdéseken túl.

De ha már a WHO szóba kerül és beszélünk erről a tisztelt Házban, akkor egy dolgot érdemes talán megjegyezni. Mostantól kezdve talán még inkább kiemelten fontos, hogy a magyar kormány figyelembe vegye a WHO ajánlásait különböző kérdésekkel kapcsolatban, legyen szó például a rákos megbetegedésekkel kapcsolatos WHO-s jelzésekről, vagy sok minden másról, például a prevencióval vagy az élethosszal kapcsolatos javaslatokról. Ha Magyarország egy ilyen kiemelt célország lett a WHO részéről, akkor Magyarországnak érdemes az ott folyó szakmai munkát is komolyan venni, és azokat a tudományos, szakmai megállapításokat, amelyeket a WHO a tagállamoknak javasol, bizony érdemes a magyar gyakorlatba is átültetni, hiszen ezzel is mutathatja Magyarország az elköteleződését. Nem utolsósorban, sőt, ez a legfontosabb, ezek a szakmai javaslatok a magyar népegészségügyi helyzetet is egészen biztosan javítani fogják, így nemcsak a dohányzás, hanem számos más olyan kérdés is van, ahol érdemes ezt tekintetbe venni.

Összességében, még egyszer hadd ismételjem meg azt, amivel kezdtem: a Magyar Szocialista Párt frakciója örül annak, hogy ez a szervezeti egység Magyarországra kerül, éppen ezért e jogszabály elfogadását az MSZP-frakció természetesen támogatni fogja. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lukács László György képviselő úrnak, a Jobbik-képviselőcsoport vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatja a javaslatot, és örvend annak a változásnak, amelynek keretében az ENSZ Egészségügyi Világszervezete, az ENSZ szakosított intézménye Budapesten kíván központot létrehozni, illetve ide kívánja költöztetni tevékenységének java részét.

Összességében a javaslatban foglaltak, maga a szerződés, illetve a megállapodás, amelyet kötni kívánunk a világszervezettel, lényegében a szokásjognak, illetve az eddig kialakult feltételeknek megfelel. Fontos azonban azt is kiemelni és arra is felhívni a

figyelmet, hogy bár presztízs és megtiszteltetés is valóban a jövőben itt folytatandó tevékenység, azért számos, ha úgy tetszik, fiskális terhet fog róni Magyarországra.

A miniszter úr az imént említette, hogy egy egyszeri 300 millió forint, majd, ha jól olvastam és helyesek a feltételezésem, amelyeket kiolvastam a megállapodásból, akkor 15 éven keresztül egy 200 millió forintos fenntartási költséggel fog járni e szakosított intézmény budapesti központja. Ha kiszámoljuk, ez 16 milliárd forintot fog kitenni a 15 év alatt. Ezt a 16 milliárd forintot egy szakosított szervezet tevékenységére, az ő részére állami segítségként adjuk, ami elég nagynak tűnik, pláne ha a szakosított szervezet egészségügyi tevékenységét és a magyar egészségügy helyzetét hasonlítjuk össze. Természetesen nem azt mondom, hogy ezért nincs szükség rá, nagyon is szükséges, hogy egy ilyen központ Magyarországon legyen, de amikor megfogalmazzuk, hogy ennek a szervezetnek itt kell lennie és elvárásaink, várakozásaink szerint talán nagyobb figyelemmel lesz a magyarországi egészségügyi helyzetre, ha már egyszer egy központja itt van, emellett meg kell fogalmaznunk azt az elvárásunkat is, hogy a magyar egészségügyben is vannak olyan szervezetek, amelyeket nyugodtan lehetne 15 éven keresztül 200 millió forinttal támogatni. Nyugodtan mondhatjuk, hogy például a hospice-ellátást végző szervezeteknek is nagy szükségük lenne arra az évi 200 millió forintos támogatásra, és bizony ott is születnek olyan megállapítások és olyan szakmai anyagok, amelyeket a WHO is le tud tenni az asztalra.

Dunai Mónika képviselőtársam említette, hogy Magyarország elismerést kapott a magyar egészségvédelem tekintetében. Azt is meg kell azonban jegyezni, hogy Magyarország nemcsak elismeréseket, hanem dorgálásokat is kap a WHO-tól, és tömegével és többségében a serpenyőben túlsúlyban vannak azok a lesújtó kritikák, amelyeket egyébként nemcsak a WHO-tól, hanem az OECD-től, illetve más, az egészségügyi és a társadalmi mutatókkal foglalkozó szervezettől kapunk. Ha más nem, annyi elvárásunk lehet, bár a kormánynak és a Magyar Országgyűlésnek nincs semmilyen feladata, sem kötelezettsége, sem joga, hogy beleszóljon a WHO működésébe, de mégis annyi elvárásunk lenne, hogy vizsgálják meg a magyar egészségügy helyzetét.

A kormánytól meg az az elvárásunk, hogy ha már itt van egy ilyen szakosított intézmény budapesti központja, akkor vegye sokszor komolyan azokat a jelzéseket, amelyek a WHO-tól érkeznek, amelyek a jelentésekben, ahogy előzőleg megfogalmazódott, benne vannak. Nyugodtan a kormány hozzáláthatna a rákos, daganatos megbetegedések felszámolásához, a totális harchoz e betegségek ellen, vagy hozzákezdhetne ahhoz, hogy az egészségügy hozzáférhetőségét, amely szintén WHO-kritikában elhangzott, tehát az egészségügyi szolgáltatások hozzáférhetőségét javítsa. Jelenleg Magyarországon több olyan település van, ahol a lakosság 45 százaléka nem képes egész-

ségügyi szolgáltatást megfelelően igénybe venni. Ez is WHO-s jelentésekből olvasható ki. Ha WHO-ról beszélünk, akkor, tisztelt képviselőtársaim, egy ilyen örömteli esemény mellé mindig tegyék oda azokat a kötelezettségeket, azokat az elmaradásokat, amelyek a laudációk és dicshimnuszok mellett egyébként a kormány vállalt terhelik.

Összességében nyugodtan megállapíthatjuk, hogy egy komoly, nagy erővállalás lesz mindenképpen az állam részére, azonban a presztízse egy ilyen intézménynek a budapesti székházával talán ellensúlyozni tudja ezt a nagy költést, illetve ezt a nagy erővállalást a magyar állam részéről. Úgy gondolom, akkor lesz igazán hasznos, ha a budapesti központ itt lesz, ha a budapesti központban kiváló szakmai munkát tudnak folytatni, ha a WHO ezáltal a tevékenységét nemcsak költségápolón tudja racionalizálni, hanem a tevékenységét sokkal színvonalasabbá, még színvonalasabbá tudja tenni.

(10.30)

És mindazonáltal, mivel a figyelem ránk is terelődik ezáltal, hogy itt van ez a központ, a magyar kormány pedig komolyan tudja venni azokat a WHO által megfogalmazott kötelezettségeket, javaslatokat, jelentéseket, amelyeket komolyan kell venni, hiszen azt is látjuk, hogy a magyar egészségügyi mutatók a béka feneké alatt vannak - ha lehet egy ilyen kifejezést használni. Az egész Európai Unióban, de a fejlett országok tekintetében is az egyik legrosszabbak vagyunk. Ha más nem, akkor egy harangkongatásnak jó lesz ennek a szervezetnek az ideköltözése. Én úgy gondolom, és bár ez nem tartozik a Külgazdasági és Külügyminisztériumra, hanem sokkal inkább más minisztériumnak a feladata lenne, de egy ilyen szerv arra jó, hogyha Magyarországra költözik, hogy irányítsa az egészségügyi problémákra a politika érdeklődését. Kerüljön a homlokterébe a kormányzatnak, a kormánynak az egészségügyi krízishelyzet felszámolása, hiszen a WHO ezekről számtalanszor beszámolt. Most itt lesznek legalább testközelben, testközelből hallhatjuk ezeket a problémákat.

Összegezve azonban azt kell mondani, hogy összességében a javaslat mindenképpen támogatásra tart igényt, egy ilyen nagy presztízsi, komoly munkát végző intézménynek a Budapestre való költözése az ország számára és a lakosság számára előremutató. Ha úgy tetszik, jó hírnevet hoz, ha úgy tetszik, jó fényt vet a magyar államra, illetve a magyar környezetre. Így hát mindenképpen támogatni kell. De legyen az az üzenet, hogy ezzel is, ezzel a költözéssel hívjuk fel a figyelmet az egészségügyi krízispontjaira, és a kormánynak is irányuljon a figyelmé végre ezeknek a területeknek a megoldására, a problémáknak a kezelésére és nemcsak az arról való összevissza maszatolásra, hanem a tényleges problémamegoldásra és a megoldási kísérleteknek a végigvitelére.

Összességében a Jobbik Magyarorszáért Mozgalom a törvényjavaslatot támogatni fogja. Köszö-

nöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Mivel a független képviselők nem jelezték felszólalási szándékukat, kétperces felszólalásra senki nem jelentkezett, most további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Nyitrai Zsolt képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy az előttünk fekvő anyag egy nagyon fontos előterjesztés, egy nemzetközi megállapodás törvényben történő kihirdetése, amit reményeink szerint minden országgyűlési képviselő, minden frakció tud támogatni itt a Házban.

Azt gondolom, hogy nagyon jó irány a kormánynak az a törekvése, mely szerint erősíteni kívánja az ENSZ-intézmények jelenlétét Magyarországon, valamint azt is erősíteni kívánja, hogy Magyarország a nemzetközi szervezeteknek egy befogadó központjává váljon Európában. Amennyiben ez megvalósul, és az Országgyűlés is támogatni tudja, akkor ez mindenképpen egy komoly siker, komoly siker Magyarország számára és komoly siker az egészségügyi ágazat számára is. Azt gondolom, hogy egy ilyen nemzetközi központ Budapestre jövele mindenképpen emeli és erősíti Magyarország presztízst, hiszen ez egy komoly elismerés. Olyan elismerés, amit kaptunk már korábban a menekültügy vagy az élelmiszerügy tekintetében, nevezetesen, hogy az Egészségügyi Világszervezet, amely a globális egészségügy irányításával és koordinációjával foglalkozik, ilyen erős stratégiai partnerként számol Magyarországgal és számol Budapesttel.

Úgyhogy szeretnék gratulálni Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak és csapatának, hogy tető alá tudták hozni ezt a megállapodást, és azt kívánom, hogy minél több ilyen előterjesztést tárgyaljunk majd az elkövetkező időszakban. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

DR. LEGÉNY ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Fontosnak tartom kiemelni, hogy Mesterházy képviselőtársam már vezérszónoki felszólalásában elmondta, hogy a Magyar Szocialista Párt frakciója természetesen támogatja az előttünk fekvő törvényjavaslatot, és a törvényjavaslattal kapcsolatban szeretném kiemelni, hogy a WHO az ENSZ több szakosított intézményéhez és más nemzetközi szervezetekhez hasonlóan egyes szolgáltató feladatoknak a - mondjuk úgy, hogy - költségigényes központjaik-

ból történő kiszervezésével kívánja hatékonyabbá tenni a tevékenységét, és ezzel összhangban először a humán erőforrást koordináló feladatokat ellátó központ Magyarországra történő telepítését tervezi végrehajtani a WHO. Ugye, a WHO egyes globális szolgáltatási funkcióinak a Budapestre történő áthelyezésével kapcsolatos tervekről és lehetőségekről szóló tárgyalások már 2015 decemberében elkezdődtek, a tavalyi év végén, aztán most márciusban megerősítették ezt a szándékot, mármint hogy ezt a központot itt szeretnék létrehozni Budapesten, és most májusban írták alá a megállapodást.

A WHO ezeknek az egyes funkcióknak az idetelepítését több fázisban képzei el. Első lépésként a világszervezet humán erőforrásának és személyügyi adminisztratív tevékenységének áthelyezését tervezi 28 nemzetközi munkatárssal; azt hiszem, hogy ez egy igen szép számú munkatársat fog majd jelenteni. Az elképzelések szerint a WHO folyamatosan felülvizsgálja és ellenőrzi a központ tevékenységét, és az eredményektől függően dönt majd mind a létszámot, mind a funkciót illetően a további lehetséges bővítésről, valószínűleg egy hosszú távú itt-tartózkodásra berendezkedve. Azt gondoljuk, hogy ez mindenképpen dicséretes, és ezért tehát, ahogyan említettem, a Magyar Szocialista Párt támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra következik Teleki László képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr! A frakciót, amikor tárgyalta ezt a kérdést, jómagam is támogattam, hogy ez elfogadásra kerüljön a Magyar Szocialista Párt részéről is, mert nagyon fontosnak tartom azt, hogy egy ilyen nemzetközi szervezet ide tud települni Magyarországra. És azért tartom nagyon fontosnak jelenleg is, mert azt gondolom, hogy két dologban mindenképpen változást remélünk a Magyar Szocialista Párton belül. Az egyik, amiről Mesterházy Attila is említést tett, hogy a korfa helyzete fog változni, és olyan jelzéseket ad a WHO szervezete, amely mindenképpen ebbe az irányba elmozdulást jelent. Ez azt jelenti pontosan, hogy ma Magyarországon az európai átlaghoz képest sokkal előbb halnak meg a magyar honfitársaink, mint más európai, nyugat-európai országokban. Tehát ebből adódóan van mit tennie a kormánynak, és van mit tennie a szakmának, hogy ez ne így legyen, ezért nagyon fontosnak tartom azt, hogy az intézmény idetelepül, és talán tud olyan jelzéseket adni, amelyek alapján meg fog változni ez a helyzet.

De ugyanebben a dologban érintett a magyarországi roma lakosság is, amit szeretnék kiemelni, mert azért azt lehet látni, hogy a magyar emberhez

képeket is sokkal előbb halnak meg a magyarországi romák, mintegy 10-12 évvel előbb, mint a nem romák, és az európai átlaghoz képest pedig mintegy 15 évvel előbb halnak meg. Én azt gondolom, hogy nagyon fontos lehet az a jelzés, amelyet kap a nemzetközi szervezettől a magyar kormány vagy épp a magyar szakma, hogy hogyan lehetne megállítani ezt a tendenciát, mert ez nem lehet pártfüggő, hogy Magyarországon akár a romák, akár nem romák esetében ilyen magas legyen a halálozási arány. Tehát ez a nemzetközi szervezet valamilyen szinten fog változtatni ezen a kérdésen.

A másik, és talán ezzel kellett volna kezdenem, a prevencióra is ugyanolyan hangsúlyt kell fektetni, mert azt lehet látni, hogy amikor arról beszélünk, hogy megelőzni illene néhány olyan betegséget, mint a daganatos betegség vagy az érszűkület, vagy sorolhatnám a többi betegséget is, akkor erre nem látunk olyan forgatókönyvet, ami ezt a dolgot igazán kezelné. Ha tudnánk erre jó forgatókönyvet írni, akkor az a magas halálozási arány sem lenne meg, amiről beszéltem.

Ebből adódóan én a prevencióra nagyon nagy hangsúlyt fektetek, és azok a jelzések, amelyeket kaphattunk a nemzetközi intézménytől, az mindenképpen a kormány számára, a szakma számára lesz egy olyan iránymutatás, amellyel sokkal több energiát fektethetünk a megelőzésre, a prevencióra, mint eddig valaha. Ezt azért tartom fontosnak, mint ahogy mondtam, romáknál és nem romáknál egyaránt, mert a halálozási arány és a betegségek száma sokkal kevesebb lesz, ezáltal tehát kevesebbet kell talán majd költeni az egészségügyre, mint amit költöttünk ez ideig.

De természetesen ez nem azt jelenti, hogy Magyarországnak nincs ezzel gondja, a szakmának főleg és a kormánynak bőven van ezzel a dologgal feladata, pont az a legfontosabb, hogy a közös nemzetközi tapasztalatokat és a hazaiakat próbálják meg összefésülni, és ebből adódóan lehetne egy olyan jelenséget találni Magyarországon, amely abba az irányba mutat, hogy sokkal egészségesebb emberek és hosszabb életű emberek vannak, mint eddig, amit lehetett tapasztalni.

Tehát ezért a Magyar Szocialista Párt üdvözlöi ezt a törvényjavaslatot, és természetesen, ahogy elmondta már vezérszónokunk, támogatjuk is a törvényt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalásra megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Parancsoljon!

(10.40)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze egy megerősítést szeretnék tenni. Igazából arról szól a történet, hogy akkor és amikor az Egészségügyi Világszervezet bármilyen felületen,

akár a létszámok bővítéséhez az emberierőforrás-szolgáltatáshoz kapcsolódó intézményrendszerének egy meghatározott részét helyezi Magyarországra, akár bármilyen más ilyen típusú szerveződésnek a Magyarországon, Budapesten történő megjelenését a Magyar Szocialista Párt üdvözli. Üdvözli azért, mert úgy gondoljuk, hogy mindezek a folyamatok - nem belemerve a részletekbe - pont azokat az ügyeket is direkt módon is, nemcsak indirekt módon befolyásolhatják, alakíthatják, formálhatják, amelyekről az előbbieken Teleki László képviselőtársam is szolt. Ez pedig elengedhetetlen fontossággal bír már csak azért is, mert ha más nem, ha csak azt a két tételt vesszük számításba, hogy Magyarországon félelmetesen sokan élnek szegénységben, és a szegénységben élők magas száma bizonyos értelemben szoros korrelációban van az egészségügyi helyzet kialakulásával, ebből fakadóan az ezen történő változtatások, az ebben történő előrelépések is elengedhetetlen fontossággal bírnak. De ugyanúgy a mortalitással, az elhalálozás tekintetében is világos és tiszta kép tárulkozik elénk, hogy Európában Magyarország sajnos azon országok közé tartozik, ahol az élettartam jóval rövidebb mind a hölgyek, mind a férfiak esetében, bár a hölgyeknél 7 évvel magasabb, mint a magyar férfiaknál.

Azt akarom ezzel csak mondani, hogy igen, a prevenciónak, a megelőzésnek, a gondolkodás alakításának, formálásának és a cselekvési tér bővítésének van helye e tekintetben. Minden ilyen intézmény, rendszer vagy intézményrendszer egyes elemezt, mint mondtam, direkt is segítheti, ezért üdvözljük.

Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki az adott napirend keretében felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szijjártó Péter miniszter urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szijjártó Péter és dr. Hörcsik Richárd egymással beszélget. - Dr. Schiffer András: Nem ér rá! - Jelzésre:)* Igen, megadom a szót, miniszter úr. Köszönöm szépen.

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Hálás vagyok azoknak a képviselőtársaimnak, akik folyamatosan próbálják segíteni a munkámat itt a parlamentben. Szeretném önöknek megköszönni a támogató hozzászólásokat mind kormánypárti, mind ellenzéki oldalról. Azt gondolom, hogy azok a szempontok, amelyeket a képviselő hölgyek és urak voltak kedvesek felvetni, azok mind méltányolandó és megfontolandó szempontok.

Mi természetesen, amikor pénzügyi támogatást adunk egy ilyen szakosított intézmény Budapestre hozásához - mondom ezt a Jobbik vezérszónokának -, azt mi munkahelyteremtési szempontból tud-

juk a külügyi, külgazdasági intézményrendszerben elbírálni, tehát hogy az egészségügyi költségvetés milyen forrásokat mozgósít, milyen célok támogatására, azok a munkahelyteremtési forrásokkal nincsenek összefüggésben. Ugyanakkor egyetértek a szocialista párti megszólalókkal is abban, hogy nyilvánvalóan egy ilyen, egészségüggyel foglalkozó világszervezet központjának budapesti megjelenése úgy általában a magyar egészségügyre ráirányítja a figyelmet, és különböző modernizációs folyamatokat el tud indítani.

Örömmel veszem azt, hogy vannak olyan ügyek, amelyek egyértelműen nemzeti érdekeket szolgálnak, és a parlament minden képvisellel rendelkező pártjának támogatását élvezik. Nem vagyok abban biztos, hogy a következő napirendi pontnál is ugyan-ezt a mondatot majd a vita végén elmondhatjuk.

Köszönöm szépen a támogatást és köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszter úr választát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásával kapcsolatos követelményekről** szóló határozati javaslat általános vitája a lezárásig. A Schiffer András, LMP, képviselő által benyújtott előterjesztés H/9798. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

Elsőként megadom a szót Schiffer András képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Képviselő úr, öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! „Minden szó a szabadkereskedelmi egyezményekben hazugság.” - mondta nemrégiben Noam Chomsky. Egy másik neves amerikai szenátor, a Demokrata Párt elnökjelöltje, Bernie Sanders nemrégiben így fogalmazott: „Nem hiszek a korlátlan szabadkereskedelemben. Egy olyan fair kereskedelemben hiszek, ami a középosztály és a dolgozó családoknak dolgozik, nem csak a multinacionális cégeknek. Ez az egész szabadkereskedelem-mánia olyan vállalati vezetőktől jön, akik csak egyre többet akarnak keresni és egyre több profitot akarnak termelni, de a legkevésbé sem érdekli őket a lakosság.”

Ezeket az idézeteket azért szerettem volna előrebocsátani a mostani határozati javaslat vitájánál, mert szeretném világossá tenni, hogy a vita, a konfliktus nem az Amerikai Egyesült Államokkal van, nem az Amerikai Egyesült Államok és az Európai Unió vagy az Amerikai Egyesült Államok és mondjuk, a kelet-európai országok között van. Az ellentét, a konfliktus a globális nagyvállalatok és az emberek között húzódik, a konfliktus az óriásvállalatok és az emberi természeti értékek között húzódik.

Nem szabad arról sem megfeledkeznünk, hogy éppen néhány héttel ezelőtt a Greenpeace nyilvánosságra hozta azokat az iratokat, amelyek megmutatják a jelenlegi szabadkereskedelmi tárgyalások, a Kanada és Európa közötti úgynevezett CETA, valamint az Egyesült Államok és Európa közötti TTIP, illetve a szolgáltatás-kereskedelmi egyezmény, a TISA-nak a valódi természetét. A Greenpeace-papírokból kiderül, hogy Amerika és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezmény tervezete leépíti Európa környezetvédelmi szabályrendszerét. Az is világos, hogy amikor kereskedelmi korlátozásokról beszélnek, akkor az állatok és növények egészségének és életének védelme, az emberi egészség védelme, illetve a kimerülő természeti erőforrások megőrzése másodlagos szempont.

Másodrészt kiderültek súlyos dolgok a globális klímapolitikával kapcsolatban is a Greenpeace-iratokból. Erre azért fontos felhívni a figyelmet, hiszen néhány napja volt, hogy erről a szószerűről Magyarország elnöke fölhívta a figyelmet a párizsi klímamegállapodás ratifikálásának jelentőségére. Mi akkor is, illetve később a bizottsági vitában is elmondtuk, hogy ezek az egyezmények, ezek a klímamegállapodások addig érnek bármit, amíg egy szomszédos titkos szobában nem faragnak olyan másik megállapodásokat, amik megghiúsítják ezeknek a klímamegállapodásoknak a végrehajtását. Most pontosan ez történt.

A Greenpeace-iratokból kiderül ugyanis a következő: miközben a párizsi klímamegállapodás világosan kimondja, hogy a globális felmelegedést 1,5 Celsius-fok alatt kell tartanunk, hogy megelőzzünk egy több milliárd embert érintő klímakatasztrófát, eközben a TTIP szabályozási együttműködésről és a termékek piacra jutásáról szóló fejezetei korlátozzák azoknak a klímavédelmi intézkedéseknek a hatókörét, amelyek egyébként ezt a 1,5 Celsius-fokos célt kívánják megvalósítani. Magyarul, hiába történik, mondjuk, egy klímamegállapodás 2015 novemberében Párizsban, ezek a szabadkereskedelmi egyezmények mind Kiotót, mind Párizst semmissé fogják tenni.

Harmadrészt az is teljesen világos, hogy ezek a szabadkereskedelmi egyezmények, és különösen szeretném felhívni a figyelmet a ratifikálás előtt álló, Kanada és Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezményre, de itt a Greenpeace-iratokból kiderül, hogy a TTIP, az USA és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi egyezmény tervezete is szakít az elővigyázatosság elvével, és egy úgynevezett kockázatalapú megközelítést tartalmaz. Lehet, hogy ez a megfogalmazás első hallásra nem mond sokat, de akkor, amikor ebben a Házban is gyakorlatilag minden parlamenti frakció hitet tett amellett, hogy Magyarország GMO-mentességét meg kell őrizni, akkor jól tesszük, ha figyelünk ezekre a formulákra. Nem fog soha olyan megállapodás születni sem az Európai Unióban, sem globálisan, amelyik azt fogja mondani, hogy feloldjuk a GMO-mentességet.

(10.50)

Nem lesz soha olyan, amelyik azt mondja, hogy megtiltjuk a GMO-mentességet. Arról van szó, hogy ma az európai környezetvédelmi jog és a magyar jog is az elővigyázatosság elvén alapul, tehát azon, hogy nem lehet forgalomba hozni olyan terméket, amelylyel kapcsolatban nem zártuk ki százszázalékosan azt, hogy az az emberi egészségre, a jövő generációkra, a természeti erőforrásokra, az állati, növényi egészségre nincs káros hatással. Ez az elővigyázatosság elve. Ezzel szemben Észak-Amerikában, tehát az USA-ban és Kanadában a kockázatalapú megközelítés van érvényben, ami arról szól, hogy csak akkor lehet megakadályozni egy-egy termék polcokra kerülését, ha nagy bizonyossággal bebizonyította az állami szabályozó hatóság, hogy az a termék valóban káros. Azt gondolom, hogy teljesen világos az elmentmondás a két megközelítés között. A GMO-val ma pontosan az a probléma, hogy nem tudjuk százszázalékosan kizárni azt, hogy akár több generációval később nem hoz-e helyrehozhatatlan károkat, nem hoz-e megbocsáthatatlan károkat utódaink életében, egészségében.

Amikor akár a kanadai egyezmény, akár a TTIP tervezete szakít az elővigyázatosság elvével, az azt jelenti, hogy Magyarország nem lehet GMO-mentes. Tehát a kiindulópont ebben a Házban csak az lehet, hogy ha ragaszkodunk az Alaptörvény előírásaihoz, és a magyar Alaptörvény tartalmazza Magyarország GMO-mentességét, Magyarország soha, semmilyen formában nem lehet részese olyan nemzetközi megállapodásnak, amelyik szakít az elővigyázatosság elvével. Vagy ha mégis valamilyen bürokratikus hókuszpókusssal Magyarország belemanőverzi magát ilyen szabadkereskedelmi paktumokba, akkor ki kell állni az emberek elé, és meg kell mondani, hogy a magyar bürokrácia odadobta Magyarország GMO-mentességét, és odadobta a magyar mezőgazdaságnak azt a versenyelőnyét, hogy ma még itt a Kárpát-medencében elő lehet állítani jó minőségű élelmiszereket, jó minőségű mezőgazdasági termékeket.

Tisztelt Országgyűlés! Azt gondolom, nagyon fontos az, hogy tisztában legyünk ezeknek a szabadkereskedelmi egyezményeknek a hosszú távú globális hatásaival. S itt, ezen a ponton egyértelművé kell tenni, hogy azok a szabadkereskedelmi egyezmények, amelyek ma kezdik behálózni az egész bolygót, ha úgy tetszik, unortodox szabadkereskedelmi egyezmények. Nem arról szólnak, mint a XX. század szabadkereskedelmi megállapodásai, hogy tudniillik a vámtarifákat hogyan lehet csökkenteni. Jegyzem meg, a periféria és a félperiféria országainak adott esetben a vámtarifákból is származott előnyük, gondoljunk csak Dél-Korea korai felemelkedésére. Ezek a szabadkereskedelmi egyezmények már nem vámtarifákról szólnak.

Világos a beszéd a tárgyaló bürokraták részéről, amikor úgy fogalmaznak, hogy a nem kereskedelmi típusú korlátok lebontását célozzák. Mit értenek ezek

a lobbisták és ezek a bürokraták nem kereskedelmi típusú korlátokon? Minden olyan szabályt, amit a nemzeti parlamentek az emberek egészsége, a természeti erőforrások, a kulturális örökség védelme érdekében megalkottak. Minden nem kereskedelmi jellegű korlátot, amiből nem terem profit. Mindent le akarnak bontani, ami gátolja a profithajszát, és adott esetben a természeti erőforrások megőrzését, az emberek jólétét, a nemzeti hagyományok, a kulturális örökség megőrzését szolgálják. Tehát legyen nagyon világos: rég nem az a játék megy, ami a XX. században ment, hogy pusztán vámokat, vámtarifákat akarnak lebontani. Amikor nem kereskedelmi korlátokról beszélnek mint elsöprendő akadályokról, akkor egészségügyi, munkajogi, élelmiszer-biztonsági, környezetvédelmi, klímavédelmi szabályokról beszélnek. Ez a tét. Az a tét, hogy akarjuk-e azt, hogy ezt a bolygót olyan egyezmények hálózák be, amelyek megkerülhetetlenné tesznek egyetlen elvet, hogy a profit előzi az embert. Ezek a szabadkereskedelmi egyezmények olyan világot hoznak ránk, ahol semmi más nem fog számítani, kizárólag a profit. És egyetlenegy cél lesz, hogy a globális nagyvállalatok a profitéségüket akadályok nélkül tudják kielégíteni.

S még valami. Félreértés ne legyen, ezek az egyezmények támadást intéznek a nemzeti szuverenitás ellen. Ezért fogalmaztam úgy a bevezetőmben, hogy itt nem pusztán egyik vagy másik állam, egyik nagyhatalom és más országok közötti konfliktusról van szó. A tét ma már az, hogy átveszik-e a demokratikus döntéshozatal helyét globális nagyvállalatok. Arról szólnak például a Greenpeace-iratok, hogy ha és amennyiben a TTIP ratifikálásra kerül, ha a magyar parlament élelmiszer-biztonsági, egészségügyi, környezetvédelmi szabályokat alkot, akkor előzetesen be kell vonni az egyeztetésbe ezeknek a globális nagyvállalatoknak a képviselőit. Tisztelt Országgyűlés! Ez azt jelenti, hogy innentől kezdve nem nemzeti konzultáció lesz Magyarországon, hanem multinacionális konzultációt kell lefolytatnia Magyarországnak, ha nem akar súlyos dollármilliárdokat kifizetni. Erről szólnak ezek az egyezmények. Ez van benne a Greenpeace-papírokból.

Tisztelt Országgyűlés! Az forog kockán, hogy amennyiben utat engedünk ezeknek a szabadkereskedelmi egyezményeknek, akkor valóban fenyeget az a veszély, hogy a ma még meglévő helyi kultúrák, nemzeti kultúrák helyét át fogja venni a fogyasztói társadalom, a globális nagyvállalatok által ránk kényszerített kényszerzubbony. Ennek a folyamatnak a végén ott lesz a nemzeti identitások, a kulturális örökség megsemmisítése is. Ne legyen kétségünk: ha ezek a nagyvállalati akaratok érvényesülnek, akkor sehol a világon nem lehet 50-100 év múlva helyi identitásokról, nemzeti identitásokról beszélni. Nagyon világos ezeknek a nagyvállalatoknak a stratégiája: olyan egyenterméket, olyan egyenletmódot kényszeríteni az egész világra, amivel a marketing-stratégiájukat optimalizálni tudják. Éppen ezért ha valaki elkötelezett abban, hogy a helyi közösségek, a

nemzeti megmaradás célját kívánja szolgálni, akkor világosan és határozottan nemet kell mondania minden olyan nagyvállalati törekvésre, minden olyan szabadkereskedelmi egyezményre, ami egy homogénizált világot kényszerít ránk. Ez forog ma kockán.

S azt is látnunk kell, hogy például a kanadai egyezmény, az úgynevezett CETA, ami ratifikálás előtt áll, egy korai figyelmeztetés. Ami a kanadai egyezményben benne van, az benne lesz a TTIP-ben, tehát az USA és az Európai Unió közötti egyezményben is. És az is világos, hogy erre a sablonra készülnek megkötni az Európai Unió és Oroszország közötti szabadkereskedelmi egyezményt is. Az teljesen mindegy, hogy ebben az esetben orosz nagyvállalatok vagy amerikai nagyvállalatok a haszonélvezők. Akik veszíteni fognak, azok az egyszerű emberek, akik veszíteni fognak, azok a helyi közösségek, ami veszíteni fog, az a természeti környezetünk.

Tisztelt Országgyűlés! Arra is figyelniünk kell - Capaldo amerikai professzor kutatásai erre világosan rámutatnak -, hogy nem igaz az az állítás, hogy a készülő TTIP nagy gazdasági növekedést vonna maga után. Európában esetleg egy félszázalékos GDP-növekedésre lehet számítani tíz év alatt. A szlovén kutatások arról szólnak, hogy a TTIP hatálybalépése esetén Szlovéniára recesszió vár. Magyarországon tíz éven belül egy 0,1-0,3 százalékos GDP-növekedést lehet esetleg diagnosztizálni. Tényleg megéri ezért odadobni mindent? És ha csak Európát nézzük, a helyzet úgy áll, hogy 2012-ben az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti mezőgazdasági kereskedelem nagyjából 12 milliárd dollár volt. Amit az Európai Unió a jó minőségű élelmiszerekkel a biogazdálkodásban megtermelt, az 23 milliárd dollár. Tehát nettó vesztese az európai mezőgazdaság ennek a történetnek. Anyagilag sem éri meg.

Hogy egyértelmű legyen, miért beszélek arról, hogy itt nem egyik vagy másik ország, egyik vagy másik régió, és mondjuk, Magyarország vagy Kelet-Európa közötti konfliktusról vagy Európa és az Egyesült Államok közötti konfliktusról lenne szó: nagyon világos az is, hogy az európai nagyvállalatok ott, ahol nekik kedvező, pontosan ugyanúgy viselkednek, mint az amerikai nagyvállalatok.

(11.00)

Az Európai Uniónak például nyílt szándéka az, hogy megszüntessék az úgynevezett Buy American Actet, azt a szabályozást, amelyik az Egyesült Államok több tagállamában kedvezményezi a helyi terméket, a helyi munkavállalót. Vásárolj amerikai! Ugyanúgy, ahogy akadályozná nyilván azt, hogy a magyar árut előnyben lehessen részesíteni, vagy a helyi vállalkozókat Magyarországon előnyben lehessen részesíteni.

Tehát amivel jár ez a szabadkereskedelmi egyezmény, az a nem kereskedelmi típusú korlátok lebontása, ez egy lefelé tartó verseny. Egyik oldalon az Egyesült Államok óriásvállalatainak elemi érdeke,

hogy azokat a kőkemény környezetvédelmi, élelmiszer-egészségügyi, élelmiszer-biztonsági szabályokat lebontsák Európában, amelyek jelenleg az Egyesült Államok élelmiszeripari termékeinek 40 százalékát nem engedik az európai polcokra. A másik oldalon viszont az európai nagyvállalatoknak sem buli, ha úgy tetszik, hogy az Egyesült Államokban vannak olyan szabályok, amelyek a helyi termékeket kőkeményen védik.

Vagy, hogy mondjak még egy példát, a 2008-as pénzügyi válság után az Egyesült Államok sokkal komolyabb pénzügyi rendszabályokat léptetett életbe a különböző ingatlanlufik kipukkasztása vagy megelőzése érdekében, mint az Európai Unió. Az európai bankok részéről ott van a törekvés, hogy föllazítsák ezeket a kemény amerikai pénzügyi rendszabályokat, amelyek újabb és újabb pénzügyi válságok kialakulásával fenyegetnek, és kizárólag a spekulánsok érdekeit szolgálják.

Tisztelt Országgyűlés! Az a határozati javaslat, amit beterjesztettem, két pontból és három elemből áll. Egyrészt szeretném, szeretnék azt elérni, hogy adjunk abban egyértelmű mandátumot a magyar kormányoknak, hogy Magyarország azt képviseli, hogy ezek az egyezmények úgynevezett vegyes hatáskörbe tartoznak. Magyarul, az életbe léptetésüknél nem lehet a nemzetállami parlamenteket megkerülni.

Könnyű belátni, hogy ha valami ma a szuverenitás kérdése, akkor az, hogy ma egy demokratikus állam, akár Magyarország, akár más uniós állam a választott képviselőin keresztül dönthet-e szabadon egészségügyi, környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági vagy éppen oktatási kérdésekben. Vagy lehet, hogy már a döntés-előkészítésbe be kell vonni a gigavállalatok képviselőit? Vagy lehet, hogy ha egy szabadon választott parlament, vagy egy demokratikus felhatalmazással bíró kormány eldönt bizonyos egészségügyi kérdéseket, mondjuk, az emberek érdekében, akkor dollármilliárdos perekkel kell szembenéznie offshore bíróságokon? Akarunk-e ilyen világot? Van-e annál elemibb szuverenitáskérdés, mint hogy megőrizzük Magyarország és a többi állam nemzeti önrendelkezését abban, hogy például a környezetvédelmi, egészségügyi, élelmiszer-biztonsági szabályokban olyan szabályokat alkot, ami az itt élő emberek egészségét, életének védelmét szolgálja?

Éppen ezért egyértelmű jelzést kell küldeni a brüsszeli bürokráciának, hogy Magyarország nem enged abból, hogy a TTIP, de ugyanígy a kanadai egyezmény, a CETA vagy a szolgáltatás-kereskedelmi egyezmény, a TiSA ratifikációjánál a nemzetállami parlamenteket nem lehet megkerülni.

Kettő: a határozati javaslat tartalmazza azt is, hogy Magyarország, a magyar kormány, a magyar miniszterelnök, aki képviseli Magyarországot az Európai Tanácsban, nem fog belemenni egy olyan tárgyalási folyamat lezárásába, ahol az egyezmény visszalépést jelent a munkajog, az egészségügy, az emberi jogok, a környezetvédelem, az élelmiszer-biztonság Európában már elért szintjéhez képest. Hogy vi-

lágosan fogalmazzak, ez azt jelenti, hogy a magyar miniszterelnök emeljen vétót minden olyan szabadkereskedelmi egyezményrel szemben az Európai Tanácsban, ami visszalépést jelent az élelmiszer-biztonság, a környezetvédelem, a munkajog, az emberi jogok már Európában elért szintjéhez képest.

Harmadrészt, amikor antidemokratikus vita-rendező mechanizmusokra gondolunk, amikor arról szól a határozati javaslat szövege, akkor legyen egyértelmű: ez arról szól, hogy semmi nem lehet annál nagyobb merénylet demokratikus országokkal szemben, mint hogy magánbíróságokon, offshore bíróságokon kelljen vezekelni azért, mert egyébként az állampolgárok felhatalmazásából különböző egészségügyi, környezetvédelmi szabályokat megalkottak. Magyarul: képviseljük azt, hogy Magyarország nem kíván részese lenni semmi olyan paktumnak, ami magánbíróságoknak ad lehetőséget, hogy a befektető-állam közötti vitákat elrendezzék. Nem lehet megengedni, hogy különböző titkos szobákban meghozott határozatokkal magánbírák, offshore bírák ítélkezzenek szabadon választott kormányok, parlamentek, nemzeti közösségek felett.

Amikor a nemzetállami hatáskorról beszélünk, fölmerül az, hogy egyáltalán miért most hoztuk be, és miért sürgős ennek a határozati javaslatnak az elfogadása, fölpuhítás nélküli elfogadása. A kanadai egyezmény ratifikálás előtt áll. A kanadai egyezmény ratifikálását meg kívánják már ősszel, szeptemberben kezdeni. Ha a kanadai egyezmény átmegy, nincs több kérdés. Magyarország GMO-mentességének vége van, és benne vagyunk abban a csapdában, ahol majd egymást követi az Egyesült Államokkal, Oroszországgal kötött szabadkereskedelmi egyezmények hálója.

Kettő: teljesen világos, hogy miben mesterkedik a brüsszeli bürokrácia, illetve az a 600 lobbista, aki az Egyesült Államokat, az átláthatóságra és a korrupciómentességre rendkívül érzékeny amerikai kormányt elkíséri a brüsszeli tárgyalásokra. Az Európai Bizottság 2014 végén döntött úgy, hogy hivatalos véleményt kér az Európai Közösségek bíróságától az EU-Szingapúr szabadkereskedelmi egyezményre vonatkozó hatáskört illetően. Tehát már folyamatban van egy ügy, ahol az európai bürokrácia a szingapúri szabadkereskedelmi egyezmény kapcsán ugyan, de meg kívánja kérdőjelezni a nemzetállami parlamentek hatáskörét.

Harmadrészt, a CETA-ban egy olyan mechanizmus van, hogy lehet, hogy idekerül a Magyar Országgyűlés elé ez az egyezmény, lehet, hogy a végén például Magyarország nem akar mondani erre az egyezményre, de már az Európai Parlament döntésével ideiglenesen hatályba lehet léptetni három évre. Tehát Magyarországnak akkor is súlyos kártérítést kell fizetni, ha például csak a GMO-mentesség fönntartása miatt megvétózza ezt az egyezményt, hogy az ideiglenes hatályba léptetés tartama alatt miért nem alkalmazta ezt az egyezményt. És azért emlitem a GMO-mentességet, mert ha valahol, pon-

tosan a GMO-mentesség dolgában nagyon világos: ha csak egyetlen hétre, ha csak egyetlen napra föloldjuk Magyarország GMO-mentességét, akkor végünk van. Akkor, abban a pillanatban Magyarországon egészséges élelmiszerek termeléséről, a tájfajták megőrzéséről, a helyi kultúra megőrzéséről beszélni nem lehet.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor a visszalépés talmáról beszélünk, akkor természetesen első helyen, amit ki kell emelni, az elővigyázatosság elvének megőrzése. De beszélnünk kell arról is, hogy például a vegyianyag-szabályozás olyan terület, ahol az Egyesült Államok óriásvállalatai mindent elkövetnek azért, hogy az Európai Unió szigorú szabályait feloldják. De ilyen a munkajog; hiszen a kollektív munkajogról szóló nemzetközi egyezményeknek az Amerikai Egyesült Államok nem részese. Ilyen az élelmiszer-biztonság kérdése. A GMO-mentesség témáján kívül gondoljunk a hormonkezelt marhahúsról. Kimutatták azt, hogy vélhetően összefüggésben áll rákos megbetegedésekkel, ezzel együtt az Amerikai Egyesült Államokban ezeket a termékeket szabad forgalmazni.

Beszéltem arról, hogy a klímavédelmi szabályok feloldása sorra kerülhet, és bizony a történet eléri a közszolgáltatásokat. Mind a TTIP, mind pedig a szolgáltatás-kereskedelmi egyezmény kapcsán meglehet, hogy odáig fajul a történet, hogy meg kell nyitnunk a közoktatás, a felsőoktatás, az egészségügy piacait. Újra fenyegethet a kórházak privatizálásának réme.

És végül, de egyáltalán nem utolsósorban érdemes arra is egy pillantást vetni, hogy a szellemi tulajdon jog kapcsán milyen veszélyek leselkednek az egész Európai Unióra. Az Egyesült Államoknak az a törekvése, hogy például az iskolákat, könyvtárakat, a fogyatékkal élőket érintő mentességek a szerzői jogokkal kapcsolatban feloldásra kerüljenek.

(11.10)

De a gyógyszercégek ezzel az egyezménnyel kapcsolatban korlátozhatják az emberek hozzáférését klinikai adatokhoz, tehát áthatják alá az átláthatóságot az egészségügyben.

Tisztelt Országgyűlés! Amikor a vitarendezési mechanizmus szóba kerül, nem tudom megkerülni, hogy ne idézzek egy amerikai lobbistától, az Ethyl Corp ügyvédjétől, aki a következőket mondta: „Az sem számítana, ha a gyermekeknek szánt reggeli müzlikben felhasználni kívánt anyag folyékony plutónium lenne. Ha a kormány betilt egy anyagot, ami miatt egy USA-ból származó cég profitot veszít, akkor a NAFTA alapján ez a cég kárpótlást követelhet.” Értik? Ez az észak-amerikai kereskedelmi egyezmény, a '94-es egyezmény. Ennek a logikája fenyeget bennünket is. Ezeknek a gigavállalatoknak semmi nem drága. A vitarendezési mechanizmus arról szól, hogy ha egyetlenegy centet is veszítenek azért, mert egy nemzetállami parlament vagy éppen az Európai

Unió ilyen-olyan szabályt alkot, ami nekik káros, súlyos dollármilliárdokra perelhetnek bennünket. Gondolják el, hogy ha az Európai Unió bevezet egy olyan szabályt, amely mondjuk, megtiltja a mentolos cigaretta forgalomba hozatalát vagy a magyar parlament elfogad egy ilyen szabályt, a Philip Morris szénné perelheti akár az európai adófizetőket, akár a magyar adófizetőket.

Arról is szólni kell, hogy mi az a homály, amely ezeket a tárgyalásokat körbelengi. Többször megkaptuk a jó tanácsokat az Amerikai Egyesült Államoktól, hogy miként kéne korrupciómentesnek lenni, miként kellene a korrupció ellen fellépni, és hogy milyen fontos az átláthatóság. Ehhez képest azt látjuk, hogy megalázó módon titokszobában lehet esetleg böngezni ezeket az iratokat. Azt gondolom, teljesen igaza van Noam Chomskynak, aki úgy szól ezekről az egyezményekről, hogy ez az egyezmény egy féltitok. Titok ugyanis a népnek, de nem titok a lobbistáknak és a nagyvállalatoknak. Az a 600 lobbista, aki az amerikai kormányzatot elkíséri Brüsszelbe, mindent tud. Az európai polgárok, de megkockáztatom, az európai kormányok viszont alig-alig tudnak valamit. Egyértelművé kell tenni, hogy Magyarország olyan álláspontot képvisel, hogy akadályozza ezeket az egyezményeknek önmagában már az is, amilyen homály és titkolózás fedi. Magyarország nem lehet partner olyan egyezmény ratifikálásában, ahol az előkészítésben a demokratikus intézményeket és az embereket kizárták. Egyértelművé kell tenni, hogy a jó tanácsokat természetesen köszönjük, de először mindenki tisztogasson a maga portáján.

Tisztelt Országgyűlés! Az sem lényegtelen, amire egyébként a magyar miniszterelnök is mintha utalt volna tavaly nyáron, és elmondta az amerikai lehallgatási botrány kapcsán az Európai Unió igazságügyi biztosa is: nem folytathatunk tárgyalásokat a hatalmas transzatlanti piacról, ha akár a legkisebb gyanúja is fennáll annak, hogy partnereink kémtevékenységet folytatnak irodáink és tárgyalóink ellen.

Tisztelt Országgyűlés! Nem szeretném természetesen véka alá rejteni azokat az érveket, amelyek Magyarországon is elhangoznak a szabadkereskedelmi egyezmények mellett. Nagyon leegyszerűsítve, a tárgyalássorozat logikája úgy néz ki, hogy egyik oldalon a nagy nyertes az amerikai agrárbiznisz, a másik oldalon pedig az európai, főleg a német nagyipar, a német autóipar. Tehát ha magyar érdekeket képviselünk, azt a kérdést kell feltennünk, milyen jövőt szánunk Magyarországra számára, milyen nemzetstratégiában gondolkodunk. Megértem, hogy azok, akik egy összeszerelő országban gondolkodnak, akik azt gondolják, hogy a rendkívül alacsony hozzáadott értéket termelő autóiparban, összeszerelőiparban van a jövő, mert még az alacsony hozzáadott értéket termelő autóiparból is csak a legegyszerűbb műveleteket hozzák ide, azok nyilván azt gondolják, hogy a TTIP hasznos lehet Magyarországra számára. Ha viszont egy olyan megújuló Magyarországot akarunk, amely egyébként a magyar hagyományokra, a

magyar szellemi teljesítményre kívánja alapozni a magyar fejlődést, magas hozzáadott értéket akar termelni, akkor teljesen egyértelmű, hogy ezek a szabadkereskedelmi egyezmények veszélyeztetik Magyarország felemelkedését. Veszélyeztetik Magyarország felemelkedését, nem utolsósorban azért is, mert a TTIP és a többi hasonló egyezmény pontosan beszorítja Magyarországot abba a téves zsákutcába, ahova a rendszerváltás után keveredett. Ez az egyezmény egyet jelent azzal, hogy Magyarország aláírja a halálos ítéletét, mert kimondja azt, hogy örökérvényűen egy összeszerelő ország kíván maradni, miközben feladja azt a hagyományos évezredek előnyét, amit a Kárpát-medence fajtagazdagsága, a természeti örökségünk és az élelmiszeripari, élelmiszer-termelési hagyományaink jelentenek.

Éppen ezért az, amit ebben a határozati javaslatban kérek, az a minimum, egyebekben pedig továbbra is határozottan azt az álláspontot képviseljük, hogy ezektől a tárgyalóasztaloktól Magyarországnak fel kell állnia, és meg kell állítani az óriásvállalatok rohamát a demokratikus államok ellen. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP, a Jobbik, az MSZP és a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szijjártó Péter külgazdasági és külügyminiszter úrnak, aki a kormány nevében kíván felszólalni. Miniszter úr, parancsoljon!

SZIJJÁRTÓ PÉTER külgazdasági és külügyminiszter: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg, hogy megköszönjem Schiffer András frakcióvezető úrnak és az LMP frakciónak, hogy benyújtották ezt az országgyűlési határozati javaslatot, tekintettel arra, hogy ezzel lehetőséget biztosítanak arra, hogy a legadekvátabb helyen, a Magyar Országgyűlésben vitázzunk egy olyan kérdésről, amely kétségtelenül az elmúlt és az elkövetkezendő időszak egyik legjelentősebb külgazdasági kérdése. De talán nem is helyes leegyszerűsíteni ezt a külgazdaság területére, hiszen ahogyan azt frakcióvezető úr is elmondta az expozéjában, egy szabadkereskedelmi megállapodásnak nemcsak hogy egy teljes nemzetgazdaságra, de egy egész országra, ráadásul most itt egy transzkontinentális megállapodásról beszélünk, tehát egy egész kontinensre és egy egész kontinens jövőjére nagyon komoly hatása van.

Ráadásul azért is nagyon időszerű és helyes, hogy ez az országgyűlési határozat idejött elének, merthogy az Európai Unió, maga Európa versenyképességének a jövője nagyon szorosan összefügg a szabadkereskedelmi megállapodásokkal. A világ gazdaságban most egy olyan globális versenynek lehetünk a tanúi, amely globális versenyben a résztvevők a regionális, illetve az interregionális gazdasági és kereskedelmi integrációk. Ha ezeknek a regionális és interregionális gazdasági és kereskedelmi integrációknak a versenyét nézzük, akkor ha csak a megállapodások szempontjából közelítünk hozzá, azt kell

mondani, hogy Európa ebben a tekintetben lemaradt. Persze más kérdés, ugye a frakcióvezető úr vezérszónoklata, illetve expozéja is rávilágít arra, hogy ellenkező megítélések vannak arról, hogy az vajon jó vagy rossz hír-e, ha az ember egy ilyen versenyben kizárólag a megállapodások számát tekintve adott esetben lemarad.

Azért is helyes vitázni szerintem a szabadkereskedelmi megállapodások jövőjéről, merthogy azt is jól mondta frakcióvezető úr, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások a magyar gazdaság jövője szempontjából rendkívül komoly jelentőséggel bírnak, ugyanis a magyar gazdaság egy nyitott és exportorientált gazdaság. Ha a tavalyi esztendő száma-it megnézzük, akkor azt látjuk, hogy a külgazdasági területen nincsen olyan jelentős mutatószám, ahol a magyar gazdaság rekordot ne döntött volna. A tavalyi esztendőben minden idők legmagasabb exportját, minden idők legmagasabb külkereskedelmi többletét látjuk és minden idők legtöbb beruházását. A magyar gazdaság tehát egy nyitott, exportorientált gazdaság, amelynek növekedését elősegíthetik - és szeretném aláhúzni: elősegíthetik - a szabadkereskedelmi megállapodások.

Ugyanakkor számunkra rendkívül fontos, hogy a kitérgyalt megállapodások megfeleljenek a magyar érdekeknek. Itt most egy nagyon leegyszerűsítő mondatot mondhatnék, amely gyakorlatilag a magját jelenti a kormányzati álláspontnak: ha egy szabadkereskedelmi megállapodás jó Magyarországnak, akkor azt támogatjuk, ha egy szabadkereskedelmi megállapodás nem jó Magyarországnak, azt nem támogatjuk. Amikor azt mondom, frakcióvezető úr, hogy jó Magyarországnak, akkor én azt legalább olyan széles értelemben értem, mint ahogyan azt ön volt kedves itt elmondani az expozéjában, tehát nem kizárólag gazdasági kérdésről beszélünk ebben az esetben, tehát szándékosan fogalmaztam úgy, hogy jó Magyarországnak, és nem azt mondtam, hogy jó a magyar gazdaságnak. Ez gyakorlatilag a magyar kormányzati álláspont magja.

Miközben a szabadkereskedelmi megállapodások valóban hozzájárulhatnak a magyar gazdaság növekedéséhez, aközben rendkívül fontos, hogy ezek a szabadkereskedelmi megállapodások valós magyar munkahelyeket hozzanak létre, lehetőleg minél magasabb hozzáadott értéket képviselő magyar munkahelyeket hozzanak létre, és ezen keresztül a magyar gazdaságot erősítsék.

(11.20)

Ugyanakkor azt is legalább ilyen fontosnak tartjuk, hogy egy-egy szabadkereskedelmi megállapodás kitérgyalása során fennmaradjon a magas színvonalú uniós és magyar nemzeti környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági, állat- és növényegészségügyi előírások rendszere. Éppen ezért azt gondolom, hogy mivel komplexen kell kezelni ezeket a kérdéseket, a

nemzeti szempontból kiemelten fontos szabadkereskedelmi megállapodások tekintetében a Magyar Országgyűlésnek megkerülhetetlen szereppel és súllyal kell rendelkeznie.

Éppen ezért a határozati javaslat irányával, amelyet az előterjesztők elének tettek, egyet tudunk érteni, és a kanadai-európai szabadkereskedelmi megállapodás tekintetében pedig kifejezetten időszerűnek is tartjuk, hogy itt most a parlamentben erről vitázzunk. Merthogy természetesen abban is igaza van a frakcióvezető úrnak, hogy kell hogy legyenek vörös vonalak, és vannak is vörös vonalak, amiket nem vagyunk hajlandók átlépni semmilyen tárgyalás során. Ilyen vörös vonal például Magyarország GMO-mentessége. Ezt az Alaptörvény is előírja. Abban biztos lehet a frakcióvezető úr, hogy a magyar kormány nem fog olyan kérdést önök elé terjeszteni, amelynek nyomán Magyarországon a GMO-mentességet akár egyetlen napra is fel kellene adni. Alaptörvényben rögzített kötelezettségünk, az Országgyűlés támogatásával az Alaptörvényben ezt rögzítettük, Magyarország GMO-mentessége számunkra egy vörös vonal, és ezt képviselni is fogjuk természetesen minden európai és más nemzetközi vitában.

Ha megengedi a frakcióvezető úr, akkor szeretnék a konkrét megállapodásokról néhány szót szólni. A Kanadával kitérgyalt európai szabadkereskedelmi megállapodás most már bárki számára elérhető, hiszen ez egy lezárt megállapodás, amelyet az Európai Bizottság jelenleg aláírásra készít elő. Abban szerintem itt egyetértés van a parlamentben, bár nem hallottuk még a szocialisták és a Jobbik vezérszónokait, de prejudikálhatjuk, hogy talán egyetértés van abban a tekintetben, mivel ez egy lezárt megállapodás, és ismerjük a szövegét, hogy ez egy vegyes hatáskörbe tartozó megállapodás, magyarul, a magyar parlament és a többi nemzeti parlament ratifikációja szükséges az életbelépéshez. A magyar kormánynak egyértelműen ez az álláspontja.

Jelenleg arról tudom önöket tájékoztatni, hogy az Európai Unió szándékai szerint a kanadai miniszterelnök őszi brüsszeli látogatása során tervezik az aláírást, és az elfogadásra vonatkozó javaslatot az Európai Bizottság a Tanács számára június során kívánja előterjeszteni, és a tanácsi menetrend szerint valamikor szeptemberben kerülne sor ennek a tanácsi döntésnek a meghozatalára.

Egyébként az európai tagállamok is, tehát maga az Európai Tanács is azt várja az Európai Bizottságtól, mint mi magunk, hogy az eredeti mandátumnak, és egyébként a kitérgyalt szövegnek megfelelően olyan előterjesztést tegyen a Tanács elé, amely ezen javaslatot, illetve ezen megállapodást vegyes hatáskörbe tartozó megállapodásként regisztrálja. A külügyminiszterek május 13-ai tanácsülésén is egyébként ezzel megegyező tartalmú állásfoglalást fogadtak el.

Ami a kanadai-európai szabadkereskedelmi megállapodást illeti, ott szerintem helytálló az a megállapodás, hogy az Európai Unió által eddig kitérgyalt szabadkereskedelmi megállapodások közül

ez a legambiciózusabb szabadkereskedelmi megállapodás. Ebben egy új vitarendezési mechanizmus került már beépítésre, a frakcióvezető úr, ha jól figyeltem, akkor offshore bíraskodásként nevezte az ISDS mozaiknévre hallgató beruházók és államok közötti vitarendezési mechanizmust. Most ehhez képest az a vitarendezési mechanizmus, amely szerepel a CETA-ban, előrelépésnek, pozitív irányba tett lépésnek minősíthető. Ezt is kérem, hogy értse szó szerint, nem véletlenül nem másként fogalmaztam, pozitív irányba tett lépésként értelmezhető, hiszen az ICS névre hallgató immár új mechanizmus, gyakorlatilag egy állandó bírásból álló bírósági rendszert hozna létre, amelynek nemcsak elsőfokú, hanem másodfokú ítélkezési mechanizmusa is lenne. Természetesen ezt még tanulmányoznunk kell, senki nem látta ennek a működését még, senki nem tapasztalta, ezért természetesen ennek a részletes vizsgálatára van szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor a TTIP-ről, tehát az Egyesült Államok és az Európai Unió között tárgyalás alatt álló szabadkereskedelmi megállapodásról is szeretnék néhány szót mondani. Az Európai Tanács egy olyan mandátumot adott az Európai Bizottságnak, ami egyértelműen arról szól, hogy egy vegyes hatáskörű megállapodást kell létrehozni. Jelenleg, ahogy a tárgyalások folyamatát látjuk, számunkra egyértelműnek tűnik - még egyszer mondom, a jelenlegi fázisban -, hogy ez egy vegyes rendelkezésű, vegyes hatáskörű megállapodás lesz, ha létrejön. Tekintettel arra, hogy az ambíciószintek magasak, a nyilatkozatok ambiciózusak, de azért a tárgyalások még elég erőteljesen, mondjuk úgy, hogy középszerű fázisban vannak, ami a menetrendet illeti. Tehát ha létrejön ez a megállapodás, akkor ebben az esetben mi úgy látjuk, hogy ez egy vegyes megállapodás lesz - a TTIP-ről beszélek -, és itt a kormánynak is az a határozott álláspontja, hogy ha ez egy vegyes megállapodásként jön létre, akkor nemzeti parlamenti ratifikációra lesz szükség. A szöveg folyamatosan alakul, a tárgyalások még zajlanak, tehát nem lehet megmondani jelenleg, hogy a TTIP-megállapodás Magyarország jövője, érdekei szempontjából mennyire lesz jó, vagy mennyire nem lesz jó. Ezt akkor lehet megmondani, ha a tárgyalások lezárultak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Annyit viszont el tudok önöknek mondani, hogy a magyar-amerikai gazdasági együttműködés jelenleg egy sikertörténet, tekintettel arra, hogy a tavalyi esztendőben az Egyesült Államok volt a második legnagyobb külföldi tőkebefektető már Magyarországon, a második legfontosabb kereskedelmi partnerünk az Európai Unión kívül, és a legfontosabb, tehát első számú exportpiacunk az Európai Unió területén kívül. Ebből fakadóan egy 1,7 milliárd dolláros külkereskedelmi többletet tudtunk realizálni az Amerikai Egyesült Államokkal folytatott kereskedelem során.

Az Egyesült Államokból érkezett beruházások mértéke jelenleg a 9 milliárd dollárt haladja meg.

Magyarországon 1600-nál valamivel több amerikai vállalat működik, és ők százezer munkahelyet tartanak fenn hazánkban. 2014 júniusa óta a beruházás-ösztönzéssel foglalkozó ügynökségünk húsz amerikai beruházásról kötött megállapodást, és jelenleg is pontosan húsz amerikai vállalattal tárgyalunk különböző magyarországi beruházásokról, ezek a tárgyalások is különböző fázisban vannak.

Tíz stratégiai partnerünk van az amerikai vállalatok között, ők 33 790 embernek adnak munkát, és több mint 715 milliárd forintnyi beruházást hajtottak végre Magyarországon. Idén februárban létrejött az US-Hungary Business Council, vagyis az Egyesült Államok és Magyarország üzleti tanácsa, amelyet azok az amerikai vállalatok alapítottak, amelyek jelentős magyarországi működéssel rendelkeznek, az Exim pedig 37 olyan céggel áll refinanszírozási kapcsolatban, amely az Egyesült Államokba exportál, és itt alapvetően két éven túlmutató, exportcélú előfinanszírozási konstrukciókról beszélünk.

Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tehát összefoglalva, a TTIP kapcsán az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi megállapodásról szóló tárgyalások során azt tudom önöknek mondani, hogy az Európai Bizottságnak adott európai tanácsi mandátum világos, a mi vörös vonalaink világosak, a mi alkotmányos szabályaink világosak, és az a kormányzati álláspont is világos, hogy a magyar parlamenti ratifikációra szükség lesz, ugyanis úgy látjuk, hogy ez egy vegyes megállapodásként fog létrejönni, ha létrejön.

Most frakcióvezető úr volt kedves beszélni a TiSA-ról is, amely gyakorlatilag a WTO 23 tagállama közötti, mondjuk így szép magyar szóval, plurilaterális, vagyis nagyon sok oldalú szolgáltatás, kereskedelmi megállapodástervezet gyakorlatilag. Mi úgy látjuk most, tisztelt frakcióvezető úr, hogy ennek az ambíciószintje a Kanada-Európa szabadkereskedelmi megállapodástól elmarad, ugyanakkor itt is a tanácsi tárgyalási irányelvek világosan fogalmaznak, és vegyes hatáskörbe tartozó megállapodás kitérgyalására adtak mandátumot az Európai Bizottságnak, ami megint csak a nemzeti parlamenti ratifikációt feltételezi.

(11.30)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az expozéban hallhattunk általános aggodalmakról is a szabadkereskedelmi megállapodások tekintetében. Itt most néhány jogi elemre szeretném felhívni a parlament figyelmét, először is arra, hogy az Európai Unió Bizottságának nincs tárgyalási felhatalmazása az Európai Unió környezetvédelmi, egészségvédelmi, élelmiszer-biztonsági és munkajogi normáinak csorbítását eredményező megállapodások kitérgyalására.

A nyilvánosságra hozott Kanada-Európa szabadkereskedelmi megállapodást természetesen még részletesen tanulmányozzuk, hiszen nemrégiben készült el a jogászai nyelvi ellenőrzése a dokumen-

tumnak, de a jelenlegi fázisban azt tudom önöknek mondani, hogy nagy figyelmet fordítunk arra, hogy ebben a megállapodásban ne is lehessenek olyan momentumok, amelyek az előbb leírt területek esetén az európai normák csorbításával járnának.

Az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti megállapodás vonatkozásában az Európai Bizottság számára kiadott tanácsi tárgyalási mandátum is rögzíti ezt a kötelmet, és amikor 2014 márciusának végén sor került az Európai Unió és az Egyesült Államok csúcstalálkozójára, akkor ezt a kötelmet egy közös nyilatkozatban is rögzítették. És természetesen ugyanúgy, ahogy a szabadkereskedelmi megállapodásokat, a benyújtott országgyűlési határozati javaslatot is részletesen tanulmányoztuk, bár ez rövidebb volt. Azt is el tudom önöknek mondani, hogy a szabadkereskedelmi megállapodások tárgyalásai nem terjednek és nem is terjedhetnek ki az emberi jogok kérdésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Száz szónak is egy a vége, azt tudom önöknek mondani, hogy a határozati javaslat irányával egyet tudunk érteni. A konkrétumok területén pedig azt tudom mondani, hogy a Kanada és az Európai Unió között már lezárt szabadkereskedelmi megállapodás esetében egyértelműnek látjuk a nemzeti parlamenti ratifikáció szükségességét. Az Egyesült Államok és az Európai Unió közötti szabadkereskedelmi megállapodás tekintetében a tárgyalások jelenlegi fázisa és a tanácsi mandátum tükrében egyértelműnek látjuk a nemzeti parlamenti ratifikáció szükségességét; a TiSA-megállapodás esetében pedig jelenleg, mivel még egy alacsonyabb ambíciószintű megállapodásról beszélünk, a tanácsi tárgyalási mandátum alapján is a parlamenti ratifikáció irányába mutatnak a folyamatok.

Maga a kérdés pedig az, hogy adott esetben a TTIP lehet-e jó Magyarországnak vagy sem; azt javasolom, hogy erre a kérdésre majd akkor újra térjünk vissza részletesen, amikor a megállapodás megkötésre kerül, és amikor a megállapodott szövegek teljes egészében a rendelkezésünkre állnak, akkor tudunk erről a kérdéstről, azt gondolom, nemcsak felelősséggel vitázni, mert azt lehet most is, de felelősséggel véleményt mondani.

Köszönöm szépen még egyszer a frakcióvezető úrnak, hogy ezt a kérdést volt kedves felvetni az Országgyűlésben, önöknek pedig köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megadom a szót Hórcsik Richárd képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Kedves Képviselőtársaim! Ahogy hallottuk, Schiffer András képviselőtársam

határozati javaslatának megszületését leginkább a 2013 óta tárgyalás alatt lévő TTIP, azaz az Európai Unió és USA közötti szabadkereskedelmi egyezmény körül kialakult bizonytalanságok és félelmek inspirálták. Félelmét megértem. Jobb félni, mint megijedni - tartja a magyar közmondás. Éppen ezért ennek a kérdésnek újra és újra napirendre vétele az Országgyűlésben találkozók, ahogy hallottuk a miniszter úrtól is, a kormányzat és a Fidesz-frakció szándékával is; nincs rejtegetnivalónk.

Ez esetben is úgy vélem, hogy a transzparencia rendkívül fontos, hogy a rendelkezésünkre álló információk alapján tiszta vizet öntsünk a pohárba. Igen, tisztelt képviselőtársaim, mert a TTIP olyan fajsúlyos kérdés, amelynek tárgyalása során is elengedhetetlen a nemzeti parlamentek bevonása és megfelelő tájékoztatása. Éppen ezért az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága 2014 óta rendszeresen, legalább félévente napirendre tűzi a TTIP-tárgyalások kérdéskörét, ahol a Külgazdasági és Külügyminisztérium illetékes államtitkára, Mikola István tájékoztatta és tájékoztatja a bizottság tagjait és ezen keresztül a nyilvánosságot. Tavaly februárban - emlékeztetem a képviselőtársaimat - az Országgyűlésben vitanapon vitattuk meg a témát, ahol például Navracsics Tibor uniós biztos is felszólalt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió közös kereskedelempolitikája tekintetében úgynevezett kizárólagos hatáskörrel rendelkezik. Ez így volt már a római szerződés szerint és a hatályos lisszaboni szerződés szerint is. A kizárólagosság hatásköre ugyanakkor csak olyan megállapodásokra érvényes, melyek tárgya a kereskedelempolitikára korlátozódik. Kizárólagos hatáskörbe tartozó megállapodások esetében a ratifikációs folyamatban az Európai Unió részéről csak a Tanács és az Európai Parlament vesz részt.

Az előttünk lévő határozati javaslat 1. pontja szerint pedig egyebek mellett az EU-USA közötti transzatlanti kereskedelmi és beruházási megállapodást is majd vegyes megállapodásnak kell tekinteni. Ebben közöttünk nincs vita. Hangsúlyozom azonban, hogy egyelőre nincs még megállapodás, csak tárgyalások vannak, amelyek célja ugyanakkor nagyon ambiciózus, hiszen egy 800 millió főt magában foglaló, a világ gazdasági teljesítményének közel felét adó új EU-USA gazdasági térség megalakítása a tét.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vegyes megállapodás kérdése a TTIP-vel kapcsolatban nem először merül fel. Az EU-tagállamok nemzeti parlamentjeinek rendszeres találkozóin is szinte állandóan napirendre kerül, sőt, ha jól emlékszem, már 2014 nyarán az európai uniós tagállamok uniós ügyekkel foglalkozó parlamenti bizottságainak úgynevezett COSAC-ülésén éppen holland kezdeményezésre összesen 20 tagállami parlament, kamara bizottsági elnöke, köztük jómagam is egy úgynevezett politikai párbeszéd keretében közös véleményt juttattunk el az Európai Bizottság részére. Nos, ebben a véleményben annak a meggyőződésnek adtunk hangot, tehát a 20 nemzeti parlament, hogy a létrejövő EU-

USA-megállapodást úgynevezett vegyes megállapodásnak kell tekinteni, mivel számos rendelkezése, ahogy hallottuk a miniszter úrtól is, tagállami hatáskörbe tartozó kérdéseket is érint.

Ami egyelőre biztos, ellentétben a CETA-val, ami az EU és Kanada közötti, ténylegesen már lezárt szabadkereskedelmi megállapodás, hogy a TTIP esetében még csak tárgyalásokról beszélhetünk. Ezek a tárgyalások pedig 2013 júliusában kezdődtek, az eddigi 13 tárgyalási fordulón vagyunk túl. A kétoldalú egyeztetések 25-30 területet fednek le, ezek közül információink szerint 17 esetben létezik úgynevezett konszolidált szöveg, amely tartalmazza az EU és az Egyesült Államok álláspontját is, valamint azt a közös alapot, amelyen megkezdődhetnek az egyezkedések. Az EU részéről az Európai Bizottság vezeti a tárgyalásokat, melyek lezárását Magyarország nem sürgeti; mi inkább - ahogy a miniszter úr is említette - egy jó megállapodás kialakításában vagyunk érdekeltek. És egyetértek például Németh Zsolt bizottsági elnöktársam egyik előadásában elhangzottakkal, aki szerint egy rossz TTIP rosszabb, mint ha nem lenne TTIP. Mi egyértelműen abban vagyunk érdekeltek, hogy egy jó TTIP szülessen számunkra.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tárgyalásokkal kapcsolatban felmerül a nyilvánosság kérdésköre - ezt sem lehet megkerülni. Ha nem is teljesen titkosak a tárgyalások és eredményei, sajnos azt látjuk, hogy sem Washington, sem Brüsszel nem igazán törekszik igazi transzparenciára, hogy a polgárai is megértsék és tudják, hogy mi zajlik. Sőt, azt kell mondanom, hogy nem véletlen, hogy az európai polgárok aggodalommal nézik, hogy szerintük a fejük felett készül valami, amitől tartanak.

(11.40)

Ez egy demokráciában szerintem nem tolerálható. Meg kell érteni mind a két tárgyaló félnek, ha azt akarják, hogy valóban egy sikeres TTIP legyen, hogy a polgárok elfogadására és a nemzeti parlamentek jóváhagyására vagy támogatására van szükség.

Szintén a TTIP kapcsán kiemelt nyitott kérdés, ahogy elhangzott, a vitarendezés ügye. Korábbi elképzelések kapcsán is kiemelt nyitott kérdés volt, a befektető állam vitarendezési mechanizmusa kapcsán ez már szerencsére lekerült a tárgyalóasztalról, ugyanakkor 2015 szeptemberében az Európai Bizottság egy új javaslatot tett le, mégpedig az úgynevezett befektetési bíróság létrehozására. Ezt a javaslatot, ahogy a miniszter úr is említette, meg kell vizsgálni, hogy pontosan lássuk azt, hogy merrefelé, milyen mederben kezelné az esetleges jogvitákat. Azonban semmiféleképpen nem engedhetjük meg, hogy a független magyar bíróságok hatáskörét helyettesítsék valamifajta olyan nemzetközi szervezettel, ami távol áll tőlünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés tehát eddig is, úgy vélem, kivette a részét a tárgyalások nyomán követéséből, és így pontosan beazonosítha-

tók a tárgyalások érzékeny elemei, ahogy a miniszter úr említette, a vörös vonalak, legyen szó élelmiszerbiztonságról vagy éppen a GMO-mentesség megőrzésének a szükségességéről. Tudniillik a magyar emberek nem kérnek laborokban összekevert élelmiszerekből, növényekből, állatokból, ezt egyébként sok más európai ország polgárai sem akarják.

Így tehát, úgy vélem, demokratikus kötelezettségünk, hogy ezen a téren ne engedjünk a multinacionális cégeknek, ahogy Schiffer képviselőtársam említette, amelyek ezt mindenáron érvényesíteni szeretnék, akár a polgárok akarata ellenére. Egy dolgot azonban, úgy vélem, világosan ki kell emelnem. A szabadkereskedelmi megállapodásokban a kereskedelmi akadályok lebontásának célja nem élvez elsőbbséget a központi megfontolásokat tükröző oltalmi szintek fenntartásával szemben. Azaz éppen a CETA-ban, a Kanadával kiegészített megállapodásban sem vállalt az EU kötelezettséget élelmiszerbiztonsági normái csökkentésére. Ennek megfelelően tehát az uniós normáknak nem megfelelő termékek, például gondolok itt a hormonkezelt marhahúsról, vagy a klórral fertőtlenített baromfira, a nem engedélyezett GMO-vetőmagra, a megállapodás eredményeképpen sem kerülhetnek forgalomba az Unió területén.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, e kérdések tárgyalásakor azt is látnunk kell, hogy Magyarország nyitott gazdaság, exportorientált gazdaság, ahogy a miniszter úr is említette. Számunkra a nemzetközi gazdasági együttműködésbe való bekapcsolódásnak nincs reális alternatívája, sőt előnyöket is tudunk kovácsolni egy jó szabadkereskedelmi megállapodásból. De annak sincs alternatívája, hogy ne a magyar parlament szavazzon arról, hogy mi az, ami jó a magyar embernek, és mi az, ami nem.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném leszögezni, hogy a határozati javaslat alapelvei vagy iránya támogathatók. Annak tárgya persze nemcsak a TTIP, de a CETA is, tehát az EU és a Kanada közötti szabadkereskedelmi egyezmény, amely ugyanakkor már egy lezárt és kiegészített nemzetközi szerződés, azaz véleményem szerint itt már a tagállami parlamentek a folyamatba nem tudnak beavatkozni, nem tudják érdemben alakítani.

Szintén az indítványhoz tartozik a szolgáltatás-kereskedelmi megállapodásról, tehát a TiSA-ról szóló tárgyalások ügye is, ahol egy teljesen új szempontrendszer jelent a Kereskedelmi Világszervezet, a WTO vonatkozó szabályrendszerével való összhang.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összességében a határozati javaslat tehát három eltérő tárgyú és tárgyalási szakaszban lévő kérdést kíván hasonlóan kezelni, ami jelen formájában, úgy hiszem, néhány módosításra szorul, amit a bizottságunk természetesen felvállal. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Felhívásra következik Mesterházy Attila képviselő úr,

az MSZP képviselőcsoportja vezérszónoka. Öné a szó, képviselő úr.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is legelőször hadd köszönjem meg Schiffer Andrásnak, hogy ezt a határozatot idehozta a Ház elé, hiszen valóban olyan kérdéstről beszélünk, ami Magyarország jövőjét hosszú távon határozhatja meg. Ráadásul ezek a hatások vissza nem fordítható hatások is lehetnek.

Tehát szerintem mindenféleképpen hasznos, hogy ha másért nem, egy ilyen határozat formájában ezekről a kérdésekről mégis tudunk beszélni. És való igaz, ahogy itt az előttem hozzászólók is többször említették, nemcsak arról szól ez a határozattervezet, ami benne foglaltatik, hanem természetesen ennek továbbható mondatai is vannak, amik a TTIP-ra is egészen biztosan vonatkoznak. Ezért talán a vita legnagyobb része vagy a hozzászólások legnagyobb része is inkább ezzel foglalkozott. Nem véletlen, hiszen egész Európában viták keresztüztüében áll ez a szabadkereskedelmi megállapodás, pró és kontra hangzanak el érvek. És amit én megfigyeltem, vagy amit az olvasott élményekből és információkból lesűrtem, nagyon sok helyütt esetleg Magyarországon is előfordul, hogy ezt a szabadkereskedelmi megállapodást egy picit ilyen ideológiai szempontból közelítik meg, és tulajdonképpen egy pragmatikus kérdésből, egy gazdasági kérdésből ideológiai kérdést fagnak. Pedig énszerintem ez a megegyezés sokkal inkább az érdekekről szól, nem pedig az értékekről.

Hogy egyértelműen fogalmazzak, nem jó az a diskurzus, ami arról szól, hogy aki már most, ebben a fázisában támogatja a TTIP-szerződést, az igazi atlantista és elkötelezett az atlanti integráció mellett; aki pedig esetleg a kritikáit hangoztatja, az pedig egészen biztosan ezekkel az értékekkel szemben foglal állást. Volt olyan magyar párt, a liberálisok, akik ezt megtették az elmúlt napokban. Én nem értek egyet ezzel az állásponttal. Szerintem ezt a kérdést egyértelműen és kizárólag a magyar nemzeti, gazdasági, társadalmi érdekek alapján kell vizsgálni és meghatározni, és nem pedig értékvitát kreálni belőle, mert akkor egy erdőben tudunk eltévedni, és nem fogjuk megtalálni a Magyarország számára, a magyar gazdaság, a magyar emberek számára megfelelő irányt.

Ebből a vitából egy picit hiányoltam, és talán ezért említésszerűen hadd hozzak ide egy-két olyan témát, amiről talán érdekes és érdemes is beszélni ezen túl. Hörccsik képviselőtársam szólta róla, hogy a bizottságában többször van erről egyeztetés. Én azt gondolom, kellene beszélni azokról a kérdésekről, amik igazán veszélyesek vagy izgalmasak, akárhogy fogalmazhatunk, Magyarország számára. Ilyen például a mezőgazdaság kérdése, hiszen ezen a területen talán a legnagyobb a veszély arra, hogy Magyarország versenyhátrányba kerülhet ezzel a megállapodással. Nemcsak a GMO-ról beszélnek, hiszen azt a

miniszter úr tisztázta és pontosította információ szintjén, hanem sokkal inkább arról, hogy a magyar gazdák milyen helyzetbe kerülhetnek, nem is beszélve természetesen egy szinttel efölött az Európai Unióban dolgozó más gazdákról.

De ugyanilyen az élelmiszeripar, ehhez kötődően a magyar kkv-szektor helye, szerepe. Nagyon sokan elmondták itt a vitában is, hogy Magyarország egy nyitott piacgazdaság, amelyik exportorientált. Ez így van, de ez nemcsak lehetőségeket, hanem veszélyeket is hordoz a magyar kis- és középvállalkozói szektor számára. Természetesen egy szabadkereskedelmi megállapodás nagyon sok lehetőséget is hozhat, és itt a feltételes mód szerintem nagyon fontos - ezt, ha jól értettem, a miniszter úr is így hangsúlyozta -, de ugyanakkor nagyon sok veszélyt is jelenthet a magyar kis- és középvállalkozói szektor számára. Ha nem kellően felkészültek, ha nem kellő versenyképességi szinten vannak ezek a vállalatok, akkor nemhogy előnyük, hanem csak hátrányuk fog származni ebből a megállapodásból.

Éppen ezért talán nem tévedés azt mondani, jelen információk alapján azt lehet mondani, hogy jelen állapotában a nagyoknak és az erőseknek jó ez a megállapodás, de akik nem nagyok és nem erősek, azok számára inkább hátránnyal jár ez a megállapodás, vagy jelenleg az a fázisa vagy az az állapota ennek a megállapodásnak, amit ki tudunk olvasni az eddigi információkból.

És az is egészen világos, hogy jelen pillanatban, talán még ezt sem túlzás kijelenteni, egyelőre inkább az Amerikai Egyesült Államok gazdasági érdekeit szolgálja ez a megállapodás, mint az Európai Unió gazdasági érdekeit. Ezért egészen biztos, hogy a tárgyalások során még van értelme balanszírozni és további eredményeket elérni, hogy egy win-win, egy nyertes-nyertes szituáció alakulhasson ki ezzel az egyezményrel kapcsolatban.

(11.50)

Szó esett arról is, hogy szükséges a parlamenti ratifikáció. Bevallom őszintén, itt azt a vitát vagy azt a miniszter úr által elmondott mondatot nem értem, hogy kötelező vagy nem kötelező. Szerintem ezt Magyarország dönti el, hogy milyen témáról vitatkozik a parlamentben, tehát azt gondolom, akkor is lehet a parlament elé hozni egy ilyen szabályt vagy egy ilyen kereskedelmi megállapodást, ha azt egyébként nemzetközileg nem írja semmi se elő Magyarország számára. Ezért én azt ajánlanám a kormány figyelmébe, függetlenül attól, hogy most ez vegyes rendelkezésű vagy nem vegyes rendelkezésű szabály, hogy szerintem kizárólag az a helyes magatartás, ha a magyar parlamentnek van lehetősége egy ilyen súlyú, ilyen jelentőségű szabályozás vagy egyezmény megkötésére, és a magyar parlamentnek kell természetesen felhatalmazást adni a kormánynak, hogy egy ilyen megállapodást megköttesen.

A másik nagyon fontos, amire Hörsik képviselőtársam utalt már, ez az átláthatóság kérdése. Ebben vegyesek a tapasztalatok. Amikor a tárgyalások elindultak, akkor én magam is egy picit küzdöttem a Külügyminisztériummal, hogy bizonyos előkészítő dokumentumokat megkaphassak és beletekinthessünk ezekbe. Nem pontosan értettem, hogy miért nem lehet országgyűlési képviselőként az összes előkészítő dokumentumot látni, különösen akkor, ha ez közpénzből készült tanulmányokat jelent. Aztán ilyen szempontból változott a Külügyminisztérium új vezetésének az álláspontja, és utána egy kicsit gördülékenyebben lehetett ezekhez az anyagokhoz hozzájutni.

Azt szeretném mindenféleképpen javasolni a kormánynak, hogy az átláthatóság nagyon sokat segíthet abban, hogy a politika, a gazdasági élet szereplői, a szakszervezetek, a civil szervezetek pontosan lássák, hol tartanak ezek a tárgyalások. A miniszter úr beszélt ezekről a vörös vonalakról, és szerintem ilyen szempontból helyes, hogy a kormány bizonyos keretek között folytatja ezeket a tárgyalásokat. Ennél már csak egy helyesebb van: ha mindenki tudja, látja és érti, hogy ezek a vörös vonalak éppen hogyan alakulnak, mit érintenek, mit nem érintenek, és milyen sikereket ér el a kormány. Szerintem annak a látszatának az elkerülése hasznos és fontos, hogy bármit bárki el akarjon titkolni adott esetben.

Éppen ezért azt javasolnám a miniszter úrnak, hogy ne csak az európai uniós bizottságban legyen erről vita, hanem akár a parlamentben is lehetne a tárgyalások állásáról valamilyen beszámolót tartani a kormány részéről, hiszen bármennyire is minden képviselő persze elmehet egy bizottsági ülésre, de mégiscsak általában azokra a bizottsági ülésekre járunk, ahová tartozunk, vagy amelynek a munkájában tagként részt veszünk, ezért én magam sem veszek részt az európai uniós bizottság munkájában. Tehát ha például a Külügyi bizottság, a Gazdasági bizottság, a mezőgazdasági ügyekkel foglalkozó bizottság is erről kaphatna tájékoztatást, vagy adott esetben plenáris ülésen, itt a parlamentben beszélhetnének ezekről a kérdésekről rendszeresen, akkor azt gondolom, a bizalmi index is nőne, és talán a hitelessége is erősödne ennek a tárgyalási folyamatnak.

Hogy ne csak olyanokat mondjak, ami nem vált ki talán olyan nagy ellenérzést a vitában részt vevőktől, azért azt mégis hadd hozzam szóba ellenzéki képviselőként, hogy ma a külügyminiszternek még egy kényelmes pozíciója volt, mert mondhatta azt, hogy ma még olyan helyzetben vannak ezek a tárgyalások, hogy ha majd jó lesz a végén, akkor támogatjuk, ha meg nem lesz jó, akkor meg nem támogatjuk. Ez nem egy túl bonyolult mondas, és ma még egy kényelmes pozíciót is jelent, de azért arra szeretném a külügyminiszter urat figyelmeztetni, hogy összevissza kommunikálnak ebben a kérdésben a fideszes politikusok.

Korábban azt hallottuk magától a miniszterelnöktől, hogy a kitiltási botránnyal akarja Amerika rákényszeríteni Magyarországra a TTIP-szerződés

megkötését, majd egy későbbi, azt hiszem, talán az AmCham ülésén elhangzott amerikai nagyköveti beszéd már arról szólt, hogy mennyire örül annak az amerikai nagykövet, hogy mind a külügyminiszter, mind a miniszterelnök mennyire támogatja és kiáll a TTIP-szerződés mellett, de Hörcsik képviselőtársam, az említett Németh Zsolt is azért sokszor fogalmazott úgy, hogy ő elkötelezetten támogatja a TTIP megkötését, Lázár János meg aláírja azt a fajta petíciót, amelyet ezzel szemben kezdeményeztek az Európai Unióban, sőt a legutóbbi nyilatkozatokban Rogán Antal is számos esetben a multinacionális nagytőké-től akarta megvédeni Magyarországot, amit ez a TTIP szerintük jelképez.

Ezzel csak azt akartam mondani vagy arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy ha pusztán csak ez a mostani külügyminiszteri expozé hangzott volna el, akkor egészen biztosan egy világos vonalvezetése lenne a kormánynak, de korábban voltak olyan nyilatkozatok, amelyek alapján ez a tiszta víz, amiről Hörcsik Richárd beszélt, egyelőre eléggé zavaros. Tehát érdemes lenne tisztázni, hogy akkor ki képviseli, melyik álláspontot és mi alapján jár el a közeljövőben a magyar kormány, hiszen ez is egészen biztosan az álláspont tisztázásához és a magyar érdek képviseletéhez nélkülözhetetlen volna.

Még egy gondolat, amit szerettem volna a figyelmükbe ajánlani, és ez ugyan nem feltétlenül csak a Külgazdasági és Külügyminisztériumnak a feladata, ebben egészen biztosan Varga Mihály miniszter úrnak is lenne feladata. Ha feltételezzük azt, hogy ebből a megállapodásból lehet egy jó megállapodás, egy jó szabadkereskedelmi megállapodás, ami szolgálja a magyar mezőgazdaság, a magyar kkv-szektor, a magyar ipar érdekeit, és az Európai Unió számára is egyenlő lehetőségekkel jár a piacra jutás és a különböző biztonsági szabályozások tekintetében is, akkor is szerintem érdemes volna a magyar gazdaságra, a magyar gazdaság potenciálisan nyertes szektoraira egy olyan programot kidolgozni, ami egyfajta gazdaságfejlesztés vagy egyfajta felkészítés erre az egyezményre, hiszen akkor tudnak élni ezek a magyar cégek ezzel a lehetőséggel, ha ezt felkészülten várják. Ebben egészen biztosan van értelme magyar állami szerepvállalásnak is és adott esetben forráshozzárendelésnek is.

Tehát magyarul azokba a szektorokba, amelyekről a Külügyminisztérium által megrendelt tanulmányok szólnak, ahol potenciálisan van esély és lehetőség arra, hogy a magyar cégek jól járjanak, oda egészen biztosan érdemes volna forrásokatallokálni, hogy a felkészültségüket, a versenyképességüket erősítsük, és a másik oldalról azok a gazdasági szektorok, cégek, ahol veszélyesebb ez a megállapodás, amelyek sérülékenyebbek, oda bizony szintén azért kellene forrásokatallokálni, hogy az ő felkészültségüket és ezáltal a védettségüket is tudja a magyar kormány támogatni és segíteni.

Tehát összességében én is azt tudom mondani, hogy jó, hogy ez a határozat idekerült az Országgyű-

lés elé. Én is el tudom képzelni, hogy lehet még néhány mondaton vagy éppen indoklácson finomítani akár módosító indítványok formájában is. De alapvetően szerintem az az irány, hogy a magyar nemzeti gazdasági érdek ne legyen felülírva semmilyen más oda nem tartozó, adott esetben más dimenzióban történő érvelés alapján, egészen biztosan helyes, úgyhogy a Magyar Szocialista Párt frakciója egészen biztosan megfontolja ennek a határozatnak a támogatását. Meglátjuk, hogy milyen módosító indítványok érkeznek be a Fidesz részéről. Én a magam részéről ebben a tekintetben azt gondolom, hogy érdemes egy-egy ilyen karót levetni itt az Országgyűlésben, hogy a kormány számára figyelmeztetés legyen, hogy hol vannak azok a határok, amelyek között érdemes ezeket a tárgyalásokat folytatni.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Még egyszer mondom, a kormánytól meg hadd kérjem azt, hogy ha lehet, akkor ne a kettős beszédet alkalmazzák ebben a témakörben, hanem a kormányon belül egyeztessenek, és akkor Lázár János se írjon alá ellentétes petíciót, ha egyszer a kormány még nem döntötte el, hogy támogatja-e vagy nem ezt a kérdéskört, és egyelőre Rogán Antal se védje a magyar szuverenitást olyantól, amittől ezek szerint még nem kell védeni, hiszen nem áll ott ez az egyezmény, hogy ettől nagyon meg kelljen védeni Magyarországot.

Úgyhogy még egyszer hadd köszönjem meg Schiffer Andrásnak, hogy ezt a határozatot ide behozta, és egészen biztosan fogunk még beszélni ezekről a kérdésekről a következő időpontban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka, Firtl Mátyás képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

FIRTL MÁTYÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Európai Unió harmadik országokkal kötött kereskedelmi és beruházási megállapodásaival kapcsolatos követelményekről szóló H/9798. számú határozati javaslat, mint ahogy már Hörcsik elnök úr fogalmazott is, a bizottságunkban több vitát is kiváltott. Ezekre ő már a vezérszónokiban részletesen kitért, úgyhogy én a felszólalásomban csak néhány lényegi kérdésre szeretnék kitérni, amelyek rendkívül fontosak Magyarországnak számára, és Magyarország számára az Európai Unióval és Kanadával, de általában a harmadik országokkal kötött kereskedelmi, beruházási megállapodások megkötése során is fontos.

Ez a legfontosabb, ami itt már sokszor elhangzott, a GMO-mentesség. Magyarország Alaptörvényének XX. cikke jó fogódzkodót ad a GMO-

mentességgel kapcsolatban az azokkal kapcsolatos aggodalmakra: mindenkinek joga van a testi-lelki egészséghez. A (2) bekezdés: „Az (1) bekezdés szerinti jog érvényesülését Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal, az egészséges élelmiszerekhez és az ivóvízhez való hozzáférés biztosításával, a munkavédelem és az egészségügyi ellátás megszervezésével, a sportolás és a rendszeres testedzés támogatásával, valamint a környezet védelmének biztosításával segíti elő.”

(12.00)

Több mint négyéves tárgyalási folyamat eredményeként 2015 januárjában megszületett a genetikailag módosított növények köztermesztésének tagállami tiltását lehetővé tevő uniós jogszabálymódosítás. Ennek az irányelvnek a magyar jogrendbe történő átültetését szolgálta az Országgyűlés által 2015 májusában elfogadott törvény. A törvény hatálybalépését követően Magyarország már nemcsak környezeti és egészségügyi kockázatokra, hanem társadalmi és gazdasági hatásokra hivatkozva is megtilthatja a GMO-növények termesztését.

A génmódosított növények termesztésének tiltásában hazánk vezető szerepet játszik Európában: az uniós irányelvek és az európai uniós országok közül elsőként ültettük hazai jogrendünkbe, így elsőként is éltünk a tiltási lehetőséggel. Ezzel egy újabb fontos lépést tettünk a GMO-mentes magyar mezőgazdaság megőrzéséért. De úgy gondolom, rendkívül fontos, hogy az elővigyázatosság elvét kell alkalmazni minden olyan technológia kapcsán, amelynek hatásáról nincsenek kielégítő adatok. Néhány nappal ezelőtt megjelent az amerikai tudományos akadémia GMO-k hatásairól szóló elemzése, amelyről a magyar és a külföldi sajtó is beszámolt. A tanulmány több helyen utal a bizonytalansági tényezőkre és a nem várt hatások megjelenésére. Készítői megjegyzik, hogy a jelenleg használt OECD állatkísérletes módszerek nem kellően alkalmasak a különbségek kimutatására. Az előírt vizsgálatok hossza pedig mindössze 90 nap, ami nem elegendő a krónikus hatások kifejeződésére. Ezt Magyarország is kifogásolta az uniós tárgyalások során. A tanulmány szerzői sürgetik a megfelelő tesztelési módszerek kidolgozását, amelyekkel a mellékhatásokat mérni lehet.

Az amerikai szántóföldi kísérletek adatait összegezve megállapították, hogy a génmódosított technológia nem növelte szignifikánsan a terméshozamot sem kukorica, sem gyapot, sem szója esetében a hagyományos termesztésekhez viszonyítva.

Kiemelt érdek, hogy a szigorúnak minősülő uniós humánegészségügyi, állat- és növényegészségügyi, élelmiszer-biztonsági, állatjóléti, fogyasztó- és környezetvédelmi szabályok maradjanak meg, és ne gyengüljenek.

Itt szó volt már ratifikációról. A kormány Külgazdasági és Külügyminisztériumának álláspontja szerint a tárgyalások jelenlegi helyzete alapján ezek a

megállapodások az EU és a tagállamok hatáskörébe tartozó elemeket is tartalmaznak. Így értelemszerűen az EU-tagállamok nemzeti parlamentjei saját alkotmányos szabályaikkal összhangban a ratifikációs eljárásban fogadják el az érintett megállapodásokat.

Ami a vitarendezést illeti: szó volt itt is róla, véleményem és véleményünk szerint a tárgyalások során minimális követelményként el kellene azert azt érni - nem véletlenül foglalkoztam itt a génmódosításokkal oly sokat -, hogy a legérzékenyebb területek, amelyek Magyarországot különösképpen is érintik a mezőgazdaság, a humán-, a növény- és állategészségügy és a környezet- vagy a fogyasztóvédelem és az élelmiszer-biztonság területén, ne kerüljenek bírósági tárgyalási szakaszba, mert valóban előfordulhat az az eset, hogy a bíróság fogja eldönteni, bármennyire is mi úgy gondoljuk, hogy ez a terület már teljesen levédett.

Ami pedig a piacra jutás segítségét illeti: mint minden kereskedelmi megállapodás, így a vita tárgyát képező kereskedelmi és beruházási megállapodások is akkor előnyösek hazánk számára, ha segítik a magyar vállalkozások piacra jutását, a kereskedelmi szabályok összhangba hozatalát, a nem vám jellegű kereskedelmi korlátok, technikai jellegű kereskedelmi akadályok leépítését.

Tisztelettel kérjük a kormányt, hogy a tárgyalások során tegyen meg minden szükséges lépést, hogy a fenti, magyar részről elvárható feltételek teljesüljenek, és ezáltal a kereskedelmi és beruházási megállapodás a hazai érdek mind nagyobb előnyére váljon. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból. - Szórványos taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Gyöngyösi Márton képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az első szó nálam is a köszöneté az LMP-frakció irányába, akik a határozati javaslatot beterjesztették ide a Ház elé, illetve mindenkinek, aki ennek a határozati javaslatnak a tárgysozortatba vételét támogatta és a napirendre vételt támogatta. Igazi örömmel az, még ha ritka is, mint a szökőév, hogy a nemzeti együttműködés rendszerében kormányparti képviselők egy ellenzéki előterjesztést támogatnak, vagy egy határozati javaslathoz támogatásukkal hozzájárulnak. Reméljük, hogy a Fidesz részéről ez nem egyfajta stratégiaváltás a korábbi kettős beszéd és ködösítés után, amely alapján próbálják most a magyarországi választók számára emészthetővé tenni azt a kereskedelmi szerződést, amely lényegében a társadalmunkat teljes mértékben tönkretenné.

Rossz tapasztalatunk van az elmúlt huszonöt évben a paktumpolitizálásban fogant rendszerváltás

rendszerében azokkal a szerződésekkel kapcsolatban, amelyek nemzetünk és a különböző euroatlanti szervezetek és törekvések keretében kötöttek, mindenhol tapasztaltuk ezt a fajta kettős beszédet és azt, hogy a retorika és a tettek valóban egyfajta diszharmóniában léteznek és folyamatos diszharmóniában vannak. Nagyon reméljük, hogy ez a támogató hozzáállás, amit itt most tapasztalhatunk, ez egy valódi irányváltást jelent az önök részéről, és eltökéltek abban, hogy megvédik Magyarországot a XXI. század egyik legfenyegetőbb szerződésétől, amely a nemzetállamok létét alapjaiban veszélyezteti.

A TTIP-val kapcsolatban egy évvel ezelőtt folytattunk itt egy vitát, amiből ismert számunkra a különböző pártok álláspontja, önök is megismerhették ott a Jobbik álláspontját, állásfoglalását ezzel a kérdéssel kapcsolatban. Ami ennél a betérjesztett határozati javaslatnál egy különleges aktualitás, amire Schiffer képviselőtársam külön kitért, az még a TTIP előfutáraként is nevezhető CETA, az Európai Unió és Kanada között megkötött szerződésnek és már tető alá hozott szerződésnek a ratifikációjával kapcsolatos kérdéskör. Ez az ügy ugyanis a nemzeti szuverenitásunkat közvetlenül érinti, az a kérdés, hogy ezt a szerződést ki és miképpen hagyhatja jóvá. Ez a szerződés precedenst teremt mind tartalmában, mind pedig eljárásjogilag, hiszen a nemzeti szuverenitásunkat érinti, és az a kérdés merül fel, hogy ki ratifikál egy olyan szerződést, amely hosszú távon és döntő mértékben befolyásolja nemzetünknek, régióknak, kontinensünknek és egész civilizációnk és bolygónk jövőjét.

Bárki bármit gondoljon is a szabadkereskedelemlről, abban egyet kell értenünk, hogy a nemzetünket közvetlenül érintő kérdésekben kizárólag egy nemzeti parlament dönthet, jelen esetben a magyar nemzet parlamentje. A kormánynak pedig, amely az Európai Unió döntéshozatalába közvetlenül beleszólhat, ezt az álláspontot kell képviselnie, és a nemzeti szuverenitás oldalán kell állnia, és semmiféle paktumba nem mehet bele egy ilyen kereskedelmi szerződés tárgyalásánál.

A kérdés adott, és fölmerül: vegyes vagy pedig európai uniós szerződésről beszélünk-e, vagyis az életbe léptetéshez az Európai Parlament mellett szükség van-e a nemzeti parlamentek jóváhagyására vagy sem?

(12.10)

Úgy gondoljuk, ennek a határozati javaslatnak az elfogadásával rá tudjuk kényszeríteni a magyar kormányt és ezáltal talán Brüsszelt is, hogy a nemzeti parlamentek dönthessenek ebben a kérdésben.

A CETA-val kapcsolatban azonban még ennél is nagyobb a baj, hiszen egyes szakértők fölhívják a figyelmet arra, hogy függetlenül attól, hogy a nemzeti parlamentek ratifikálják-e ezt a szerződést vagy sem, a CETA szövegében lévő, az abban foglalt ideiglenes hatályba léptetési klauzula értelmében, a CETA

szerződése alapján - amely tartalmazza az állam és a befektetők közötti vitarendezési mechanizmust - három éven keresztül a magyar kormányt ezen a vitarendezési mechanizmuson keresztül igenis beperelheti, és egy választott bíróság előtt a magyar államot kártérítésre kényszerítheti.

S hogy mekkora a probléma a Kanada és az Európai Unió között kötött szerződés alapján, azt mi sem mutatja jobban, mint hogy Kanadában azok a GMO-technológiát forgalmazó cégek, amelyekről a TTIP kapcsán jogosan félünk, leányvállalatokkal rendelkeznek Kanadában, és hogy például génmódosított élelmiszerek árusítását Kanada már engedélyezte. Például nemrégiben engedélyezte Kanada, hogy génmódosított lazacot árulhassanak Kanadában, ami nyilván a CETA-szerződés ratifikálása után az európai uniós piacon is megjelenhet, ezáltal utat törne az összes többi, emberi fogyasztásra teljesen ártalmas élelmiszer előtt.

Miért fontos fellépni a szerződés ellen nekünk, magyaroknak? Tehát ez miért különösen veszélyes a magyar társadalomra és Magyarországra nézve? A mi meggyőződésünk szerint Magyarországon az elmúlt 25 évben két lépésben történik meg hazánk teljes gyarmatosítása és Magyarország tönkretéve. Az első fázis 25 évvel ezelőtt kezdődött, amikor az euroatlanti integrációval kapcsolatos tárgyalásokat elkezdtek, és nem maga a tárgyalás megkezdése hiba, hanem az a stratégia a felzárkóztatásra és az integrációra, amit Magyarország kitűzött magának. Tehát amikor a jó vagy nem jó dilemmájáról beszélünk, vagy hogy magyar nemzeti érdeket szolgál-e a TTIP és ezeknek a kereskedelmi szerződéseknek az aláírása vagy elutasítása, akkor meggyőződésem szerint egy hamis dilemmába vagy egy hamis vágyra tereljük ezt a vitát. Ugyanis Magyarország 25 évvel ezelőtt kényszer hatása alatt vagy valamiféle paktum hatása alatt - ezt nem tudom, de - mindenképpen rossz irányt választott mint fejlődési, felzárkózási stratégia.

Elhangzott itt az, hogy Magyarország exportorientált gazdaságpolitikát folytat. Igen ám, csak hogy Magyarország exportjának a döntő részét külföldi tőkével hazánkban megtelepedett ipari vállalkozások adják. Tehát attól függetlenül, hogy Magyarország exportja növekszik itthoni, külföldi tulajdonban lévő ipari létesítmények előnyére, és ezáltal Magyarországon növekedhet adott esetben a foglalkoztatás vagy valamilyen statisztika, adott esetben a GDP, ez ettől függetlenül egy hamis dilemma, ugyanis Magyarországnak ettől függetlenül lehet, hogy hátrányára válik egy ilyen kereskedelmi szerződés megkötése, és nekem meggyőződésem, hogy igen, hátrányára válik, nem érdemes kizárólag a számok terén megvitatni ezt a kérdést. A privatizáció, decentralizáció és liberalizáció útját követő magyar gazdaságban ez sajnos egy hamis dilemma. Magyarországnak a komparatív előnyére kell fókuszálnia a gazdasági stratégiája és a fejlődési stratégiája meghatározásánál, ami nem lehet más, mint a kiváló, mindenféle

technológia és vegyszerezés nélküli élelmiszer termelése és forgalmazása. Ez magyar komparatív előnyt jelent, semmi mást.

A második fázis Magyarország gyarmatosításában meggyőződésem szerint ennek és az ehhez hasonló kereskedelmi szerződéseknek a megkötésével teljedne be. Ez már európai szinten - tehát már nem is csak hazai szinten, hanem regionális és hazai szinten - jelentené a teljes mezőgazdasági szektor beáldozását, mint ahogy erre egyébként már korábban is precedens történt. Hiszen talán emlékeznek arra, amikor az Európai Unió a Mercosurral, a dél-amerikai államokat tömörítő gazdasági szervezettel kötött egy szabadkereskedelmi egyezményt, amiben az volt az alku tárgya, hogy ha a Mercosur-tagállamok az Európából érkező ipari termékeket vámkedvezményekben részesítik, akkor azért cserébe az Európai Unió a latin-amerikai országokból, a Mercosur-országokból érkező élelmiszeripari termékek előtt megnyitja a kapuját, és azokat hasonlóan kedvező vámtarifákban és kedvezményekben részesíti. Ki járt jól annak az egyezménynek az alapján? Az európai ipari exportban érdekelt országok. És kik voltak a vesztesei? Az alapvetően mezőgazdasági termelésre és élelmiszeripari termelésre beállt országok. Úgyhogy ez az európai uniós Mercosur-egyezmény is legyen egy intő jel akkor, amikor a TTIP-val kapcsolatban vagy a CETA-val kapcsolatban tárgyalunk.

Itt már elhangzott, úgyhogy nem akarok részletesen belemenni, korábban is elmondtuk az álláspontunkat azzal kapcsolatban, hogy a TTIP-ban, a CETA-ban és a különböző kereskedelmi egyezményekben meghatározott, különböző sztenderdek milyen veszélyt jelentenek hazánkra és kontinensünkre, amelyek az elővigyázatosság elvének a teljes felmondását jelentenék, és bevezetnék Magyarországon és az egész kontinensünkön azt a kockázatalapú megközelítést, amely alapján addig lehet forgalmazni Magyarországon termékeket, ameddig be nem bizonyítják azt, hogy azok az emberi szervezetre, a környezetre, a természetre károsak. Tehát ilyen értelemben az elővigyázatosság elvét meg kell védenünk, és nem szabad megbíznunk egy olyan partnerben, amely mind a kiotói, mind a stockholmi, mind a bázeli egyezmény ratifikálását bojkottálta. Tehát nem szabad egy olyan országgal leülni tárgyalni - teljesen mindegy, hogy annak mik a feltételei -, amely alapvető nemzetközi szerződéseket bojkottált és negligált.

Az Európai Unióban - és nem csak az Európai Unióban, az Amerikai Egyesült Államokban is - számos olyan tanulmány látott az utóbbi években napvilágot, amelyek bizonyítják azt, hogy ennek a kereskedelmi szerződésnek minden egyes esetben az Európai Unió - különösen a mezőgazdaság területén az Európai Unió - lesz a kárvallottja, és az Amerikai Egyesült Államok lesz a haszonélvezője. Nemrégiben napvilágot látott egy magyarországi napilapban egy olyan hosszadalmas cikk, amely ismerteti ezeknek a tanulmányoknak a lényegét, amely bemutatja azt,

hogy az európai mezőgazdaság a GDP arányában kimutatható mértékben hogyan fog áldozatául esni ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek, mennyivel fog visszaesni az európai marhahústermesztés, a sertéságazat teljesítménye, a baromfiágazat teljesítménye, a vetőmag teljesítménye és versenyképessége, hiszen árban nem lehet a GMO-t alkalmazó, a hormonkezelést iparilag alkalmazó és a különböző technológiákat alkalmazó amerikai termeszéssel és termeléssel szemben.

A vitarendezési mechanizmusról is már szövegtünk. Nem lehet megengedni azt, hogy az igazságszolgáltatás szuverenitása sérüljön a szabadkereskedelmi egyezmények elfogadásával. Tudjuk azt, hogy ezekben a szabadkereskedelmi egyezményekben olyan vitarendezési mechanizmus él, amely minden esetben egy adott államot kártérítésre szorít abban az esetben, ha a profitérdeke sérül. Ismerjük azt a példát, hogy Egyiptomot egy francia nagyvállalat hogyan volt képes sikeresen perelni csak azért, mert a minimálbért bevezette.

(12.20)

Emlékszünk arra, hogy Ausztráliát hogyan volt képes egy nagy dohánycég sikeresen kártérítésért perelni azért, mert dohányzásellenes kampányt folytatott választóinak és társadalmának az egészsége érdekében. Amíg ilyen vitarendezési mechanizmus nyomai fellelhetők egy kereskedelmi szerződésben, addig a magyar kormánynak és a magyar parlamentnek minden erejével arra kell összpontosítani, hogy ezt a kereskedelmi szerződést elutasítsa.

Az átláthatóság kapcsán ugyancsak megfogalmazódtak a félelmek. A demokrácia szégyene az, hogy a transzparenciát 24 órán belül hirdető Nyugat ilyen módon a transzparencia teljes mellőzésével tárgyalja le ezeket a kereskedelmi szerződéseket. Az a cinizmus csúcsa (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) - fél percet kérek még elnök úrtól, hogy egy gondolatmenetet befejezzek -, hogy Európában az USA jóváhagyása mellett egyes kiválasztottak szigorú titoktartás mellett olvasó- vagy titokszobákban lapozhatják át azokat a kereskedelmi egyezményeket, azt a több ezer oldalas dokumentumhalmazt, amely a sorsát döntő mértékben befolyásolja. Ez megengedhetetlen! Úgy gondoljuk, hogy ez ellen a magyar kormánynak, a magyar parlamentnek fel kell lépnie. Ennek a határozati javaslatnak az elfogadása a minimum, és csak az első lépés ezen az úton. Ezen az úton pedig következetesen végig kell menni és a szerződést el kell utasítani. Köszönjük szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! Mielőtt konkrétan a CETA-ról és a TTIP-ről szólnék, szeretnék nagyon röviden reagálni a Szijjártó miniszter úr beszédében elhangzottakra. Azt gondolom, nagyon jó alkalom, hogy ne csak konkrétan a két egyezményről beszéljünk, hanem egyáltalán a szabadkereskedelmi egyezmények fontosságáról. Miniszter úr letette a voksot a szabadkereskedelmi egyezmények fontossága mellett, természetesen hangsúlyozta, hogy megvan, mi a kormány vörös vonala a konkrét egyezményekkel kapcsolatosan.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondoljuk, szükség van arra, hogy sokkal jobban megértsük a mai világot. A mai szabadkereskedelmi egyezmények már nem arról szólnak, mint a múlt századi szabadkereskedelmi egyezmények. Nem véletlen, hogy az emberek is egyre jobban látják a mai szabadkereskedelmi egyezmények negatívumait, és nem véletlen az, hogy egyre nagyobb tömegek mozdulnak meg a szabadkereskedelmi egyezmények ellen. Csak emlékeztetni szeretnék arra, hogy amikor a TTIP-pel kapcsolatos információk kiszivárogtak, akkor civil szervezetek elkezdtek aláírást gyűjteni a TTIP leállítása ellen, hogy ennek a szabadkereskedelmi egyezménynek az előkészítését ne folytassák, és néhány hónap alatt több mint egymillió aláírás gyűlt össze ezzel kapcsolatosan. Többször előfordult, hogy tüntetések voltak szabadkereskedelmi egyezmények ellen, amelyeken több tízezeren vettek részt.

Arra is szeretném felhívni a figyelmet, hogy azt is egyre többen megtapasztalják, megtapasztaljuk, hogy hogyan szakad szét a világ, és ez a szétszakadás sok tényező függvénye, hogy ezek a folyamatok összefüggnek, és ezeket az összefüggéseket jól kell látnunk. Nem régen napirend előtt szoltam a TTIP kapcsán arról itt a parlamentben, hogy az Oxfam, egy nemzetközi szervezet jelentése szerint ma a világon 62 ember 3,5 milliárd vagyonát bírja, vagyis pontosan ugyanakkora a vagyona, és 2010 óta több mint 40 százalékkal nőtt ennek a 62 embernek a vagyona.

Mi mások, ha nem mechanizmusok biztosítanak a világunkban ezt a szétszakadást, hiszen mindenféle egyezményben azok a fő célkitűzések, hogy a szegénységet csökkentjük, hogy a környezetvédelmi problémákat megoldjuk, ennek ellenére egyre lejjebb és egyre jobban szétszúszik a világ. Nem véletlen, hogy az LMP a szabadkereskedelmi egyezményekkel kapcsolatban arra az álláspontra helyezkedett, hogy a világ mai formájában ez nem járható út, hiszen a szabadkereskedelmi egyezmények biztosítják azt, hogy a tőke mindent visz.

Konkrétan rátérve a CETA-val és a TTIP-pel kapcsolatos problémáinkra: ismert az, hogy 2014. szeptember 26-án jelentették be a Kanada és az Európai Unió között létrejött szabadkereskedelmi egyezményt, amiről szintén akkor derült ki, hogy előtte titokban, teljes csöndben, az emberek háta mögött hozták létre. Ezt a szabadkereskedelmi egyezményt Magyarországon csak nagyon kevesen gondolják fontos vitatémának, annak ellenére, hogy

a gazdasági és társadalmi struktúrákra gyakorolt várható hatásuk rendkívül jelentős lesz.

A TTIP kistestvérének tekinthető EU-Kanada kereskedelmi egyezményről szinte alig esik szó a hazai sajtóban, holott legalább annyira veszélyes trójai egyezmény, mint a TTIP. Ennek a megállapodásnak is része a befektető-állam vitarendezési mechanizmus, amely megnyithatja az utat Kanada, az EU és az egyes EU-tagállamok ellen indított vállalati peres eljárások előtt, és teljesen alááshatja az állampolgárok és a környezet védelme érdekében tett kormányzati erőfeszítéseket. Mint már tudjuk, a befektető-állam vitarendezési mechanizmus lehetőséget ad a külföldi vállalatoknak arra, hogy választott bíróságoknak nevezett magánbíróságokon, offshore bíróságokon az állampolgárok egészségét vagy a környezetünket védő intézkedések miatt bepereljék az adott országot, amelyek megítélésük szerint csökkentik a cégek eredetileg várt nyereségét. Ezen a mechanizmuson keresztül a multik megakadályozhatják, hogy a kormányok a köz érdekében lépjenek fel, egyrészt közvetlenül, amikor egy vállalat beperel egy államot, másrészt közvetetten azáltal, hogy az állam a pereskedéstől való félelmében meghátrál a törvénykezés elől.

Összességében a befektetők már eddig is több olyan törvény ellen léptek fel, amelyek a közegészséget védik, például a dohányzást tiltó törvények formájában, vagy a mérgező anyagokra és a bányászatra vonatkozó tilalmakat írnak elő, amelyek a környezeti hatások értékelését követelik meg, illetve a veszélyes hulladékokra, az adóintézkedésekre és a költségvetési politikára vonatkozó szabályozásokat tartalmaznak. Az Unió kiemelt céljai között szerepel egy hasonló szabadkereskedelmi szerződés megkötése az Egyesült Államokkal. Ennek tükrében a CETA egy fontos lépcsőfoknak is tekinthető.

Ez idáig az LMP mellett több nemzetközi szervezet is kifejezte a TTIP-pel és a CETA-val kapcsolatos komoly aggályait, és mint ahogy említettem, a civil társadalom is. Hiányolják az egyeztetési folyamat átláthatóságát, és attól tartanak, hogy sérülni fognak a munkavállalói jogok, a fogyasztói és környezetvédelmi szttenderdek, a kultúra és a közellátás területén hozott szabályok, valamint hogy a befektetők védelmét szolgáló szabályozások korlátozni fogják a jogállami eljárásokat és elveket.

Fontosnak tartjuk kiemelni, hogy az észak-amerikai vállalatok rendkívül aktívak és sikeresek a vitarendezési eljárások kezdeményezésében. A legnevezetesebb ilyen per, amit a magyar állam elvesztett, a kanadai Airport Development Corporation keresete volt. Az állam jogellenesen vette vissza a repteret a befektetőtől, ami miatt Magyarországnak a perköltségen felül 74 millió dollárt kellett fizetnie.

Az LMP számára, mint ahogy már sokszor elmondtuk, kiemelt jelentőséggel bír a GMO tilalma. Márpedig, ha ideiglenesen hatályba lépne az EU és Kanada közötti szabadkereskedelmi egyezmény, akkor a kanadai cégek, akár a Monsanto ottani leány-

vállalata, akkor is beperelhetnék az egyes EU-tag-államokat, ha azok esetleg mégsem ratifikálnák a megállapodást.

Az egyik legfőbb gond, hogy a CETA szerves része a befektető-állam vitarendezési mechanizmus, ami lehetővé tenné, hogy a kanadai leányvállalattal is rendelkező géntechnológiai cégek hazánkat bepereljék a génmódosított kukorica termesztésének tilalma miatt. További gond, hogy az EU és Kanada közötti egyezményben közös célkitűzésként szerepel a következő: a biotechnológiai termékekre vonatkozó szabályozás által a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások minimalizálása. Ez pedig lefordítva azt jelenti, hogy a kereskedelmi érdekeket az élelmiszerbiztonság, az egészségvédelem és a környezetvédelem elé helyezik.

(12.30)

A CETA szövegtervezete és a TTIP-pel kapcsolatosan kiszivárgott anyagok, valamint az amerikai kormány, illetve a géntechnológiai cégek és szövetségeik nyilatkozatai arra mutatnak, hogy az Egyesült Államok és Kanada arra törekszik, hogy az engedélyezési folyamatban az elővigyázatosság elve helyett az óriáscégek érdekeinek sokkal inkább megfelelő amerikai szabályozási rendszert vegye át az Európai Unió is, ezáltal komoly élelmiszer-biztonsági és környezeti kockázatokat rászabadítva Európára a profitérdekek előbbre tolásával.

Nem véletlen, hogy az Európai Bizottság olyan titokban folytatta a TTIP-pel kapcsolatos tárgyalásokat, hogy az Európai Parlament képviselői is csak titoktartási nyilatkozat aláírása után, minden személyes holmijukat leadva, egy leánykolt szobában nézhetnek bele a tervezetekbe. Nem jegyzetelhetnek, nem másolhatnak, és semmilyen érdemi információt nem közölhetnek a látottakról. Azok a zöld európai parlamenti képviselők, akik eddig az európai értékek eme szentélyébe bebocsátását nyertek, csak annyit tudtak elmondani az egyezményről, hogy az bizony nem az állampolgárokról szól, hanem a multinacionális vállalatokról.

A fenti egyezmények tehát sokkal többről szólnak, mint a kereskedelem szabadságáról. Még annál is többről, amit már mindenki bekalkulált, hogy egy olyan egyezmény lép majd életbe, ami az erősebb országokat még erősebbé, a gyengébbeket pedig gyengébbé teszi. A demokratikus normák, a jogállam és a törvény előtti egyenlőség elleni támadásról van ugyanis szó. Az a kitétel, ami lehetővé teszi, hogy egy egyezmény keretében úgy lehet jogi lépéseket tenni egy ország ellen, hogy az nem is ratifikálta azt, semmibe veszi a képviseleti demokráciát és az állampolgári részvételt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A CETA-ról folytatott tárgyalások lezárultnak tekinthetőek, ebből kifolyólag a TTIP-szerződés keretét adhatják. Ami ma látszik ezekből az egyezményekből, az az, hogy a Bizottságnak nemcsak a nyilvánosság, de az Unió demok-

ratikus döntéshozatali eljárása sincs ínyére. Ráadásul 2014-ben az EU kanadai nagykövete azt is kijelentette a kanadai sajtónak, hogy az egyezmény már akkor ideiglenesen hatályba lépne, ha arra rábólintott az Európai Parlament. Az a tény, ami a CETA esetében egyáltalán fölmerül, hogy egy vitarendezési mechanizmus visszamenőleges hatállyal vonatkozik azokra a befektetésekre, amikre az egyezmény elfogadása előtt került sor, a piacok számára is fontos jogállam megcsúfolását jelentik. Ez is mutatja, hogy az a gondolat, miszerint a demokrácia csak akkor tud teljesen kiteljesedni, ha a tőke mozgásának a lehető legkevesebb korlátot szabjuk, nem igaz, sőt, a józan ésszel ellentétes dogmává vált.

A CETA-egyezmény talán lényegtelennek tűnhet a TTIP-pel szemben, hiszen Kanada kis népességű ország. Ennek ellenére ez az egyezmény két okból is alapvető támadás a jogállam, Magyarország önrendelkezése és a bolygónk ellen. Az egyik ilyen ok az, hogy Kanada gazdag szurokföldből származó olajban, és ehhez piacokat keres. Az EU pedig, már csak energiadiverzifikálási politikája miatt is, erre tökéletesen alkalmas. Ugyanakkor az EU szigorú klímapolitikai előírásai miatt eddig ilyen veszélyes energiahordozónak számító olaj importálására nem adott engedélyt. A CETA-val most piaci lehetőséghez jutnak, ami a CETA mellett lobbizók egyik legfontosabb célja. Ez a korábbi koppenhágai klímakonferenciának azzal az európai uniós vállalásával is ellentétes, amely szerint az EU 6 százalékkal csökkenti a közlekedésből származó szén-dioxid-kibocsátást.

Az a tény, hogy a korábbi klímavédelmi vállalásokat a különböző szabadkereskedelmi egyezmények felülírják, megnehezíti a párizsi klímacsúcs megállapodásainak eredményességét is. Ezenkívül a CETA csak Kanadára vonatkozik, és bár ez így van, de tágra nyithatja a kapukat a világ összes jelentős multinacionális vállalata számára, hogy a kormányok ellen pereskedjenek. A CETA szövege szerint ugyanis minden, Kanadában jelentős üzleti tevékenységgel rendelkező vállalat élhet az ISDS lehetőséggel, szóval, perelheti az államot profitja elmaradása miatt.

Éppen ezért szükségesnek tartjuk a kormány határozott kiállását azért, hogy a környezetvédelem és élelmiszer-biztonság jelenlegi szintjét közvetlenül vagy közvetetten aláásó javaslatok, továbbá a környezetvédelmi szabályozás fejlesztését megakadályozó javaslatok, valamint a befektető-állam vitarendezési mechanizmus ne kerülhessenek bele az Európai Unió szabadkereskedelmi egyezményeibe.

Hosszabb ideje szorgalmazzuk, hogy a génmódosított szervezetek mezőgazdasági alkalmazását elutasító uniós tagországok lépjenek fel közösen a GMO-mentes Európát fenyegető veszélyek ellen. Mivel a TTIP-nek mintaként szolgáló Kanada és az EU közötti, már aláírt egyezmény hasonló pontokat tartalmaz, továbbá szerves része a befektető-állam vitarendezési mechanizmus, ezért azt kérjük, hogy Magyarország ne ratifikálja ezt az egyezményt, és a kormány ugyanezt szorgalmazza legalább a génmó-

dosított szervezetek mezőgazdasági alkalmazását elutasító uniós tagországok között is. Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Schiffer András frakcióvezető úr mint előterjesztő kért szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék reagálni a vezérszónoki felszólalásokra, illetve a miniszter úr által elmondottakra. Természetesen ezt megelőzően szeretném én is megköszönni, hogy lehetővé tette a parlament többsége a megtárgyalását ennek a határozati javaslatnak.

Először is kezdeném azzal, amiről Schmuck Erzsébet képviselőtársam is, mások is beszéltek. Tehát az a helyzet, amit egyébként a Magyar Nemzet is, azt hiszem, egy héttel ezelőtt elég pontosan leírt, hogy a Külügyminisztériumban egy sötét titokszobában, titokban lehet úgy megtekinteni ezeket a dokumentumokat, hogy még véletlenül se legyen képrögzítésre alkalmas berendezés az egyénnél, mondjuk ki, egész egyszerűen megalázó Magyarország, megalázó a magyar emberek számára. Teszi ezt az előírást egy olyan ország kormánya, amelyik rendre kioktatja a világot korrupcióról, átláthatóságról. Az a helyzet, hogy a korrupció viszont ott kezdődik, amikor óriásvállalatok döntéshozókat, kormányokat tudnak foglyul ejteni. Erről kéne beszélni.

Tisztelt Országgyűlés! Szeretnék utalni egyrészt arra, amiről Gyöngyösi képviselőtársam is beszélt, hogy a CETA, a kanadai egyezmény egy tesztüzem. Az, ami a kanadai egyezményben ma benne van, ne legyen kétség, benne lesz a TTIP-ben is. És bizony a kanadai egyezményben benne van a búcsú az elővigyázatosság elvétől. Az elővigyázatosság elve alapján nem lehet forgalomba hozni olyan termékeket, amelyeknek az ártalommentessége nem tisztázott. Ehhez képest a kanadai egyezmény pontosan arról szól, hogy csak akkor lehet betiltani valamely eljárást vagy terméket, ha tudományos bizonyíték áll rendelkezésre az ártalmasságáról. A kockázatalapú szemlélettel szemben áll a jelenlegi elővigyázatosság elve, amit Magyarország és az egész Európai Unió alkalmaz.

És kik fogják szolgáltatni ezeket a tudományos bizonyítékokat? Természetesen az élelmiszerterrorista világcégek által pénzelt különböző kutatóintézetek. Ez ma benne van a CETA-ban. Tehát nem kéne mellébeszélni. A CETA ratifikálása végveszélyt jelent Magyarország és egész Európa számára. Az, ami ebben benne van, teljesen egyértelmű feloldását jelenti a GMO-mentességnek. Az, ami benne van a CETA-ban, azt jelenti, hogy szabad a pálya a TTIP előtt is. És igen, az ideiglenes hatályba léptetés pedig maga az újgyarmatosítás. Az újgyarmatosítás abban különbözik attól, amit a megelőző évszázadokban láttunk, hogy az újgyarmatosításban alapvetően már

nem más nemzetállamok érdekeltek, hanem különböző óriásvállalatok. Hát ki hallott már olyat, hogy szuverén országokat arra lehet kényszeríteni, hogy hatályba léptessenek olyan szabályokat, amiket ők maguk még nem fogadtak el? Hát milyen világban élünk?!

Olyan egyezménynél, ahol szerepel az ideiglenes hatályba léptetés, tehát hogy Magyarországot súlyos dollármilliókra lehessen perelni olyan egyezmény alkalmazásáért, amit egyébként Magyarország nem fogadott el, elutasított, sérti Magyarország önrendelkezését. És ha ilyen egyezményről folyik a tárgyalás, Magyarországnak föl kell állnia a tárgyalóasztaltól, illetve a magyar miniszterelnöknek közölnie kell, hogy Magyarország vétót fog emelni.

Ugye, az sem lényegtelen körülmény, amiről Gyöngyösi képviselőtársam beszélt, hogy az Amerikai Egyesült Államok a legfontosabb vegyianyag-szabályozásnak, a klímaegyezményeknek vagy éppen az ILO-egyezményeknek nem részese.

(12.40)

Ezért történhetett meg például az, hogy amikor a Myers nevű amerikai cég áttette a székhelyét Kanadába, abba a Kanadába, amely 1989-ben aláírta a veszélyes hulladékokkal foglalkozó bázeli egyezményt, és alkalmazni kívánta a Myersszel szemben, ezek után a Myers 6 millió dollárra perelte a kanadai kormányt azért, mert a veszélyes hulladékokról szóló bázeli egyezményt alkalmazni merészelt. Ismerjük azt a Századvég-tanulmányt, amelyet éppen a kormány rendelt meg, lebontva különböző mezőgazdasági szektorokra. Egyértelműen kimutatta, hogy gyakorlatilag egyetlen olyan magyar mezőgazdasági szektor nincs, amely nyertes lehet, ellenben nagyon komoly veszélyre figyelmeztet már a két évvel ezelőtti Századvég-tanulmány is: hogy még a meglévő európai piacokról is a magyar mezőgazdasági termékek kiszorulhatnak.

Gyöngyösi képviselőtársam ezt a híres egyiptomi pert említi, de beszélhetünk arról is, amikor Szlovákia a neoliborális kurzus bukása után az egészen abszurd egészségügyi privatizációs folyamatot megpróbálta visszafordítani, visszavenni az egészségbiztosítót - ugye, amivel Magyarországon is kísérleteztek, hogy piaci alapra helyezni az egészségbiztosítást -, amikor megpróbálta a Fico-kormány ezt visszaszerezni, egy holland cég beperelte Szlovákiát. Tehát azt tessék figyelembe venni, hogy ha egyszer bemegyünk egy ilyen utcába, onnan nincs visszaút! *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)* Ma Szlovákia azzal küszködik, hogy visszavegye közösségi kézbe az egészségügyet, az egészségbiztosítást.

Igen, arról is beszélünk kell, hogy amikor a magyar exportról és a magyar export érdekeiről beszél bárki kormányzati oldalról, látni kell azt is, hogy a magyar export döntő mértékben importot tartalmaz, és hogy a komparatív előnye a magyar nemzetgazdaságnak valóban a szellemi teljesítményben le-

het, nem utolsósorban a szigorú vegyianyag-szabályozásokban, illetve a szigorú élelmiszer-biztonsági szabályokban rejlő előnyökből.

Abban, amit Mesterházy képviselőtársam elmondott a kettős beszéddel kapcsolatban, teljesen igaza van. Tehát pontosan ismerjük, én legalábbis nem vagyok feledékeny, amik miatt utána a nagyköveti dicséretet beseperte a magyar kormány, élén a miniszterelnökkel. Nyilván ezzel együtt örülök annak, ahogy most szólt éppen a külügyminiszter. Vannak kétségeim azonban, hogy ez a Fideszen belül mekkora népszerűséget élvez.

Viszont Mesterházy képviselőtársam mondott olyasmit is, hogy ez nem értékvita. Dehogynem! Dehogynem! Van itt egy világnézeti különbség az ökopolitika és a technokrata politika képviselői között. A mi felfogásunk szerint minden politikai vita, minden parlamenti vita értékvita. És ha valami ma a glóbuszon értékvita, akkor pedig pont nem az, amivel a magyar politika az elmúlt 25 évet töltötte. Magyarországon az úgynevezett értékvita a rendszerváltás után a fasisztázásról és a kommunisztázásról szólt. Ehhez képest a XXI. században az értékvita pontosan arról szól, hogy engedünk-e a nagytőke nyomásának, engedjük-e azt, hogy a profit előzze az embert; megengedjük-e azt, hogy ha a profit megelőzi az embert, akkor nemcsak a nemzetállamoknak fújtak, de a bolygó is bele fog ebbe pusztulni. Az az igazi értékvita ma a XXI. században, hogy a társadalmi értékek, az ökológiai értékek tudnak-e érvényesülni a profithajszával szemben. Ez egy kőkemény értékvita. Mint ahogy értékvita az is, hogy ma, a XXI. században éppenséggel a nemzeti keretek, a nemzetállamok, a helyi közösségek fennmaradása adhat garanciát azzal szemben, hogy globális óriásvállalatok gyakorlatilag a saját kényszerzubbonyukba rakjanak komplett országokat, komplett helyi közösségeket.

Amikor Hörcsik képviselőtársam említ különböző európai országokban zajló folyamatokat, nem tudom nem megemlíteni, hogy ez a határozati javaslat az Európai Unión belül ma már egyáltalán nem úttörő. Ausztria éppen tegnap választott egy olyan köztársasági elnököt, aki élesen szemben áll a TTIP-vel. Hollandiában népszavazás lesz ezekről az újgyarmatosító egyezményekről. A francia köztársasági elnök kijelentette, hogy elutasítja ezt az egyezményt, így nyilatkozott a lengyel kormány is, és semmiféle kétségem nincs, hogy a Sziriza-többségű görög parlament hogyan fog állást foglalni erről az egyezményről. Igenis nem engedhetjük meg, hogy a fejünk fölött szülessenek meg ezek a döntések, és ha kell, akkor igen, az Egyesült Államokkal szemben is érvényesíteni kell az átláthatóság követelményét.

Viszont szeretném inteni attól Hörcsik képviselőtársamat, hogy megpróbálja kilúgozni ezt a javaslatot és szétszálazni a különböző egyezményeket. Mert ha van értékvita, amire reagáltam Mesterházy képviselőtársamnak, az pontosan az, hogy itt nem szakmázni kell azon, hogy éppen milyen fázisban van melyik egyezmény. Az igazi kérdés, az igazi értékvita,

ha úgy tetszik, a XX. és a XXI. századi pártok közötti értékvita ezek szerint az, hogy mit gondolunk a szabadkereskedelemtől. Világosan elmondtam, hogy én pontosan ugyanazt gondolom a szabadkereskedelemtől, amit a jelenleg legnépszerűbb amerikai elnökjelölt is gondol: hogy a XXI. században a korlátlan szabadkereskedelem egész egyszerűen csak a cégek érdekeit szolgálja, és pusztulásba viszi az egész bolygót. Azt gondolom, Hörcsik képviselőtársam, hogy itt világos cövekeket kell levetni. Teljesen lényegtelen, hogy éppen milyen bürokratikus fázisban van melyik egyezmény. Magyarországnak világossá kell tennie, hogy nem enged a saját szuverenitásából, és ez a három egyezmény - a szolgáltatás-kereskedelmi egyezmény, a TTIP és a kanadai egyezmény - szorosan összefügg. Egy világos morális mérceinek kell lenni.

Amikor a külügyminiszter úr Magyarország exportfüggőségéről beszél, ezzel kapcsolatban csak visszautalnék arra, amit részben Schmuck Erzsébet képviselőtársam, részben Gyöngyösi Márton is elmondott. Magyarországnak pontosan az a tragédiája a rendszerváltás után felvett pozíciójával, hogy szélsőségesen exportfüggő, kített nemzetgazdaság lett. A kormány politikája 2010 után arról szól, hogy tudomásul veszi, hogy Magyarország exportfüggő, és hogy exportszerkezetét hogyan rendezze át. Mi viszont ezzel szemben azt mondjuk, hogy egy olyan irányt kellene vennie Magyarországnak, hogy a szélsőséges exportfüggőséget csökkentsük, ahol ráadásul egy olyan exporttól függünk, ahol az áruk importtartalma rettenetesen magas. Hogy egy rendszerváltáskori slágert idézzek: ami ide befolyik, az rögtön kifolyik. Ez a magyar nemzetgazdaság nagyon egyszerű képlete. Nem lehet olyan tárgyalási stratégiát folytatni például a szabadkereskedelmi egyezmények kapcsán is, hogy megalkudunk azzal a helyzettel, hogy Magyarország szélsőségesen függ külső tényezőktől. Jegyzem meg: hogy akarja egy kormány úgy védeni az ország szuverenitását, hogy közben beletörődik ebbe a szélsőséges függőségbe?

Nem utolsósorban nem törődhetünk bele abba, hogy Magyarországnak az legyen a sorsa, hogy egy összeszerelő ország. Ha egy fejlődő, egy megújuló Magyarországot akarunk, akkor nem abból a helyzetből kell kiindulnunk, hogy Magyarország, a magyar munkások a német autópári cégek cselédjei. Ha fejlődő, megújuló Magyarországot akarunk, akkor pontosan egy olyan gazdasági fordulatot kell előidézni, amely megerősíti a belföldi tőkeképző képességet, erősíti a helyi gazdaságot. Ezek a szabadkereskedelmi egyezmények - és nincs különbség közöttük - pontosan a helyi gazdaság megerősítésével szemben intéznek támadásokat, és nemcsak Magyarországon, hanem ahogy idéztem, Észak-Amerikában is pontosan a helyi gazdaságot védő törvények ellen intéznek kihívást.

Van egy olyan híres per is, ahol az Exxonmobil azért perelte be Kanadát, mert az olajkitermeléshez felhasznált termékeket helyi termelőktől vásárolta.

Ezt a példát csak azért hozom fel, hogy legyen világos, ez a szabadkereskedelmi logika mindenhol a bolygón támadást intéz a helyi gazdaság ellen. Magyarországnak a kitorési lehetősége pedig pontosan a helyi gazdaság fejlesztésében rejlik. Éppen ezért, megköszönve a vezérszónoki felszólalásokat, arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy úgy tekintsen erre a határozati javaslatra, hogy ez egy minimum. Ennél sokkal többet kellene kérnünk! Például követeleznünk kellene az Amerikai Egyesült Államoktól, hogy ezt a szégyenletes titokkorszakot azonnal felejtse el. A magyar diplomáciának például abba az irányba kéne még elmozdulnia az Európai Unión belül, ami nincs is benne ebben a határozati javaslatban, hogy legyen egyértelmű: az Amerikai Egyesült Államoknak ezt a sunyi magatartását visszautasítjuk. Miközben prédikálnak átláthatóságról, prédikálnak korrupcióellenességről, akkor, amikor a saját lobbistáik érdekeiről van szó, akkora titokzatosságba teszik ezt a törvényjavaslatot, hogy olykor még a Fidesz-kormány is megirigyelhetné.

(12.50)

Tisztelt Országgyűlés! Legyen egyértelmű, hogy ezeknél az egyezményeknél egyszerre döntünk Magyarország és nem túlzás, Európa és a világ sorsáról. Az a kérdés, hogy azok a hangok erősödnek-e tovább, amelyek továbbra is azt képviselik, hogy a profit előzi az embert, és amelyek erősítik a kizsákmányolást szerte a bolygón, vagy pedig felülkerekedik a józan ész, felülkerekedik az a politika - ma már Észak-Amerikában is látunk erre jeleket -, amelyik megálljt parancsol a szabadkereskedelmi nyomulásnak, megálljt parancsol az óriásvállalatok nyomulásának, mert ez egyszerre dönti romba a nemzetállamok szuverenitását, és viszi pusztulásba a bolygót. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Most van lehetőség, hogy az elsőként jelentkező független képviselő felszólaljon. Megkérdezem, hogy kíván-e élni a lehetőséggel. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván. Köszönöm szépen.

Akkor kétperces felszólalás következik, mivel csak az MSZP-frakcióból jelentkezték. Mesterházy Attila képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

MESTERHÁZY ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Készséggel elfogadom, hogy Schiffer András azt mondja, hogy ez értékvita, de én mégiscsak - és lehet, hogy azt mondja, hogy ez technokratizmus - azt mondom, hogy realizmus és pragmatizmus. Tehát az a nagyon fekete-fehér szembeállítás a dolognak, hogy a cégek csak profitérdekelték és emberi jólétet nem szolgálhatnak, szerintem ez a leegyszerűsítő állítás azért szintén bírná a kritikát és a vitát. Én azért próbáltam pontosítani azt, amiről

beszéltem, mert egy picit talán az értékvitát úgy értettem - és lehet, hogy ebben nem voltam teljesen egyértelmű -, hogy igazából nem az kell hogy meghatározza a magyar kormány álláspontját, hogy most a vitában ki lesz - most leegyszerűsítve - atlantista-barát vagy USA-barát, és ki az, aki ellene van csak azért, mert valamivel nem ért egyet, és ebben a tekintetben szerintem nem jó, ha ilyen típusú ideológiai vitát folytatunk.

Én magamat atlantistának tartom, de ettől függetlenül önkritikusan szemlélem ezt a kérdést. Tehát ilyen értelemben azt gondolom, hogy mégiscsak megáll az az állítás, hogy ebben a dimenzióban egészen biztosan nem ez alapján kell meghatározni a magyar nemzeti érdeket, hanem sokkal inkább az alapján, hogy hoz vagy visz a magyar embereknek, és szerintem ez nem zárja ki azt, hogy egy cégnek legyen profitja, hiszen anélkül nehezen tudna működni. De ez majd egy másik vita lesz egészen biztosan, csak azért akartam ezt röviden tisztázni, mert továbbra is azt gondolom, hogy van helye a realizmusnak és a pragmatizmusnak is, nem csak az ideológiai vitáknak ebben a kérdésben. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a kétperces felszólalásokat. Szél Bernadett képviselő asszony következik. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Tisztelt Ház! Kíváncsian vártam ezt a mai napot, mert a TTIP-pel és a CETA-val kapcsolatban az az egyik legnagyobb probléma, hogy nem lehet tudni, hogy az egyes formációk pontosak mit gondolnak erről a kérdéssel. Nyilván van, aki távolmaradásával tüntet, és úgy gondolja, hogy nem vesz részt ebben a vitában, akkor megadja a lehetőséget, hogy továbbra is azt gondoljuk a hozzáállásáról, amit gondolunk. Aki viszont itt van, hát nem vagyok elégedett azzal, hogy mennyire tették le a cövekeket a kormánypártok részéről a TTIP-pel kapcsolatban az itt felszólaló vezérszónokok és a miniszter úr is. Azt gondolom, hogy egy olyan kormány, amelyik a nemzeti szuverenitást a zászlajára tűzte, az nem engedheti meg magának, hogy lebegtesse ezt a kérdést semmilyen vonatkozásban.

A mai nap egyik jelmondata ez a vörös vonal lehetne, ezt nagyon sokszor elmondták a GMO vonatkozásában, viszont én azt gondolom, hogy itt nem csak a GMO-ról van szó. A GMO egy fontos és alapvető dolog, de amiről beszélünk, a közszolgáltatások, a munkaügy, az egészségügy, számos olyan kérdés, ami még az európai polgároknak és a magyar polgároknak az életét befolyásolná a TTIP világában, ahogy szoktak önök erről a kérdéssel beszélni, azt gondolom, hogy ez mind említésre való ebben a kérdésben. És az nem elég, hogy a tárgyalások még nem tartanak ott, meg majd folytatódnak. A helyzet az, hogy már a tárgyalások is károsak az európai polgárok egészségére.

Pontosan tudjuk kiszivárgott anyagokból, hogy a Bizottság azért gondolta azt, hogy bizonyítottan több, egészséget károsító anyagot nem tilt be Európában, mert féltek attól, tartottak attól, hogy az Amerikával való tárgyalásokat ez károsan fogja befolyásolni. Tehát hat olyan anyag van jelenleg is azért forgalomban, főleg ilyen higiéniai cikkekben, amik borzasztó dolgokat, rejtettheréjúséget okoznak a polgárok egészségében, mert a TTIP-pel való tárgyalásokat az Európai Bizottság álláspontja szerint ez veszélyezteti. Tehát itt a bizonyíték arra, amit sikerült nagy nehezen, áldozatot vállaló embereknek megszereznie a titkok világából, ezekből a titokszobákból, hogy már a tárgyalások is károsak az európai polgároknak az egészségére. Ezért sem érhető az, hogy a Fidesznek és az MSZP-nek az európai pártcsaládja hátat hátnak vetve szavazott arra, hogy folyassák csak nyugodtan ezeket a tárgyalásokat. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Ugyancsak kétperces felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Nyitrai Zsolt képviselő úr következik. Parancsoljon!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Kétperces hozzászólásomban az előterjesztő Schiffer András hozzászólására kívánok reagálni. Ahogy miniszter úr is említette, egy szabadkereskedelmi megállapodás mindig lehetőségekkel és adott esetben komoly veszélyekkel járhat; mindenképpen hatással van az abban részt vevő ország egészére és annak a nemzetgazdaságára. Magyarország egyértelműen exportorientált gazdaságban hisz, és a nyitott piacgazdaság irányába mozdulunk el. Az LMP javaslata több kérdést érint, amelyek különböző tárgyalási stádiumban vannak.

Azt gondolom, hogy a kormánypárti álláspont teljesen egységes, szigorú biztonsági garanciák, valamint a magyar érdekek szem előtt tartása. A mi álláspontunk az, hogy a nemzeti parlamenteket, ahogy ön is említette, ne lehessen megkerülni, és üzenjünk Brüsszelnek, üzenjünk Washingtonnak, hogy nincsen döntés nélkülünk. Magyarország GMO-mentessége, amit eddig, azt gondolom, példaértékűen sikerült fenntartani Magyarországon, hiszen itt egy nagyon komoly, alaptörvényi szintű, szigorú szabályozás van, ezt mindenképpen szem előtt kell tartani az elkövetkezendő időszakban is: a környezetvédelem, élelmiszer-biztonság, GMO-mentesség rendszerének fenntartása és erősítése.

Azt gondolom, hogy az mindenképpen jó, hogy tárgyalunk erről a kérdéstről az Országgyűlésben, és én azt javaslom, hogy tartsuk is ezt napirenden folyamatosan. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az írásban előre bejelentkezett képviselői felszólalások következnek.

Elsőnek a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Nagyon érdekes volt a vitát végighallgatni, és még csak a közepén vagyunk. Nagyon sok minden elhangzott. Egy-két dolgot elemeiben muszáj lesz megismételnem, de igyekszem kiegészíteni új információkkal. Úgy látom, és ezt örömteli kimondani, hogy nagyjából a parlament többségének egy irányba hat a véleménye, vagy akik teljesen mást gondolnak, azok nincsenek itt, vagy még nem szóltak hozzá. De én úgy hiszem, hogy az alapelvek tekintetében - és ezt bizonyítja Schiffer András javaslatának, az LMP javaslatának a napirendre vétele - egyetértünk, és ez nagyon fontos, hiszen az elmúlt időszakban nagyon sok mindent lehetett hallani a kormányzat véleményéről és a kormányzatnak a hasonló kereskedelmi egyezményekhez való hozzáállásáról, legyen az TTIP vagy CETA.

Azt kell mondjam, hogy egy ilyen határozati javaslat, bár igaza van Schiffer Andrásnak, hogy csak a minimumot határozza meg, azt, hogy milyen alapelvek azok, amelyekről nem lehetne eltérni, illetőleg a ratifikációnak a kötelezettségét, ami, azt hiszem, egy egyértelmű dolog egy ilyen vegyes megállapodás körében, és nem is nagyon lehet ezekre a megállapodásokra azt mondani, hogy ez teljes egészében az Unió hatásköre lenne, hogy egy ilyen megkötés. És miért is nem? Mert ezek nem kereskedelmi megállapodások. Alapvetően nem csak kereskedelmi akadályokat próbálnak felszámolni, ezért is van az, hogy már az elnevezése is hazug, és ha valami a címében nem mond igazat, azzal már az ember úgy van, hogy szkeptikusan közelít hozzá. Tehát ugye, valami kereskedelmi megállapodásnak hirdeti magát, de javarészt nem erről szól, akkor éljünk a doppinggyanúval, hogy itt más aljasságokat is elkövethetnek hasonló megállapodások égisze alatt hazánkkal és az Európai Unióval.

Elhangzott itt nagyon sokszor, hogy hogy is zajlanak ezek a tárgyalások, illetve mi is ezeknek a tartalma. Nem ismételném meg, valóban elvekről az USA-ban és Magyarországon, illetve az Európai Unióban, olyan lefektetett alapelvekről beszélünk, amelyeket nagyon nehéz lesz közös nevezőre hozni. Lehetne azt mondani, hogy akkor a magasabb védelmi szintet tartsuk fenn, ez lenne a logikus, tehát ha valahol egy alacsonyabb, máshol egy magasabb szigorú védelmi szint van, akkor emeljük ezt meg. No, nem erre látunk kísérletet, hanem megpróbáljuk az európai sztenderdeket lehúzni az amerikai szintre, és ez ebben a formában nem értékítélet. Nyilván, ha ez Amerikában eddig működött, akkor nekik megvan rá az indokuk, de hadd ragaszkodjon Európa és Magyarország is azokhoz a szabályozásokhoz, amelyek akár több évszázados múltja alatt kialakultak, hiszen itt nem arról van szó, hogy tegnap kerültek lefektetésre ezek az alapelvek.

(13.00)

Valahogy azt kell mondjam, hogy fel sem mérült, és ez sajnálatos, hogy majd az Unió és a brüsszeli bürokraták meggyőzik Washington, hogy jobb az amerikai állampolgároknak is, hogyha a védelemnek egy magasabb szintjét vezetik be akár a fogyasztóvédelem vagy a munkavédelem területén, pedig milyen jó lenne, hogyha ebbe az irányba tartottak volna a tárgyalások. Azt hiszem, akik láttunk már egy-két ilyen eljárást, és az eredmények tekintetében néhol az ilyen megállapodásokat módunk volt végigfutni, nem arról van szó, hogy a brüsszeli bürokraták olyan jól tudták volna védelmezni az európai uniós állampolgárok érdekeit.

Egyébként aki már látott tárgyalóbizottságot vagy akár egy előadáson részt vett, ahol mondjuk, az Európai Bizottság részéről a legmagasabb szinten, akár biztosi szinten volt egy képviselő, és mondjuk, Amerika részéről egy közép- vagy alsó szintű képviselőt küldtek el, abban az esetben is kirívó volt a különbség a professzionalizmusban, és sajnos nem az Uniónak az előnyére. Tehát az amerikaiak profi tárgyalók, ezt el kell ismerni nekik, nagyon jól képviselik a saját kormányukat és a saját cégeiket. Ez még nem is lenne baj, hogyha a másik oldalon, az Unió részéről ugyanezt látnánk. De nem ezt látjuk; bizonytalan, forgolódó, a lobbicsoportoknak megfelelni akaró képviselőket látunk, és ez az Unió legfelső szintjére is igaz, és ilyenkor az ember elkeseredik, hogy kik azok, akik képviselik az Uniót és így hazánkat is. Ez már persze messzebb vezet, de mindenképpen el kell mondani.

Aztán a tárgyalásoknak a titkossága. Való igaz, a transzparenciára oly sokat adó európai és amerikai politikai kultúra ebben az esetben, úgy tűnik, hogy zárójelbe tett mindent. Be lehet menni EP-képviselőknek, országgyűlési képviselőknek titkos szobákba, és el lehet olvasni ezeket az anyagokat. No, azokról nemhogy fénymásolatot vagy fényképezőgép vagy telefon segítségével bármilyen rögzítést nem végezhetnek, hanem még el sem mondhatják, hogy ott mit olvastak. Tehát még a saját szavaikkal sem lehet megosztani azt, hogy hol tartanak a tárgyalások. Ezt nem is értem, hogy hogy gondolta a tárgyalóbizottság, a tárgyalódelegáció. Illetve a Greenpeace-nek a kiszivárogtatása után meg lehet érteni, hogy mi az, amit szégyelltek - azt hiszem, hogy ez már eleve azt bizonyítja, hogy a tárgyalások nem korrekt, nyílt módon zajlanak. Hogyha valami és az Unió is korrekt módon az európai uniós állampolgárok érdekeit védi, akkor azt hiszem, hogy teljes nyilvánosságban lehetne tárgyalni, senkinek nem lenne semmiféle félnivalója.

Aztán a valódi hatástanulmányoknak a teljes hiányát láthatjuk. Korábban többször ugyanúgy az Európai ügyek bizottságában, de itt, az Országgyűlés nyilvánossága előtt is kértük ezeket a tanulmányokat, aztán bizonyos részeket megkaptunk, de azok nem voltak kielégítőek. Az hagyján, hogy a magyar

kormány nem készített mélyreható tanulmányokat, de az Unió sem. És amiket láttunk és a pozitív becslésekre vonatkoztak, azok is ilyen 0,5-0,6-1 százalékos GDP-növekedést jósolnak uniós szinten - aztán arról még nem is beszélve, hogy abból mennyi jut Magyarországnak.

Ehhez csak annyit lehet hozzátenni, hogy tényleg itt ilyen 0,1 százalékos magyar növekedéssel lehetne számolni. És engedjék meg, hogy akkor újra felhozzam, hogy korábban itt, az Országgyűlésben már vita volt többször arról, hogy a Magyar Nemzeti Banknak az alapítványain keresztül az eltapsolt összeg körülbelül a magyar GDP 1 százaléka, és mi most azon vitatkozunk, hogy néhány tized GDP-növekedésért mindent, ami fogyasztóvédelem, mindent, ami munkavédelem és minden egyebet kockára teszünk-e. Ez nemcsak hogy nevétséges, hanem inkább tragikus, azt kell mondjam. Arról meg nem is beszélve, hogy amikor a pesszimistább becslésekről beszélünk, akkor meg egyértelműen GDP-csökkenéssel kell számolni. Ezeket is az asztalra kellene tenni, és korrekt tanulmányokat kellene folytatni és elvégezni arra vonatkozólag, hogy ez milyen hatással is fog járni Európára.

Aztán az is egy árulkodó jel, hogyha megnézzük, hogy Amerikában a republikánus és demokrata oldalon a fő politikai irányvonal az, hogy mindenki támogatja ezeket a megállapodásokat és támogatja a TTIP-et. Persze láthatjuk azt is, hogy ott is vannak eltérések, most az új elnökjelölt-aspiránsok, akik nem az establishment részét képezik, ők már egy kicsit máshogy állnak hozzá, és talán ez a közgondolkodást is egy kicsit, a politikai közgondolkodást is eltolta. De azt látni kell, hogy mindenki emellett volt, és Obama is többször az életművének nevezte, a fő életművének, hogy ez elfogadásra kerüljön.

Na, most itt megint felteszem a kérdést, hogy most Obama az USA-t vagy Európát képviseli, tehát hogy Obama tarthat-e egy megállapodást az életművének, hogyha az inkább Európa érdekét szolgálja. Hát, nem hiszem, mert az amerikai elnököktől azt szoktuk meg, hogy a saját érdekeiket képviselik, ami az ő szempontjukból nagyon helyes, de hát ugyanezt elvárnánk az európai oldalon is, és sajnos ugyanezt nem látjuk, ami minket félelemmel tölt el.

Aztán befektető-állam vitarendezési fórum. Nagyon sokszor elhangzott és a különböző bürokraták általi interpretáció az, hogy hát egy befektető a befektetett tőkéjét miért ne próbálná megóvni. Ez még önmagában jól is hangzana. De akkor emlékeztetnék arra, hogy itt nem arról van szó, hogy a befektetett tőkét önkényesen ne lehessen tőlük elvenni. Ez egy természetes igény. Hozzáteszem, hogy ha ilyen történne, akkor bármelyik európai uniós tagországnak a bírósága ezt az adott állammal szemben is kimondaná. Tehát már hogyha ezt valaki kétségbe vonja, akkor arról beszélünk, hogy az uniós tagállamoknál a független igazságszolgáltatás működik-e. Ilyen formában, úgy gondolom, hogy működik, és senkitől nem lehet önkényesen a tulajdonát elvenni, se egy

uniós állampolgártól, se egy európai uniós cégtől, sem egy amerikai cégtől.

De itt nem erről van szó. Arról van szó, hogy arra a profitra - és ez is többször elhangzott -, amit még ők meg sem kaptak, be se szedtek, vagy olyan kiesésre hivatkozással, amelyet egy országnak vagy az Európai Uniónak a törvénymódosítása jelent, és egyébként mindenkire alkalmazják, a helyi cégekre is meg a multicégekre is, na, ha ebből a multicégnek kára származik, akkor ő majd perelhet, és nem is állami bíróság, hanem választott bíróságok előtt, amit egyébként a helyi cégek nem tehetnek meg. Hányszor látjuk azt, Magyarországon is sajnos, hogy a kormányzat megváltoztat egy szabályt, és magyar cégeknek a tömkelege kerül hátrányosabb helyzetbe, vagy évekig egy fejlesztést végeztek cégek, és utána egy olyan brutális beavatkozás jön a piacra, amely esetében magyar cégeket ér hátrány - senki nem térítette meg ezt a kárt. No, ilyen esetekben gyakorlatilag esélyegyenlőtlenség is lenne, hogyha a multicégek ezt megtehetnék, egyébként meg, mondjuk, magyar vállalkozások nem.

Egyébként az egész érzésem is, ahogy a, nevezük így, liberálisoknak vagy talán Fodor Gábor liberális pártjának volt egy nyilatkozata, talán ők jelentették ki leghatározottabban, hogy minden szín alatt támogatják ezt az egyezményt. Az európai uniós csatlakozás előtt érezhettük és hallhattuk azt, hogy bár akkor még nagyobb körben, tehát az akkori politikai mainstream pártok java része támogatta ezt az ilyen formában való uniós csatlakozásunkat, és akkor is elmondták, hogy most nem kell foglalkozni az aggályokkal, milyen jó lesz, GDP-növekedés, lehet utazni, lehet majd bárhol munkát vállalni - hát, látjuk, hogy mi lett a végeredménye.

És engedjék meg, hogy a GMO-ra is kitérjek néhány gondolat erejéig, mert sokan, hogyha nézik - és nagyon bízom benne, hogy a közvetítést nézik az állampolgárok, választópolgárok is -, azt hiszik, hogy az Unióban a GMO védelme az megvalósult, és most tulajdonképpen ezzel az egyezséggel vagy megállapodással lehetne romba dönteni ezt.

Nem, a helyzet a megállapodással, a TTIP-pel tovább romlana. De jelen pillanatban ugyanúgy csak arra van lehetőség, hogy bizonyos országok hosszas eljárások alapján minden egyes GMO-s termékre, terményre, vetőmagra vonatkozóan felmentést kapjanak azalól, hogy mondjuk, Magyarország területén ne lehessen GMO-s vetőmaggal termelni. De a kereskedelemre nincs ilyen korlátozás, és a viták arról szóltak, hogy egyáltalán fel kell-e ezt tüntetni a különböző termékeknek a címkéjén. Egyelőre még fel kell, de már olyan vélemények is vannak, hogy hát ez milyen kirekesztő, hogy rá kell írni, hogy GMO-t tartalmaz. Tehát lehet kereskedni vele, és az Unióban lehet ezt olyan országokban termelni, amelyek bizonyos vetőmagokra vonatkozóan nem kérték a felmentésüket.

Tehát azt kell mondjam, hogy az Európai Uniónak is és az Európai Parlamentnek is azt kellett volna

megteremteni, hogy az Európai Unió egy GMO-mentes térség legyen, ne azt próbáljuk beállítani egy hatalmas sikernek, hogy bizonyos országok nagy nehezen elérhetik minden egyes vetőmagtípusra vonatkozóan, ezt meg kell tenni, hogy azt ne lehessen az országhatárokon belül termesztani.

(13.10)

Egyébként hozzáteszem, hogy ez az alaptörvénybeli, a magyar Alaptörvényben egyébként helyesen benne lévő GMO-mentességi klauzula csak a magyar kormányt, a mindenkori magyar kormányt köti és a Magyar Országgyűlést köti, ha az alaptörvény-módosítást nem teszi meg, de nem köti az Unió szerveit. Tehát ez a védelem nem egy Unióval szembeni védelem, hanem maximum, ha egy olyan kormány kerülne hatalomra, aki ezt megváltoztatná és beengedné a GMO-t, akkor ne tehesse meg. Persze ez is fontos, de ezt ne állítsák be úgy, mint ami Brüsszel ellen egy megfelelő védelmet biztosít!

Egyébként itt fel kell hozni azt is, hogy bizony a Fidesz EP-képviselői először a néppárti frakciónak a képviselői, és csak utána magyarok, mert olyan szabályozáshoz, olyan szabályozásokhoz adták a szavazatukat, ami egyébként a magyar kormány véleményével is szembement. Azt hiszem, hogy el kellene beszélgetni a Fidesz EP-képviselőivel, hogy ezt hogyan is gondolták.

Még egy példát hadd emeljek itt zárszóként, hogy hogyan is megy a GMO-termesztésre javasolt különböző vetőanyagok engedélyezése, Balczó Zoltán EP-képviselőnkől kaptam ezt az anyagot. Például a Miniszterek Tanácsának dönteni kellett a DuPont 1510 jelű génmódosított kukorica termesztésének engedélyezéséről. A 28 tagú Tanácsban 19 ország ellenezte, 5 tartózkodott és 4 támogatta az engedély megadását. Mit gondolnak, megadták az engedélyt? Megadták, mert nem volt meg az a minősített többség, amivel ezt meg lehetett volna gátolni. Tehát a 19 ellenszavazat, az 5 tartózkodás és a 4 támogatás egy engedélyt jelentett az Unió demokratikus döntéshozatali eljárásában.

Tehát amikor arról beszélünk, hogy mit lehet megvédeni, hogy lehet és a GMO ellen hogyan lehet hatékonyan fellépni, akkor legyenek szívesek, első körben a saját EP-képviselőikkel vagy akár a saját uniós biztosukkal is beszéljenek, és próbálják rávenni őket, hogy ha mást nem, akkor legalább *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a kormány véleményét képviseljék az Európai Parlamentben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik felszólalásra. Képviselő úr, öné a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Kép-

viselőtársaim! Ma már nagyon sok mindenről esett szó az adott napirend kapcsán, és ennek ellenére akkor lennék csak nyugodt, ha a Fidesz-KDNP felállna, és elmondaná azt, hogy feláll a tárgyalóasztaltól, és nem támogatja az uniós képviselőin keresztül semmiféle tárgyalás folytatását. Lehet beszélgetni hosszan ezeknek az ideológiai háttéréről, lehet a gazdasági hatásairól, lehet GMO-ról beszélni, de alapvetően semmi más megnyugtató megoldás nem létezik, mint az, ha a kormány kifejezetten kifejezi azt, hogy nem lehet Magyarország számára ez előnyös megállapodás a jelenlegi feltételek mellett sem és másként sem.

Azért fontos, hogy erről beszéljünk, hogy másként sem, mert néhány szempontot, ami úgy alapvetően a globalizációs folyamatok hatásaként jelentkezik, arról alig-alig ejtünk szót. Ma már viszonylag sokat reprezentált téma volt a GMO témája, ezért nem is nagyon szeretnék beszélni róla, egyetlenegy dologra szerettem volna csak reflektálni, Nyitrai képviselőtársam mondta azt, hogy micsoda példaértékű törekvés zajlik Magyarországon ebben a témában. Ezt az egyet szerettem volna cáfolni, szó nincs erről. Én nagyon örülök, hogy szavakban a kormány kiáll ezen szempontok mellett, de azt azért látni kell, hogy Magyarország GMO-mentességéért semmi érdemért nem tud tenni jelen pillanatban.

Jelenleg az állattartó takarmányozáshoz 540 ezer tonna GMO-s takarmány érkezik be Magyarországra évről évre úgy, hogy közben a magyar agrártárca támogatni akarja azt, hogy legyen fehérjealapú termelés Magyarországon. Ezt meg is teszi. 77 ezer hektáron történt 2015-ben ilyen termelés, viszont annak 80 százalékát Ausztriába és Svájcba adta el az üzletcsoport érdekeltsege, a Csányi Sándorhoz kapcsolódó érdekcsoport, tehát szó nincs arról, hogy ez Magyarországra kerülne. Tehát sajnos az a példaértékű GMO-mentesség, amiről itt szót ejtünk, ez nem biztosított. De mint mondtam, nem szeretnék többet GMO-ról beszélni, ugyanis meg kell hogy mondjam, hogy engem a szabadkereskedelmi egyezmény szempontjából nem is érdekel a GMO, mert a szabadkereskedelmi egyezmény alapvetően rossz, GMO-val vagy anélkül. Ha azt mondja az amerikai fél, hogy visszavonul és egyetlen Monsanto-termék be nem jön többet az Unióba, ha azt mondja, hogy egyetlen GMO-s terméket nem kell itt behozni, akkor is rosszat jelent Magyarország számára ez.

Kérem, nézzék el nekem, de mindenki elmondta itt a saját gondolatait a világról, én is hadd osszam meg önökkel azt, hogy az én véleményem szerint az ökopolitika, a fenntarthatóság alapvetően igényli a nemzetben való gondolkodást, igényli azt, hogy úgy gondolkozzunk, hogy a közös nyelvünk, a közös történelmünk nem más, mint közös természeti erőforrásainknak, az ország területének a védelme és megóvása az utódaink számára. Ezeknek a közös erőforrásoknak a védelme indokolja azt, hogy megpróbáljunk úgy gazdálkodni, hogy a lehető legjobban, leginkább gazdagodni tudjunk. És ezért tartom egy

kicsit aggodalmasnak azt, amit alapvetően gazdasági szempontból mind a miniszter úr, mind pedig Nyitrai képviselőtársam utána megerősített, ugyanis konkrétan ezt a kifejezést használták egymás után, tehát a felszólalásukban összesen háromszor hangzott el: exportorientált gazdaságot folytat Magyarország. Gondolom, valamelyik kommunikációs tanácsadó elmondta többeknek, hogy ezt kell mondani, de alapvetően azt kell hogy lássák, hogy az önök szavói között, az önök soraiban is nagyon sokan azért ezzel az értékrendszerrel vitatkozhatnak.

Jelen pillanatban Magyarország rendelkezik úgy erőforrásokkal, hogy a belső gazdasági igényét és a belső társadalmi igényét kelljen kielégíteni. Önök szerint mennyire természetes az, hogy egy olyan országban, ahol a megművelhető terület aránya több mint 5,3 millió hektár, mondjuk, nincs saját gépgyártásunk? Mennyire természetes az, hogy gyakorlatilag az iparunk jelentős része teljes mértékben a külföldről függ? Mennyire természetes az, hogy a használati eszközeink, a mindennapi tevékenységeinkhez szükséges eszközeink jelentős része, amit itt használunk és itt előttünk vannak az asztalon, ezek mind külföldről jönnek, holott meg lenne hozzá a magyar tudás és a magyar igény, hogy a magyar piacra gyártsunk.

Ehhez képest azt mondja a külgazdaságért felelős miniszter, hogy mi exportorientált ország vagyunk. Miért kellene az lenni? Miért természetes az, hogy a magyarországi élelmiszerüzletek polcain 40 százalékot alig meghaladó a magyar élelmiszerek aránya, míg az összes többi külföldről behozzuk, akár a tagállamtól? Egy másfajta gondolkodás az, amit szerintem egy nemzetben való gondolkodó kormánynak képviselnie kell. Meg kell nézni a belső igényeket, azokat a feltételeket, amiket az ország meg tud termelni, és megnézni azt, hogy hogyan lehet ezekkel az előállított javakkal az országot gazdagítani.

Egy örületesen nagy tévhit az, hogy egy bezárt gazdaság nem tud gyarapodni. Miután a természeti erőforrások dolgoznak, évről évre javakat termelnek, és mindezeknek az elosztása és a feldolgozása megteremti a lehetőségét annak, hogy az ország gyarapodjék és az emberek jobban éljenek. Míg az, amit önök itt képviselnek hangzatosan, ez az exportorientált gazdaság, ez alapvetően kiszolgáltatottá tesz bennünket egy külső piactól.

És el is érünk ezzel a transzatlanti szabadkereskedelmi egyezmény egyik legfontosabb részéig, ez maga a globalizáció, az a fajta globalizáció, aminek sok részéről beszélhetünk. Beszélhetünk arról, hogy milyen kulturális hatásai vannak, és nagy örömmel láttam a hétvége folyamán, hogy Kövér László házelnök úr, úgy látszik, hogy ebben a tekintetben osztja aggályainkat, de nyilván beszélhetünk arról is, hogy milyen a gazdasági globalizáció és milyen hatásokkal jár ez, mert a TTIP nem más, mint a gazdasági globalizáció totális kiterjesztése világméretűre. A TTIP nem más, mint a világ gazdasági hatalmainak és a

világ politikai hatalmát gyakorló transzatlanti szövetségeknek a teljes gazdasági kiterjesztése. Ez a nemzetek megszüntetése, a nemzetben gondolkodás elárulása ez az egész.

Hadd mondjak idézetet! „A gazdasági globalizáció a világon továbbra is mindenütt meglévő nagyfokú egyenlőtlenségeket tovább növelte.” Találtam egy másik adatot is, ami nagyon érdekes, hiszen visszamenőlegesen 1913-ig lehet megnézni azt, hogy milyen volt az országok közötti különbség gazdaságilag. A leggazdagabb és legszegényebb országok közötti gazdasági jövedelemszint-különbség 2013-ban (*sic!*) 1:10-hez, tehát tízszeres, 1950-ben 26-szoros, 1990-ben már 40-szeres, míg napjainkra ez már 60-szoros méretet ölt. Ez a leggazdagabb-legszegényebb országok közötti különbség. Ez a globalizáció.

A globalizáció az, amikor arról beszélünk, hogy 1998-ban az Egyesült Nemzetek adatai szerint a világ lakosságának 41 százaléka, tehát 4,2 milliárd ember - 1998-ról beszélünk - rendelkezett annyi vagyonnal, mint a leggazdagabb 200 ember. Ehhez képest mi van ma? 2016 januárjában a legújabb adatok szerint a világ népességének 1 százaléka rendelkezik több vagyonnal, mint a fennmaradó 99 százaléka. 62 ember vagyona a világon 2010 óta 44 százalékkal gyarapodott, a világ szegényebbik felének jövedelme 41 százalékkal csökkent. Ez a globalizáció. Egyre szűkebb réteg egyre gazdagabb lesz, azok egyre kevesebben vannak, és a szegény rétegek pedig egyre többen. Ez maga a TTIP, ez a szabadkereskedelem.

Lehet erről sokat tanakodni, és azt mondani, hogy lehetnek ezek számunkra pozitív hatásokkal, de nem lehetnek. Azért nem lehet, mert két országnak, amelynek teljesen eltérő méretű természetierőforrás-tartaléka van, és teljesen eltérő az a rendszer, ahogy a szabályozását, akár a mezőgazdasági termelésre, akár másra megvalósítja, ezért nem tud ez a versenyképesség megvalósulni.

(13.20)

Hadd mondjak egy idézetet! A napokban látott napvilágot egy publikációban: „Az európai agrárágazat árban nem tud versenyezni az amerikai termelőkkel” - derül ki az elemzésből. A szigorúbb uniós előírások a baromfi esetében 5 százalékkal növelik meg a költségeket, az amerikai gazdák az uniós költségek szerint 78 százalékan állítják elő a terméküket. A sertéshúst is 30 százalékkal olcsóbban tudják előállítani. Ezek azok a különbségek, amikor a szabadkereskedelmi egyezmény és a szabadság, ami ebben rejlik, egyértelműen egy erősebb fél felé hajtják a lehetőségeket. Ez az, ami kiszolgáltatja az ország gazdaságát teljes mértékben, és ez az, ami alapvetően megvalósítja azt a gazdasági globalizációt, ami az országot teljes mértékben kiszolgáltatja gazdaságilag, társadalmilag, és igen, Kövér Lászlónak igaza van, kulturálisan is egy teljesen más nemzet részére. Ezért fontos az, hogy az az egyetlen megoldás, amit

önök most jelen pillanatban választhatnak, az, hogy felállni és elmondani, hogy semmilyen körülmények között nem folytatható ez.

Bocsássanak meg, nyilvánvalóan a frakción belül megvan az a feladat, hogy konkrétan olyan szakterületről beszéljek, mint a mezőgazdaság, hiszen azok az elemzések, amelyek az Európai Unióban zajlanak, vizsgálják ezt a területet, és bűn lenne nem megemlíteni azt, hogy Magyarország jelen pillanatban természetierőforrás-tartalékából adódóan egy agrárország. Agrárország volt, és az is marad, mert a legfontosabb természeti erőforrásaink az édesvíz mellett a termőföldkészletben vannak, ezért meghatározó az, hogy erre hogyan tudunk építeni hosszú távú foglalkoztatást. Nézzük meg akkor, hogy erre az ágazatra milyen jelenségeket jelenthet a transzatlanti szabadkereskedelmi megállapodás. Európai uniós elemzések is azt mondják, hogy nemhogy növekedést, hanem inkább hanyatlást hozna a vén kontinens mezőgazdasága számára az Unió és az Egyesült Államok között tervezett szabadkereskedelmi megállapodás. Ezt állítja több európai uniós elemzés is. Mégis tartani kell attól, hogy Brüsszel feláldozza az agráriumot az egyezmény oltárán. Az eddig ködösítő magyar kormány hozzáállása viszont változni látszik a titkos tárgyalási dokumentumok közelmúltban történt kiszivárogtatása óta.

Az a kérdés, hogy ez a folyamat, amit látunk, mi nek a jele. Jelen pillanatban nem látunk tiszta beszédet. Éppen a tegnapi nap folyamán interpelláltam volna itt a külgazdasági minisztert, hogy megtudjam, hogy Fazekas Sándor mit képviselt a magyar agrárium képviselőjében áprilisban, amikor az Egyesült Államokban és Kanadában járt a kollégáival egyeztetésen. Láttam, nagyon szép szelfiket készített egyes hírességekkel, de arra voltam kíváncsi konkrétan, hogy a TTIP ügyében, a GMO-k ügyében, a magyar mezőgazdaság ügyében mi volt az, amit képviselt.

Sajnos az interpellációból egyenes választ nem kaptam erre, de elmondom, mi az a kettős kommunikáció, ami látható. Hazajött Fazekas Sándor miniszter úr, odament a Magyar Időkhöz, vagy a Magyar Idők ment hozzá, ennek nincs nagy jelentősége, és elmondta, hogy ő aztán karakán módon kiállt azért, hogy a magyar mezőgazdaságot megvédje, a GMO-t be ne hozzák Európába, és mindent megtesz a magyar gazdákért.

Ugyanakkor ha megnézzük azokat az emlékeztetőket, amelyek ezekről a találkozókról készültek, erről szó nincs. Sőt, arról van szó, hogy az amerikai kollégája elmondja neki konkrétan, hogy ez egy alapvető feltétele az amerikai félnek, hogy a biotechnológiai korszerűsítések előtt megnyissa a kaput az Európai Unió, és le kell bontani a korlátokat, amelyeket ezen kereskedelmi célokkal szemben támaszt az olyan maradi gondolkozású ország, mint Magyarország, amely nem akarja beengedni az ilyen jellegű terményeket. Mint mondtam, nem akarok GMO-ról beszélni, mindössze arról akarok beszélni, hogy a magyar mezőgazdaság számára mi az a konkrétum

és az ország számára, az Európai Unió számára is, amely veszélyeket rejthet.

Nagyon sokszor azt mondják, Hörsik képviselő-társunk is azt mondta, hogy jelenleg csak tárgyalások zajlanak, nem kell ettől konkrétan tartani. De nézzük meg, hogy ennek van-e hatása! Ugyanis nyilvánvalóan az látható, hogy maga az, hogy a tárgyalás zajlik, már előrelépési lehetőségeket teremt. Megint hadd idézzek egy szakértői anyagot konkrétan a tárgyalások folyamatáról: a TTIP-tárgyalásokhoz kapcsolódóan az amerikai tárgyalófél többször sürgette a peroxi-ecetsavas csirke európai engedélyezését. Az EU először engedélyezte is a hústermékek tejsavas átmosását, majd tavaly decemberben napirendre tűzte ennek a felfüggesztését is. Ez már az előkészülete, amikor a farkas beteszi a kismalac házába a lábát. Szintén az amerikaiak és a biotechcégek felől érkező igény kielégítésére a bizottság szeretné feloldani az engedéllyel nem rendelkező génmódosított szervezetekre vonatkozó zéró tolerancia elvét. Még nincs TTIP, ennek ellenére ez a törekvés már megvan.

Szintén az amerikai kormány felől érkező kérésnek megfelelően a Bizottság már évek óta halogatja a különböző, hormonrendszert károsító, legtöbb esetben rákkeltő anyagok európai betiltását, pedig az uniós döntés kötelezi a Bizottságot. Tavaly közzétett tanulmányok szerint az ezzel kapcsolatos károsító vegyi anyagok évente több mint 150 milliárd euróval növelik az európai egészségügyi kiadásokat. Még nincs TTIP, de a farkas lába már itt van bent az épületben, és azért kell idő előtt most megállítani, mert utána nem biztos, hogy meglesz a lehetőségünk. Azért kérjük a kormánytól, azért kérjük azt a kormánypárti képviselőtársainktól, hogy gondolkozzanak el azokon a jelenségeken, amelyek egyre nyilvánvalóbban itt vannak, és egyre nyilvánvalóbban látszik, hogy nem szabad folytatni a tárgyalásokat, nem lehet megengedni azt, hogy ezek a negatív tendenciák erősödjenek.

Jelen pillanatban a világ száz legnagyobb gazdaságából most már 61 nemzet feletti vállalat, nem országok, nem nemzetek, ilyen vállalatok. Ezeket képviseli a TTIP. A nemzetközi kereskedelem 74 százaléka 500 multinacionális vállalat kezében van, és nyilvánvalóan itt a transznacionális és a multinacionális cégek összemosása kommunikációsan nem szerencsés, ugyanakkor mindazon cégek, amelyeket nem értékek, nem emberek képviselete hatalmaz fel, hanem csakis az üzleti érdek, mert az etológiájuk azt kívánja, hogy semmi más értéket ne tartsanak szem előtt, ez nem megengedhető, hogy ez döntési befolyást jelentsen az Unióra. Most már látjuk azt is, hogy a 200 legnagyobb vállalat éves bevétele tizen-nyolcszor nagyobb, mint a világ népességét kitevő közel 40 százaléknak. Tehát a cégek fontosabbak, mint az emberek.

Alapvetően a globalizáció egy negatív folyamat a világban. Ez nyilván lehet hit- és értékrendi vélemény, amit közlök, hiszen nem kell ezzel egyetérteni. De az biztos, hogy a globalizáció gazdasági hatásai az

emberek életére negatív hatással voltak az elmúlt 30 évben, a Római Klubot, amióta figyeljük ennek a folyamatát, minden esetben, mindenütt emberek elszegényedéséhez, milliárdosok meggazdagodásához vezethet. Ha ránéznek a magyar milliárdosok táblázatára, a legutóbbi jelentésekre, ugyanezt látják az ország területén belül.

Ezért kell féket adni erre, mert ha önök a magyar emberek képviseletét vállalták fel, a magyar emberek érdeke egy olyan belső piaci igényekre támaszkodó erős gazdaság, amely alapvetően a fenntarthatóság megvalósítását a Kárpát-medence keretein belül meg kívánja valósítani a következő évszázadokra a magyarságnak. Ehhez kérem támogatásukat. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps az LMP pad-soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, az MSZP képviselőjének, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A kormányzat szerepvállalóit figyelem, és várom, hogy mikor fognak majd megszólalni a téma kapcsán, mert mind az előterjesztők, mind az ellenzéki képviselők részéről elég sokszor és elég sok témát érintő megszólalásra került már sor, de a kormányzat egyértelmű álláspontjainak a kinyilatkoztatására még nem igazán. A kettős beszéd jellemző volt, mint ahogy többen megfogalmazták már a korábbiakban a korábbi nyilatkozataik, álláspontjaik rögzítése kapcsán. Ezt is finomítani kellene, de nem ezzel akarok foglalkozni, majd a normál hozzászólásomban egy kicsit bővebben, nyilván a törvénytervezettel kapcsolatban.

Egyetlenegy dolgot szeretnék csak most megemlíteni. Úgy gondolom, hogy az, amiről beszélünk a szabadkereskedelem tekintetében, nemcsak Magyarországnak, hanem nyilván egy tágabb vetületben kiterjesztve Európának a jövőjét is mértékadó módon befolyásolja, alakítja, formálja. Nem rövid távon, hanem hosszú távon is érzékelhető hatással bír. Bizony vannak olyan történések, lesznek olyan történések, amelyek visszafordíthatatlanok, irreverzibilisek. Ezeket az alapkérdéseket kellene valójában tisztázni.

Az fontos, amit a miniszter mondott a vörös vonalak tekintetében, köszönöm szépen, mármint hogy a GMO-mentesség fenntartása elengedhetetlen, de szerintem ettől bővebb körben kell ennek a témakörnek a kapcsán beszélgetni akár az európai környezetvédelem vagy épp az élelmiszer-biztonság kérdéskörét érintően ennek a leépülésének az elkerüléséről, vagy amint az már a beszélgetés kapcsán szóba került, a profit és az élhető, normális életter kérdéskörének az alakulásáról. Szóval, ezeket a kérdéseket kellene és a kormányzati álláspontokat is egyértelművé tenni. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Gyöngyösi Márton képviselő úr következik. Parancsoljon!

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Én alapvetően a teremben már nem tartózkodó Mesterházy Attilának arra a felvetésére szeretnék reagálni, miszerint a TTIP elsősorban egy érdekekről szóló vita, és nem egy értékvita.

(13.30)

Az kétségtelen, hogy az üzleti világban a profitérdek dominál, és ez talán így van jól, és nem gond, sőt, a társadalom számára hasznos is, ha a profitérek valamilyen módon megjelenik a társadalmunkban, azonban csak akkor válik a társadalom hasznára ez a fajta szemlélet, ha keretek között működik és zajlik. A szabályozás viszont az állam dolga, és a neoliborális gazdaságpolitika csődje ezzel kapcsolatban nagyon komoly tapasztalatokkal szolgál számunkra. Hogy az Egyesült Államokban az állam másképp és máshol látja magát, mint Európában, azt tudjuk, bár azt nem tudjuk, hogy ennek mi az oka - vannak tippjeink -, azt nem tudjuk, hogy ez a kétszáz éves múltra visszatekintő államnak és a tapasztalatoknak köszönhető-e vagy pedig annak, hogy maga a politikai rendszer is úgy épül fel, hogy a cégeknek és a multinacionális profitéreknek a markában van a politikai elit.

Most Amerikában egy választás zajlik, pontosan látjuk azt, hogy a politika miképpen van alárendelve a profitéreknek. Ott, ahol egy előválasztási kampányban egyes kontinensek GDP-jét elszórják egyes képviselőjelöltek, és a kampány még mindig hátravan, ez jól mutatja azt, hogy a politika milyen keretek között működik, és minek van alárendelve. Ez az amerikaiak dolga.

Tehát ha az amerikai polgárok jól érzik magukat ezzel a rendszerrel, ezzel nincsen semmi gond, ez az ő szuverén joguk, de az nem fordulhat elő, hogy ez a fajta szemlélet dominál és rátelepszik egy egészen másfajta szemléletre, ami itt, Európában vagy hazánkban dívik. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem Schiffer András frakcióvezető urat, hogy két percre vagy előterjesztői felszólalásra kért szót. *(Dr. Schiffer András: Két percre.)* Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Egyrészt válaszolnék Gyöngyösi képviselőtársamnak: az amerikai polgároknak sem megfelelő az, hogy a Wall Streetről irányítsák a közös ügyeiket. Nagyon nyilvánvaló ez a mostani amerikai elnökválasztásnál is, hogy egyre többen Amerikában is felismerik azt, hogy a gazdag kevesek foglyul ejtették az amerikai politikát, nagyvállalatok mondják tollba elnököknek, külügyminisztereknek azt, hogy nekik a profitérekük micsoda, és másodlagos lett az

Egyesült Államokban is az emberek akarata. Pontosan ez nyilvánult meg egyrészt republikánus oldalon, és nem véletlenül Bernie Sanders a legnépszerűbb elnökjelölt ma az Amerikai Egyesült Államokban.

Az más kérdés, hogy nekünk viszont egyértelművé kell tenni, és Sallai képviselőtársam is erről beszélt, hogy a XXI. században a nemzeti keretek, ugyanúgy, mint a helyi közösségek általában, egy menedéket jelentenek az óriásvállalatok nyomulásával szemben. Az értékválasztás ott van, hogy nemet mondunk-e a szabadkereskedelemre épülő globalizációnak, merünk-e elképzelni egy másik világot, hogy lehet más a világ, merünk-e elképzelni egy alternatív globalizációt.

Akkor, amikor a gazdasági előnyökről értekeztek kormányzati szinten is itt az elmúlt időben, egyetlenny dologról megfeledeztek, egyébként a szocialisták részéről is. Ami jelenleg rendelkezésünkre áll számítás, az a foglalkoztatás szempontjából annyit jelent, hogy amennyiben a TTIP hatályba lép, 600 ezer európai munkahely kerül veszélybe. Ez a helyzet! Tehát amikor bárki gazdasági előnyökről beszél, 600 ezer munkahely elvesztését kockáztatja. Amiben pedig világos válasz kéne sürgősen a magyar kormány részéről, hogy a kanadai egyezményt, ami az összes többinek a tesztüzeme, hajlandó-e Magyarország megvétőzni. Erről kéne egy világos kormányzati válasz. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjából Bana Tibor képviselő úr következik; őt majd Bencsik János képviselő úr követi.

BANA TIBOR (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt én is szeretném azt aláhúzni, hogy a Jobbik képviselőcsoportja üdvözli, hogy elénk kerülhetett ez a határozati javaslat, amit pedig még fontosabbnak tartanék, az az, hogy végül majd változatlan formában ezt el is fogadja az Országgyűlés.

Ezzel kapcsolatban azért vannak bennem kétségek, mert szeretnék visszautalni arra, hogy mi is volt a menete a javaslat tárgysorozatba vételének. Az Európai ügyek bizottságában tárgyaltuk Schiffer András képviselőtársunk javaslatát, és akkor ott az történt, hogy első napirendi pontként a TTIP-ről hallhattunk egy tájékoztatót, Mikola István volt az, aki az előadó szerepét betöltötte, és aztán egy bő félórával később pedig harmadik napirendi pontként került elénk ez a javaslat, ennek a tárgysorozatba vétele, és miután államtitkár úr még arról beszélt, hogy milyen fontos az, hogy a parlamenti ratifikáció megtörténjen ebben az esetben, és a kormánynak is ez az álláspontja, a harmadik napirendi pontnál kormánypárti képviselőtársaink végül is ezzel ellentétesen szavaztak, és valami nyakatekert érvelést próbált ott előhozni Mikola államtitkár úr is, hogy miért is nem tudják támogatni ezt az elénk került javaslatot.

Örömteli az természetesen, hogy azóta megváltozott a vélemény, de azért vannak kétségeim, és az itt elhangzottak alapján én félek attól, hogy akár olyan módosító indítványok kerülhetnek itt benyújtásra, amelyek kilúgozzák ezt a javaslatot, és elveszti az eredeti értelmét. Bizony ezt a félelmünket erősítheti az, hogy kormányzati oldalról ténylegesen egy kettős beszéddel találkozhatunk. Tehát vannak olyan úgymond erős emberek a kormány tagjai között és a kormánypárti padsorokban, akik egyértelműen a TTIP elfogadása mellett érvelnek. Persze, itt a korrektség jegyében azt is meg kell jegyezni, hogy vannak olyan kormánypárti politikusok is, akik pedig nagyon határozottan azt az álláspontot képviselik, hogy az EU-s szabadkereskedelmi megállapodás elfogadhatatlan.

Itt, az Országgyűlésben azonban azt lehet látni, hogy rajtunk, jobbkiosokon kívül mindössze az LMP az, amely frakció kezdetektől következetes és egyértelmű álláspontot képvisel ebben a kérdésben, és ők azok, akik számtalan alkalommal, hozzánk hasonlóan, előhozták ezt a nagy horderejű kérdést, nemcsak itt, a Parlament falai között egyébként, hanem különböző civil rendezvényekhez kapcsolódóan vagy egyéb fórumokon. Ha már a kettős beszédre utaltam, akkor azért azt is érdemes itt megemlíteni, hogy az Európai Parlamentben is azt láthattuk a Fidesz képviselőitől, hogy egy egyértelműen támogató álláspontot képviseltek ott. Tehát ezeket a dolgokat kellene mindenképpen helyre tenni.

Mi következetesen azt mondjuk, hogy elfogadhatatlan a TTIP, az EU és USA közötti szabadkereskedelmi megállapodás megkötése. Számtalan érvet elmondtak már itt előttem frakciótársaim, akár az állam-befektető vitarendezési mechanizmus káros hatásai vonatkozásában, akár munkavállalói szempontból, idehoznám még a kkv-szektorra gyakorolt negatív hatásokat vagy éppen a tárgyalások titkosságának kérdését, és azt, hogy most korlátozottan ugyan hozzá lehet jutni bizonyos adatokhoz, de már onnan nem lehet kihozni információkat, és egyébként sem a legfrissebb adatokat tudja megnézni az, aki végül is hozzá tud jutni ezekhez a dokumentumokhoz.

Nincsenek is olyan tanulmányok, tisztelt képviselőtársaim, amelyek azt támasztanák alá, hogy bármilyen szempontból, akár gazdasági szempontból is ez előnyös lenne Közép-Európa és azon belül elsősorban hazánk, Magyarország számára, hiszen nekünk itt, a Magyar Országgyűlésben ebből a megközelítésből kell ezt mindenképpen szemlélnünk, sőt éppen ezzel ellentétes tanulmányok állnak rendelkezésre, akár még kormányzati oldalról is.

A GMO kérdéséről sok szó esett már, de én azt gondolom, hogy erről nem lehet eleget beszélni, hiszen a mezőgazdaság, a gazdák szempontja döntő jelentőségű ebből a szempontból nézve. Itt, ha már a civilekről szóltam, utalnék a Föld Barátai Európa és a Magyar Természetvédők Szövetsége által összeállított tanulmányra - erről éppen a tegnapi Magyar

Nemzetben is jelent meg egy nagyon jól összerakott írás -, és ők úgy fogalmaztak, hogy pusztító hatással járna az európai mezőgazdaságra és élelmiszertermelésre, ha szabad utat kapna az amerikai mezőgazdasági lobbizás az Európai Unió és az Egyesült Államok között készülő viták kereszttüzeiben álló szabadkereskedelmi egyezmény, a TTIP megkötésekor.

(Földi László elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

Hiszen azt látni kell, hogy olyan óriásvállalatok tartják kézben az amerikai agrártermelést, amelyek iparszerű, a környezetet és az egészséget kockáztató mezőgazdasági modelljével szemben esélyük sincs az emberi léptékben, ám emiatt jóval drágábban termelő európai gazdálkodóknak.

Számtalan konkrét szakmai példát is felhoztak ők ebben a tanulmányban, akár az amerikai marhahús-értékesítés vonatkozásában vagy éppen az amerikai szántóföldi termelés kapcsán, hiszen ott is azt láthatjuk, hogy azért manipulálják a növények gén szerkezetét, hogy gazdaságosabban lehessen őket előállítani, és úgy becsülik, hogy a génmódosított vetőmag hektáronként száz dollárral több hasznot hoz, mint a GMO-mentes változat, ugyanakkor az egészségi kockázatok ma még felmérhetetlenek.

Azt láthatjuk, tisztelt Országgyűlés, hogy sajnos ezeken a tárgyalásokon Brüsszel és az illetékesek feláldozzák az európai mezőgazdaságot azért, hogy cserébe főleg a német járműipar lehessen a megállapodás egyik nyertese.

(13.40)

Próbálják persze szépen csomagolni ezt az egyezményt, és úgy eladni a készülő TTIP-et, hogy a vámok és egyéb korlátozások lebontása mindenkinek előnyös lesz. De a külföldi elemzések is alátámasztják azt, hogy az európai gazdák, köztük a magyar gazdák a vesztesek közé fognak tartozni.

De itt akkor visszautalnék arra is, hogy igen, lehet ezt nagyon szépen csomagolni, lehet itt arra hivatkozni, hogy majd milyen GDP-növekedés, munkahelyteremtés lesz - ezek a hívó szavak, amelyek körbelengik azt a kampányt, ami a TTIP mellett zajlik. Viszont, mint már jeleztem, nincsenek olyan hatástanulmányok, amelyek ennek az igazságtartalmát alá tudnák támasztani. Sőt, majd még fogok hozni példákat arra, hogy miért éppen ezzel ellentétes a helyzet.

Hiszen arra is figyelmeztet a Föld Barátai Európa és a Magyar Természetvédők Szövetségének a tanulmánya, hogy jelentősen megugrana az Európai Unióba irányuló amerikai agrárimport. És egyébként az EP által készített elemzés is arról beszél, hogy 2025-ig 56 százalékkal nőhet az USA-ba irányuló európai agrárexport, miközben az EU-ba érkező amerikai import 116 százalékkal bővíülhet, és az uniós mezőgazdaság ezzel párhuzamosan 0,3-0,7 százalékkal közötti mértékben veszítene a súlyából.

De még amerikai tanulmányokra is lehet itt utalni, amelyek szintén arról beszélnek és arról írnak, hogy minimálisak lesznek - ők is így fogalmazzanak, gondolhatjuk, hogy azért amerikai oldalról próbálják saját szemszögből bemutatni a helyzetet, és legkevésbé az európai érdekek mentén megfogalmazni azt, hogy mire is fog majd kifutni ez a megállapodás -, még ők is arról értekeznek, hogy az európai termelők által elért előnyök minimálisak lesznek. Ezek után teljesen érthetetlen az, hogy kormányzati oldalról mégis nagyon sok szereplő részéről egy támogató állásponttal találkozhatunk, hiszen a Századvég Gazdaságkutató Zrt. tanulmányát is ide lehet hozni, akik ugyancsak erre utalnak. És Fidrich Róbert, a Magyar Természetvédők Szövetségének elnöke is aláhúzta azt, hogy a legfontosabb európai mezőgazdasági ágazatok versenyhátrányt szenvednének az egyezmény miatt. És bizony, amikor ezt nyilatkozta, akkor éppen egy kormányközeli tanulmányra utalt, és erre hivatkozott a Magyar Természetvédők Szövetségének elnöke.

Tehát ha megvizsgáljuk azt, hogy milyen irányba is ment el a CETA, akkor azt mondhatjuk, hogy egyáltalán nem kecsegtet semmi jóval a jövőre nézve, hiszen az már csak a végső ratifikálásra vár, és közös célkitűzésként szerepel ott a biotechnológiai termékekre vonatkozó szabályozás által a kereskedelemre gyakorolt negatív hatások minimalizálása, ami egyértelműen az uniós előírások lazításához vezetne. És ott például, Kanadában már a génmódosított lazac árusítását is engedélyezték. És arra is felhívta a figyelmet a már említett egyesület, szövetség, hogy a sokat bírált állam-befektető vitarendezési mechanizmus keretében a kanadai cégek három éven belül akkor is beperelhetnek egyes uniós országokat, ha egy tagállam vétője miatt végül nem lépne életbe a CETA.

Tehát ezeket a szempontokat is figyelembe kell venni akkor, amikor az előttünk fekvő javaslatot elemezzük, és amikor én azt mondom, hogy igen, nagyon fontos az, hogy ezt változatlan formában fogadja el az Országgyűlés, ne próbáljuk meg ezt lúgozni, ne próbáljunk meg ezen toldozgatni-foldozgatni, mert szerintem egy nagyon jól összerakott javaslat került ide elénk. En bízom benne, hogy az Országgyűlés ezt jelentős többséggel el is fogja tudni a végén fogadni.

Ami még hazánk szempontjából döntő jelentőségű, az az, hogy a TTIP életbelépése esetén az Európán belüli kereskedelem is jelentős mértékben visszaesne, és azok a tanulmányok, amelyekre utaltam, pont arra világítanak rá, hogy éppen Közép-Európa jöjjön ki a leghátrányosabban ebből a szempontból is az egyezmény megkötéséből.

Es azt láthattuk már a NAFTA esetében, hogy bizony a tagállamok, Mexikó, alulmaradtak azokban a harcokban, amiket multinacionális vállalatokkal szemben folytattak le. És bizony elfogadás esetén ez várhat ránk is, és Magyarország is a multikkal szemben majd vajmi kevés eséllyel veheti fel a küzdelmet

akkor, amikor perre kerül sor az állam-befektető vitarendezési mechanizmus keretein belül. Arról nem is beszélve, hogy amerikai oldalról én azért látok itt például az energiapiac újraosztására vonatkozó szándékot is.

Tehát számtalan olyan szempont van, amit a tárgyalások jelenlegi állása szerint úgy értékelünk, hogy rendkívül károsak lesznek hazánkra nézve, hogyha ezt elfogadjuk. És ezért is érthetetlen számomra a kormány álláspontja. Hiszen mi a hivatalos kormányzati kommunikáció? Az, hogy részt kell venni a tárgyalásokon, ott kell ülnünk az asztalnál. Minden egyes tájékoztató alkalmával elmondják azt, hogy próbáljuk azokat az érdekeket a lehető legmészebbmenőkig érvényesíteni, amelyek fontosak számunkra. Igen, ilyenkor valóban korrekt módon előkerülnek azok a kritikai észrevételek, amelyeket mi is megfogalmazunk. Csak hát az a probléma, nagyon sok esetben láthattuk már azt, hogy a kormánynak ez volt a kommunikációja, de aztán, ahogy haladt előre az idő, úgy ez változott olyan irányba, hogy: hát sajnos nem tudtunk elegendő szövetségest találni; nem tudtuk elérni a céljainkat; és végül is azért mégis jól jövünk ki abból, ha ezt az egyezményt aláírjuk, megkötjük; nincsen arra lehetőség, hogy ebből kimaradjunk, mert az nagyon káros lenne hazánkra nézve, meg akkor az euroatlanti kapcsolataink romlanának, és hasonló érvekkel találkozhattunk már a korábbiak során is.

Tehát én azt kérem a kormánytól, hogy ebben az esetben egy sokkal határozottabb álláspontjuk legyen, és sokkal egyértelműbben álljanak ki a magyar nemzeti érdekek mellett. És természetesen, hogyha ez így lesz, akkor számíthatnak a támogatásunkra. De mondom, visszagondolva az elmúlt évtizedekre, bizony nemegyszer szembesültünk már azzal, hogy kezdetben valóban olyan vélemények hangzottak el, és ma a miniszter úr is ilyen irányba nyilatkozott, hogy megpróbálunk mindent megtenni a nemzeti érdekeink lehető legteljesebb érvényesítéséért, csak aztán a végén mégis az volt a konklúzió, hogy jobb híján alá kell írunk a megállapodást, nem maradhatunk ki belőle, mert akkor a szövetségi rendszerünk látja ennek a kárát. Mi ezt nem így gondoljuk. Mi azt gondoljuk, hogy minden tőlünk telhetőt meg kell tenni annak érdekében, hogy ne kerülhessen elfogadásra ez a javaslat.

Én nagyon remélem, hogy valóban kormánypárti oldalról is megkapja a kellő támogatást ahhoz, hogy a parlamenti ratifikáció megkerülhetetlen legyen, hiszen az ország szuverenitása szempontjából ez döntő jelentőségű, hogy igen, érdemi beleszólása legyen a választópolgárok által megválasztott, magyar érdekeket képviselő - reményeink szerint - parlamenti képviselőknél, akik itt a véleményüket el tudják mondani.

Én azt remélem, hogy a jövőben még sokszor fog elénk kerülni ez a kérdés. És én még egyszer arra kérek, arra szólítok fel mindenkit nagyon hangsúlyosan, hogy ilyen formában fogadjuk el ezt a javaslatot.

A kormány képviselőjétől pedig azt kérem, hogy a tárgyalásokon egy sokkal egyértelműbb álláspont legyen az, amit Magyarország képvisel, hiszen utódaink jövőjéről van szó, amikor az EU-USA szabadkereskedelmi megállapodásról beszélünk. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az ellenzéki pártok padso- raiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel az írásban előre bejelentkezett képviselői felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalások következnek. Először Hőrcsik Richárd képviselő úrnak adok szót a Fidesz-képviselőcsoportból. Parancsoljon!

DR. HŐRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Jelenleg az Országgyűlés előtt fekszik egy országgyűlési határozati javaslat, Schiffer András képviselőtársam jegyzésében. Erről a javaslatról vitázunk.

Elki szemeim előtt, ahogy hallgattam a vitában részt vevőket, kvázi megelőlegezzük azt a vitát, amit majd a Magyar Országgyűlés fog reményünk szerint egy-két-három-öt hónap múlva, ki tudja, hogy mikor érnek véget a tárgyalások, lefolytatni, a TTIP ratifikálásáról szóló vitát. Gyakorlatilag pedig elébe mentünk a dolgoknak, holott azzal kell foglalkoznunk, ami a mostani feladatunk. Jelesül azzal, hogy ezt a határozati javaslatot természetesen olyan formába kell hozni, amit a jogászok szerint átfésülve országgyűlési határozati javaslatként tudunk elfogadni.

Azonban szeretném megnyugtani képviselőtársaimat, hogy itt szó sincs kettős beszédéről. *(Dr. Schiffer András: Dehogynem! Most is azt csinálod!)* Bocsanat, képviselő úr! *(Az elnök csenget.)* Szijjártó miniszter úr exorzéjából számomra, amikor azt mondta, hogy az irány jó, egyértelműen az derül ki, szó sincs arról, hogy feladnánk a GMO-t; szó sincs arról, hogy feladnánk a nemzeti parlamentek ratifikációjának a lehetőségét. Tehát itt azok a fékek gyakorlatilag be vannak építve, amik azt eredményezik, hogy a majdani vitában a magyar parlament, ha az nem felel meg a magyar gazdaságnak, akkor nem fogja támogatni, nem fogja ratifikálni.

(13.50)

Megint megelőlegezzük, tisztelt képviselőtársaim, egy olyan vitát, amit majd akkor kell lefolytatni, amikor odaérünk annak a napirendi pontnak a tárgyalásához. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány- pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedeknek adom meg a szót, utána pedig előterjesztői felszólalás következik.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hőrcsik Richárd képviselőtársamnak azt szeretném mondani, pont az a lényeg, hogy nem

megelőlegezzük a vitát, hanem arról folytatunk vitát, hogy majd akkor kelljen-e vitát folytatni. Mi nem szeretnénk. Kérem, hogy az eddig megismert adatok alapján mondják el, mi az, ami jó benne, mondjanak érvet, hogy mi az, ami miatt érdemes folytatni a tárgyalást, mi az, ami haszon lehet, mert mi nem látunk ilyet. Ha megnézzük a mérleg két serpenyőjét, mondanak néhány minimális lehetőséget az autópárhán, közben meg többmázsanai cucc van, ami negatívum lehet a magyar mezőgazdaságra, a magyar vidékre, a magyar kis- és közepes vállalkozásokra. Ez a probléma, és ebben nem látunk tisztán.

Bocsásson meg nekem az MSZP, az ő álláspontjukat sem értem tisztán. Azt legalább tudom, hogy a Jobbik hol áll, és az LMP is világossá tette, hogy hol áll. Sőt, még Fodor Gábor is világossá tette. Tartott ma egy sajtótájékoztatót, a magyar hírekben most láttam, hogy felszólítja a kormányt, hogy folytatni kell a szabadkereskedelmi megállapodás ratifikációját meg ilyeneket. Most olvastam, és láttam, hogy még ő is világossá tette. De nem ismerjük az önök álláspontját.

Örülök annak, amikor egy-egy vezető politikusnál azt látom, hogy ugyanolyan aggályokkal van, mint mi. Csak akkor nem értjük, hogy miért nem állnak fel, miért nem jelentik be az Európai Unióban, hogy nincs olyan megoldás ebben, ami előnyt hozhat. Ezt szeretnénk látni. Nem azt szeretnénk, hogy majd lefolytassunk még egy vitát a ratifikációval kapcsolatban, hanem azt, hogy az a vita ne következzen el, és minél hamarabb tudjunk döntést hozni. Olyan tárgyalásokat nem szabad folytatni, ami az ország szempontjából rossz, a magyar társadalom szempontjából pedig negatív.

Ezért kérjük tisztelt kormánypárti képviselőtársainkat, hogy ebben nyilvánítsanak határozott véleményt, és a kormányra gyakoroljanak olyan nyomást, ami lehetővé teszi ezeknek a tárgyalásoknak az abbahagyását. Bízom benne, hogy a határozat elfogadása ezt az irányt fogja segíteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Schiffer András frakcióvezető úr mint előterjesztő kért szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Hőrcsik Képviselőtársam! Én pont attól a fázistól tartottam, ahova ön most sikeresen megérkezett. Az a helyzet, hogy nekem van egy jogi diplomám, tehát van papírom arról, hogy jogász vagyok. Viszont nagyon óvnam önt attól, hogy elkezdjen belemenni abba az utcába, hogy ez így jó, nagyon jó, nagyon szép, de még jogászokdjunk rajta egy kicsit. Nem, nem! Képviselőtársam, ez nem jogászszakmai kérdés, mondhatom ezt egy jogi diplomával. És ez nem szakmai kérdés. Hagyjuk már ezeket a lózungokat! *(Pócs János közbeszól.)* Nem a dinnyekartell képviselőjét kérdeztem.

Alapvető erkölcsi kérdés az a kérdés, hogy Magyarország egy olyan világot szeretne, ahol a profit megelőzi az embert, vagy pedig Magyarország egy olyan világot szeretne, ahol a természeti örökségünket legalább olyan állapotban tudjuk átadni az utódainknak, ahogyan azt mi kaptuk, és egy olyan világot szeretne-e Magyarország, ahol a helyi közösségek, a nemzetek az identitásukat meg tudják őrizni. Ez a kérdés.

Hörsik képviselőtársam persze helyesen mutat rá arra, hogy maga a határozati javaslat ennél szűkebb. Az egyik eleme valóban az, hogy megkerülhető-e a nemzetállami hatáskör, illetve hogy a magyar miniszterelnök, a magyar diplomácia Brüsszelben milyen álláspontot képviseljen. Igen, a határozati javaslat erről szól. Óva inteném attól, hogy elkezdje ezt kilúgozni, és kiszárazni belőle hol a CETA-t, hol a TiSA-t, éppen melyiket.

Azzal együtt, hogy a szöveg 1. pontja valóban arról szól, hogy vegyes hatáskör vagy uniós hatáskör, azért van itt, ön is pontosan tudja, mert megindult már a támadás Brüsszelben, illetve Washingtonból Brüsszel irányába annak érdekében, hogy meg lehessen kerülni a nemzetállami hatáskört. Amiről itt mindannyian az ellenzékéből, legalábbis a Jobbikból és az LMP-ből beszéltünk, az azért tartozik mégis a határozat szövegéhez, mert az a szándék, amelyik meg kívánja kerülni a nemzetállami hatáskört, pontosan a szabadkereskedelmi tárgyalásoknak és egyáltalán a szabadkereskedelmi gondolatnak a természetéről tesz tanúbizonyságot.

Én csak azt szeretném mondani önnek, Hörsik képviselőtársam, hogy szerintem egy rossz logikai körben van, mert nem az történik, hogy mi megelőlegezzük egy tárgyalási folyamatnak az eredményét. Arról van szó, hogy amikor egy ilyen tárgyalási folyamat során komoly jel mutatkozik arra, hogy a nemzetállamokat megkerülve akarnak rólunk, de nélkülünk döntést hozni, az előrevetíti már ennek a tárgyalási folyamatnak az eredményét, az megmutatja ennek a pusztító neoliberális logikának a természetét. Azt kell világossá tennie a Fidesznek is, kívánja-e, hogy Magyarország tovább haladjon egy ilyen úton, vagy pedig egy olyan vágányra lépünk, ahol világosan elmondjuk azt, hogy eddig és nem tovább, és a profit nem előzheti az embert, s a nemzeti hagyományok, a természeti örökség, az emberek jogai, a közösségek önrendelkezési szabadsága fontosabb, mint néhány gigavállalat profitérdeke.

Amikor pedig Magyarország előnyeiről beszélünk, akkor azt a kérdést kell feltennünk, hogy saját hazánknak, a magyar nemzetnek milyen jövőt akarunk. Valóban egy összeszerelő országot akarunk, amelyik ezer szálon függ külföldi autópári cégek ide telepített egységeitől, alacsony hozzáadott értéket termelve, vagy pedig olyan Magyarországot szeretnénk, ahol erős a helyi gazdaság, nagy szellemi teljesítmények tudnak szárba szökkenni, és nem utolsósorban jó minőségű, adott esetben vegyszermentes termékekkel tudunk legalább Európában versenyezni.

Erre a kérdésre kell nagyon világos választ adni. Itt maszatolásnak, jogászkodásnak nincs helye. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A Fidesz képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Bencsik János képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BENCSIK JÁNOS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Megnyugvással tapasztaltam az elmúlt három óra eszmecezerje során, hogy nem egy általános tőkegazdaság-ellenesség uralta el a beszélgetés fonálát. Alapvetően a globális tőkegazdaság egy olyan deformálódott válfajával kapcsolatosan fogalmazódtak meg kritikai észrevételek, amely a pénzbetegség és az erkölcsfogyatékosság összeszoródásában gyökerezik. Egy olyan eldeformálódott tőkés gazdasággal kapcsolatosan fogalmazódtak meg kritikai észrevételek, amely a helyi természeti erőforrások és a helyi társadalmak erőforrás-megújulására sem időbeliségben, sem minőségében nem biztosít kellő lehetőséget, alapvetően csak a profit maximalizálása az, ami elsődleges szempontként jelentkezik a működésében.

Éppen ezért ez a nemzetközi megállapodás-tervezet érzékenyen veti fel a nemzeti önrendelkezés kérdését, és komoly következményekkel járhat mind a természeti, társadalmi, mind pedig a gazdasági fenntarthatóságra. Éppen ezért fontos kiemelni azt, hogy az Országgyűlés mellett működő Nemzeti Fenntartható Fejlődés Tanácsa - amelynek elnöki feladatait a mindenkori házelnök, jelenleg Kövér László házelnök úr látja el - ebben a kérdésben egy éves szisztematikus munkát követően állást foglalt, mely állásfoglalást az elmúlt év decemberében adta ki, és ez év február elején minden frakció és frakcióvezető számára megküldte a házelnök úr, mint az NFFT elnöke, ezt a dokumentumot.

*(A jegyzői székben Gúr Nándort
Ikotity István váltja fel.)*

A kiadott állásfoglalás magába foglalja a tanácsot alkotó sokféle értéket és érdeket képviselő intézmények, szervezetek tapasztalatait, tudását, mondhatjuk azt is, hogy egy széles körű konszenzus alapján elfogadott állásfoglalásról van szó. A magyar tudományos élettől kezdve az egyházi életen keresztül civil szervezetek, munkavállalói, munkaadói oldal, de még a parlamenti pártok, frakciók által delegált képviselők is jelen vannak ebben a testületben, tehát mondhatjuk azt, hogy valóban egy széles körű konszenzus alapján alakult ki az álláspon. Ezen álláspont kialakítása során részletesen megvizsgáltuk azt, hogy a Magyarország és az Egyesült Államok közötti kereskedelem jelenleg milyen állapotban is van, mit mutatnak a számok. Ha ez alapján megnézzük, azt látjuk, hogy az Európai Unió és az Egyesült Államok együtt a világ GDP-jének mintegy 50 száza-

lékát képviselik, és a tárgyalások eredményeként esetlegesen létrejövő szerződés a világ legnagyobb kétoldalú kereskedelmi egyezményét hozhatja létre.

(14.00)

Ezen belül a magyar-amerikai kereskedelem nagyságrendje mind a két ország számára makroszinten nézve viszonylag csekély mértéket képvisel. 2014-ben az Egyesült Államokba irányuló export a teljes magyar kivitel 3,5 százalékát, az onnan származó import a teljes magyar behozatal mindössze 1,9 százalékát tette ki. Ha megnézzük azt is, hogy az exportáló vállalatok között szinte kizárólag Magyarországon működő multinacionális vállalatokat találunk, és ha még tovább megyünk, és megnézzük azt is, hogy az exportnak legalább felét, de inkább 60 százalékát maguk a Magyarországon működő, amerikai tulajdonban lévő vállalatok állítják elő és exportálják az Egyesült Államokba, akkor megteremtjük azt az alapot, hogy helyes tárgyalási álláspontot alakítsunk ki.

*(Az elnöki széket Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

Ugyanis a hazai tulajdonú vállalatok leginkább beszállítóként, tehát közvetve intermedier, tehát köztes félkész termékeket állítanak elő. Ezeket a félkész termékeket juttatják be ebbe az exportfolyamatba, amit amerikai tulajdonban lévő, Magyarországon működő gazdasági társaságok továbbítanak az Egyesült Államokba végfeldolgozásra. Fontos hangsúlyozni azt is, hogy a magyar-amerikai kereskedelemben a vámok szintje jelenleg is meglehetősen alacsony. 2015 májusában a magyar exportot az Egyesült Államokban átlagosan 1,5 százalékos valós vám terhelte, míg az amerikai termékek magyarországi effektív vámszintje ennél valamivel magasabb, mintegy 2,6 százalékos volt. Éppen ezért és ebből következőleg a magyar-amerikai kereskedelemre a TTIP-megállapodás és az azon belüli vámok lebontása nagyon csekély mértékű, mintegy további 0,5 százalékos exportnövekedést és 0,7 százalékos importbővülést hozna. A GDP tekintetében ez egy 0,1 százalékos változást jelentene, eredményezne.

Nagyon fontos volt az NFFT állásfoglalása kialakításánál a beruházó és a fogadó állam közötti vitarendezési eljárás áttekintése. Ugye, az egyik legvitatottabb kérdése ennek a befektetési megállapodásnak, és ennek megnyugtató rendezése az egész egyezmény elfogadásának sarokköve lehet. Nem véletlen, hogy itt a vita során számtalanszor, számtalan felszólalásban ez elhangzott. Tehát az ISDS intézményéhez mások által is felelőlegesen módon nagy felháborodást kiváltó ítéletek kötődnek. Ezek elsősorban a választottbíráskodás súlyos rendszerhibáira vezethetők vissza. Az állásfoglalás kialakítása során megállapítottuk azt, hogy indokolatlan tulajdonképpen az ISDS alkalmazása, hiszen fejlett, stabil

jogrendszerű szerződő felek között egyáltalán nem indokolt lehetőséget teremteni a beruházásokkal kapcsolatos jogviták választott bíróság elé történő utalására.

Ugyanakkor megteremtheti a nyomásgyakorlás lehetőségét a jogalkotókra, hiszen a külföldi beruházó kártérítési eljárással fenyegetve kísérletet tehet annak megakadályozására, hogy az állam, tehát a nemzetállam a köz érdekében szabályozásokat fogadjon el, például a környezetvédelem, az egészségügy, az élelmiszer-biztonság vagy akár a foglalkoztatáspolitikai területén. Ezek az egyoldalú előnyök kifejezetten a külföldi beruházók esetében jelennek meg. Ezek olyan extra jogosultságot jelentenek a külföldi beruházóknak, amelyek a hazai tulajdonú vállalatokat nem illetik meg sem Magyarországon, sem pedig az Európai Unió más tagállamaiban. Cserében azonban semmilyen kötelezettséget nem ró ez a vitarendezési mód a külföldi beruházókra. A magas perköltségek miatt csak a multinacionális vállalatok számára elérhető lehetőség, ebből szinte teljes egészében kizáródnak a nemzetállami kis- és közepes vállalkozások.

Ebben az eljárási rendben az alapvető eljárásjogi garanciák is hiányoznak. A választott bíróság esetében nem érvényesülnek az egyes alapvető eljárásjogi garanciák, hiszen titkos, nincs fellebbezés, az egyezmény egységes értelmezése, továbbá a választott bírág függetlensége nem minden esetben biztosított. Az alaptalan pereskedést ösztönözheti az is, hogy az eljárás eredményeként csak az állam marasztható el, kötelezhető kártérítésre. A beruházónak a saját perköltségén kívül nincs veszténivalója; tehát az akár spekulatív perlést is magával hozhat. Ennek a vitarendezési módnak az esetleges beemelése Magyarországra számára érdemi jogi és pénzügyi kockázatot jelent, amely alkalmas lehet a jogalkotók illegitim politikai befolyásolására is. Fenntarthatósági szempontból pedig mind a természeti, mind a társadalmi-gazdasági, nemzeti tőke erodálását jelenthetné.

A környezeti és globális hatások területén egyet emelnék ki, az pedig a közlekedéssel, az áruszállítással kapcsolatos. Míg maga a kereskedelem általában a társadalmi jólét növelésének egyik forrása, addig a kereskedelem fizikai megvalósítását jelentő szállítás jelentős külső gazdasági hatásokkal, környezetterheléssel, szennyezéssel jár, ami jólétsökkentő hatású. Gondoljunk csak bele a Magyarországon keresztülhaladó tranzit kamionforgalom szállópor-terhelésre gyakorolt kedvezőtlen hatására és annak következményeire.

Tisztelt Képviselőtársaim! Örömteli ennek a határozati javaslatnak az Országgyűlés elé való behozatala, beterjesztése, amelyhez a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács észrevételeit javaslom megfontolásra az előterjesztő számára. Éppen ezért három pontban indítványozom módosító indítvány keretében annak kiegészítését. A határozati javaslat 1. pontjában, hasonlóan a Gyöngyösi Márton, illetve Schmuck Erzsébet által elmondottakhoz, a kormányt hívja fel

arra, hogy határozottan és következetesen azt az álláspontot képviselje az Európai Unió intézményeinek tagállami kormányzati részvételével működő döntéshozó és döntés-előkészítő tevékenysége során, hogy az Európai Unió és Kanada közötti átfogó gazdasági és kereskedelmi megállapodás, tehát a CETA, hasonlóan az Európai Unió és az Amerikai Egyesült Államok közötti transzatlanti kereskedelmi és beruházási partnerséghez vagy a szolgáltatások szabadkereskedelmi egyezményéhez, vegyes nemzetközi megállapodásnak minősül, amely létrejöttéhez minden egyes tagállamban a saját alkotmányos szabályoknak megfelelő ratifikációs eljárás is szükséges.

Itt többen is kiemelték azt, hogy a CETA szövegében benne foglaltatik az a kitétel, hogy amennyiben az egyezmény ideiglenes alkalmazása befejeződik és az nem lép hatályba, az egyezmény rendelkezései alapján követelés nyújtható be az ideiglenes alkalmazás alatt történő bármilyen ügyben az egyezmény szabályi és eljárásrendje alapján. Tehát kártérítési kötelezettség akkor is érintheti Magyarországot, ha Magyarország nem ratifikálja a CETA-t mint egyezményt.

A következő módosító javaslatban a határozati javaslat 2. pontját érinteném. Eszerint az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy ne támogassa olyan szabadkereskedelmi megállapodás létrejöttét, amely nem garantálja a vámok további mérséklésével, eltörlésével egyidejűleg a nem vám jellegű kereskedelmi akadályok olyan leépítését, amely az Európai Unió és Magyarország kialakult és bizonyítottan a közjót szolgáló védelmi szintjét - beleértve a termékek, szolgáltatások minőségét, az egészségügyre, a munkavállalói jogok védelmére, a környezetvédelemre vonatkozó szabályok minőségét is -, érdemben nem csökkenti, nem rontja, valamint a közszolgáltatások szabályozását nem befolyásolja.

Olyan intézményi megoldást tartalmaz, amely az Európai Unió jogalkotása során bármely harmadik ország számára az Európai Unió szerveit vagy tagállamait megelőző véleménynyilvánítási jogot biztosít. Nem zárja ki a befektető és a fogadó nemzetállam közötti vitarendezési eljárások bármilyen formájának alkalmazását stabil alkotmányos jogállamok között. Továbbá nem biztosítja a kereskedelem növekedése káros mellékhatásainak, különösen a szállítás környezetszennyezésének hatékony szabályozását a tárgyalásokkal egyidejűleg.

(14.10)

Nem biztosítja az egyezmény összhangját az ENSZ fenntartható fejlődési céljaival.

Végül pedig az Országgyűlés felhívja a kormány figyelmét, hogy ne támogassa olyan szabadkereskedelmi megállapodás létrejöttét, ahol a tárgyalásai során nem garantálják folyamatosan a tárgyalások széles körű nyilvánosságát, nem gondoskodnak a

társadalom tájékoztatói, részvételi lehetőségeinek biztosításáról.

Végül, tisztelt képviselőtársaim, egy új ponttal is javaslom kiegészíteni a Schiffer úr által beterjesztett határozati javaslatot, mely szerint az Országgyűlés felhívja a kormányt, hogy forduljon az Európai Bírósághoz, kikérve a bíróság véleményét arra vonatkozóan, hogy tisztázza az EU és az Egyesült Államok között készülő szabadkereskedelmi egyezmény és az EU és Kanada közötti hasonló ratifikálásra váró kereskedelmi egyezmény részét képező befektető-állam vitarendezési mechanizmus, illetve a helyette újabban javasolt befektetési bírósági rendszer jogszerűségének kérdését az európai jog alapján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán ezekkel a módosító indítványokkal azok a garanciális feltételek is megeremthetők, amelyek itt a legtöbb hozzászólásban megfogalmazódtak. És itt is szeretnék köszönetet mondani a házelnök úr által elnökölt Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanácsnak, hogy ezeknek a javaslatoknak a megfogalmazásában szívesen közreműködtek, és azoknak a szakértőknek a tudományos munka, a különböző érdekvédelmi szervezeteknek a közös összefogására, amellyel hozzásegítették magát az NFFT-t, hogy ezeket a javaslatokat mindenki, így az Országgyűlés és természetesen a magyar kormány számára is megfogalmazzák. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelettel köszöntöm képviselőtársaimat. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP. Öné a szó, jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mindössze két kérdéssel szeretnék foglalkozni. Az egyik általában vetten, mert Sallai R. Benedek nem tudta elhelyezni, hogy akkor a Magyar Szocialista Párt hogyan és miképpen is gondolkodik ennek a kérdéskörnek a kapcsán. Nézze, képviselőtársam, alapvetően úgy, hogy bizonyos dolgok tekintetében visszazorulások nem képzelhetők el, legalábbis az én személyes értékítéletem szerint. Tehát az nem kérdés, hogy a GMO-mentesség evidencia, de az az én szememben mindenképpen kérdéses a mai ismereteim alapján, hogy például az európai keretrendszer kötelei között a környezetvédelmi kérdések tekintetében a biztonsági faktorok milyen erősek, vagy még erősebbek tudnak-e lenni, mint amilyenek ma. Vagy ugyanígy az élelmiszer-biztonsági kérdések tekintetében való garanciáknak a megléte, az adottsága fogható-e. De sok minden másról, lehetne itt a munka világát érintő kérdésekről, a munkajogi, a munkabiztonsági kérdésekről is beszélni. Meg arról is, hogy egy ilyen szabályozási rendszer mit hoz, munkahelyek elvesztését hozza vagy éppen nem azt, a gazdaság erősödését hozza vagy nem, ha azt hozza, akkor annak mi a következménye, akkor fenn lehet-e tartani azt a jólétinek mondható rendszert, már nem azt, amit hat éve csinál a kormány, hanem általában vetten, amit annak nevezünk, vagy nem. Szóval, ezek

a kérdések szerintem mind-mind egymással összefüggő kérdésekként foghatók meg.

Az én személyes értékítéletemben a profit nem írja felül, nem írhatja felül az emberi normális életet, nem írhatja felül a mindennapi életünket befolyásoló vagy azt körbevevő olyan szempontokat, amelyek a jövőbe tekintő biztonság alapjait teremtik meg. Nem „vagy” kérdése viszont szerintem ez a kérdés, hanem „és” kérdése, lehet-e olyan szabályozási rendszert építeni, amely tekintetében akár a profit növekedése is bekövetkezhet, de nemcsak a multinacionális cégeket érintően, hanem a dolgozó embereket érintően. A profit nem csak koncentrált lehet, nyilván úgy értelmezzük, amikor elsőre kimondjuk, de azt gondolom, az is fontos lehet, hogy a dolgozó ember számára lehet-e többlet teremtési. De minden többlet megteremtése, vagy én úgy gondolom, hogy a többlet megteremtése e tekintetben semmit nem ér akkor, hogyha ezzel szemben meg olyan veszteségeket kell elkönyvelni, ami a jövőbeli biztonságokat kockáztatja.

Szóval, ezeket a kérdéseket kellene tisztázni. Na most, ezekben a kérdésekben szerintem nincsenek egzakt kormányzati viszonyulások, és nekem ez a legnagyobb problémám a történettel, hogy nem látom azt, hogy a kormányzat, a parlamenti többséget képviselők viszonyulása hogyan és miképpen fejlődik ki. Szóval, itt az alapvető probléma. Akkor ahhoz is lehetne viszonyulni és nem csak a saját álláspontunk megfogalmazására lehetne sort keríteni.

A másik dolog, amiről röviden szeretnék szólni; itt szó esik arról, hogy a magyar gazdaság exportorientált. Kétségtelen, exportorientált, ráadásul már el is hangzott a Ház falai között, olyan exporttevékenységet folytató ország, amely mértékadó importtal áll párhuzamban. Gyakorlatilag, azt kell hogy mondjam, nem igazán nagyon nagy eredményességgel bíró tevékenységet folytat e tekintetben az ország.

Ráadásul, ha beletekintünk, mondjuk, az elmúlt egy évtized történéseibe, akkor azt látjuk, hogy 2010-es bázishelyezethez például az exporttevékenysége Magyarországnak nem növekvő mértéket ölt 2014-re, '15-re, hiába volt közben egy növekvő tendencia 2004 és mondjuk, 2010 között, onnan a hanyatlás figyelhető meg. Míg például a visegrádi országok vonatkozásában, ha megnézzük a lengyeleket, ha megnézzük a cseheket és a szlovákokat, akkor ott növekvő exporttevékenység mutatkozik. De hogy kimenjek a visegrádi négyekből, a románok tekintetében meg 200 százalékos mértékű növekedés volt elkönyvelhető.

Ezzel csak azt akarom megmutatni, hogy akkor, amikor Szijjártó Péter vagy más képviselőtársaim erről beszélnek, akkor pont a fonákjáról beszélnek, pontosan nem a valós képet mutatják meg e tekintetben, mert éppen hogy vesztesei vagyunk a történetnek e vonatkozásban az elmúlt években, hiszen a versenyképességi pozíciója Magyarországnak nem erősödött, hanem csökkent. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* De nem akarok ebbe az irányba elmenni,

ezt csak visszaigazolásként tettem, arra vonatkozóan, amit Szijjártó Péter mondott.

Szóval, az összegző mondatom mindössze annyi, hogy én személy szerint úgy gondolkodom ebben a dologban, hogy minden olyan, a szabadkereskedelem tekintetében történő gondolkodásnak van vagy lehet helye, amely a mindennapjait élő ember biztonságát nem teszi kockára, nagyon egyszerűen. Lehet ezt szélesebb palettára helyezve is kifejezni, de ez a lényege a történetnek. Nekünk nemcsak a ma vonatkozásában, hanem a holnap tekintetében is van felelősségünk, hogy milyen világot alakítunk a jövő nemzedék számára. Ilyen értelemben a kételyeket értem, amelyeket Schiffer András sorozatban felvet, a válaszokat a kormányzati oldalról meg nem látom a tekintetben, hogy hogyan kívánja a kételyek minimalizálását megtenni, és a tárgyalási folyamatokat e tekintetben hogyan kívánja realizálni.

Ennyi az, amely kapcsán mindenképpen ki szerettem volna egészíteni a történetet. És még egyszer: a Magyar Szocialista Párt álláspontjaként meg azt mondhatom nyugodt lelkiállással, hogy nyilván nem lehet olyan helyzeteket teremteni, amelyek visszalépéseket jelentenének a már említett témák kapcsán, környezetvédelmi, élelmiszer-biztonsági, munka világát érintő ügyek tekintetében. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Az előterjesztő Schiffer András frakcióvezető úrnak adom meg a szót soron kívül.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm, elnök úr. Egyrészt Bencsik képviselőtársamra szeretnék reagálni - én köszönöm szépen a hozzászólását. Én a magam részéről természetesen az NFFT javaslatait támogatnám, a kérdés az, hogy a Fidesz-frakció támogatja-e, még akkor is, hogyha fideszes előterjesztője lesz a javaslatnak. Illetve egy dolgot azért én megfontolásra ajánlanék Bencsik képviselőtársamnak, ez az utolsó pont, tehát hogy a kormányt szólítsuk fel arra, hogy kérjen állásfoglalást Strasbourgban. A helyzet az, hogy már van Szingapúr kapcsán pontosan az Európai Bizottságnak egy ilyen keresete. A másik meg, hogy szerintem ennél egy fokkal keményebb az az álláspont, hogyha világosan kijelentjük, hogy márpedig Magyarország ragaszkodik ahhoz, hogy minden ilyen szabadkereskedelmi egyezménynél, ami horizontálisan befolyásolja a magyar parlament döntési kompetenciáit, ragaszkodunk a vegyes hatáskörhöz, ragaszkodunk ahhoz, hogy a nemzeti állami hatáskör ne legyen megkerülhető.

(14.20)

Az én álláspontom szerint ez egy keményebb óhaj, mint hogy állásfoglalást kérünk valamelyik európai fórumtól, miközben - hangsúlyozom még egyszer - az európai bürokrácia nem véletlenül már

kért egy ilyen állásfoglalást, és azért én nem feltétlenül vagyok meggyőződve arról, hogy ennek jó vége lesz. De amiket megfogalmazott - különös tekintettel az ideiglenes hatályba léptetéssel, illetve a tárgyalások megalázó titkosításával kapcsolatban -, azokkal én teljes mértékben egyetértek, és a magam, illetve a frakcióm nevében én azt tudom mondani, hogy természetesen ezt mi támogatjuk, remélhetőleg az ön frakciója is hasonlóképpen tesz majd.

Amit pedig Gúr képviselőtársam elmondott, én próbáltam nagyon követni, nem állítom, hogy ez mindig kristálytisztán sikerült. Szóval, az a helyzet, hogy ez egy eléggé fekete-fehér leosztás. Ez eléggé fekete-fehér. Ma a posztkommunista térségen kívül a világban pontosan a baloldali mozgalmak azok, amelyek következetesen fellépnek a kizsákmányolással szemben, illetve a globális nagyvállalatok nyomulását szemben. Pontosan a baloldali mozgalmak azok - Kelet-Európán, a posztkommunista térségen kívül -, amelyek egyértelművé teszik, hogy nem kívánják a neoliberális világrendet. Ön pedig, hűen ahhoz a politikához, amit kormányon is képviseltek, azt mondja, hogy a szabadkereskedelemmel önmagában semmi baja. Szerintem ez egy tiszta beszéd. *(Gúr Nándor: Ezt te mondd!)* Így szavaztak az európai parlamenti képviselők is, a néppártiak és a kaviárbaloldal az Európai Parlamentben egyöntetűen és szinte egyhangúan a TTIP-tárgyalások folytatása mellett voksoltak, Gúr Nándor is ezt követi. *(Gúr Nándor: Te csak azt mondd, amit te gondolsz, ne az én nevemben beszélj!)*

Világos legyen: a XXI. században ilyen szabadkereskedelmi paktumokra semmi szükség, ahogyan Sallai képviselőtársam is elmondta, ezek a szabadkereskedelmi paktumok a XXI. században csak a kizsákmányolást erősítik, az óriásvállalatok és néhány nagy hatalom hasznát szolgálják. Magyarország vesztese ennek, és Magyarországot végérvényesen bebetonozza egy olyan pozícióba, ahol szélsőségesen a német autóiipartól függünk. S hogy még itt a fideszes képviselőtársaimnak válaszoljak: én nem gondolom, hogy az exportfüggőség egy természeti törvénye Magyarországnak. Pontosán azon kellene munkálkodnunk, hogy ez a szélsőséges kitettsége és exportfüggősége Magyarországnak megszűnjön. Lehet, hogy Gúr képviselőtársam a történetből pusztán annyit értett, hogy az elmúlt hat évben szerinte a számok nem jók - én értem, hogy kizárólag csak ahhoz tudja pozicionálni magát, hogy a kormány éppen mit mond -, én azt gondolom, hogy ezt a pályát közösen hozták össze az elmúlt 25 évben, hogy Magyarország ennyire szélsőségesen exportfüggő ország, és ezen kellene majd, ha máskor nem, 2018 után változtatni. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Soron kívül megadom a szót Szabó László államtitkár úrnak.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr.

Néhány tévedést szeretnék itt eloszlatni, egyrészt az exportkitettségről egy-két szót. Magyarország egy kis-közepes országnak számít a világgazdaságban, és én nem ismerek olyan sikeres kis-közepes méretű országot, amely ne az exportján keresztül próbálna minél sikeresebb lenni.

Mivel nagyon zárt és kicsi a piacunk, a legsikeresebb magyar vállalatok igenis exportálnak, mert a magyar piacon nem tudnak tovább nőni. Ahhoz, hogy a gazdaság nőjön, ahhoz, hogy minél több magyar munkahely jöhessen létre, ahhoz, hogy minél nagyobb hozzáadott értéket tudjunk létrehozni az országban, igenis növelni kell az exportunkat, és abban egyetértek a frakcióvezető úrral, hogy valóban azon nagyon keményen kell dolgoznunk, hogy minél kisebb import kelljen ahhoz, hogy ezt az exportot létrehozzuk, tehát hogy a magyar hozzáadott érték nőjön. Tehát valóban ebbe az irányba kell menni.

Gúr Nándor képviselő úrnak pedig csak annyit mondanék, hogy ő valószínűleg fordítva tartotta a könyvet, amikor ezeket a statisztikákat elemezte. A magyar export soha nem volt ilyen sikeres, a magyar export 90 milliárd euró fölött volt a tavalyi évben, a külkereskedelmi többletünk pedig 8 milliárd eurónál is több volt a tavalyi évben. Soha ilyen nem volt Magyarországon. Tehát az, hogy csökkenne a magyar exportteljesítmény, szerintem nem igaz.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szabó államtitkár úr. A következő hozzászóló 15 perces időkeretben Szel Bernadett képviselő asszony, LMP.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amikor kint voltunk itt a Kossuth téren, és a civilek tiltakozásán vendégeskedtünk, akkor bizonyára önök is látták, ha máshol nem, a híradóban, kedves kormánypárti képviselőtársaim, mert önök nem voltak ott, hogy egy nagy trójai faló volt ott felfújva, és a trójai faló egy remek jelkép az euroatlanti szabadkereskedelmi egyezményhez, ugyanis a TTIP, amiről itt órák óta beszélünk a magyar parlamentben, egyáltalán nem az, aminek látszik, és ez az első probléma vele.

Ha nagyon egyszerűen akarok fogalmazni, akkor azt kell mondjam, hogy ez a szabadkereskedelmi egyezmény vagy megállapodás egyáltalán nem szabad, mert ezt gyakorlatilag rákényszerítik az európai polgárokra, de azt gondolom, hogy az amerikai polgárokra is, ugyanis, ha valaki azt gondolná, hogy az amerikai polgárok minden további nélkül örülnek ennek az egész történetnek, akkor tévednek; pont tegnap hallgattam erről szakértői vitát. Én azt gondolom, hogy itt tipikusan egy olyan vitáról és egy olyan egyezményről van szó, ami semmi másról nem szól, mint hogy vannak erős politikusok, akik mögött még erősebb cégek vannak, akik összehoznak egy olyan egyezményt, amivel ők jól járnak, mindenki más pedig alkalmazkodjon.

Pontosan nem tudhatjuk azt sem, hogy mi van ebben a megállapodásban, mert titkosak. Sok szó esett arról, hogy ezek gyakorlatilag titkoszobában is alig megismerhetőek kevés ember számára. Arról meg aztán végképp keveset tudunk, hogy ha megkötjük, akkor milyen következményei lesznek, viszont az aggasztó jelek már érkeznek.

Egy kicsit utazzunk vissza az időben! '94 volt, amikor a NAFTA-t megkötötték, ez az USA-nak, Kanadának és Mexikónak volt az egyezménye, és annak idején nagyon hasonló viták mentek erről a kérdéssről, és azt ígérték Mexikónak, hogy nagyon jól fog járni ezzel az egyezménnyel. Na most, gyakorlatilag azt látjuk, hogy '94-ben életbe lépett ez az egyezmény, és 20 év alatt nem sikerült Mexikót felzárkóztatni, az ország 2012-es szegénységi rátája megegyezik az 1994-essel, a munkanélküliség 2013-ban nagyobb, mint '94-ben, és egyébként egy tanulmányban kimutatják azt is, hogy ha a nyolcvanas évek előtti gazdasági növekedési rátát vitték volna tovább a következő időszakban, és ez maradt volna meg '94 és 2012 között, akkor Mexikó egy magas jövedelmű ország lenne.

Ez azért érdekes, mert van ez az érvelés, amely szerint a szabadkereskedelem mint olyan önmagában hasznot hoz. Ez egyáltalán nem igaz. Tudományos tények sokkal inkább arról szólnak, hogy akik a periférián vannak, azok ott is maradnak. Ez a kábítás megy most már évtizedek óta, és akárhány kérdéssről van szó - lehet CETA, NAFTA, TTIP, bármi -, gyakorlatilag politikusok abszolút ugyanazt a kottát fújják. A Lehet Más a Politika azért kérte azt, hogy ez az egyezmény itt téma lehessen a magyar parlamentben, mert üdítő változtatásnak érezzük azokat az érveket hallgatni, amik nem egy teljesen bukott XX. századi világnézetet alapulnak, hanem olyan politikusok beszélnek olyan kérdésekről, amelyek gyakorlatilag zsákutcába viszik úgy Magyarországot, mint az egész Európai Uniót, és nagyon sok amerikai polgárnak is egyébként főfájást fognak okozni, de munkanélküliséget, az biztos.

Egyébként menjünk egy kicsit mélyebbre ebben a történetben, mert a CETA és a TTIP nem is csak egy szimpla szabadkereskedelmi egyezmény. A szabadkereskedelmi egyezményeknél az egy megszokott történet, hogy a vámokat kölcsönösen csökkentik, és így megkönnyítik kölcsönösen egymásnak a piacra jutást. Ezekben az egyezményekben, a CETA-ban és a TTIP-ben is szabályozásharmonizációról van szó, a jogszolgáltatás privatizálásáról van szó, és az intellektuális jogokat is érintő kérdésekről van szó. Tehát ha valaki még hisz is a szabadkereskedelmi egyezményekben, és azt gondolja, hogy ha a TTIP-ről beszélgetünk, akkor minket meggyőzhet arról, hogy ez jó, mert ez egy szabadkereskedelmi egyezmény, annak az embernek vagy annak a szervezetnek én azt tudom mondani, hogy nézze meg, hogy ez a TTIP igazából mennyivel több, mint egy nettó szabadkereskedelmi egyezmény.

A Lehet Más a Politikának az az alapvető álláspontja ezekben a kérdésekben, hogy ha van egy közösség, akkor ennek a közösségnek a természeti erőforrások felett magának kell rendelkeznie, és egy nemzeti kormány soha, semmilyen körülmények között nem kerülhet olyan helyzetbe, hogy átengedje a döntés jogát egy cégnek vagy egy cégcsoportnak. A nemzeti kormánynak egy ilyen helyzetben annyira erősnek kell lenni, hogy minden egyes polgárának a biztonságát tudja szavatolni. S az a rossz hírem van önöknek, hogy az európai nemzeti kormányok már most nincsenek ilyen helyzetben. Az előbb kétpercesben felszólaltam és elmondtam, hogy már maga az a tény, hogy mennek a tárgyalások a szabadkereskedelmi egyezménnyel kapcsolatban, gyakorlatilag rossz hatással van az európai polgárok egészségére.

(14.30)

Hoztam példának azt a brutális helyzetet, amelyben a hormonrendszert bizonyos tudományos tények szerint károsító anyagok azért vannak még az Európai Közösségben forgalomban, mert kiszivárogtak a levelek, amik arról szólnak, hogy a Bizottság attól tart, hogy ha ezeket most betiltja, akkor az veszélyezteti a transzatlanti egyezménynek a jövőjét. Ez azért nagyon fontos, mert önök... - és én nagyon vártam ezt a mai napot, hogy lássam, hogy ki hogyan gondolkodik erről a kérdéssről. Én azt látom, hogy a Fidesz most fölvetett egy olyan pozíciót, ami arról szól, hogy rendben, beszéljen róla a magyar parlament, akár szavazzon is róla, tehát alapvetően azért itt még ebből valami jó is jöhet nekünk, és értsük már meg, hogy Magyarország egy kicsi, nyitott ország, és szükegünk van az exportra, és meg kell vizsgálnunk ezt a lehetőséget.

Ez az a kalmárszemlélet, amit nem lehet itt alkalmazni. Szeretném önöknek felhívni a figyelmét arra, hogy már most sérülnek az alapvető jogaink, az egészséghez való jogunk azért, mert ezek a tárgyalások mennek. Azt gondolom, hogy a helyzet még annál is rosszabb, mint amit az előbb vázoltam, mert egy ilyen TTIP vagy akár egy CETA alapvetően a demokráciának a válságát is jelenti, mert itt arról van szó, hogy az államok itt már nem a saját akaratukból és nem az állampolgáraikat képviselve hoznak döntéseket, hanem gyakorlatilag multinacionális cégeknek az érdekeit követik, mert kiszolgáltatják magukat és a polgáraikat ezeknek a cégérdeknek.

Én nagyon szeretem a science fiction filmeket, és régi félelmem az, hogy egy olyan világba fogunk belenőni, ahol vannak hatalmas nagy multinacionális cégek, akik éhbérért foglalkoztatnak embereket, és ők határozzák meg, hogy a világ merre megy tovább. Ha valaki ezt a műfajt szereti, akkor ezt az utópiát ismeri, és pontosan ezt fedezi föl ezekben az egyezményekben. És akkor hadd mondjak önöknek néhány példát, hogy mennyire nemcsak science fictionról van itt szó, hanem ez a lappangva ide be-

szivárgó történet mennyire reális fenyegetés így a jövőre nézve.

Kérdezzék meg Kanadát, sok szó esett itt arról, hogy választott bíróságok fognak működni, és gyakorlatilag egy nemzetállamot, ha meg akarja védeni a polgárait, egy multi beperelheti, és akkor egy választott bíróság fogja eldönteni, hogy kinek van igaza, az országnak vagy a multinak. Akkor most szeretném elmondani önöknek, hogy Kanada például többször került már a NAFTA-val, az itt említett NAFTA-val kapcsolatban teljesen abszurd helyzetbe. '89-ben volt az, hogy Kanada, nagyon helyesen, aláírta a bázei egyezményt, ami a veszélyes hulladékok kezeléséről és szállításáról szól, és annak érdekében, hogy ezt a nemzetközi egyezményt az ország be tudja tartani, a kanadai környezetvédelmi miniszter egy átmeneti rendeletben megtiltotta egy bizonyos anyagok az exportját. Na most, ez egy cégnek az üzleti érdekét sértette, és pert indított a kanadai állam ellen, és azt nézem, hogy Kanadát 6 millió kanadai dollár megfizetésére kötelezték azért, mert a cégnek az üzleti érdekeit sértette.

De van itt még abszurd példa: 2007-ben történt, Kanada megint vesztett, mert az olajkitermelésnél felhasznált termékek egy részét helyi termelőtől akarta beszerezni, és ez az ExxonMobilnak az érdekeit sértette. Hopp, kifizettek egy nagy rakás pénzt. Miért is? Azért, mert a helyi termelőket kívánták előnyben részesíteni, és ez egy multinacionális vállalatnak nem tetszett.

De az egyik legbrutálisabb példa egyébként Mexikóban volt megfigyelhető, ott észrevették, hogy van egy olyan magas cukortartalmú szirup, amely hozzájárul ahhoz, hogy elhízzanak a mexikói emberek, és szeretne volna a mexikói kormány, hogy jobb egészségnek örvendjenek a mexikói polgárok, és ezért szabályozni kívánta egy bizonyos szirupnak a forgalmazását Mexikóban. Mexikó pert vesztett, a cég beperelte Mexikót, Mexikó pert vesztett, 72 millió eurót nyert Mexikótól a cég.

Szóval, azt gondolom, hogy ha ezeket a történeteket nézzük és látjuk, akkor teljesen világos az, hogy az országoknak ilyen hatalmas cégcsoportokkal szemben nulla, gyakorlatilag nulla érdekérvényesítő képessége lesz, hogyha önök itt mennek tovább az úton. Emlékszem még Németh Zsolt úrnak a felszólalására, ő egy kicsit ilyen, nem tudom, álmódóan beszélt a TTIP-világról - hát, ez a TTIP-világ, erről beszélünk.

Én azt gondolom, hogy egy olyan kormánynak, amely a nemzeti szuverenitást tűzte a zászlajára, és arról beszélt a magyar polgároknak, hogy tiszteletet a magyaroknak, és arról beszél, hogy a nemzeti tőképző képességet kell megerősíteni, nem küldheti be ide a minisztert, se az államtitkárt és mondhatja azt, hogy kicsi, nyitott gazdaság vagyunk, és ezért menjünk tovább és még tárgyalgassunk.

Az önök pozíciójában egy korrekt magatartás van, hogyha azt mondják, hogy Magyarország nem adja a felhatalmazását ahhoz, hogy így szórakozza-

nak az egészségünkkel, a munkahelyeinkkel és minden másunkkal, ami van.

Azért itt hadd címezzek egy kritikát a kormányon túl még számos más európai aktornak, mert azért látni kell, hogy van itt még probléma a rendszerben. Cecilia Malmström kereskedelmi biztos asszony úgy reagált a Greenpeace-re, amikor kiszivárogtak a dokumentumok - egy kicsit azért erről még beszélünk, hogy mik szivárogtak ki meg mik derültek ki, hogyan -, hogy vihar egy pohárban. Ugye, ez az a kereskedelmi biztos, aki azt mondta, hogy ő a mandátumát nem is az európai emberektől kapta.

Viszont itt vannak például a németek is. A német kormány szóvivője úgy reagált, hogy Németország alapvető érdeke a szabadkereskedelem a transzatlanti térségben, ezért minél hamarabb le kell zárni az EU és az Egyesült Államok tárgyalásait a szabadkereskedelmi övezetről szóló szerződésről. Ugyanebben az időszakban az USA kormánya érdemben nem reagált, és a magyar kormány sem szólalt meg ekkor ebben a kérdésben.

Mik szivárogtak ki? Gyakorlatilag a Greenpeace-nek sikerült olyan anyagokat kihozni, mert... - bocsanat, azért tényleg, egy ősi európai vívmányunk itt az átláthatóság. Azért azt látni kell, hogy már a tárgyalások alatt sárba tiporják ezt az ősi európai hagyományt, ezt nem tudom másnak nevezni, az egész Európai Uniónak az alap gondolata, az átláthatóság mint olyan az egész egyezmény kapcsán gyakorlatilag sehol nincsen képviselve. Na, mindenesetre szerencsére vannak még civilek, akik nem féltik sem magukat, sem a pozíciójukat és semmijüket és nincsenek senkinek a zsebében, és kiszivárogtattak anyagokat. Ezekből tudjuk, ezekből a kiszivárgott anyagokból, hogy megszűnne az elővigyázatosság elve.

Mi ez az elővigyázatosság elve? Itt, Európában mi ahhoz vagyunk szokva, hogy először megnézzük, hogy egy anyag káros-e az egészségre és utána dobjuk piacra. Amerikában ezt fordítva csinálják: piacra lehet jutni, és utána bizonyítsuk be, hogyha valami árt. Hát, ez lenne itthon is. Ez pont a fordítottja annak, mint ami az európai polgároknak az érdeke. Ha a civilek nem szerzik meg ezt a dokumentumot, a magyar parlament nem tud erről beszélni, mert sem a miniszter úr, sem senki a magyar kormányból nem jött ide hozzánk és mondta azt, hogy fölháborítónak tartjuk, hogy Magyarországra egy ilyen rákényszerítésnek, üzenjünk Brüsszelnek, tiszteletet a magyaroknak s a többi, és nem támogatjuk a TTIP-et. És bár a miniszter tudja, hogy miről van szó, ennek ellenére most itt önök már Washingtonnak üzengetnének. Nem kell sehova üzenni, egyszerűen csak menjenek oda, és mondják azt, hogy köszönik, Magyarország ebből nem kér. Ez az egy korrekt hozzáállás van a magyar kormány részéről.

De más is volt ebben a dokumentumban. Gyakorlatilag az világosan kiderült, hogy a civilek minimális lehetőséget kaptak betekinteni a tárgyalásokba, de azt is megtudhattuk, hogy a nagyipar masszívan ott van és befolyásol. Nemrég ebben a jelentésben gyakorlati-

lag az EU csupán egyszeri, minimális beleszólást említ a nagyipar részéről - most ezekben a kiszivárgott dokumentumokban számos helyen nyíltan utalnak arra, hogy a tárgyalásokba bevonták a nagyvállalatokat, illetve hogy nagy szükség van a velük való további konzultációra. Úgyhogy gyakorlatilag ez egy olyan szivárgás vagy kiszivárgott anyag, ami önmagában azt kellene hogy eredményezze, hogy önök itt elálljanak mindenfajta együttműködéstől.

Egy dolgot még szeretnék letisztázni önökkel, hogy az nekem nem teljesen világos továbbra sem, hogy mi lesz az a tárgyalási pont, amikor önök azt mondják, hogy nincsen tovább. Énszerintem most van az, tehát most van az, amikor azt kellene mondani, hogy a magyar kormány ebben nem vesz részt. De ha még vannak kétségeik, akkor vegyék kezükbe „Az európai gazdálkodók kismizmizése, a TTIP veszélyei az európai mezőgazdasági termelőkre” című jelentést, és ebben egyértelműen leírják azt a szakemberek, hogy az európai mezőgazdaság hozzájárulása az uniós GDP-hez akár majdnem 1 százalékkal, tehát 0,8 százalékkal is csökkenhet, az amerikaiak viszont csaknem 2 százalékot nyernek. Ez azt jelenti, hogy nettó 4 milliárd euró kereskedelmi hasznot így átcsoportosítunk innen oda, erről mi lemondunk és ők megkapják.

Én szeretnék egyvalamit kiemelni, mert azt gondolom, hogy Magyarország... - tehát mélyen egyetértek Sallai Róbert Benedekkel abban is, hogy Magyarország alapvetően egy mezőgazdasági ország, és ebből nagyon sokat ki tudnánk hozni, hogyha végre egy erre alkalmas kormányunk lenne, és a jelentés szerint egész mezőgazdasági szektorok, mint például a legeltető szarvasmarhatartás veszélybe kerülnének az egyezménynek a hatására.

Az Egyesült Államok mezőgazdasági minisztériumának az előrejelzése szerint az európai gazdálkodóknak fizetett átvételi árak minden élelmiszerkategóriában csökkenni fognak. És ami tényleg érdekes ezzel kapcsolatban, hogy gyakorlatilag az USA-nak a mezőgazdasági minisztériuma ugyanazt mondja, mint amit önöknek a Századvég mondott, akik előre jelezték a vágott húsokat, a kukorica, az alacsony kategóriájú borok versenyhátrányát abban az esetben, hogyha a TTIP életbe lép. Ha nekem nem hisznek, higgyenek a Századvégnek, leírták világosan, leírták az amerikaiak is, leírták a civilek is. A kérdés az, hogy önök még miért akarnak tárgyalni. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

(14.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces hozzászólások következnek; elsőként Sallai R. Benedek képviselő úr, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Elsőként is, mivel felszólalásomban elfelejtettem, szeretném megköszönni kormánypárti képviselőtársaimnak, hogy le-

hetővé tették e határozati javaslat vitáját. Ezt ezúton is, utólag is, csatlakozva frakciótársaimhoz, köszönöm. Egyben meg akartam köszönni Bencsik János képviselő úrnak azt, hogy a Nemzeti Fenntartható Fejlődési Tanács értékes állásfoglalását megosztotta az Országgyűléssel, hiszen jó néhány olyan pontra hívta fel a figyelmet, amelyek, azt gondolom, előremutatóan segíthetik azt az ügyet, amit képviselünk. Ezáltal már bővült a kör, mert nemcsak a Jobbiknak, az LMP-nek, Fodor Gábornak, hanem Kövér Lászlónak és a Fenntartható Fejlődési Tanácsnak is ismerjük a véleményét.

Kérem, nézze el nekem Gúr Nándor képviselőtársam, mert hozzám intézte szavait, hogy ezt nem láttam ilyen tisztán és világosan az MSZP esetében. Alapvetően hiszek abban, hogy önök fejlődőképesekek, és habár a képviselőik elkövettek egy hibát a Európai Unióban, abban bíztam, hogy itt talán a frakció ezt orvosolja. Hadd idézzek önnek Huntingtontól, egy baloldali gazdaságtudóstól a Civilizációk összecsapásából egy idézetet, amely talán a baloldal számára érdekes lehet. „A globalizáció hívei szerint minden állam profitál a folyamatból, de a tények nem ezt mutatják. Az elmúlt évtizedekben nőtték a fejlett és a fejletlen országok közötti különbségek. A globalizáció negatív hatásai leginkább a szociális jólét, a biztonság terén tapasztalhatóak. Világméretű folyamatok miatt jellemző a nemzetközi és az országokon belüli egyenlőtlenségek növekedése, a fokozódó elszegényedés. A szegényebb rétegek kirekesztetté válnak, nehezebben jutnak hozzá a gazdasági és technológiai fejlődés vívmányaihoz. Megjelenik a munkanélküliség, a kisvállalkozások tönkremennek a multinacionális cégekkel való versenyben. A szociális védőháló szétszakad, eltűnnek a jóléti intézmények, vagy fenntartásuk egyre nagyobb nehézségekbe ütközik.”

Azt gondolom, hogy egy baloldali értékeket képviselő pártnak egy ilyen globalizációs folyamat ellen határozott állásponttal kellene lennie, hiszen a szabadkereskedelmi egyezmény az egyik legnagyobb védőbástyája a *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* neoliberais piacgazdaságnak, amely veszélyezteti azokat az értékeket, amelyeket elvileg képviselniük kell. Elnézést, és köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő kétperces hozzászóló a Jobbik képviselőcsoportjából Gyöngyösi Márton képviselő úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Én elsősorban az államtitkár úrral szállnék vitába az exportvezérelt gazdaság előnyeivel kapcsolatban. Nem hiszem, hogy államtitkár úr egyetlenegy sikeres országot fel tudna sorolni, amely kizárólag exportvezéreltséggel és a külföldi tőke bevonásával alapozta meg a jövőjét. Úgy gondoljuk, hogy az egészséges verseny feltételeit kell megteremteni, a hazai tőkéseket kell lehetőségekhez juttatni, nemzeti

tőkefelhalmozást kell lehetővé tenni védővámokon keresztül, hazai szereplők támogatásán keresztül. Minden egyes sikeres ország így alapozta meg a gazdasági fejlődésének útját, nem pedig olyan módon, mint ahogy a rendszerváltás kori paktumok keretében megtörtént olyan pártok között, mint amilyen a Fidesz és az MSZP is. Nem csoda, hogy nagyjából egy követ fújnak ebben a kérdésben. A felelősség önöket terheli.

Attól még, hogy a TTIP-t meg az összes szabadkereskedelmi egyezményt elvetjük és leszavazzuk, a feltételek adottak és rossz struktúrára épül a magyar gazdaság. Tehát ha a TTIP, a CETA ellen, az összes többi szerződés ellen szavazunk, az nagyon helyes, de ettől még a magyar gazdaság rossz és helytelen struktúrája fennáll.

Ami pedig Hörcsik Richárd képviselőtársam hozzászólását illeti: ne jogászokdjunk! Úgy gondoljuk, hogy nincs idő, nem szaladtunk előre, sőt megkockáztatom, hogy az utolsó órában vagyunk és már azon is túl. Ez egy országgyűlési határozati javaslat. Ez nem egy jogszabály, nem egy törvény, itt nem paragrafusok vannak, nem kell semmiféle jogászokdást bevetni. Ez egy országgyűlési határozati javaslat, amelyben a népszuverenitást leginkább megtestesítő szerv, a Magyar Országgyűlés felszólítja a kormányt, a nemzeti szuverenitás védelmében lépjen fel és védje meg a magyar nemzeti szuverenitást.

Ennyiről van szó, nincs szükség jogászokra ennél a stádiumnál. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő kétperces hozzászóló az MSZP képviselőcsoportja részéről Gúr Nándor jegyző úr.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Két egyszerű gondolat. Államtitkár úr, csak a hitelesség kedvéért, hogy ki tartja fordítva a könyvet, azt javasolom önnek, hogy egy kicsit bogarásson az Eurostat tekintetében. Akkor világossá és tisztává válik ön előtt is az, amit most itt tartok a kezemben, és amiről beszéltem az előbb, a világkereskedelmi export részesedésének alakulása. Ez azt mutatja, hogy ha megnézzük például a 2014-es állapotot és azt bázishelyzetnek tekintjük, mint ahogy mondtam az előbbieken is, az a 100 százalék, akkor ma e szint alatt vagyunk, míg például a románok ugyanerről a 100 százalékról elindulva 200 százalék feletti értéken vannak, de a lengyelek is 140 százalék feletti értéken. Úgyhogy másfajta összehasonlításokat tehet, mint amiről én beszélek, és akkor mondhatja, hogy milyen csodás a kép, de ha azt az összehasonlítást akarja cáfolni, amiről én beszélek, akkor ahhoz hozzon statisztikai adatokat, legyen kedves. Ez az egyik része a történetnek.

Tudja, a másik nagy probléma ezzel az, hogy bizonyos értelemben rosszul néz ki a magyar export szerkezete is, mert ahelyett, hogy inkább a drágább vagy a jobb minőségű termékek sokasága kerülne

előállításra, ehelyett az olcsóbb és a tömegszerűbb kerül előállításra. Nyilván ez is okozza ennek a folyamatnak az illetén való alakulását.

Ezen kívüli másik gondolat pedig az, hogy csak a szabadkereskedelem és a kizsákmányolás kérdéskörét összekapcsolni egymással, önmagában szerintem nem helyes. Nem a szabadkereskedelem csak és kizárólag az, ami a kizsákmányolás kérdéskörét életre hívja. Gondoljon csak bele, képviselőtársam, hogy kizsákmányolás-e az, amit ma a szabadkereskedelemtől teljesen függetlenül ebben az országban csinálnak például olyan cégek, amelyek milliárdos nagyságrendű osztalékokat vesznek ki, és annak a töredékét osztják vissza bérben, mondjuk, 100-200 ember foglalkoztatása kapcsán. *(Dr. Józsa István: Mészáros Lőrinc!)* Igen, igen, ez a kizsákmányolás! Ma ez ellen küzd a Magyar Szocialista Párt. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Két percre Hörcsik Richárd képviselő urat illeti a szó.

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Gyöngyösi Márton képviselő úr állítja, hogy késésben vagyunk. Hadd kérdezzem meg, hogy mihez képest. Tudniillik a tárgyalások a feléig sem értek, és a megnyitott dossziék fele még nincs megtárgyalva. *(Gyöngyösi Márton: A CETA-t lezárták!)* En a TTIP-ről beszélek, tisztelt képviselőtársam! *(Gyöngyösi Márton: A határozat nem arról szól! - Dr. Szél Bernadett: De a határozat nem erről szól! - Zaj. - Az elnök csenget.)*

A másik kérdés, amit Szél Bernadett képviselőtársam úgy tett fel, hogy mikor érkezik el az a pillanat, amikor a magyar félnek fel kell állnia a tárgyalóasztaltól és ott kell hagyni, mondván, hogy köszönjük szépen. Itt van egy filozófiai különbség, úgy érzem, hiszen önök azt mondják, hogy most érkezett el a pillanat, megfelelő információink vannak ahhoz, hogy ezt megtegyük. A magyar kormány viszont azt mondja, hogy egy hídon akkor kell átmennünk, amikor odaérünk, vagyis a tárgyalások folytatása - bocsánat - nem azt jelenti, hogy mi elfogadjuk. Nézzük végig, fejezzük be a tárgyalást, és akkor tudjuk igazán mérlegelni *(Apáti István: Maszatolás!)*, hogy a magyar érdekeknek megfelel-e vagy sem. Ez egy filozófiai kérdés. *(Apáti István: Fenyegetés!)*

Gyöngyösi képviselőtársamnak szeretném említeni, hogy nincs kérdés a magyar kormány elkötelezettségéről *(Apáti István: Milyen irányban?)*, a nemzeti szuverenitás ügyében. Hogy mikor mondjuk ki ezt, ez egy másik kérdés. Úgy hiszem, hogy az a megfelelő felelős kormányzati álláspont, hogyha a tárgyalóasztalnál ott vannak, részt veszünk benne, és szövetségeseiket kerítünk ahhoz *(Apáti István: Ha a Viktor megengedi!)*, hogy megpróbáljuk megváltoztatni *(Szilágyi György: Ha a Viktor megengedi, akkor!)* nemcsak magunk, hanem a többi európai uniós tagországgal kapcsolatban is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom. Amennyiben kíván szólni Schiffer frakcióvezető úr, az előterjesztő (*Dr. Schiffer András: Igen.*), akkor megadom a szót. (*Dr. Schiffer András: Köszönöm szépen.*) Öné a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Azt kifejezetten jónak tartom, hogy e kérdésben ebben a ciklusban meglepően hosszú és érdemi parlamenti vitát sikerült folytatni. Továbbra is az a meggyőződésem, hogy amiről vitatkoztunk, ez bizony egy értékvita. Értékvita még akkor is, ha a technokraták továbbra is megpróbálják úgy beállítani, hogy ezek szimpla szakmai kérdések, amihez tudós jogászokat és tudós közgazdászokat még meg kell kérdeznünk.

Igen, ez egy értékvita, mert arról szól, hogy milyen jövőt kívánunk ennek a nemzetnek, milyen jövőt kívánunk Magyarországnak, és milyen jövőt kívánunk a világnak.

(14.50)

Igen, helyesen mondta Gyöngyösi képviselőtársam: az utolsó órában vagyunk. Az utolsó órában vagyunk, azért, mert a kanadai egyezmény ratifikálás előtt áll, az Európai Bizottság megtette a lépéseket annak érdekében, hogy a szingapúri egyezmény kapcsán mondassék ki az, hogy megkerülhetőek a nemzetállami parlamentek, és a CETA, a kanadai egyezmény, ami ratifikálás előtt áll, a testtüzeme az összes többinek, így a TTIP-nak is.

Amikor magával a TTIP-val és egyáltalán a szabadkereskedelmi egyezményekkel kapcsolatban az álláspontunkat megfogalmazzuk, nyilvánvalóan egyrészt ki kell indulnunk abból, hogy mi ma Magyarország helyzete és mi ma Magyarország nemzetstratégiai érdeke. Igen, itt, ebben a kérdésben is különvált a XX. és a XXI. századi álláspont ma a vitában, mert azt gondolom, az LMP azt gondolja, hogy igen, Magyarországnak egy súlyos tehertétele az, hogy ilyen szélsőségesen exportfüggő a magyar nemzetgazdaság, és igen, azt gondoljuk, hogy az elmúlt 50-60 év példái is azt mutatják - szemben azzal, nagy tisztelettel, államtitkár úr, amit ön az előbb elmondott -, hogy azok az országok tudtak emelkedő pályára állni, gondolok itt például Dél-Koreára, amelyek először a saját belföldi tőkeképző képességüket erősítették meg, adott esetben a saját szellemi teljesítményükkel létrehoztak olyan termékeket, amelyeknek utána a világ csodájára járt. Magyarország a rendszerváltás után egy fordított pályát futott be: azonnal nyitotta tette a nemzetgazdaságát, hagyta, hogy a feldolgozóiparát ledózerolják különböző multinacionális nagyvállalatok, és jelenleg ott tartunk, hogy a belföldi tőkeképző képesség - tessék megnézni a hazai kkv-szektornak a gyakorlatilag nullához konvergáló beruházási rátáját! - rendkívül alacsony.

Egyfelől tehát abból a pozícióból kell közelítenünk ezekhez a szabadkereskedelmi egyezményekhez, hogy Magyarország számára az-e a jövő, az-e a felemelkedés útja, ha ezer szálon függ német autóipari cégektől, egyáltalán külföldiek rendeznek be összeszerelő üzemeket Magyarországon. Erre az LMP álláspontja határozott nem, és egyébként, hogy ha a magyar kormány politikájának a vezérfonala a szuverenitás védelme, akkor erre a kormánypárti képviselők sem mondhatnak nagyon mást, hiszen egy ország annál kiszolgáltatottabb, minél inkább külföldi államoktól, külföldi nagyvállalatoktól függ a nemzetgazdasága, gondolok akár a keleti energetikai kapcsolatokra, akár a nyugati nagy autóipari befektetőkre.

A másik dolog, amit alapul kell vennünk, ezeknek a XXI. századi szabadkereskedelmi egyezményeknek a természete, és én itt az imént Hörszík képviselőtársamnak is pontosan azzal próbáltam felelni, hogy ezeknek a szabadkereskedelmi egyezményeknek a természetéhez hozzátartozik az a szemlélet is, hogy a parlamenteket, a nemzetállami parlamenteket meg kívánják kerülni. Hallhattuk Cecilia Malmström uniós biztosnak a mondatát is, hogy ő nem az európai emberek által megválasztott személy; nekem ezek után már csak annyi kérdésem van, hogy mikor követeljük Cecilia Malmströmnek az azonnali távozását. Mert legyen teljesen egyértelmű: életveszély az egész Európai Unió számára, hogyha az Európai Unió nevében egy olyan biztos tárgyal, aki büszkén hirdeti azt, hogy ő nem az európai emberek érdekeiért felelős, és nem az európai emberek előtt tartozik beszámolóval. Akkor kérdezem - költői kérdés -, hogy akkor kinek? Akkor kinek az érdekét szolgálja egy ilyen európai uniós biztos?

Egy szó, mint száz, abban világos és egyértelmű pozíciót kell elfoglalnia a magyar parlamentnek, hogy akár egy ratifikáció előtt álló egyezmény, mint a CETA, akár az azonos kottára íródott TTIP, ahol még zajlanak a tárgyalások, akár pedig a még ennél is előbbi fázisban lévő szolgáltatás-kereskedelmi egyezmény, a TISA kapcsán is egy dologban biztosak lehetünk: nem engedünk abból, hogy a nemzetállami parlamenteket meg lehessen kerülni - de itt akkor nincs helye mellébeszélésnek, kenegetésnek. A másik pedig, amire Bencsik képviselőtársam helyesen felhívta a figyelmet, hogy Magyarország az ideiglenes hatályba léptetés intézményének is ellen kíván állni.

Éppen ezért én azt sem tartanám ördögtől valónak, hogyha akár a következő uniós csúcson a magyar miniszterelnök világossá tenné, hogy Magyarország ezekben a szabadkereskedelmi paktumokban nem érdekelt, és ugyanígy kőbe kell vésní azt is, hogy Magyarország meg fog vétőzni minden olyan szabadkereskedelmi egyezményt, amely a környezetvédelem, az egészségvédelem, az élelmiszer-biztonság, a fogyasztóvédelem Európában már elért szintjéből visszalépést jelent.

Ma, a XXI. században az igazi ütközet, az igazi értékvita nem a hagyományos XX. századi bal-jobb

vitákból áll. Arról szól a történet, hogy engedünk-e az óriásvállalatok profitéhségének, engedjük-e, hogy az óriásvállalatok profitéhsége felzabálja a világot. És válaszolva Gúr képviselőtársamnak: igen, a XXI. században a szabadkereskedelem maga erősíti a kizsákmányolást. Világosan kell látni - talán egy magát baloldalinak nevező párt számára sem haszontalan -, hogy a globális kapitalizmus időszakában a kizsákmányolás elsősorban globálisan jelentkezik, és elsősorban a globális nagyvállalatok részéről. Mindenki más, az egyébként könnyen megvásárolható korrump kormányok is nekik alárendelten játszanak. Ha egy mozgalom egyébként, ha egy párt egyébként magát baloldalinak tekinti, akkor ellen kell állnia minden szabadkereskedelmi politikának. A XXI. században, amikor már nem a váмок csökkentéséről szólnak ezek a tárgyalások, hanem az egészségügyi, környezetvédelmi, fogyasztóvédelmi, tehát az embereket és a természeti erőforrásokat védő szabályok megsemmisítéséről, akkor nincsen jó szabadkereskedelem, ugyanúgy, ahogyan azt a legnépszerűbb amerikai elnökjelölt, Bernie Sanders is megfogalmazta.

Éppen ezért én arra kérném a tisztelt Országgyűlést, hogy megfogadva Bencsik János fideszes képviselőtársunk szavait és módosító javaslatait, azzal adott esetben kiegészítve ezt a határozati javaslatot fogadja el, egyebekben pedig mindenkinek köszönöm szépen az érdemi vitát. Köszönöm. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János és Mengyi Roland fideszes képviselők által benyújtott előterjesztés T/10632. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy olyan törvényjavaslatot nyújtottunk be Lázár János miniszter úrral, amelynek célja, hogy megkönnyítse a hazai vállalkozások európai uniós forráshoz való hozzáférését. Nyilván ezzel együtt a javaslat a közbeszerzési törvénnyel kapcsolatos, már a gyakorlatból érkezett egyéb tapasztalatokra is reflektálva kisebb módosításokat is céloz.

A törvénytervezet alapvetően két területen, a versenyjogi jogszabálysértés, valamint a 25 millió forint feletti támogatásokhoz kapcsolódó közbeszerzési kötelezettséggel kapcsolatosan céloz módosításokat. A közbeszerzéseken kizáró okként megjelölt versenyjogi jogsértésre vonatkozó hatályos szabályozás szerint három évig nem vehet részt uniós érték-

határt elérő közbeszerzési eljárásban az a gazdasági szereplő, amelynek versenyjogi jogsértését, kartellezését jogerősen magyar vagy külföldi hatóság vagy bíróság megállapította, és bírságot is szabott ki. Ezt a tilalmat uniós értékhatárt elérő közbeszerzési eljárásban kötelesek az ajánlatkérők érvényesíteni, de kisebb értékű eljárásban is érvényesíthetik.

A javaslat úgy módosítja ezt a szabályozást, hogy a kizáró okot a kötelező kizáró okok közül áthelyezi az úgynevezett fakultatív kizáró okok körébe, azaz az ajánlatkérő nem lesz köteles az érintett gazdasági szereplőket kizárni minden uniós értékhatár feletti eljárásból, de azt továbbra is megteheti, így az ajánlatkérők maguk dönthetik el minden közbeszerzési eljárásban, hogy engedik-e ezeket a gazdasági szereplőket részt venni ajánlattevőként, alvállalkozóként, vagy sem.

Az Európai Unió 2014-es közbeszerzési irányelvében a kartellel kapcsolatos kizáró ok szintén a fakultatív kizáró okok között szerepel, tehát a módosítással a hazai szabályozás illeszkedik ehhez az irányelvhez.

(15.00)

Például, tisztelt képviselőtársaim, a bankszektorban a hatályos jogszabályi rendelkezés fenntartása azt eredményezné, hogy amennyiben egy ajánlatkérő pénzügyi közvetítőt kívánna igénybe venni közbeszerzés útján, akkor nem lenne választási lehetősége a Gazdasági Versenyhivatal által a bankokkal szemben alkalmazott kiterjedt szankciók miatt.

A másik terület, amelyet módosít a javaslat, az a 25 millió forint feletti támogatásokhoz kapcsolódó közbeszerzési kötelezettség. Itt a jelenlegi szabályozás azt mondja ki, hogy a törvényben felsorolt kivételekkel közbeszerzési kötelezettség alá esik minden személy, szervezet, amelynek beszerzését legalább 25 millió forint összegben közvetlenül támogatják, akkor is, hogyha ez egyébként a közbeszerzési törvény alapján nem minősülne ajánlatkérőnek. Ilyenkor vizsgálni kell azt is, hogy a többi szabály alapján kötelező-e a közbeszerzés az adott szerződésre vonatkozóan, és lényeges, hogy akkor sem kell közbeszerzést lefolytatni, ha az adott támogatás, amelyről szó van, a törvényben felsorolt kivételek egyikébe tartozik. Ez a szabály a beszerzések átláthatóságát, nyilvánosságát és a piaci verseny minél hatékonyabb érvényesítését célozza a hatékony és felelős közpénzfelhasználás és az esetleges túlárazások kiküszöbölése érdekében. Ez az uniós irányelvi kötelezettségünkénél jóval szigorúbb.

A mostani módosítás pontosítja a fenti szabályt, és rögzíti, hogy a közbeszerzési törvény érintett rendelkezése csak a vissza nem térítendő támogatások esetében alkalmazandó, azonban az úgynevezett visszatérítendő támogatások, illetve az úgynevezett kombinált pénzügyi eszközök esetében nem. Az érintett szabály eredetileg arra irányul, hogy az állami vagy az európai uniós támogatásból megvalósuló

beszerzések esetén a támogatásban részesülő vállalkozások a közbeszerzési eljárások eredményeként megfelelő áron és minőségben valósítsák meg beszerzéseiket, elkerülve többek között a túlárazásokat. Ez a veszély a visszatérítendő támogatások, pénzügyi eszközök esetén jóval kisebb mértékben van jelen, hiszen a pénzügyi eszközökben részesülő vállalkozások alapvető érdeke, hogy megfelelő áron és minőségben valósuljon meg beszerzésük, hiszen a hiteltörlesztés így majd kisebb terhet jelent számukra a jövőben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi eszközök esetén egy beszerzés tipikusan egy pénzügyi intézmény által folyósított hitelből valósul meg, amelyet egy meghatározott futamidő alatt vissza kell fizetnie a végső kedvezményezettnek. Az uniós, állami támogatásokra vonatkozó szabályok alapján a hitelek és a garanciák támogatástartalmát az az összeg adja, amennyivel a gazdasági szereplő a piaci viszonyokhoz képest kedvezőbbben jut hozzá az adott konstrukcióhoz. Ilyenkor a visszatérítendő hitel bizonyos mértékű támogatási elemet is tartalmaz. Ennek a szabálynak tehát a további pontosítása azt az értelmezési kérdést dönti el, hogy egy ilyen kombinált pénzügyi eszköz sem tartozna a közbeszerzési kötelezettséget adott esetben kiváltó támogatások körébe.

Tisztelt Ház! A magyar államnak 1000 milliárdnyi európai uniós forrást kell eljuttatnia a vállalkozásokhoz. Ezt pénzügyi közvetítőkön keresztül kell megtennie, amelyből a magyar bankszektor kihagyhatatlan. Ezért fontos megnyitni annak a lehetőségét, hogy több ezer bankfiókban európai uniós forráshoz lehessen hozzáférni.

Amennyiben önök is egyetértenek ezekkel a módosításokkal, kérem, támogassák azokat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Mengyi Roland képviselő úr. Megkérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e felszólalni Csepreghy Nándor államtitkár úr. Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány mindkét javaslat támogatásával egyetért, és mindkét javaslat támogatására kéri az Országgyűlést két okból kifolyólag.

Egyrészt, ahogy ön is említette a bevezetőjében, az európai uniós források kihelyezése - és itt most alapvetően a visszatérítendő forrásokról beszélek, nem pedig a vissza nem térítendő forrásokról -, amelyek megközelítik az 1000 milliárd forintos nagyságrendet a 2014-2020 közötti fejlesztési időszakban, az nem képzelhető el a magyar bankszektor érdemi közreműködése nélkül.

A magyar bankszektor ebben az egész történetben akkor tud részt venni, hogyha valóban megnyitjuk a lehetőséget a lehető legtöbb magyarországi pénzpiaci szereplőnek, legyenek azok akár hazai,

akár külföldi tulajdonú pénzügyi szereplők, hogy közvetítői tevékenységet folytassanak. Azonban egy 2012-es gazdasági versenyhivatali döntés, ami a bankok közötti keresztirányú információszolgáltatást lényegében versenyt befolyásoló tényezőként bírságot, ezt az ügyet lehetetlenné tenné. Ezért nem kérünk ma mást ebben a javaslatban, és nincs más oka annak, hogy ezt a javaslatot a kormány igenis támogatja, mintsem azt, hogy az az európai uniós szabály, amely a 2014-es közbeszerzési direktíva szerint úgy szól, hogy ha valakit ilyen típusú szabálytalanságért elmarasztaltak, az az ajánlatkérő részére opcionálisan lehessen kiszorítható a közbeszerzési eljárásból. De ott, ahol ez nem indokolt, és itt azért nem indokolt, mert az egyrészt megszüntetné a versenyt lényegében ezen a területen, ott igenis, lehessen az ajánlatkérőnek alkalmazni azt a lehetőséget, hogy amennyiben ezek a potenciális ajánlattevők azt a bírságot, amit kaptak, kifizették, és amennyiben megfelelő garanciákat nyújtanak az állam részére, hogy ezt a szabálytalanságot még egyszer nem követik el, akkor megfelelő kontrollok mellett részt vehetnek ebben a folyamatban. Ezt egyrészt a kormány tudja támogatni, és azt javasoljuk a parlamentnek is, hogy fogadják be ezt a módosító javaslatot.

A másik kérdés a 25 millió forintos értékhatár tekintetében a közbeszerzési intézkedések bizonyos körben történő szűkítése. Ez egy vita, amely vita tavaly év végén is napirenden volt. Akkor a Jobbik képviselőjével, Apáti képviselő úrral beszélgettünk egy másik kérdés kapcsán, a mezőgazdasági termelés kapcsán arról, hogy a mezőgazdasági szektorban indokolt-e a 25 millió forintos beszerzések esetében közbeszerzést kiírni. Akkor azt mondtam önnek, képviselő úr, ugyanitt állva, hogy lehet annak létjogosultsága, hogy megnézzük, hogy akár a közbeszerzési kötelezettséget eltöröljük, akár a közbeszerzési küszöböt emeljük meg, tehát magasabb értékhatár esetén, magasabb támogatási intenzitás esetén alkalmazzuk ezt a szabályt.

Én azt gondolom, hogy még ezzel a módosító javaslattal, amit a képviselő úr és miniszter úr benyújtanak, nem tartunk ennél a szintnél, de egy lépést közelebb lépünk ebbe az irányba, és ezért a kormány ott, abban az esetben, ahol visszatérítendő források felhasználása történik meg ezeknek a pályázatoknak az esetében, indokoltnak tarthatja a közbeszerzés alóli mentességet. Méghozzá miért? A közbeszerzések intézményének az egyik alapvető szempontja, nem az egyedüli, nem a kizárólagos, de az egyik alapvető szempontja az, hogy az a költség, amit ki kell fizetni akár egy állami szereplőnek, akár egy piaci szereplőnek, közpénzekkel a háttérben, az lehetőleg minimalizálható legyen, ezáltal sokkal több mindent lehessen egységnyi forrás terhére megvásárolni.

De amikor visszatérítendő forrásokról beszélünk, akkor egy pályázó, egy vállalkozó oldaláról nem beszélünk másról, mint egy kamatmentes hitelről. Itt értelemszerűen az árleszorító tényező alapvetően az, hogy a pályázó jól felfogott érdeke, hogy a lehető

legkevesebbet szeretné fizetni az adott termékért vagy szolgáltatásért. Ezért nem a közbeszerzés intézménye lesz az, ami ezt kikényszeríti, hanem az ő jól felfogott piaci logikája abban a tekintetben, hogy neki kevesebb törlesztőrészlettel sokkal kisebb forrást kelljen majd visszafizetnie.

Tehát a kormány ebben a tekintetben tud lazítani, tud engedni a 2015-ös álláspontján, és ezt a módosító javaslatot is támogatni tudja. Köszönöm, képviselő úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Csepreghy államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Józsa István képviselő úrnak, Magyar Szocialista Párt.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Érdekes ez az előterjesztés, egy kicsit úgy tűnik, minthogyha a gombhoz akarnák varrni a kabátot, mert látszik egy jól kilyukadt gomb, nem is biztos, hogy megáll benne a tű meg a cérna, de azért úgy akarják az egész kabátot alakítani, hogy az egész egy öltözéknek látszon majd.

Tehát eleve a benyújtás körülményei is rendhagyóak, mert szép, hogy Mengyi Roland képviselő úr csatlakozott ehhez az előterjesztéshez, amit eredetileg Lázár János miniszter úr egyéni képviselőként nyújtott be, ez azért - hogy úgy mondjuk - szokatlan. Tehát ő felel az európai uniós pénzek felhasználásáért, nem tudom, 96 főosztály, 147 helyettes államtitkár dolgozik alatta, és akkor egyéni képviselőként, nem a kormány maga az, aki benyújt egy ilyen, lehet, hogy egy kicsit blamázs előterjesztést, mert egy picit ez azért nem konzisztens, vagy legalábbis nem olyan nagyon elegáns.

(15.10)

Szóval, az egyéni képviselőként benyújtott javaslata szerint nem lenne kötelező kizárni a közbeszerzésekből azokat a vállalkozásokat, amelyeket versenyfelügyeleti eljárásban jogerősen elmarasztaltak. Államtitkár úr itt hoz egy konkrét esetet, a bankok keresztirányú adatszolgáltatása nyomán kialakult gazdasági versenyhivatali elmarasztalást. Érthető, hogy ezt valamilyen módon orvosolni kívánják, mert ez egy vitatott banktechnikai eszköz volt. Amikor elindították, akkor valószínűleg nem az volt a célja, valószínűleg egy ilyen költségleszorító célja volt, nem kartellcélja. Viszont a részletesebb vizsgálat, az európai versenyjognak megfelelő vizsgálat alapján arra a megállapításra jutott a Gazdasági Versenyhivatal, hogy ez mégiscsak egy versenyjogba ütköző cselekedet. Tehát az még valahol érthető is, hogy tekintettel arra, hogy ez rendszerszintű működése volt a magyar bankoknak, ezért sokat érint, tehát meg kell találni valahogy a módot, hogy a pénzügyi közvetítőrendszer azért részt tudjon venni valamilyen módon az uniós pénzeszközöknek a célba juttatásában. Hogy ez

erre megfelelő megoldás-e, ezt illetően az MSZP-nek súlyos kétségei vannak.

Ugyanis lehet, hogy ez az a kiskapu, amin keresztül, mint fakultatívan kezelt kizáró ok, esetleg mást is be tudnak engedni... *(Dr. Schiffer András: Á, dehogya!)* - *(Nevetve:)* á, dehogya? Igen, Schiffer frakcióvezető úr itt a jóhiszeműségének adott hangot *(Apáti István: Inkább ironiának!)*, hogy dehogya fordulhat elő olyan, hogy mást is beengednek. Én azért nem vagyok ennyire jóhiszemű *(Dr. Schiffer András: Én sem, én sem!)*, én attól tartok, hogy ha kinyitnak egy ilyen kiskaput, akkor lehet, hogy nemcsak az X érintett bank fog átjutni az engedélyezett listán, hanem esetleg más is *(Az elnök csenget.)*, aki valamibe belelépett. Ezért mondtam, hogy a gombhoz varrják a kabátot, és van egy mondas az irodalomban a XIX. században, hogy mindenki Gogol köpönyegéből bújt ki. Hát, akkorára szabják ezt a köpönyeget, hogy ki tudja, mit visznek még át alatta a szabálytalankodók közül. Úgyhogy nem biztos, hogy ez támogatható. Én azt mondanám, hogy gondolkozzanak még rajta. Lehet, hogy ha kellően leszűkítik, és tényleg kizárják azokat az eseteket, amikor ez a fakultatívan értelmezett kizárás pontosan a célterületre irányítható, akkor lehet, hogy esetleg elfogadható. De jelen esetben nagyon nagy jóindulat kell hozzá meg jóhiszeműség, hogy az ember elhiggye, hogy ez nem fogja egy ilyen szubjektív értékelés keretében azt eredményezni, hogy aki az elbírálónak valamilyen okból kedves és pöttyös a múltja, azt azért mégis átengedik, aki meg nem kedves, azt nem engedik át.

Szeretnék visszautalni egy tegnap tárgyalt törvényjavaslatra, ahol az egyes pénzügyi közvetítőrendszer irányító törvényeknek a módosításában a Magyar Nemzeti Bank tőzsdefelügyeleti részlege külön vizsgálhatja a tőzsdére kerülő cégek piaci jó hírnevét. Tehát ha az a nyugati gyakorlat, hogy egy-egy cégnek a jó híre egyáltalán a tőzsdére jutásnál egy értékelendő szempont, akkor annál, akinél jogerős elmarasztalás van, nem tudomásul venni, hogy az pöttyös, hát arra hozni törvényt, hogy valaki azt mondhatja róluk, hogy talán nem is olyan nagyon pöttyösek, vagy ez a pötty még megengedhető, én úgy érzem, hogy ellentmondásban van. Már maga a Nemzeti Bank elnöke is pöttyös, na, nemcsak ezekkel a kis japán, mongol foltokkal, piros pöttyökkel, hanem egyáltalán a pöttyeivel *(Zaj, közbeszólások.)*, ahol az alapítványokon keresztül pöttyögtette a százmilliókat a baráti körnek meg a baráti médiának, tehát a Magyar Nemzeti Bankba vetett bizalom, a jó hírnév is csorbát szenved. *(Az elnök csenget.)* Ha most még egy ilyen szabályt engedünk... Hat percem van, elnök úr, vagy még kicsit több? Van még?

ELNÖK: Bóven van, csak egy kicsikét türelemre intettem a képviselőtársakat.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Igen, frakcióvezető úr magánbeszélgeté-

seket folytat itt, látom... (Apáti István: Szakmai egyeztetést!)

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr, folytassa!

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Most megértem, megértem, köszönöm szépen, elnök úr. Tehát ez egy erősen vitatható megközelítés. Én azt mondom, hogy ez nem szeplőtelen, ez bizony pöttyös, úgyhogy gondolkodjanak még rajta.

A másik, hogy nem kellene közbeszerzést lefolytatniuk azoknak, akik a beszerzésüket legalább 25 millió forint értékben visszatérítendő támogatásból vagy úgynevezett kombinált pénzügyi eszközök igénybevételeivel valósítják meg. De e könnyítést az uniós támogatások felhasználásának a gyorsítása magyarázza, a törvénymódosítás indoklásában természetesen az áll, hogy az új közbeszerzési törvény tavaly novemberi hatálybalépése óta eltelt időszaknak az ő gyakorlati tapasztalatai alapján szükséges a támogatásból megvalósult beszerzésekre vonatkozó rendelkezések pontosítása a vissza nem térítendő támogatások tekintetében. Ugyanakkor az árcsökkenő vagy árkorlátot az előterjesztők, illetve a kormány hozzászólója a visszatérítendő részben látta, hogy a visszatérítendő rész egy teher a vállalkozásnak, tehát akkor elemi érdeke, hogy lefelé szorítsa az árakat. Tehát neki az nem kapott pénz, mint a vissza nem térítendő, hanem igenis bizonyos kedvezményes kamatokkal, de visszatérítendő rész, ez majd kellő korlátot jelent.

Én úgy látom, hogy a legvalószínűbb korlátot a nyilvánosság jelentené. Tehát önök üzleti érdekre hivatkozva titkosítani akarták a Nemzeti Bank alapítványait és ugyanígy a Magyar Villamos Műveknek a vásárlásait, közpénzfelhasználásokat is. A legjobb korlát a piaci nyilvánosság lenne. Tehát vannak olyan lefutott üzletek, amikor már nem lehet az üzleti élet sérelméről beszélni, viszont az üzleti tisztességről igenis akkor lehet beszélni, ha ezek a beszerzési adatok láthatóak, összehasonlíthatóak. Úgyhogy lehet, hogy van életszerű tapasztalat a mögött, hogy a közbeszerzés lassítja, esetenként bizonyos nagyságrend alatt körülményessé teszi a beszerzést, de ha ezt, mondjuk, társítanák egy transzparens megoldással, hogyha mondjuk, nem is a konkrét összegeket, de bizonyos fajlagosokat nyilvánosságra kellene hozni, az jelenthetne olyan biztosítékot, ami talán garantálhatja, hogy nem történnek túlárazások. Mert valahol az a célja a közbeszerzésnek is, hogy gazdaságos legyen, ne legyenek benne túlárazások, és az uniós pénzek felhasználásának a tisztasága is ezt követeli meg, hogy reális kedvező árakon történjen a pénzeknek a felhasználása.

Az, hogy a versenyjogi jogsértést elkövető cégek nem kötelező kizárását kevésbé lehetne a gyakorlati okokkal magyarázni, ez is kétséges.

Az indoklásban ezekre a gyakorlati tapasztalatokra hivatkoznak, különösebb részletezés nélkül. Én

megértem, hogy a jogszabályi szöveg nem tud annyira konkrét lenni, hogy 2012-ben bankokat zártak ki, de a hatályos törvény szerint eddig nem vehetett részt a közbeszerzésekben sem ajánlattevő, sem részvételre jelentkező alvállalkozó, illetve nem vehetett részt alkalmassági igazolás kiadásában olyan gazdasági szereplő, amely három évnél nem régebben meghozott jogerős és végrehajtandó versenyfelügyeleti határozatban vagy az ügyben a bírósági felülvizsgálat során megállapított és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el. Tehát ez azért egy eléggé súlyos jogkövetkezmény, amikor már joghatályossá válik egy-egy ilyen döntés. Ezt egy ilyen kiskapuvál lelazítani nem szabad.

(15.20)

A kötelező kizáró ok a törvénymódosításban így átkerülne az önök által uniós analógiára hivatkozva a fakultatív kizáró okok közé, azaz az ajánlatkérő önmaga esetileg döntheti el, hogy lehetőséget ad-e ilyen elmarasztalt cégnek a bevonására vagy sem. Ez azt jelenti, hogy bizonyos esetekben egyáltalán nem lenne az probléma, ha valaki kartellezett, amíg más cég esetében ez kizáró ok lehetne. Véleményünk szerint az nem egzakt jogi szabályozás, ha ez szubjektív mérlegelés alapján történne, és ennek a kritériumai nincsenek lehatárolva.

A módosítás kapcsán egy érdekesség. Szeretném idézni a Korrupciókutató Központ hét év közbeszerzéseit áttekintő tanulmányát, amelynek során 130 ezer szerződést elemeztek ki, és arra jutottak, hogy most kétszer nagyobb az esélye annak, hogy nemes egyszerűséggel kifejezve lopnak a közbeszerzési eljárásban, mint a hét évvel ezelőtti állapot az akkori statisztika szerint.

Ezek természetesen csak becslések, de vannak olyan közgazdasági módszerek - például árértékelés -, amik erre lehetőséget nyújtanak. Tehát a Korrupciókutató Központ azt állapította meg, hogy a hét évvel ezelőttihez képest a jelen eljárások keretében kétszer annyi közpénz tűnik el. Ez nem kedvező tendencia.

Amíg a Simicska Lajoshoz köthető cégek 2013-ban - ez tényadat - 73 közbeszerzést nyertek, 2015-ben már csak nyolcat, és kérdés, hogy 2016-ban lesz-e egyáltalán ilyen. Ez csak a szubjektivitás érvényesülésének nem kifejezetten véletlenszerű voltára akar utalni. Úgy tudom, nem véletlen okok vezetnek oda, hogy a Simicska Lajos-féle cégek most nem nyernek, korábban pedig sokat nyertek.

Mindezek alapján azt javaslom, hogy az egyéni előterjesztők vonják vissza ezt a jó elképzelésüket, és próbáljanak egy olyan notifikált szöveget a szakemberekkel kormány-előterjesztésben idehozni, amely orvosolja ezt a problémát, hogy legyenek bankok, amelyek a közvetítésben részt tudnak venni, mégse nyíljon ki egy olyan kiskapu, amely láthatóan visszaélésekre adhat okot. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Józsa képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló a Jobbik vezér-szónoka, Apáti István képviselő úr.

APÁTI ISTVÁN, a Jobbik képviselőcsoportja ré-széről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ország-gyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Azt mondta Mengyi képviselő úr néhány perccel ezelőtt, hogy nagyobb részben bankokról szól a javaslat. Mit ol-vashattunk ma reggel 7 óra 35 perckor a Privát ko-pón? Semmi meglepőt: 6 milliárdos közútfenntartói kartellt derített fel a rendőrség. Lehet, hogy ezek a cégek is Bangokban voltak bejegyezve, s akkor le-het, hogy így szól bankokról a javaslat.

De féltetve a tréfát, mert amúgy véletlenül sem vagyok vicces kedvemben, elképesztő meséket szót-tek itt, már-már mondakört ezen javaslat köré, és mindenről beszéltek, csak a lényegről nem. Értem, hogy a főnök ezt adta utasításba, emberileg termé-szetesen meg tudom érteni a cselekvések vagy a mondatok mögötti motivációkat, de szakmailag nem tudok ezekkel egyetérteni.

Először Csepreghy államtitkár úr szavaira rea-gálnék. Valóban úgy volt, ahogyan elmondta. Arról beszéltünk a mezőgazdasági szektor kapcsán, hogy érdemes lesz felülvizsgálni, hogy a 25 milliós korlátot vagy feljebb toljuk, vagy pedig adott esetben eltöröl-jük, illetve a támogatásintenzitás szabályaival kom-bináljuk, hiszen akkor a Jobbik részéről leginkább azt tartottam vitathatónak, hogy abban az esetben, ha egy mezőgazdasági vállalkozó esetében - és dön-tően kisvállalkozókról vagy maximum közepes mére-tű családi gazdaságokról, vállalkozásokról beszél-tek - a támogatás intenzitása nem éri el az 50 százalékot sem, vagy legfeljebb az 50 százalékot éri el, és legalább fele részben vagy több mint fele részben a saját pénzét teszi bele valaki egy fejlesztésbe, persze azon túl, hogy kap támogatást is, akkor elgondolkoz-tató az, hogy milyen összeghatártól terhelje közbe-szerzési kötelezettség.

De itt nem erről van szó. A közbeszerzési eljárás alóli kivételi szabályok, kivételi kör meghatározása, a mentességi szabályok megalkotása persze közvetve, távolról kapcsolatban áll ezekkel a szabályokkal, de ez kicsit olyan erőltetett párhuzam, mint amikor azt mondjuk, hogy a csivava is kutya meg a közép-ázsiai juhász is kutya, mind a kettő kutya, de ezenkívül semmilyen azonosság vagy hasonlóság nem lelhető fel kettejük között. Persze, mind a kettő a közbeszer-zési törvény joganyagához tartozik, no de hát a men-tességi szabályok, a kivételi kör meghatározása, a kizáró okokkal - mert erről szól ez a történet - a tá-mogatás szabályainak pontosítása, módosítása, ille-tőleg a kizáró okokkal kapcsolatos szabályanyag átdolgozása egy teljesen más irányú javaslat.

Vajon nem arról van-e szó, nem arról szól-e a történet, hogy nemrég egy Andy Vajnához, vagy most már újabb nevén Vajna András Györgyhöz köthető, kartellezéssel kapcsolatos versenyfelügyeleti határozat másnapján nyújtották be ezt a javaslatot? Vajon

nem Vajna papától érkezett-e ez a fajta figyelmezte-tés vagy megrendelés, hogy kedves fideszes képvise-lők, valamit kellene kezdeni ezzel a helyzettel, kü-lönben az adott cég legalább három évig nem indul-hat el közbeszerzési eljárásokban? Nem állítom, csak felteszem a kérdést, hogy a május 9-ei határozat és a május 10-ei benyújtás nem gyanús-e. Feletőbb gya-nús, mondhatnánk.

Miről szól ez a történet? Nemes egyszerűséggel arról szól, hogy ami eddig kötelezően alkalmazandó kizáró ok volt egy eljárásban, tehát az ajánlatkérő nem mérlegelhetette, kötelezőleg be kellett hogy tegye a kizáró okok közé, azt most a választható kategóriá-ba sorolják át, ami lehet, hogy a jogban járatlan vagy a közbeszerzésekben rutinnal nem rendelkező szem-élyek számára jelentéktelen kis apróságnak tűnik, de valójában a súlya óriási, hiszen sem ajánlattevő-ként, sem, ha a régi kifejezéssel akarok élni, 10 szá-zalékon felüli vagy 10 százalék alatti alvállalkozó-ként, sem részvételi jelentkezőként ezek a szereplők nem vehetnek részt, hiszen ha ezt kötelezően alkal-mazni kell és az ajánlatkérő nem tud mérlegelni, nem tud az ő javukra „tévedni”, akkor ezen gazdasági szereplők közbeszerzési eljárásokban való részvétele, szerepvállalása eleve automatikusan, ha úgy tetszik, a törvény erejénél fogva kizárt. Így viszont ha az ajánlatkérő némi sanda egymásra kacsintással úgy dönt - mert a módosítás után már megteheti -, hogy ezt a kizáró okot nem alkalmazza, akkor egy ilyen súlyos szankcióval, ilyen súlyos joghátránnyal sújtott cég, cégcsoport vagy cégek nyugodtan részt vehetnek akár sokmilliárdos értékű közbeszerzési eljárásokban is, legyen szó akár uniós, akár hazai támogatási for-rásokról. Nyilván döntően uniós támogatási forrá-sokról beszélünk. S a tét óriási, mert évente legalább ezermilliárd forintot költünk el, vagy annál még sok-kal többet is közbeszerzési csatornákon keresztül.

Én annak semmifajta józan jogpolitikai indokát nem látom, meg gazdaságát is alig-alig, hogy jogerős és végrehajtható versenyfelügyeleti szankcióval érintett cégek ilyen jellegű kvázi mentességben vagy mentesítésben részesüljenek. Hiszen ha a választha-tó kizáró okot nem választja majd az ajánlatkérő, nyilvánvaló szándékotól vezérelve, akkor gyakorlatilag mentesíti a közbeszerzési következmények alól ezeket a cégeket, hiszen akik amúgy nem indulhat-nának, így nyugodtan elindulhatnak, de nemcsak elindulhatnak, hanem meg is nyerhetik ezeket az eljárásokat, hozzájuthatnak építési beruházásokhoz, szolgáltatásmegrendelésekhez, árubeszerzésekhez, hogy csak a legfontosabbakat említsem.

Egyébként is sokat lazítottak már ezeken a sza-bályokon 2010 tavasza óta, hiszen ha abba gondo-lunk bele, hogy az egybeszámítás szabályai vagy ép-pen a részekre bontás tilalmához kapcsolódó szabá-lyok hogy változtak, a pénzügyi, gazdasági vagy mű-szaki szakmai alkalmassági szempontok hogy változ-tak, akkor azt látjuk, legalábbis a Jobbiknak ez a véleménye, hogy a korábbi, véleményem szerint szigorúbb vagy nehezebben kijátszható szabályokhoz

képeket, pláne az egybeszámítás szabályai esetén, jelentősen, nagyon sokat lazítottak.

(15.30)

Korábban ezek sokkal szigorúbb, sokkal kevésbé megengedő, megszorító jellegű szabályok voltak. Most már azért ezeket sokkal, nemcsak rugalmasabban lehet alkalmazni, önmagában azzal nem lenne baj, ha valami rugalmas, hanem a visszaélésre is sokkal szélesebb körű lehetőséget biztosít az egybeszámítás szabályanyaga is; a kizáró okokkal kapcsolatos ilyen módon való játszózás, ami kötelező volt, most már csak fakultatív lesz, ez pedig egészen tágra nyitja ezeket a kapukat. Hát, hivatkoznak itt uniós irányelvekre meg irányelveknek való megfelelésre. Mondják már meg azt nekem, hogy ha ennyire fontosak az uniós irányelvek, korábban például több jobbikos javaslat is azért vérzett el, mert azt mondták, hogy önöknek egyébként tetszik, szimpatikus, a gazdaság érdekeit szolgálja, egyet is értenek vele, na, de hát az Unió nem engedi, uniós irányelvekbe ütközik, mert ezeket önök akkor alaposan átnézték. 2010 óta az új közbeszerzési törvény megalkotásánál, a módosításoknál is érdekes módon soha nem tűnt fel önöknek ez. Ez soha nem tűnt fel önöknek, csak amikor Andy Vajna egyik cégével probléma van, másnap hirtelen feltűnik. Hát, 24 órán belül valaki jelzi, hogy hopp, kedves kollégák, egy fontos irányelvre nem figyeltetek.

Ez mennyire életszerű, egész őszintén? Semennyire. Megértem, hogy védeni kell a védhetlent, de azért lássuk be, hogy itt nagyon komoly aggályok merülnek fel. Nem akarok én leragadni Andy Vajná-nál, mondhatnám bármelyik, kormányhoz közeli vagy éppen „a” Viktorhoz közeli cég vagy cégcsoport vezetőjét, akik ennek bármilyen gazdasági vállalkozás, bármilyen jellegű vállalkozás esetén komoly előnyeit láthatják. De nem kell olyan messzire menni, elég, ha ma reggel beütötték a közbeszerzés kifejezést a keresőbe. A keresés eredménye 52 találat csak a május 20-24. közötti néhány nap termése. Ennek is csak a teljesség igénye nélkül néhány főcímet szeretném felolvasni, hogy a „közbeszerzés” szó esetén mit dob ki a kereső.

Nem stróman, csak a szerencse és a Jóisten segíti - meg persze Orbán Viktor is, ezt én teszem hozzá - Mészáros Lőrincet. Blog. Ezt, hogy közútfenntartói kartellt leplezett le a rendőrség, a PrivátKopótól már idéztem. Több száz millió megy el láthatósági mellényekre - ezt a Propeller írja. Ezt a 6 milliárdos kartellgyanút a 168 óra, a dehir.hu és több portál említi. Közbeszerzés nélkül szerződött az állami cég - napi.hu, P: Sándor - véleményem szerint nem Pintér Sándorról van szó -, P. Sándor és a kartell rosszul járt. Hamvába holt a Főkefe ERP-rendszerének beszerzése. Aztán, kérem szépen, nagyon sok, nagyon sok portál foglalkozik az MNB-alapítványok közbeszerzés nélküli, közbeszerzéseket megkerülő joggyakorlatával: Nem volt közbeszerzés az MNB-

alapítványoknál, Egyetlen közbeszerzést sem írtak ki Matolcsyék alapítványai, Az MNB-alapítványok is bevallották, soha semmilyen közbeszerzés nem volt.

Na, hát most persze itt még lesz, ennyivel mondjuk, még mindig beljebb vagy előrébb vagyunk. De, tisztelt hölgyeim és uraim, kedves kormánypárti képviselők, innentől már tényleg csak egy lépés, hogy azt mondjuk, nincs itt szükség közbeszerzésre. Mert egyébként úgyis annak adják oda a munkákat, úgyis azok nyerik el a pénzt, akiket önök akarnak, akikre önök, a helyi kiskirályaik rámutatnak vagy „a” Viktor, mert az a legfontosabb, rámutat. Akkor nem kell ez a macskázás! Most a kizáró okok, hogy melyik a kötelező, melyik a fakultatív, a visszatérítendő támogatásokról vagy kombinált, vegyes típusú pénzügyi eszközökről beszélünk, milyen értékhatártól, milyen támogatásintenzitástól határozzuk meg a közbeszerzési kötelezettséget vagy az alatt mentesítjük a gazdasági szereplőket, vagy éppen a támogatásban részesülteket.

Nekem nagyon úgy néz ki, csak most kifejezetten államtitkár úrnak címezem, hogy a mezőgazdasági szektor esetén, maradjunk ennél a példánál, ennél a szektornál, ahol valóban kiscgazdák, kisvállalkozások, közepes méretű gazdasági vállalkozásokhoz jutna el az a forrás, ami nélkül nem tudnak fejlődni, nem tudnak megmaradni, ott nem akarunk annyira könnyíteni. Megvan a lehetőség. Értem, államtitkár úrban megvolt a korrektség meg a jó szándék, ezt tényleg őszintén nagyra értékelem, meg azt a fajta nyitottságot, hogy vizsgáljuk felül, nézzük meg egymásfél éven belül, ha indokolt, akkor segítsünk ennek a szektornak, segítsünk ezeknek a szereplőknek.

De most, jelen állás szerint mégis azt látom, hogy ott nagyon nehezen, nagyon sok érvelés kell ahhoz, hogy a könnyítés eljusson, amíg versenyfelügyeleti jogsértéseket vagy versenyjogi jogsértéseket elkövető cégek esetén ilyen nagyon finom, nagyon érebbeszi pontossággal megfogalmazott módon mehetnek, pikk-pakk odaérnek, akár egyik napról a másikra ezek a jelentős könnyítések. Meg kellene fordítani ezt a folyamatot, és ott kellene könnyíteni, mentesíteni, egyszerűsíteni a szabályokon, ahol valóban nagy szükség van rá, mint például a mezőgazdasági támogatások felhasználásánál. És ott kellene nehezíteni, ahol éppen sok százmillió vagy éppen sok milliárd forintról van szó.

És egy mezőgazdasági jellegű közbeszerzés esetén nagyon nehezen tudom elképzelni, hogy versenyfelügyeleti problémák merülhetnének fel. Ott sokszor egyébként inkább az merül fel, hogy az a sokkal gazdaságosabb, ha egy mezőgazdasági egyéni vállalkozó vagy egy gazdasági társaság maga végez el bizonyos munkálatokat, mert úgy lesz sokkal olcsóbb, költségkímélőbb, és nem von be külsős céget adott projekt megvalósításába, amíg itt, ahol nyilván be kell vonni más cégeket, nagyon gyorsan hajlandóak könnyíteni, segíteni. Ráadásul, megint mondom, egy olyan kizáró okról van szó, ami 2004. május 1-je óta teljes joggal, teljes megalapo-

zottsággal része a közbeszerzési joganyagának. Teljes mértékben indokolt, hogy a kötelező kizáró okok rendszerében szerepeljen. Ehhez eddig soha semmilyen kétség nem fért, függetlenül attól, hogy most balliberális kormányok alkották vagy módosították a törvényt, vagy éppen a Fidesz-KDNP-kormány, ehhez képest most önök leküzdhetetlen vágyat éreznek arra, hogy ilyen nagyon fontos, és eddig úgy nézett ki, hogy bombabiztos akadályt hárítsanak el azoknak az újtájból, akik nem feltétlenül csak tisztességes szándékok vezérelnek.

Úgyhogy jelen állás szerint azt tudom mondani önöknek a legjobb lelkiismeretem szerint, hogy így, ebben a formában ezt a módosítást a Jobbik frakciója nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Apáti képviselő úr. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A közbeszerzési törvény módosítása van előttünk, érdemes visszamenni egy picit az időben. Ugye, az első közbeszerzési törvény 1995-ben született, majd ezt felváltotta a 2003. évi CXXIX. törvény, majd 2010 után, már a Fidesz-KDNP kétharmados többsége hozta meg a 2011. évi CVIII. törvényt. Ezek után, némileg meglepő módon, ha már egyszer ugyanez a többség alkotta meg 2011-ben a közbeszerzési törvényt, rácsodálkoztunk, hogy 2015-ben miért lett ennyire sürgető egy még újabb közbeszerzési törvény. Úgy látszik, a Fidesz minden ciklusra tartogat egyet.

Így született meg a jelenleg is hatályban lévő 2015-ös közbeszerzési törvény, a 2015. évi CXLIII. törvény. Ez az az új közbeszerzési törvény, amiről Orbán Viktor miniszterelnök azt állította, hogy szerinte ez Európa legszigorúbb közbeszerzési törvénye. *(Apáti István: Gránitszilárdságú.)* Ez egy gránitszilárdságú közbeszerzési törvény, igaz, hogy a közbeszerzési törvény egyébként fogyóeszköz a Fidesznél, ahogy ezt láthattuk. Na most, ha a kályhától indulunk el, a miniszterelnöki szózatától, hogy ez Európa legszigorúbb közbeszerzési törvénye, akkor felettébb izgalmas, hogy Európa legszigorúbb közbeszerzési törvénye hatályba lép 2015. október 1-jén, majd ezek után már 2015 decemberében Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényéhez hozzá kell nyúlni.

Na, de miért nyúltak hozzá Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényéhez? Hát azért, mert két hónap alatt kiderült, hogy nem mindig az nyer, akire rámosolygott a fideszes tündérszerencse. Mi már az ötpárti egyeztetésen is követeltük azt, hogy legyen egy nagyon szigorú kizárás a közbeszerzésekből a kormányzati vezetők, önkormányzati vezetők irányába. Tuzson Bence képviselőtársam a Törvényalkotási bizottság ülésén azt bátorkodta mondani, hogy ha az LMP javaslatát elfogadnánk, akkor meg-

bénulna a közbeszerzések piaca. Ebben egyébként kétségkívül igaza van, hiszen, ha a Fidesz részéről a közbeszerzés pusztán egy olyan bürokratikus hókuszpókusz, ahol a haverokat, rokonokat, barátokat el kell osztani a megrendelések között, akkor könnyen lehet, hogy az LMP javaslata ennek a piacnak a megbénulásával járna. Őszintén szólva, ezt nagyon nem bánám.

Viszont kicsit lightosabb verzióban Lázár János elfogadta azt, amit mi szerettünk volna, és valóban előrelépés volt az októberi közbeszerzési törvénynél, hogy szűk sávban, de például a miniszterelnöki, miniszteri hozzátartozók kikerültek a közbeszerzésre pályázók közül.

(15.40)

De mielőtt még itt Mengyi képviselőtársam szétárja a karját, hogy akkor mi a problémánk - ezt gesztikulálja éppen Mengyi Roland -, akkor elmondom neki, hogy az a problémánk, hogy ez a nagyszerű szabály összesen két hónapot élt meg, mert valaki a fejéhez kapott valamikor úgy november, december tájékán, hogy ez így mégse lesz jó, mert túl sok rokon fog kihullani a jóból, és decemberben visszahozták ezt a közbeszerzési törvényt, Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényét, és úgy módosították, hogy mégis a kormánytagok rokonai újra pályázhassanak közbeszerzéseken. Hogyha egyszer a miniszterelnök Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényének tekintette az októberben megszületett közbeszerzési törvényt, akkor ezzel milyen logikai kapcsolatban áll az a módosítás, amelyik szemben az októberben hatályba lépett szöveggel, most már megengedi, hogy a miniszterek hozzátartozói elindulhassanak közbeszerzéseken?

De menjünk tovább! Alig telik el fél év, és itt van az újabb közbeszerzési törvenymódosítás. Nézzük meg a dátumot jól, hogy Lázár János milyen napon érkezteteti ezt a közbeszerzési törvenymódosítást: 2016. május 10-én. Ez a következők miatt rettenetesen fontos, mert érdemes megnézni, hogy előző napon milyen fontos esemény történt; mindjárt fény is derülhet erre, ha megtalálom az iratot... Tudniillik az történt, hogy 2016. május 9-én megjelent a sajtóban, hogy a Gazdasági Versenyhivatal, hogy, hogy nem, újra talált vállalkozásokat, rajtakapott azon, hogy kartelleznek, és temérdek bírságot kiszabott, még hozzá az MTVA pályázatainak kapcsán. Május 9-én a kartellezésen ért vállalkozások között például ott volt a Liga TV, ők kapták a legnagyobb bírságot, 40 millió forintot, és hogy, hogy nem, a Liga TV mögött, egy bizonyult offshore háló kellős közepén csücsülve, mint pók a pókhálóban, feltűnik a miniszterelnök által csak a legbátrabb magyarként jellemzett Andy G. Vajna. Őszintén szólva, ha most éppen nem Lezsák elnök úr elnökölne, én nagyon kíváncsi lennék egyszer az ő véleményére is, hogy micsoda nemzeti kultúrpolitika az, amelyik Andy G. Vajnána adja oda a nemzeti kultúra egyik jelentékeny szeletét, de

ez más lapra tartozik. (Apáti István: *Rabló! - Korózs Lajos: Én is kíváncsi lennék.*) Egy biztos, hogy a közismert filmügyi biztos és offshore lovag, Andy G. Vajna egyik érdekeltsége rajta lett kapva kartellezésen május 9-én. (Apáti István: *Csőbe húzták! - Szilágyi György: Véletlen! - Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.*) Hogyan reagál erre egy nemzeti kormány? Hát úgy, hogy május 10-én bekerül ide egy törvényjavaslat, amelyik, hogy, hogy nem, felszabadítja a lehetőséget a kartellezők elöl.

Tehát még egyszer, a miniszterelnök minősítése szerint a Fidesz megalkotja októberben Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényét. Európa legszigorúbb közbeszerzési törvénye kizárta a közbeszerzési pályázatokból a kormánytagok rokonságát. Erre mit tesz a Fidesz? (Pócs János *tüsszent.*) Egészségére, Pócs képviselőtársamnak (Pócs János: *Köszönöm szépen.*), úgy látszik, igazat adott nekem. Mit tesz a Fidesz? Decemberben mentesíti a rokonokat a tilalom alól, újra pályázhatnak a fideszes korifeusok rokonai közbeszerzéseken. Majd ezek után 2016. május 9-én elmeszeli kartellezés miatt a Vajnavállalkozást a Gazdasági Versenyhivatal. Mi történik erre? Ott van Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényében egy szabály, hogy aki az elmúlt három évben kartellezett, ki van zárva a közbeszerzésekből. Erre Lázár János kancelláriaminiszter május 10-én beterjeszti a javaslatot, hogy immáron nem kötelező kizárási ok, ha valaki az elmúlt három évben kartellezett, hanem fakultatív. Majd az ajánlatkérő eldönti. Helyben vagyunk.

Ez a szabály, amit ideraktak elének, arról szól, hogy ha valaki jó fideszes, akkor majd az ajánlatkérő úgy gondolja, hogy bocsássuk meg neki a kartellezést, például Vajna György András továbbra is indulhat majd közbeszerzéseken. Ha valaki rossz fideszes, mint Simicska Lajos, vagy nem is fideszes, akkor őnála majd az ajánlatkérő nyilván alkalmazni fogja a kartellszabályt. Szerintem a mellébeszélés teljesen fölösleges, eléggé nyilvánvaló, hogy miről szól ez a történet. Május 9-én ott van a kartellöntés Andy G. Vajnával szemben, május 10-én pedig bejön az a törvényjavaslat, amelyik feloldja a közbeszerzési kizáró okok közül a kartellezést.

Tehát még egyszer, a jelenleg hatályos szabály alapján, ha valaki az elmúlt három évben kartellezett, akkor el kell tűnnie a közbeszerzések környékéről. Az önök javaslata szerint ezt majd az ajánlatkérő szépen mérlegeli. Érdemes azért visszalapozni, hogy bár kétségkívül a kartell mint kizáró ok tekintetében valóban szigorúbb a tavaly októberi törvény a korábbi közbeszerzési törvényeknél, de azért az sokatmondó, hogy a 2003-as és a 2011-es törvény is öt évre visszamenőleg állapította meg a fakultatív okot. Most az történik, hogy nincs kizáró ok, és az is csak három évre visszamenőleg.

Nem tudom, komolyan nem értem, hogy kit néznek hülyének, Mengyi képviselőtársam. Teljesen nyilvánvaló, hogy ez a játék miről szól. Az önök miniszterelnöke minősítette ezt a közbeszerzési tör-

vényt Európa legszigorúbb közbeszerzési törvényének. Először a rokonokat engedték vissza a pályára, most pedig a jó fideszes kartellezőket is visszaengedik. Erről szól ez a történet.

Ha ezt a törvényjavaslatot nem vonják vissza, ezzel bármelyik ellenzéki képviselő, azt gondolom, egy dolgot tehet: hogy felháborodottan visszautasítja. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban. - Korózs Lajos: *Vajna védelmében valaki szólaljon meg!* - Apáti István: *A védelem képviselőtében.* - Derűtség a Jobbik és az MSZP soraiban.)

ELNÖK: (Jelzésre:) Csepreghy Nándor államtitkár úrnak adom meg a szót, aki soron kívül kér szót. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a felszólalás ismételt lehetőségét, és engedjék meg, hogy arra azért felhívjam az Országgyűlés ülését követő nyilvánosság figyelmét, hogy ma akár az MSZP, akár az LMP, akár a Jobbik részéről annak a törvénynek a védelmét hallgattuk végig, akik ugyanezt a törvényt 2015-ben a lehető legtöbb oldalról támadták, nem fogadták el és a legtöbb kritikával illették. (Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.) Tehát vagy az akkori álláspontjuk nem felelt meg a valós szakmai vélekedésüknek és politikai szándékuknak, vagy a mostani nem az, vagy három olyan ellenzéki párttal találkozunk, amely ellenzéki pártok mindig az éppen aktuális kormányzati állásponttal szemben fejtik ki saját álláspontjukat, és minden esetben egyetlenegy szakmai álláspontra tudnak helyezkedni, akár Schiffer képviselő úr, akár Apáti képviselő úr, akár pedig Józsa képviselő úr: mindent mondhatunk, csak annak inverznek kell lennie azzal, mint amit a kormány mond.

De engedjék meg, hogy néhány ellentmondásra azért felhívjam a figyelmet. Egyrészt Józsa képviselő úrnak szeretném mondani, hogy Lázár János miniszter úr azon kívül, hogy a kormány minisztere, egyéni országgyűlési képviselő is egyben, így ugyanazok a jogok illetik meg, mint amik képviselő urat is megilletik, méghozzá bármilyen ügy kapcsán (Dr. Józsa István: *Nem elegáns!*), bármilyen ügy kapcsán módosító javaslatot nyújthat be a parlament elé. Képviselőként ez lehetősége, ahogy önnek is az; az egy más kérdés, hogy ön hányszor él ezzel a képviselői lehetőségével.

A másik kérdés, amit az ellenzék számtalan alkalommal számonkér a kormányzaton, többek között az európai uniós vitában idén tavasszal, illetve a tavalyi év végén is szóba került, az az, hogy a visszatérítendő források kiosztásában mekkora szerepet szán a kormány a magyar pénzügyi szereplőknek, és van-e arra lehetőség, hogy ott, ahol piaci szereplők tudják ezt a tevékenységet végezni, ott ne az állam végezze ezt a feladatot, hanem a piaci szereplők tegyék ezt meg. Többek között abból az okból kifolyólag is, amit a 2012-es versenyhatósági eljárás kereté-

ben említettem, ez a mai szabályok között ma nehezen lenne kivitelezhető.

A 25 milliós korlát kapcsán pedig ott azért mindenképpen érdemesnek tartom elmondani, hogy ha abban egyetértünk - és kevés olyan dolog van, amivel én talán Józsa képviselő úrral egyetérttek, de ezzel a kijelentésével igen -, hogy a közbeszerzésnek azért mégis az a célja, hogy a minőségi kiválasztást és a lehetőség szerinti olcsóságot támogassa, akkor ott ez a keretrendszer nehezen értelmezhető, ahol a támogatott, tehát az a vállalkozás, amelyik közpénzt használ fel egy beruházás megvalósításához, de a közpénzt neki egy az egyben vissza kell fizetnie, ott abban érdekelt, hogy azt a szolgáltatást vagy azt a terméket, amit ő megvásárol ezekből a forrásokból, azt ő drágán vegye meg, hiszen neki az utolsó forintig vissza kell fizetnie ezt a támogatást. Tehát ha adott esetben ezt drágábban veszi meg annak köszönhetően, hogy nem közbeszerzés keretében választja ki azt, aki számára szállítónak válik akár szolgáltatás, akár termék oldalán, akkor többet kell visszafizetnie ebbe az állami kasszába, mintsem akkor, ha olcsóbban vásárolna. Nem értem, hogy a közjavak iránti elköteleződése a képviselő úrnak ezt az intézkedést hogy nem tudja befogadni.

Schiffer képviselő úrnak mindenképpen szeretném felhívni arra a figyelmét, aki megkérdőjelezi, hogy a 2011-es közbeszerzési törvény elfogadását követően, ami szám szerint a harmadik volt a rendszerváltást követően, miért volt szükség egy új közbeszerzési törvényre, egyrészt azért, mert az Európai Unió 2014-ben hozott egy új közbeszerzési direktívát, amit mind a 28 tagállamnak át kell ültetnie működési gyakorlatába.

(15-50)

Ha a képviselő úr nemcsak a kötelező penzum letudására jelenne meg a parlamentben, hanem érdemi vitában is szeretne részt venni, akkor erre valószínűleg válaszolhatna.

Az, hogy a hazai közbeszerzési törvény, amelynek kapcsán többször idézték miniszterelnök urat, valóban az Európában legszigorúbb közbeszerzési törvény minősítést kapta, ez annak ellenére nem oldódik fel, hogy megpróbál ezzel szemben érvelni képviselő úr, hiszen a magyar szabályozáson kívül nincs másik olyan európai uniós közbeszerzési szabályozás, ami politikusokkal egy háztartásban élőköt kizárna a közbeszerzési eljárás alól. Azon lehet vitatkozni, hogy ez elégséges mértéke ennek a szűkítésnek vagy sem, de ilyen szabályozás, amely egyáltalán bárkit kizár politikai összefonódásra hivatkozva, ilyen nincs más európai uniós tagállamban.

Az Apáti képviselő úr által elmondottakat részben azért nem értem, mert a 25 milliós keretrendszer visszatérítendő források tekintetében ugyanazt a szabályt tartalmazza a mezőgazdasági, mint a nem mezőgazdasági típusú beszerzések esetében. Tehát ott, ahol vissza kell - még egyszer mondom - fizetni

ezt a pénzt, amit megkapnak az államtól, lényegében indifferens, hogy ezt közbeszerzés keretében teszik-e meg, és ennek köszönhetően olcsóbb a beszerzés, vagy anélkül, hiszen visszafizeti azt a pénzt, azért van benne a nevében, hogy visszatérítendő támogatás. Itt maga a támogatás értéke, a támogatás mértéke nem más, mint az a kamatkedvezmény, amit az állam garantál, és amivel a piaci kamathoz képest olcsóbban tudják ezt a forrást használni akár a mezőgazdasági vállalkozások, akár más vállalkozások, hogy saját fejlesztéseiket végrehajtsák.

Annak pedig végképp van egy diszkrét bája, hogy pont a Jobbik, amely mindig a nemzeti szuverenitást hirdeti, amennyiben ezt az intézkedést, ami egy európai uniós minimumszabályt hozna be a közbeszerzési törvénybe, kiegészítve az eddigi intézkedéseket, ahol az ajánlatkérő jogosultsági kategóriájába sorolja azt, hogy kell-e alkalmaznia vagy sem a korábbi versenyhivatali eljárást akkor, ha a korábbi elmarasztalt fél minden elmarasztalásban megfogalmazott kötelezettségének eleget tett, akkor lényegében nem történt más, mint, mondják ki teljesen őszintén, önök azt szeretnék, hogy ne a magyar pénzügyi szektor vegyen részt ebben a közvetítői szolgáltatásban, hanem európai bankok. *(Felzúdulás és derűltég a Jobbik soraiban. - Apáti István: Azt a mindent! Nagyon ügyes!)* Egy érdekes magatartás, a néppártosodásnak ez egy érdekes megnyilvánulása képviselő úr részéről. Nem tudom, ezáltal sikerül-e Vona elnök úr kegyeibe visszanyernie saját pozícióit, és indulhat-e az alelnöki választáson *(Moraj és derűltég a Jobbik soraiból.)*, én mindenesetre szurkolok önnek. *(Apáti István: Szavazz majd rám!)* Elnök úr, köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csepreghy államtitkár úr. Megadom a szót az előterjesztőnek, Mengyi Roland képviselő úrnak.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Rendkívül családias hangulatban, néha ironikus hangvétellel folyik ennek az előterjesztésnek, módosításnak a vitája. Azt gondolom, hogy a kombinált pénzügyi eszközök tekintetében szerintem igazán vita nincs is, hiszen nincs ma olyan, aki egy támogatással saját beruházását szeretné megrövidíteni azal, hogy esetleg kockáztatja annak a visszafizetését. Én inkább az MSZP-nek a pöttyeire szeretnék reflektálni, vagy feltjaira, vagy nem is tudom, mije van az MSZP-nek. *(Dr. Józsa István: Pöttyei a Matolcsynak vannak. - Derűltég.)*, erre a pöttyös, nem pöttyös dologra. Mindenhonnan, sőt minden irányból - sajnos Schiffer képviselőtársunk már elhagyta a termet a rendkívül ironikus hozzászólása után - azt hallottuk, hogy az nem lehet megfelelő, az nem jó, ha az 2014-es európai irányelvnek megfelelő fakultatív körbe vesszük vissza a kartelljogsértéssel elbírált eseteknek a közbeszerzésekben való részvételét,

merthogy ez szubjektív döntés, és nem lehet arra rábízni. Azt gondolom, sőt államtitkár úr is valahogy úgy fogalmazott, hogy megfelelő transzparencia és megfelelő keretek között kellene ezt valahogy kezelni; azt gondolom, hogy ez valahol abba az irányba mutat, hogy a kellő felelősségi viszonyok rendezése és a transzparencia érdekében érdemes még itt akár módosítással élni, sőt lehet, hogy saját magam is majd megteszem, hogy kössük ezt valamilyen engedélyezési eljárásához, hogy tényleg ne az ajánlat kiírója legyen az, aki ebben a helyzetben dönthet.

Nyilván azt mindenkinek mondom, hiszen önök ezt tudják, hogy ezek nem egyes cégeket érintenek, hanem a kiírásakor a teljes iparágat vagy a közbeszerzéssel érintett teljes kört, tehát nem az van, hogy egy közbeszerzésen belül valakinek lehet, valakinek meg nem. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Közben megkérdezem, a független képviselők közül kíván-e valaki szólani. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem. Kétperceseknek adok szót, először Józsa István képviselő úrnak, MSZP.

DR. JÓZSA ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nem vontam kétségbe, hogy taxatív joga van Lázár János választott képviselőnek képviselői indítványt tenni, pusztán azt jegyeztem meg, hogy egy olyan miniszternek, akinek a tárcájához tartozó tárgyban születik előterjesztése, az vagy arra utal, hogy nem bízik a saját tárcájában, hogy ki tudják dolgozni és megfelelő módon benyújtani, vagy valami egészen extrém oka van. Azt pedig határozottan szeretném visszautasítani, kedves Csepreghy nem képviselő úr, mert ön nem rendelkezik képviselői jogosítvánnyal, ebből adódóan a szóhasználatát is kérem, hogy egy kicsit a közhivatalnokhoz igazítsa; kicsit más az illendőség a képviselők és a közhivatalnok között. Én úgy gondolom, hogy a közhivatalnok fokozott tisztelettel tartoznak a népképviselői szerv választott képviselői iránt. Tehát amikor arra biztat, hogy nyújtsunk be magunk is egyéni képviselői indítványokat, ez már a cinizmus határát súrolja, ugyanis nem túlzottan jellemző a kormányoldal részéről, hogy ezt figyelembe veszik. *(Korózs Lajos: Egyáltalán nem.)* Konkrétan a képviselőtársam mondja, hogy egyáltalán nem. Jó néhány képviselői indítványt tettem már én magam is. Nem mondom, hogy a jó erkölcsbe ütközik, amit Lázár képviselő úr a saját tárcájának a megkerülésével benyújt, de mindenképpen különösnek tekinthetjük.

Abban egyetértünk, hogy a közbeszerzés célja, hogy egy reális árat érjen el, de amikor önök bevezették, hogy nem a legolcsóbbat kell választani, hanem lehet drágábbat is, akkor bizonyos kényszerek is érvényesülhetnek. Beszélnek olyan kényszerekről, hogy esetleg valakiket önök ajánlanak; például a közvilágítás, a LED-es világítás területén beszélték az országban, hogy valaki nagyon sikeres volt, és nem a

legolcsóbb. Köszönöm, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Csepreghy Nándor államtitkár úrnak.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Képviselő Úr! Elnézést kérek, ha bármiben sértő voltam, a közhivatalok nevében. Azt gondolom, hogy az ország legitim országgyűlési képviselői, akik valóban a magyar választókat, illetve a magyar állampolgárokat képviselik, megérdemlik a tiszteletet. Emberileg ez megvan bennem, szakmailag is igyekszem megtalálni önben - nehezen sikerül. *(Taps a Fidesz soraiból. - Dr. Józsa István: Tanuljál még! Fiatalember!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Semmifajta ellentmondás nincs a Jobbik korábbi és jelenlegi álláspontjai között, egyáltalán az előző felszólalásomban semmifajta összehasonlítást nem tettem a Jobbik korábbi, a törvény egészét vagy egy részét, akár ezen részét érintő régebbi álláspontja és a jelenlegi álláspont között vagy ezen álláspontok kapcsán.

Leginkább azt kifogásoltam, és ezeket változatlanul fenntartom, hogy igen-igen veszélyes és messze nemcsak a bankokat meg a banki finanszírozást érinti az, hogy egy eddig kötelező, valóban gránitszilárd-ságú kizáró okot most már az alkalmazható, a fakultatív, a szabadon választható kategóriába sorolnak át. Szép lassan eljutunk, mint ahogy egyébként az előbb említettem, az egybeszámítási szabályok kapcsán a szigortól a lazításig, a gránitszilárdságtól a tejszínhabkönnyűségig, legalábbis ebbe az irányba haladunk. Most a skálán a rosszabbik végpont felé haladunk.

Ami pedig az irányomban való szurkolói hajlandóságát illeti, én nagyon köszönöm, hogy végre a kormánypárti sorokban, padsorokban is van szurkolóm. Nagyon szépen köszönöm. Egyébként biztosíthatom afelől mindannyiukat, hogy ilyen jellegű problémáim megoldódtak, tehát ez is jó irányban halad. De azért köszönöm szépen a szimpátia és a szurkolói hajlandóság kinyilvánítását.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Mindenesetre visszatérve erre, lett volna ennek más módja is akkor, államtitkár úr. Ha kifejezetten a banki finanszírozás a fő probléma, akkor talán más normaszövegen is el lehetett volna gondolkozni, de így általános jelleggel valamennyi versenyfelügyeleti határozat esetén, függetlenül attól, hogy banki szereplőket érint vagy más gazdasági szereplőket, így túlságosan tágra nyitották ezeket a lehetőségeket

vagy ezt a kaput. Egyébként ha még azt mondanák, teszem azt, hogy kicsit egy büntetőjogi elvet idehozva, a kétszeres értékelés tilalma jut talán eszembe, bár nem büntetőjogi területről beszélünk, hogy ha valaki egyszer már megbűnhődött valamilyen mulasztásáért vagy cselekedeteiért jogerős végrehajtható határozatban, és ott egyébként valóban kifizette, megfizette, amit előírtak számára kötelezettségként, azt leróta, teljesítette, ezért már ne érje *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* egy másik jogterületen, egy másik vonatkozásban is joghátrány.

(16.00)

Az egyébként még egy valós érv, azt fel is lehetne hozni, de itt ugye *(Az elnök megkocogtatja a csengőt.)* teljesen másról van szó, és nem egy adott területre szűkítik le, hanem sokkal inkább tágra nyitják. A nemzeti szuverenitás és a nemzeti protekcionizmus *(Az elnök ismét csenget.)* iránti elkötelezettségünket, kérem, hogy ne vonják kétségbe. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársam! Nem két és fél perces, csak kétperces ez a hozzászólási lehetőség. Csepreghy Nándor államtitkár úr jelentkezett, öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Igyekszem befejezni másfél perc alatt, és akkor Apáti képviselő úrnak beszámítottuk mint kortesbeszédet a félperces pluszmondanivalóját.

Amit a képviselő úr említett, valamint Mengyi képviselő úr is szóba hozott, abban a tekintetben én azt javasolom, hogy akkor, ha érkezik módosító javaslat, azt tisztelettel várjuk. Mert lehet egy olyan álláspontot képviselni, hogy nem az ajánlatkérőnek a jogköre ennek a bírálata, hanem egy magasabb fórum, ami kellően transzparens döntéseket tud ahhoz hozni, hogy senkiben ne legyen kérdés, hogy az a döntés, amit meghoz, ahol például engedélyezi ennek az eljárásnak az alkalmazását, az valóban indokolt, és nemzetgazdaságilag fontos kivételi kört jelent.

Tehát mi a kormány részéről nyitottak vagyunk arra, hogy olyan módosítót befogadjunk, ahol ez a módosítás szerepel, tehát hogy egy magasabb fórumon lehessen ezt engedélyezni, ne pedig az ajánlatkérő szintjén lehessen eldönteni, hogy mikor alkalmazzák és mikor nem. *(Apáti István: Toljuk ki a határidőt!)* Köszönöm, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Most normál időkeretben Szilágyi György képviselő úrnak adom meg a szót.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is, ha már itt szóba került a tisztelet egymás iránt, akkor megmondom őszintén, hogy én sajnálom önöket. El-

mondom azt is, hogy miért. Mert pontosan tisztában vagyok azzal, és tényleg ez a meggyőződésem, hogy mind Csepreghy Nándor, egyébként még Lázár miniszter úr is szakmailag szerintem felkészült, és pontosan tisztában van azzal, hogy például ez a törvény miről szól, és pontosan tisztában van azzal, hogy ezzel a törvénnyel milyen kiskapukat kell önöknek megnyitni azoknak a haveroknak és azoknak a rokonoknak, azoknak a barátoknak vagy bárkinek, akire a Viktor azt mondja, hogy igen, ezeknek meg kell engedni.

Tehát önök szakmailag tisztában vannak ennek a törvénynek a mibenlétével, tisztában vannak azzal is, hogy ez miről szól. Tehát sokkal jobb lenne az önök szempontjából szerintem, hogyha önök nem tudnák, hogy ez miről szól, és meggyőződésük lenne, hogy ez valóban arról szól, amit itt elmondtak, tehát csak mezőgazdasági közbeszerzésekről, meg csak a bankokról vagy bármi egyébéről, ez akkor jó lenne. Csak ez nem erről szól. Ezt önök is tudják, pontosan tisztában vannak vele, hogy ez nem erről szól.

A közbeszerzések lebonyolításának rendje egy olyan kritikus terület, amely minden állam számára kulcsfontosságú, ezen terület különös figyelmet igényel mind a jogalkotók, mind a jogalkalmazók részéről. A terület jelentőségét az adja többek között, hogy ezen eljárások szerint valósulnak meg az állami beszerzések, amik a költségvetés kiadásainak igen hangsúlyos részét teszik ki, bizonyos számítások szerint közel a felét. Az eljárásrend hivatott garantálni a megfelelő ár-érték arány követelményének érvényesítését a beszerzések során, ehhez természetesen átláthatóságra és egyenlő versenyfeltételek biztosítására volna szükség.

A takarékos állami működés elősegítésén túl a hazai gazdasági szereplők számára is kiemelten fontos az átlátható és világos közbeszerzési szabályozás, hiszen ezen eljárások azt is garantálják, hogy az állami megrendeléseket hazai kis- és középvállalkozások nyerjék el. Hiszen ez lenne a fontos egy olyan országban, mint Magyarország, ahol az állami újraelosztás szintje a GDP-hez viszonyítva igen magas, ott az állami megrendelések nélkül gyakorlatilag a kis- és közepes vállalkozások fejlődése szinte lehetetlen, és ez a Jobbik Magyarorszáért Mozgalomnak is egy nagyon fontos és kiemelt szempontja, amikor ilyen törvényeket tárgyalunk.

De sajnálatos módon a közbeszerzésekkel kapcsolatosan az elmúlt hat évben egyre erősödő negatív tendencia figyelhető meg, a közbeszerzéseket mára már mindenki a mutyi melegágyának tartja - tegyük hozzá, nem minden alap nélkül -, ahol az önkényes döntéshozatal és az orcátlan túlárazások mindennaposak. Erre már nemcsak a hazai kkv-k, de az Európai Bizottság is felfigyelt, számos fórumon hangot adva aggályainak. A közbeszerzések visszaélésektől való megtisztítása tehát mindannyiunk elemi érdeke lenne.

És akkor beszéljünk most az előttünk fekvő törvényjavaslatról! A törvényjavaslat aprócska módosí-

tásnak tűnik, de valójában pontosan azokat a negatív tendenciákat erősíti, ami miatt ma Magyarországon megfelelő politikai segítség vagy rokoni kapcsolat nélkül senki meg sem kísérli az ajánlattételt egy-egy ajánlati felhívásra. Önök szerint miért olyan gyakori, hogy csak egyetlen ajánlattevő van a különféle tendereken? Gondoljunk csak például a közvilágítási rendszerekkel kapcsolatos beszerzésekre! Önök szerint nem akadt az országban más alkalmas vállalkozás, amelyik képes lett volna a feladatot jól elvégezni? Nem, nem akadt. Csak a miniszterelnök vejének a cége volt képes ezeket a feladatokat ellátni, meglehetősen magas áron, és mint az az azóta eltelt idő alatt bebizonyosodott, meglehetősen silány minőségben. Gondoljunk csak a dunaújvárosi példára, ahol a beruházás után sötétségbe borult a város, most már a közvilágítás területén is, hiszen előtte csak egyes helyi fideszes politikusok fejében volt sötétség, akik gyilkoltak és betonoztak, mert ez volt az ő politikai programjuk. *(Apáti István: Kőművesmunka!)*

A javaslat konkrét szövege azt tartalmazza, hogy azokat az ajánlattevőket, akiket már egyszer visszaélésen kaptak és megbüntettek, engedjük újra versenyezni. Tehát még egyszer: akiket már egyszer visszaélésen kaptak és megbüntettek, vagyis egyszer már csaltak.

Nos, teljesen logikus volna, hogy azokat a gazdasági szereplőket, akik az állammal szemben tisztességtelen eszközöket használva járnak el, tehát csalnak a közbeszerzési eljáráson, zárjuk ki a további eljárásokból. Eddig ez volt, nem is volt vele problémánk. Ez az elvárás 2015 novemberében, amikor az új közbeszerzési törvény hatályba lépett, még mindenki számára egyértelmű volt, tehát a törvény szövegébe is úgy került bele, hogy kötelező azokat kizárni az ajánlattevők sorából, akikkel szemben már korábbi visszaélések miatt büntetést szabtak ki. Ezzel szemben most, alig fél évvel a törvény hatálybalépése után már arra hivatkozik a kormány, hogy ez a törvényi rendelkezés túlságosan szigorú, ezért ne zárjuk ki a törvény erejénél fogva a csalókat, hanem a kizárást csak lehetőségként hagyjuk meg a beszerzést lebonyolító hatáskörében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a rendelkezés legalizálja a csalást. Ezzel a módosítással még a jelenleginél is csekélyebb lesz a visszatartó ereje a törvénynek a csalásokkal szemben. Valóban ezt akarjuk? Hiszen megtanultuk már az elmúlt időszakban, hogy van jó offshore cég meg van rossz offshore cég. A rossz offshore cégekre vonatkoznak a magyar törvények, a jó offshore cégekre nem vonatkoznak, azoknak lehet nyugodtan állami megrendeléseket adni még törvénytelenül is, és lehet nyugodtan szerződéseket is kötni. És most meg fogjuk tanulni, hogy vannak a jó csaló cégek meg a rossz csaló cégek? A rossz csaló cégeket majd nem engedjük közbeszerzéseken indulni, a jó csaló cégeket meg majd engedjük? Mert ez most, jelen pillanatban ezt a lehetőséget adja meg, erről szól.

A módosításhoz fűzött indoklás gyakorlatilag még viccnek is gyenge. A módosítandó törvénysszöveg átfogalmazott megismétlésén kívül gyakorlatilag semmiféle indoklást nem tartalmaz. Vajon mik voltak azok a tapasztalatok az elmúlt röpke fél évben, ami miatt arra az álláspontra jutott a kormány, hogy ezt a szigorú rendelkezést ilyen mértékben fel kell puhítani?

Vajon ki az a kormányközeli cég vagy kik azok a kormányközeli cégek, itt már volt rá a felszólalásokban egy-két jelzés, akiket a visszaélések miatt megbüntettek, és ezért ki kéne zárni a további eljárásokból? Hiszen ez változott meg az elmúlt fél évben, semmi más. Az változott meg, annyi változás van, hogy a haverok csaltak az elmúlt fél évben, csaltak, megpróbálták becsapni az államot, megbüntették őket, és innentől kezdve önök most vissza szeretnék engedni ezeket a barátokat, mert a Viktor engedi, hogy ezek visszajöjjenek. Hát kinek adjuk oda a pénzt, ha nem nekik, hogyha már egyszer hozzánk tartoznak és a közelünkbe tartoznak?

Tehát a módosító javaslat mind formailag, mind tartalmilag vállalhatatlan, a mögötte meghúzó szándék pedig egyenesen szégyenletes.

A törvényjavaslat még egy ponton módosítja a féléves, már többször módosított törvényt, ez a pont pedig arra vonatkozik, hogy a nem állami szereplőknek mely esetekben kell közbeszerzési eljárás szerint megvalósítaniuk a beszerzéseiket. Joggal várható el, ha az állam támogatást nyújt egy adott beszerzéshez, akkor a beszerzést úgy bonyolítsák le, ahogyan az az állami beszerzések esetében is kötelező, azaz folyamatosan le közbeszerzési eljárást. Sajnos ez volna az idealizált állapot. A módosítás értelmében azonban csak akkor kell közbeszerzést lefolytatni az állami pénzből, támogatásból beruházást megvalósítónak, ha az a támogatás vissza nem térítendő támogatás.

(16.10)

A változtatás indoka szintén semmitmondó. Annyit mondanak, hogy az elmúlt fél év tapasztalatai alapján szükséges. Ha megnézzük a korábbi évek gyakorlatát, akkor láthatjuk, hogy a közbeszerzési törvényben alkalmazott támogatás fogalomdefiníciója mit sem változott az előző, 2011-es törvényhez képest, illetve láthatjuk azt is, hogy korábban sem tett különbséget a törvény a vissza nem térítendő támogatásokból megvalósított beruházások vonatkozásában.

Felmerül a kérdés tehát, hogy ha közbeszerzési kötelezettség 2011 és 2015 novembere között mind a visszatérítendő támogatások esetén, mind a vissza nem térítendő támogatások esetén terhelte a kedvezményezetteket, akkor mi történt az elmúlt szűk fél év alatt, ami azt indokolja, hogy ezt a tisztelt Ház változtassa meg. Erre a kérdésre az előterjesztő semmiféle érdemi válasszal nem szolgál az indoklásban. Ilyen előkészítettség mellett, a korábbi évek botrányos gyakorlatát ismerve, kénytelen vagyok azt

feltételezni, hogy itt is valami egyéni érdekek érvényesítését igyekeznek most kiszolgálni a kormányzat.

A módosítás indokoltságát igazolja a javaslat következetlensége is. A javasolt szabály szerint nem kell... - és most figyeljünk, és próbáljuk esetleg, képviselőtársaim, megérteni, hogy mi is van a törvényben pontosan. Tehát a javasolt szabály szerint nem kell közbeszerzés a visszatérítendő támogatás esetén, de kell közbeszerzés a vissza nem térítendő támogatásoknál. Vannak olyan támogatási konstrukciók, ahol kombinálva jelennek meg a visszatérítendő és a vissza nem térítendő támogatási eszközök. Ebben az esetben a logikus az volna, hogy a közbeszerzési eljárás lefolytatásának kötelezettségét az határozza meg, hogy a vissza nem térítendő támogatás összege mekkora, eléri-e a közbeszerzési értékhatárok valamelyikét. Ez lenne a logikus, egyértelmű. Ezzel szemben a javaslat azt írja, hogy az ilyen kombinált támogatási eszköz esetében egyáltalán nem szükséges közbeszerzési eljárás lefolytatása.

Vegyünk egy nagyon szélsőséges példát: ha tehát valaki beruházáshoz kap 1 százaléknyi vissza nem térítendő támogatást, mondjuk, valamiféle kedvezményes hitel formájában, és 99 százalék vissza nem térítendő támogatást, akkor neki egyáltalán nem kell közbeszerzési eljárást lefolytatnia. Bármilyen százalékban, nem határozzuk meg az összeget, nincs benne a törvényben az összeghatár. Ha nincs benne a törvényben az összeghatár, akkor problémák lehetnek ebből.

Ez a rendelkezés tökéletesen beleillik abba a korrupciós jogalkotási gyakorlatba, amit a Fidesztől láthattunk az elmúlt hat évben, tehát nem kell csodálkoznunk. Törvényi szintre emeljük az egyéni érdekek érvényesítését, szemben a közösségi érdekekkel, az állam kárára, a magyar emberek rovására. A rendszerszintű korrupciót visszaszorítani és felszámolni elsősorban a jogalkotók kötelezettsége és felelőssége. A jogalkotás egy komoly, felelősségteljes, nagy szakértelmet igénylő hivatás, amit bűn ilyen módon az egyéni érdekeknek kiszolgáltatni.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom azért dolgozik és fog dolgozni a jövőben is, hogy a rendszerszintű korrupciós jelenségeket visszaszorítsa, a szabályozást a közérdeknek rendelje alá, és visszaállítsa a jogalkotás mint hivatás becsületét. De úgy látom, hogy érdemi változás csak akkor lesz, ha a mutyira épülő XX. századi pártok, a Fidesz és az MSZP kikerülnek a törvényhozásból, az állami és EU-s pénzek odaítélésének lehetőségéből, mert amíg önök irányítják az országot, addig marad a mutyi, az urambátyám rendszer, a haverok érdekeinek alárendelése még akár a törvényhozásban is, addig sajnos marad a posvány.

Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki még hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát

lezárom. Megadom a szót Mengyi Roland képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

DR. MENGYI ROLAND (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Én továbbra is arra szeretném felhívni a figyelmet, ami már elhangzott az előterjesztői beszédben, illetve több hozzászólásban. Ez a hazai vállalkozásokat segíti, a hazai vállalkozások uniós forráshoz való jutását segíti. Sajnálom a jobbikos képviselőtársaimat, hiszen nehéz helyzetben vannak, mert úgy kell megtámadniuk egy komoly, életszerű javaslatokat tartalmazó módosítási javaslatot, hogy politikailag kell támadni, de tudniuk kell, hogy emögött valóban a magyar vállalkozások érdekei, azonkívül a magyar pénzügyi közvetítőrendszer érdekei és a bevethető uniós források gyorsítása, egyszerűsítése áll.

Köszönöm a kormányzatnak azt a hozzáállását, amit tanúsított itt, bár egyelőre szóban, hogy a kormány nyitott arra, hogy esetleg módosító javaslatokkal a döntéshozást a fakultatív eljárásra, egy másik szintre emeljük, egy sokkal transzparenssebb, a felelősségeket sokkal jobban tisztázó szintre. Azt gondolom, hogy ilyen módosító javaslat bizonyára fog érkezni, és mindezek után továbbra is kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a módosító indítványt. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Lázár János, Pócs János, valamint Völner Pál képviselők által benyújtott előterjesztés T/10727. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Ház! Az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló T/10727. számú törvényjavaslat módosítja a tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvényt, a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvényt, valamint hatályon kívül helyezi a kárpótlási jegy termőföldtulajdon megszerzésére történő felhasználásának egyes kérdéseiről szóló 1992. évi XLIX. törvényt.

A hatályos szabályozás szerint a tulajdonviszonyok rendezése érdekében az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1994. évi XXV. törvény foglalkozik a rendszerváltozás előtti, termőföldekre

vonatkozó tulajdonosi háttér újraszabályozásával, továbbá a szövetkezeti és állami földek magántulajdonba kerülésének elősegítésével. Ennek céljából a kárpótlási törvény 15. § (1) bekezdése szerint a kárpótlás termőföldben történő biztosítása érdekében a szövetkezet vagy jogutódja kijelöli a tulajdonában vagy használatában álló termőföldterületet, amelyet a kárpótlási törvény mellékletében felsorolt jogszabályok alapján szerzett meg. Ezek az úgynevezett szövetkezeti földalapot. Az így kijelölt szövetkezeti termőföldek a jogszabály alapján árverés útján kerülnek értékesítésre. A jogszabály a szövetkezeti földek árverésén túl az állami tulajdonú földek, az úgynevezett állami földalapot árverésre bocsátását is szabályozza.

A kárpótlási törvény 7. § (1) bekezdésének b) pontja határozza meg az állam azon kötelezettségét, amely szerint biztosítani kell a kárpótlási jegyet birtokló személyek részére, hogy a törvényben foglalt feltételekkel termőföldtulajdon megszerzésére használhassák fel a kárpótlási értékpapírjaikat. A kárpótlási célú szövetkezeti és állami földek magántulajdonba kerülését a hatályos jogszabályok alapján tehát árverések útján lehet biztosítani.

A kormány a termőföldárverések megtartását a döntési moratórium elrendeléséről szóló 1003/2010. (I. 19.) kormányhatározat alapján leállította. A hivatkozott kormányhatározatot hatályon kívül helyezte az 1146/2010. (VII. 7.) számú kormányhatározat 2010. július 8-án, de a földárverések megtartására irányuló kérdésekben támogató döntés nem született. Kárpótlási célú földárverésre így utoljára 2009-ben került sor. A kárpótlási célú földárverések elmaradását olyan kockázati tényezők figyelembevétele is befolyásolta az eltelt idő miatt, mint például az árverések több száz millió forintos becsült költsége, az árverések lebonyolításához szükséges szakértelem és technikai feltételek hiánya, az árverések eredményeképpen létrejövő elaprózott, gazdálkodásra alkalmatlan nadrágszíjparcellák.

(16.20)

Szám adatokban is kifejezve a jogelőd kárpótlási hatóságok megközelítőleg 27 ezer árverést tartottak a rendszerváltás óta, ennek során összesen 26 830 darab árverés eredményeként 765 445 kárpótlásra jogosult jutott összesen 2 145 824 hektár földtulajdonhoz. Az úgynevezett szövetkezeti földalapot tartozóan még egy darab, míg az állami földalapot tartozóan még 16 darab árverés van hátra összesen 1615 hektár földterületet érintően olyan települések vonatkozásában, mint például Békéscsaba, Nyíradony, Szeged, Solymár, Budapest XI. és II. kerületei.

Tisztelt Képviselőtársaim! Összefoglalóan elmondható tehát, hogy figyelemmel az elhangzottakra, a kárpótlási jeggyel rendelkezők a hatályos jogszabályban foglaltak ellenére kárpótlási jegyeiket termőföldtulajdon megszerzésére a gyakorlatban

napjainkban nem érvényesíthetik. A törvényjavaslatban szerepeltetett kárpótlási jogszabályokban meghatározott jogalkotói cél megvalósítása, nevezetesen az, hogy a kárpótlásra jogosultak kárpótlási igényeiket termőföldárverés útján is kielégíthessék, megakadt. Ennek eredményeként az utóbbi hét évben sem a kárpótlásra jogosultak nem tudták kárpótlási igényeiket érvényesíteni az említett földterületeket illetően, sem a földek megfelelő hasznosítása nem valósulhatott meg.

A javaslatban jelzett módosítások célja, hogy a kárpótlási folyamat lezárásának első lépéseként mind a szövetkezet vagy jogutódja tulajdonában vagy használatában álló termőföldterületek, szövetkezeti földalapot, mind az állami tulajdonú, kárpótlási célú földek, állami földalapot a kárpótlási cél alól felszabaduljanak, s elérhetővé váljon a hosszú ideje húzódó kárpótlási termőföldárverések kérdésének végső lezárása. A jelzett törvénymódosítások eredményeként az említett földterületek állami tulajdonba kerülnek, ami által rendeződik a kárpótlás során hátramaradt termőföldek tulajdoni helyzete, egyúttal lehetővé válik az érintett földeknek a földművesek által történő megvétele, azaz a „Földet a gazdáknak” program keretében történő értékesítése.

Tisztelt Ház! Az előzőekben ismertetett módosítások egy évek óta húzódó, a gyakorlatban nehezen kezelhető, a hatályos rendelkezésekkel érintett, valamennyi szereplő számára hátrányos, ugyanakkor kiemelt fontosságú kérdésben jelentenének előrelépést. Kérem ezért, hogy a törvényjavaslatot annak megvitatását követően a szavazás során egyetértő szavazatukkal támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a figyelmet, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megkérdezem, a kormány nevében kíván-e Csepreghy államtitkár úr felszólalni. *(Csepreghy Nándor szólásra emelkedik.)* Igen, jelzi. Öné a szó, államtitkár úr.

CSEPREGHY NÁNDOR, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Nagyon röviden. Képviselő úr, mivel a kormány szándékaival egybeesik a kárpótlási folyamat régóta húzódó lezárása, és ennek egyik eszközét látjuk a „Földet a gazdáknak” program keretében, ezért a kormány támogatja a jogi helyzet rendezését, és támogatja azt, hogy erősítsük a tulajdonosi réteget azáltal, hogy az így érintett területeket is bevonjuk a „Földet a gazdáknak” programba. Ezért a kormány támogatja a javaslatát.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót Pócs Jánosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, aki a pulpitusról mondja el a vezérszónoki felszólalását.

PÓCS JÁNOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az egyes, kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló T/10727. számú törvényjavaslat célja a rendszerváltozás óta húzódó kárpótlási folyamat lezárása. A kormány 2016. május 11-ei ülésének döntése szerint minden állami föld esetében meg kell teremteni a földművesek részére az értékesítés lehetőségét, a „Földet a gazdáknak” program keretében.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kárpótlási célú értékesítésre szánt, részben állami, részben szövetkezeti tulajdonú földrészleteknek a „Földet a gazdáknak” program keretében történő értékesítését azzal lehet biztosítani, ha a jövőre nézve megszűnik a kárpótlási jeggyel történő termőföldvásárlás lehetősége. Ahogy Völner államtitkár úr is említette, kárpótlási célú földárverésre utoljára a 2009. évben került sor. Tekintettel arra, hogy jelenleg nincs meghirdetett kárpótlási célú földárverés, a kárpótlási jegyek felhasználása a termőföldtulajdon-megszerzésre a gyakorlatban nem érvényesíthető.

A kárpótlási folyamat rendezése érdekében a javaslat által módosítani célzott három jogszabályból egyaránt törölni szükséges a kárpótlási jegy termőföldvásárlásra történő felhasználását lehetővé tevő rendelkezéseket. A javaslat által módosítani kívánt jogszabályok a következők: a tulajdonviszonyok rendezése érdekében, az állam által az állampolgárok tulajdonában igazságtalanul okozott károk részleges kárpótlásáról szóló 1991. évi XXV. törvény, a kárpótlással összefüggő törvény esetében; továbbá a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvény; továbbá a kárpótlási jegy termőföldtulajdon megszerzésére történő felhasználásának egyes kérdéseiről szóló 1992. évi XLIX. törvény.

A Kpt. negyedik szabályozási tárgya miatt teljes egészében hatályon kívülre kerül az, a Kpt. I., valamint az Ámt. esetében azonban maradnak olyan szabályok, amelyek a kárpótlási jegy termőföldvásárlási célú felhasználását nem érintik. Ezeknek a rendelkezéseknek a hatályon kívül helyezése nem szükséges. A tervezet tehát nem jelenti a teljes kárpótlási rendszer felülvizsgálatát, kizárólag annak egyetlen aspektusára, a termőföldre koncentrál. A módosítás nem érinti a Kpt. I-et, illetve a szövetkezetekről szóló 1992. évi I. törvény hatálybalépéséről és az átmeneti szabályokról szóló 1992. évi II. törvényen belül a földalap kijelöléséről rendelkező szakaszokat sem.

A szövetkezeti földalapok tekintetében a Rozmaring Mgt.sz., a továbbiakban mint szövetkezet használatában lévő területekre nem sikerült kárpótlási hatóságoknak ez idáig jogerős szövetkezeti földalapot elfogadni, ezért ezeknél az ingatlanoknál a Kpt. I., valamint az Ámt. rendelkezéseinek értelmében a szövetkezet által elkészített földalap jóváhagyása, illetve a kárpótlási földalapba besorolt ingatlanok árverési úton történő értékesítése tartozik az Igazságügyi Hivatal, az IH hatáskörébe. Az ingatlanügyi

hatóság a földalapot kijelölve a kijelölő határozatot az IH mint elsőfokú kárpótlási hatóság helybenhagyta, és az Igazságügyi Minisztérium mint másodfokú kárpótlási hatóság a jogorvoslati eljárás keretében az IH határozatával egyetértett. Jelenleg a bírósági felülvizsgálatra nyitva álló határidő még nem telt el, kizárólag a jóváhagyott és jogerős földalap esetén lehetséges a hatályos jogszabályok értelmében az árverés megtartása, illetve ezen földek bármilyen tulajdonba adása.

A szövetkezeti földalapba tartozó földeken jelenleg a téeszeknek áll fenn földhasználati joga vagy tulajdonjoga, emiatt az Ámt. 25. § (4) bekezdésének módosításával rendelkezni kell arról, hogy ezen földek a kijelölésüket követően árverés tartása nélkül az állam tulajdonába kerülnek. Tekintettel arra, hogy a „Földet a gazdáknak” program harmadik, egyben utolsó fázisa július 31-ével lezárul, ezért a fenti jogszabályok haladéktalan hatálybalépése szükséges.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A kárpótlási célú földárverések 2009 óta történő elmaradásának a Völner államtitkár úr által említett okain túl még szeretnék megemlíteni további néhány okot és kockázati tényezőket. Az árveréseknek több mint 100 millió forint a becsült költsége, továbbá az árverések lebonyolításához szükséges szakértelem hiánya jelentős. A jogelőd kárpótlási hatóságoknál elkülönült szervezeti egység végezte az árverésekkel kapcsolatos hatósági feladatokat.

(16.30)

2010-től a kárpótlási hatóság állományában nincs olyan személy, aki részt vett volna árverés lebonyolításában, ezért külső segítők bevonása nélkül az árverések nem tarthatók meg. Továbbá az árverés lebonyolítására alkalmas technikai feltételek hiánya, a speciális földárverési programok jellemzően az 1990-es évek elején készültek el. Régi operációs rendszerek alatt futottak, jelenlegi használhatóságuk problémákat vet fel, továbbá az árverésen kiosztott földterületek csekély mennyisége ellentétben áll a jelentkezők várhatóan magas számával. Gazdálkodásra alkalmatlan, elaprózott tételek jönnek létre, oszlatlan közös tulajdonban, illetve egyes helyeken nadrágszíjparcellák formájában.

Az árverésen várhatóan túlnyomórészt nem a kárpótlásra jogosultak, hanem nagyrészt a kárpótlási jegyeket spekulációs céllal felvásárló személyek vennének részt eredményesen. Továbbá a felhasználható kárpótlási jegyek töredéke folya csak be az árveréseken, és az árverésekre vonatkozó speciális szabályok miatt nagy értékű állami, szövetkezeti tulajdonban lévő földterületek nem piaci áron kerülnének eladásra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék még néhány adatot hozni a megtartott és még hátralévő árverésekről. A jogelőd kárpótlási hatóságok megközelítőleg 27 ezer darab árverést tartottak a rendszerváltás óta. Az úgynevezett I. szövetkezeti földalapba

tartozóból még 1 darab, míg a II. állami földalapba tartozóból még 16 darab árverés van hátra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Röviden szeretnék ezekből az adatokból idézni 1991-től 2009-ig bezárólag. A megtartott árverések száma az I. számú szövetkezeti földalapban 21 352 darab, a II. számú földalapban 5478 darab. Ez összesen 26 830 darab. Az elárverezett aranykorona-érték az I. számú szövetkezeti földalapban 37 517 375, a II. számú állami földalapban 1 819 408. Ez mindösszesen 39 336 783.

Az elárverezett hektár mértéke az I. számú szövetkezeti földalap tekintetében 1 976 530, a II. számú állami földalap tekintetében 169 294, mindösszesen 2 145 824.

A tulajdonhoz jutottak száma az I. számú szövetkezeti földalapban 614 976, a II. számú földalapban 150 469, mindösszesen 765 445.

A hátralévő termőföldárverések tekintetében a következő adatokról szeretnék beszámolni. A hátralévő árverések száma az I. számú szövetkezeti földalapban 1 darab, a II. számú állami földalapban 16 darab, ez mindösszesen 17 darab. A hátralévő aranykorona-érték az I. számú szövetkezeti földalapban 1626, a II. számú állami földalapban 36 368 aranykorona, ez mindösszesen 37 994 aranykorona. A hátralévő hektár mértéke a szövetkezeti földalapban 79, a II. számú állami földalapban 1536, mindösszesen 1615 hektár.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak alapján kérem önöket, hogy támogassák az egyes kárpótlással összefüggő törvények módosításáról szóló T/10727. számú törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Heringes Anita képviselő asszonynak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy újabb önálló képviselői indítvány fekszik most előttünk, ezzel ismételtlen megspórolva egyébként az egyeztetéseket, a folyamatok végigvitelét; ismételtlen valószínűleg egy kávézóban született éppen ez az önálló képviselői indítvány, ahol biztosan leültek, jól megbeszéltek, hogy akkor egyébként mi is legyen a földekkel a továbbiakban.

A törvény tartalma, a tulajdonviszonyok rendezése érdekében a javaslat célja a kárpótlási folyamat lezárása, annak első lépéseként a „Földet a gazdáknak” program keretében a kárpótlás során hátramaradt termőföldek tulajdonjogi helyzetének a rendezése. A Miniszterelnökséget vezető miniszter egyéni képviselői indítványa szerint a szövetkezeti földalapba tartozó földek kijelölésüket követően az állam tulajdonába kerülnek, nem pedig az önkormányzatokhoz. Állami tulajdonként pedig értékesíthetővé válnak a kormány földárverései során.

Teljesen érthetetlen számunkra, hogy a kormányzati munkáért felelős miniszter miért egyéni képviselői formában módosította ezt a törvényt, mint ahogy az is, hogy a kormány miért a kárpótlás rendszerén keresztül szerez újabb állami földterületeket, amelyekkel a saját érdekkörét tudja kiszolgálni a továbbiakban is. Éppen ezért egyébként az MSZP képviselőcsoportja ezt a módosító indítványt nem fogja támogatni, mert mi nem hiszünk abban, hogy kávézóknak kell eldönteni, hogy ki melyik földterülethez juthat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Ander Balázs képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Először is egy kérdésem lenne a jelen lévő előterjesztők felé. A kérdés úgy szól, hogy önök miért nem támogatták a Jobbik által egy hónapja benyújtott határozati javaslatot, amit a témához kapcsolódóan adtunk le. Erre kérnék Pócs úrtól vagy Völner képviselőtársamtól őszinte választ, néhány mondatban összefoglalva, amivel meg tudnák indokolni, hogy mi volt az az indok, ami miatt ezt önök elutasították, holott véleményünk szerint ez a határozati javaslat igenis, hogy széleskörűen tudta volna elősegíteni a kárpótlásban bizony nagyon-nagyon pórul járt széles tömegeknek a sorsát, az ő helyzetüket.

Amit a törvényjavaslattal kapcsolatosan el tudok mondani, ugyanaz, mint amit képviselő asszony előttem elmondott. Nem tudjuk ebben a formában ezt a javaslatot elfogadni, hiszen ugyanazt a metódust erősiténé meg, amit már eddig is oly sokszor kárhoztattunk. Nevezetesen azt, hogy a száz évvel ezelőtti birtokviszonyoknál is rosszabb állapotokat teremtené a vidéki Magyarországon, olyan formában, hogy az önök által hangoztatott 80-20 százalékos arány, tehát a földek 80 százaléka kerüljön a valódi kis- és közepes családi gazdálkodókhoz, és 20 százalék legyen csupán a nagybirtoké, egyáltalán nem fog megvalósulni, ebből egy szó nem igaz.

Elég elmenni vidékre, és hogyha sok esetben azok a kormányzati zsúrpúbik, ahogy tegnap is napirend után előadtam, elmondtam, kinyitnák a szemüket és tennének néhány kört a vidéki Magyarországon, akkor megtapasztalnák azt a rögválóságot, amivel ott nap mint nap szembesülhetünk. Ez nem más, mint a nagybirtok korlátlan uralma, tisztelt képviselőtársaim.

Az, amikor elmondják önök, hogy milyen sikeres volt a „Földet a gazdáknak” program, nem más, mint egy szemenszedett kormányzati propaganda. Igen, ismerünk mi is olyan kisgazdákat, akik valóban családi gazdálkodók, és hozzájutottak ilyen formában földekhez. Vannak ilyenek. De azt is hozzáteszük, hogy ez tulajdonképpen csak egyfajta ilyen megszipító bokréta azon a nagy kormányzati kalapon, amivel egy csomó disznóságot amúgy megpróbálnak

lefedni, és ez alá a kalap alá tuszakolják be a Mészáros Lőrinc-féle földrablásokat, földszerzéseket, azokat az eseteket, amikor csak saját megyémet említem, a megye északi részén, Ádándon több mint 600 millió forintot fizetett ki egy úgynevezett kérges tenyerű kisgazda az általa megvásárolt földekért, vagy hogy ha elmegyünk Dél-Somogyba, akkor azt láthatjuk, hogy a belga eredetű Claessens család tagjai majdnem egymilliárd forint értékben vásároltak fel ott földeket. Ugyanez lenne egyébként ezeknek a területeknek is a sorsa, ahogy Pócs úr előadásából itt kiderült, az állam magához ragadja ezeket a területeket, és mindenféle szemrebbenés nélkül ugyanúgy szétosztanak a haveroknak ezeket is, mint ahogy korábban tették.

(16.40)

Ergo a magyar vidék, a magyar falu, amelyik igenis ezer éven keresztül megtartotta ezt a nemzetet, még inkább kiszolgáltatott helyzetbe kerülne, és nyugodtan mondhatjuk azt, hogy a haverok általi gyarmatosítás befejeződne. Nyugodtan mondhatjuk azt igenis, tisztelt képviselőtársaim, hogy a hűbéres nagybirtok cselédjévé válna a magyar vidék. Ebből pedig mi, itt a Jobbik-frakcióban nem kérünk.

Mit értünk az alatt, hogy a hűbéres nagybirtok, a fideszes oligarchák, a haverok cselédjévé válik a magyar vidék? Azt, hogy ez a társadalmi, szociális kártétel, illetve gazdasági kártétel is, amit a nagybirtokok ott a vidéki Magyarországon megvalósítanak, az minden további nélkül tovább folyhat majd. Éppen ezért mondjuk azt, hogy ezt a javaslatot csak abban az esetben tudjuk elfogadni, ha önök elfogadják azt a módosító javaslatot, amit ehhez hozzáfűztünk, nevezetesen, hogy ezek a területek váljanak kizárólagos, eladhatatlan nemzeti vagyonná. Így lesz egyébként arra garancia, hogy valóban a vidéki érdekeket fogják ezek a területek szolgálni, mint egyetlen megmaradt erőforrása a vidéki Magyarországnak. Semmi más nincs, tisztelt képviselőtársaim, a vidéki Magyarországon, amire lehetne alapozni, ezeken a földeken kívül; csak ez. Ez az a vagyontömeg, amiből valamilyen perspektívát lehetne teremteni a vidéken nyomorgók vagy éppen közmunkából tengődők számára.

Elhangzott itt a szociális föld is. Hol van a szociális földprogram? Igenis, hogy az önkormányzatokat is támogatni kellene - ha már ilyesmiben gondolkodnak - abban, hogy meg tudják valósítani az elképzeléseiket. Mert ha önök meghallgatnák a kisteleplési polgármesterek panaszát, akkor sok esetben mit hallanának vissza? Azt, hogy ezek a javaslatok, ezek az elképzelések mintha egy üvegbúra alatt a valóságtól teljesen elrugaszkodva, vagy mondjuk, akkor ilyen kávéházi mutyik során születnének, meg sem hallgatva azokat az embereket, akik adott esetben már két évtizede vagy éppen 26 éve, a rendszerváltás óta vezetnek egy-egy kisteleplést, és lenne víziójuk arra, hogy hogyan lehetne élhető körülmé-

nyeket teremteni az egyre jobban elszegényedő vidéki lakosság számára.

Tehát őket kellene meghallgatni, és ha ezt megtennék, ha mondjuk, meghallgatnák a lábodi polgármestert, aki már talán 2011 óta 2 hektár földért kuncsorgott az NFA-nál, akkor illő lenne ezeket a kéréseket teljesíteni. 2 hektár kellett volna ennek a 2000 lélekkel bíró magyar településnek - ahol egyébként a munkanélküliség óriási, több mint 240 állandó, tartós munkanélkülit tartanak számon - ahhoz egyébként, hogy az ipari parkjukat, ami dél-somogyi mércével mérve jól működik, bővíteni tudják. Éveken keresztül még csak választ sem kapott ez a település arra az igényre, arra a jogos igényre, hogy terjeszkedni tudjon ez a kis ipari park, és ott 30-40 újabb embernek tudjanak munkát biztosítani. Ehelyett, mert föld az van, ezeket a földeket először egy olasz gazdának kívánták eladni, majd amikor ebből egy kis ribilliót keltettünk, akkor a megyei agrárkamara egyik vezetője jelentkezett be rá, és lesz is az övé. No, ezekre mondjuk azt, hogy végtelen nagy disznóság. Ezeket az eseteket próbálják elfedni azokkal a kisgazdákkal, akik olykor valóban földhöz jutottak, és ezeket az anomáliákat kívánják önök tovább folytatni azzal, hogy ezeket a földeket is besöprik a maguk kis hűbéri uralma alá, és innét osztogatják majd a stallumokat.

Tehát még egyszer kérem tisztelt kormánypárti képviselőtársaimat, hogy gondolkozzanak el egy kicsit a vidék életlehetőségei iránt is, és ehhez mértén tessenek támogatni azokat a javaslatokat, konstruktív javaslatokat, amelyeket leteszünk az asztalra, és higgyék el, nem azért csak, mert mindent ellenezni kívánunk és mindenben a hibát keressük, hanem azért, mert ellenzéki képviselőkként is, még ha meg is kaptuk nagyon sokszor, hogy nincsen saját választókerületünk, leszámítva, mondjuk, a jobbikos képviselők közül Rig Lajos frakciótársamat, de akkor is járjuk a vidéket, és megpróbáljuk begyűjteni ezeket a panaszokat, ezeket a jogos panaszokat.

Ezeket kellene önöknek is meghallgatni. És ha nem fogadják el önök ezeket a módosító javaslatokat, amelyeket a vidék panaszaként tulajdonképpen önök felé prezentálunk, akkor mi sem tudjuk támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban. - Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Sallai R. Benedeknek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SALLAI R. BENEDEK, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt kormánypárti Képviselőtársaim! Már tényleg ennyire nincs mit lopni? Tehát hogy már az utolsó picit területekhez is hozzá kell nyúltni? *(Közbeszólások, köztük Pócs János: Ez nem olyan, mint a szélmalom, itt nincs mit ellopnia. - Derültség.)* Köszönjük a dinnyekartell képviselőinek a hozzászólást. *(Derültség.)* Valószínűleg az ESZOSZ-

szal kellene foglalkozni, hogy mi van a saját címre bejelentett vállalkozásokkal meg az eltűnt közpénzzel, de ha már ez nem megy, akkor beszéljünk erről konkrétan. *(Közbeszólások a Fidesz soraiból.)*

Alapvetően múlt év szeptemberében kérdeztem rá írásbeli kérdésben Fazekas Sándornál és Lázár Jánosnál arra, hogy mi van ezzel a kárpótlási földalappal, hiszen gyakorlatilag egy igen nagy igazságtalanság érte a magyar társadalmat és a magyar gazdálkodókat, hiszen azok a '46 és '49 között megtörtént államosítások, amelyek az alapját adják egyáltalán a kárpótlás rendszerének, azok között azért jó néhány esetben nem történt meg a valós kártalanítás.

Völner államtitkár úr, azt hiszem, hogy önök adták azt a tájékoztatást, az Igazságügyi Minisztérium van itt, hogy még konkrétan 1 milliárd 920 milliónyi kárpótlási jegy nem került felhasználásra Magyarországon jelen pillanatban, ami azt jelenti, hogy azok a családok, akiktől elvettek egy vagyont, mert akik esetleg egy élet munkájával valamennyi hektárt vagy akkor katasztrális holdat megszereztek, valamilyen formában jogosultak lettek volna a kárpótlásra. Azt lehet mondani, hogy most a lakosságnak van egy jogos igénye. A jogos igénnyel kapcsolatban van egy tartalékalap, amiből ki lehetne elégíteni. Önök arra hivatkoznak, hogy miután 2009 óta senki nem tartotta meg azokat az árveréseket, ahol ezek a tulajdonosok, akiknél még ott van az a majdnem 2 milliárdnyi kárpótlási jegy, jogszerűen tudtak volna élni, mert senki nem szervezte meg ezeket, ezeknek az esetében most eltekintünk ettől, és az állam einstandolja emiatt ezt a földet.

Államtitkár úr elmondta a felvezetőjében, hogy az árverezések a szakértelem, a technikai háttér hiánya és egyéb okok miatt maradtak el. Azért furcsa ez, mert ha az állam szeretne eleget tenni annak érdekében, hogy a kárpótlásban történjen valami vagy befejeződjön egyáltalán, abban az esetben, ha a termőföld-privatizációhoz szükséges informatikai, személyi, technikai hátteret tudta biztosítani, akkor érdekes, hogy miért nem segítette ennek a befejezését.

De mondok egy még érdekesebb dolgot, ami számomra kérdést vet fel. „Az 1990. május 2-át megelőzően az életüktől vagy szabadságuktól politikai okokból jogtalanul megfosztottak és az állam által tulajdonukban igaztalanul okozott károk folytán károsodottak számára pénzbeli vagy más vagyoni juttatást biztosító új kárpótlási jogcím jogszabályban nem állapítható meg.”

Nem tudom, mennyire ismerős ez a mondat. Ez Magyarország Alaptörvénye U. cikkének (9) bekezdése, hiszen önök már az Alaptörvényben rögzítették azt, hogy befejeződött a kárpótlás. Ha ez a szemlélet igaz, akkor nyilvánvalóan önök joggal mondhatják azt, hogy már nincs szükség kárpótlási földekre, viszont akkor nem teljesen értem azt, hogy mégis mi lesz azzal a kárpótlásijegy-rendszerrel, és mi lesz azokkal a családokkal, akiknek a kárpótlása nem történt meg az elmúlt 25 évben, és nem

feltétlenül az ő hibájukból, mert nem nekik volt a feladatuk az ezzel kapcsolatos kárpótlási lehetőséget megteremteni.

Családoknál van otthon kárpótlási jegy, kis borítékban, ott az újságok között, mert nem tudják, hogy mire használják, 2 milliárd forint értékben. 2 milliárd forintot ért ez 1990-ben, és most az önök jogszabályai azt mondják, hogy ez jelen pillanatban csak névértéken megtestesítő értékpapírt jelent. Szintén az önök jogszabályát idézem: „A kárpótlási jegy bemutatásra szóló, átruházható, a kárpótlás összegének megfelelő, az állammal szemben fennálló követelést névértékben megtestesítő értékpapír.” Amennyiben önök rögzítik azt, hogy ez egy értékpapír, és tudják azt, hogy 2 milliárd forint értékben ott van valahol ez a magyar háztartásokban, akkor az a tiszteletteljes kérdésem államtitkár úr felé, hogy hogyan látják, mi lesz ebből. Mi fog történni, akiknél még van? Hogyan állhatnak elő bármilyen jogszerű követeléssel azzal kapcsolatban, miután az Alaptörvény azt mondja, hogy már elvileg nem lenne megállapítható semmi? Akkor ezek bebukták, mert 25 évig senki nem lépett annak érdekében, hogy bármilyen kárpótlási árverés megvalósuljon, vagy ezek elvesztették örökre a vagyonukat? Nem beszélve arról, hogy az akkori névérték mit jelenthet most.

(16.50)

Pócs képviselőtársam, bocsásson meg nekem, de nem volt teljesen világos a felolvasott szöveg, nem tudtam kiszabizálni, hogy a sok szám között mondt-e konkrét számokat. 37 ezer aranykoronát mondt, utána 1615 darabot, de nem volt világos nekem, hogy ez hektár-e. Megköszönném, ha konkrétan válaszolna arra, hogy mekkora mennyiségről van szó. Nem darabról, hanem hektárról? Mert darab hangzott el, direkt leírtam. *(Pócs Jánostól átvessz egy iratot.)* Köszönöm szépen. Ha összességében azt mondjuk, hogy az elárverezett hektárból még 1615 hektár maradt, akkor mondhatjuk azt, hogy tulajdonképpen nem egy nagy területről van szó. Ugyanakkor az a fenntartásom, amit jobbikos képviselőtársaim úgy mondtak, hogy ez minden bizonnyal szabad rablásra kerül, ez az aggály megmarad.

Ha az Alaptörvény értelmezése szerint már nem állapítható meg semmilyen jogcím, mert párhuzamba vesszük azzal az állítással, amit írásbeli kérdésemre Fazekas miniszter úr válaszolt és azzal, hogy közel 2 milliárd forintnyi kárpótlási jegy itt van, ugyanakkor megnézzük azt, hogy a 2 milliárd forint hogy viszonyul az 1615 hektárhoz, akkor azt lehet mondani, hogy ezeknek a földeknek megvannak a jogos tulajdonosai, és mielőtt egy ilyen lépést tesznek, esetleg meg kellene próbálni, hogy ezek a jogos igényükkel tudnak-e élni. Amennyiben nem, abban az esetben elképzelhető az, hogy ez az állami einstand létrejöjjön, de az semmiképpen nem képzelhető el, hogy a földet a gazdagoknak program, amit

csinálnak, folytatódjon, és annak az alapjába bekeverüljön.

Én alapvetően megértem azt, ha 1615 hektár nem rázza meg a közvélemény ingerküszöbét, ha valóban ilyen nagyságrendről beszélünk, ugyanakkor elvi kérdés az, hogy az állam tulajdonában lévő vagyont hogyan hasznosítjuk. Mint ahogy arra jobbikos képviselőtársam is felhívta a figyelmet, nagyon sok helyen, ahol az önök közmunkaprogramjának eredményeként beindultak jó modellprogramok, az önkormányzatoknak nagy-nagy segítséget jelentene ennyi föld is. Én azt tenném megfontolás tárgyává és azt kérném államtitkár úrtól, azon gondolkozzanak el, hogy ha már akarják rendezni ezt a helyzetet, és fel akarják számolni azt az állapotot, ami az 1992. évi I. törvény hatálybalépése óta fennáll, akkor nem lenne-e egy, az ellenzék számára is elfogadhatóbb rendszer az, ha ezt nem automatikusan bocsátánák kótyavetyére, mint az NFA-ban a földek többi részét. Abban az esetben ez könnyebben lenne emészthető, de még akkor is ott maradna a kérdés - s örülnék, ha e tekintetben megtisztelne a válaszával -, hogy mi lesz a lakóknál maradt kárpótlási jegyekkel, és mikor tekinthetjük úgy, hogy a kárpótlás befejeződött.

Megköszöném, ha vita közben kaphatnék választ, hogy esetleg tudjak reagálni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm. Már ha lesz vita, mert senki nem jelentkezett további hozzászólásra. Azért megkérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Völner Pál előterjesztőt, hogy kíván-e hozzászólni. *(Dr. Völner Pál: Igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VÖLNER PÁL (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csak néhány pontosítást tennék, illetve az elhangzottakra reagálnék. Azzal kezdeném, hogy a kávézási szokásaim eléggé viaszosultak, ezért ezt a fajta megközelítést szeretném visszautasítani.

A bevezetőben, az expozéban is elhangzott, hogy gyakorlatilag öt települést érintő területen vannak ezek a földek, amelyek elérhetőek. Ha erre rázúdítanánk egy termőföldárverési licitet kárpótlási jegyekkel, az elég kusza helyzetet eredményezne.

A másik dolog: nem tudom, képviselő úr emlékszik-e még arra, hogy a kárpótlási jegyek kibocsátása idején gyakorlatilag vagyon fejében lehetett kárpótlási jegyeket kapni, tehát nemcsak termőföld ellenében voltak jogosultak. Kizárólag a termőföldre koncentrálni ennek a kárpótlásnak a folyamatát ezért sem helyes, hiszen tudjuk, hogy a privatizáció során is felhasználtak kárpótlási jegyeket a hozamokkal együtt, önrészként lakásokat lehetett vásárolni rajta önkormányzati tulajdonból. Tehát számtalan olyan módja van, ahol felhasználható ez a mennyiség, amik ezzel a törvény módosítással nem zárulnak le.

A mértékek összehasonlítása miatt emliteném még egyszer, hogy az 1614 hektár a 2 145 824 hektár-

ral áll szemben, ami az elmúlt időszakban kárpótlás révén kijutott magántulajdonba, és ez 765 445 tulajdonost jelentett. Látható, hogy maga az indítás '91 után megvolt, és ha megnézzük, hogy kik maradtak gazdálkodók és kik azok, akik csak a vagyont kapták vissza, azt láthatjuk, hogy egy jóval szűkebb kör az, amelyik a gazdálkodók rétegét érinti.

A „Földet a gazdáknak” program kapcsán megint megemlíteném, hogy ehhez egy hitelprogram is kapcsolódik, tehát ha valaki nagyobb összegért vásárol, az nem feltétlenül azt jelenti, hogy a gazdagok sorába tartozik, hanem azt, hogy vállal egyfajta kockázatot. *(Sallai R. Benedek: Nem tudja összeszedni a 10 százalék önerőt.)* A 10 százalék önerő ahhoz képest, amilyen összegekről és amekkora területekről, gazdálétszámokról beszélünk, szerintem más forrásból is megfinanszírozható. Persze, több ezer hektár esetén nyilván nem, de tudjuk, hogy a földtulajdonkorlátok és egyébek miatt ez sem elképzelhető történet.

A technikai feltételekről csak annyit, hogy azok nagyon elavult számítógépes rendszerek, amelyek annak idején kezelték a kárpótlási jegyeket. Erre rázúdítani egy újabb hullámot, egy nagyon bizonytalan dolog lenne, új rendszert kiépíteni 1600 hektárért pedig kidobott pénz lenne. Tehát egyfajta technikai lezárása ez a kárpótlási folyamatnak, amikor a termőföldet illetően ez a módosítás megszületik.

S még egy dolgot szeretnék megemlíteni: szabad rablásnak nevezni a nyilvánosan meghirdetett licitet egy kicsit erős. A rablás más fogalomkörbe tartozik, mint a nyilvános árverés, ahol rendre a helyben szokásos forgalmi áraknál magasabb értéken történik az értékesítés. Köszönöm szépen, csak ezzel szerettem volna kiegészíteni. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **XXXIII. nyári olimpiai és a XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Gulyás Gergely, Bánki Erik, Vas Imre és Hollik István képviselők által benyújtott előterjesztés T/10726. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Gulyás Gergely úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének, aki a pulpitusról mondja el a vezérszónoki felszólalását.

DR. GULYÁS GERGELY (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A XXXIII. nyári olimpiai és a XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről szóló törvényjavaslat célja az olimpiai pályázatra és rendezésre vonatkozó keretszabályok megteremtése, és annak megerősítése a Nemzetközi Olimpiai Bizottság felé, hogy Magyarország és Budapest képes a 2024-es olimpiai és paralimpiai játékok

biztonságos és sikeres megrendezésére és lebonyolítására.

Aki emlékszik Egerszegi Krisztina óriási küzdelemben kivívott aranyérmére 400 vegyesen Barcelonában, aki emlékszik a Kozmann-Kolonics páros talán minden idők legkisebb különbségével elért atlantai győzelmére vagy vízilabdázóink megsemmisítő győzelmére az oroszok ellen az olimpiai döntőben Sydney-ben, vagy ugyanitt Kovács Ágnes aranyat érő nagy hajrájára, annak nem kell megmagyarázni, hogy mennyi mindent hordoz és jelenít meg az olimpia, ami szavakba nem foglalható, csak átélhető.

A Magyar Olimpiai Bizottság közgyűlésének és Budapest főváros közgyűlésének kezdeményezésével egyetértve - utóbbi helyen a javaslat 97 százalékos támogatottságot élvezett - az Országgyűlés 2015. július 6-ai rendkívüli ülésén a jelen lévő képviselők több mint 80 százalékanak igen szavazatával, nagy többséggel támogatta a pályázati szándékot. E nagy ívű vállalkozás gondolata nem először merült fel az olimpiai mozgalom megszületése óta Magyarországon. Az Országgyűlés támogató határozatát követően 2015. július 7-én Tarlós István főpolgármester és Borkai Zsolt, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke közös szándéknyilatkozatot írt alá a 2024-es nyári olimpiai és paralimpiai játékok budapesti rendezésének pályázatára vonatkozóan, amelyet az aláírók Thomas Bachnak, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elnökének is megküldtek. Budapest Los Angeles, Párizs és Róma mellett ezzel a 2024-es olimpiai játékok megrendezésének hivatalos pályázójává vált.

A magyar olimpiai mozgalom erejét jól mutatja, hogy nemzeti olimpiai bizottságunk az elsők között alakult meg, illetve Magyarország a modern kori olimpiákon elnyert 168 aranyérmével, 148 ezüstérmével és 170 bronzérmével, valamint a paralimpiai játékokon szerzett 30 aranyérmével, 41 ezüstérmével és 55 bronzérmével az olimpiai és paralimpiai játékok történetének legeredményesebb sportnemzetei közé tartozik, összességében a nyolcadik helyet foglaljuk el az éremtáblázaton.

(17.00)

A magyar sport erejét, valamint a világ sportvezetőinek bizalmát jelzi az elmúlt évek számos, hazánkban megrendezett jelentős sporteseménye, ilyen volt a kajak-kenu vb megrendezésének többször is előforduló, kiemelkedő rendezvénye, ilyen volt a 2013-as vívóvilágbajnokság, a 2002-es tornász-világbajnokság, az öttusa-világbajnokságok, birkózó-világbajnokságok, úszó-Európa-bajnokságok, és az, hogy Magyarország 1986 óta Forma-1-es versenyt is rendez, és 2021-ig erre vonatkozóan szerződésünk van. Arra is büszkék lehetünk, hogy a világ harmadik legjelentősebb és legnézettebb sporteseménye, a FINA vizes világbajnokság 2017-ben Budapesten, illetve Balatonfüreden lesz. Reméljük, hogy a sikeres rendezés az olimpiai pályázat esélyeit, amiről döntés majd 2017 szeptemberében lesz, tovább fogja javítani.

Budapest az elmúlt években jelentős fejlődésen ment keresztül, amit jól jellemez az elmúlt szűk évtizedben megépült új Duna-híd, új metróvonal, a vilámoshálózat 50 év óta történt legjelentősebb fejlesztése, megújult közttereink: a Kossuth tér, Erzsébet tér, Móricz Zsigmond körtér, Széll Kálmán tér, Madách tér, az egyetemi fejlesztések, a Moholy-Nagy Művészeti Egyetem, a Nemzeti Közszerződési Egyetem, a Pázmány Egyetem, illetve annak budapesti Jog- és Államtudományi Kara, illetve az európai mércével is egyedülálló sportfejlesztések, mint amilyen a Ferencváros stadionja, a most épülőfélben lévő Puskás-stadion vagy a Dagály úszóközpont, ami a 2017-es úszó- és vízilabda-világbajnokság központja lesz. Szintén büszkék lehetünk azokra a kulturális beruházásokra, amelyek az elmúlt években Budapesten történtek: ilyen a Várkert Bazár, a Vigadó, az Erkel Színház, a Müpa, az Akvárium, és még lehetne folytatni a sort.

Budapest az elmúlt évekhez hasonló fejlődési pályát feltételezve a következő évtizedre biztosan készen áll majd arra, hogy otthont adjon a világ legnagyobb rendezvényének, a nyári olimpiai játékoknak. Az igazi esélyt ugyanakkor egy Budapest méretű város számára az Agenda 2020 elnevezésű gazdaságos, azaz egyebek mellett a meglévő létesítmények használatát akár az egész országra kiterjesztve, a felesleges kiadásokat mellőzve megrendezett olimpiai játékokra törekvő reformcsomag jelenti, amit a Nemzeti Olimpiai Bizottság 2014 decemberében fogadott el. Az Agenda 2020 azt jelenti, hogy az olimpiai rendezésre korábban már többször pályázó Budapest és a magyar olimpiai mozgalom mellett a Nemzetközi Olimpiai Bizottság is készen áll arra, hogy végre 100 év után tényleg hazánkba hozza a nyári olimpiai játékokat, így ezt történelmi lehetőségnek kell tekintenünk. Ne feledjük el, nemzeti tragédiánk, az I. világháborús vereség és a trianoni békediktátum tette lehetetlenné, hogy az I. világháború előtt a pályázó városok közül a legtöbb szavazatot kapott Budapest megrendezhesse 1920-ban a VII. nyári olimpiát. Így megkésett és szerény, de mégis fontos történelmi igazságtétel lenne a pályázati győzelem.

A most benyújtott törvényjavaslat elfogadása létrehozza a pályázat és rendezés legfontosabb keretszabályait, amelyek biztosítják a Nemzetközi Olimpiai Bizottságot arról, hogy a kockázatok kizárása, illetve minimalizálása mellett lehetne megrendezni Budapesten az olimpiai és paralimpiai játékokat. Továbbá arról is, hogy Magyarországon nincsenek az olimpiai játékok rendezését gátló jogi akadályok, valamint hogy Magyarország képes arra, hogy biztosítsa az olimpiai játékok szabályozott keretek között történő gyors, hatékony és sikeres előkészítését és megrendezését, az olimpiai játékok biztonságos és békés megünneplését. A Nemzetközi Olimpiai Bizottság részére garanciát jelent a törvény elfogadása, ugyanis alátámasztja a város és az ország elkötelezettségét is.

Az olimpiai törvény elfogadása egyre általánosabb gyakorlattá vált az elmúlt évtizedek olimpiai pályázataiban, mára már szinte elmaradhatatlan az olimpiát rendező országokban. Hasonló olimpiai törvényt fogadott el a törvényhozás Sydneyben, Rio de Janeiróban, valamint a legutóbbi európai helyszíni nyári olimpiai játékokat rendező Londonban is. A hasonló jogszabály a NOB részére megnyugtató választ adott az esetleges problémák kezelésére is. A törvény elfogadása azért is bír különös jelentőséggel, mivel egyetlen olyan pályázó vagyunk, amely még nem rendezett olimpiát, így a rendezésre való alkalmasság tekintetében esetlegesen megfogalmazódó kételyek eloszlatására rendelkezésre álló valamennyi eszközt, köztük az önálló olimpiai törvény megalkotását is fel kell használnunk.

Fontos megjegyezni, hogy a törvényjavaslat keretszabályokat teremt, nem célja minden részletszabály rögzítése, azok jogalapját felhatalmazó rendelkezésekkel teremti meg. Ennek oka az is, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság folyamatosan a tapasztalatok alapján alakítja ki a rendezés kereteit, ezzel kapcsolatos elvárásait, így akár még az idei riói játékok után is felmerülhetnek olyan új szempontok, amelyek megnyugtató kezelése a biztonságos olimpiarendezéshez szükséges.

A törvény felöleli az olimpiai és paralimpiai játékok pályázata és a rendezés szempontjából legfontosabb jogterületeket, tekintettel arra, hogy az olimpiai játékok egyszeri és lényegében megismételhetetlen alkalmat jelentenek, valamint arra, hogy az olimpiai játékok pályázata és rendezése érdekében elfogadott törvény szabályai ideiglenesek és rendkívül speciális jellegűk, a különböző jogterületek szabályait nem az adott különálló jogterületeken szabályozza, hanem egy jogszabályba, az olimpiai törvénybe foglalja. Így nem egy salátatörvényt, hanem egy komplett, kerek egészet alkotó jogszabályt szeretnénk elfogadni, erre teszünk javaslatot az Országgyűlésnek.

A törvény egyaránt tartalmazza mind az olimpiai játékok pályázati szakaszának, mind a rendezési jog elnyerését követő rendezési szakaszának szabályait. Utóbbiak, mint az olimpiai megvalósítási hatóságokra, a harmadik országbeli állampolgárok beutazására, tartózkodására és munkavállalására, az olimpiai közlekedési tervre, a tisztességtelen piaci magatartásra vonatkozó különleges szabályokra természetesen csak a rendezés jogának elnyerése esetén és azt követően lépnek hatályba. A rendezési szakasz szabályai elfogadásának az a célja, hogy a Nemzetközi Olimpiai Bizottság felé már most egyértelművé tegyük, hogy Magyarország világos elképzelésekkel és hosszú távú tervvel rendelkezik a rendezés teljes folyamatát illetően.

A javaslat törvényi szintre emeli a magyar állam, Budapest Főváros Önkormányzata és a Magyar Olimpiai Bizottság között 2015. december 7-én aláírt együttműködési megállapodásban rögzített pályázati intézményi rendszert, és rögzíti a pályázatban részt vevő szervezetek, testületek és személyek feladatait.

Az olimpiai megvalósítási hatóság mint az olimpiai és paralimpiai játékok sport- és infrastrukturális beruházásait, az olimpiai projekteket megvalósító szerv a rendezési jog elnyerése esetén jön létre. Az olimpiai megvalósítási hatóság a NOB által kialakított szabályozási környezet egyik központi szerve, annak felállítása a Nemzetközi Olimpiai Bizottság számára az egyik legfontosabb biztosíték arra, hogy az olimpiai játékok sikeres megrendezésére képesek leszünk.

A törvény kiemeli a legfontosabb jogköröket és feladatokat is a szervezettel kapcsolatosan, azonban az olimpiai megvalósítási hatóságra vonatkozó részletes szabályok elfogadása a rendezési jog elnyerése esetén válik majd szükségessé és indokolttá a törvényben szereplő felhatalmazásoknak megfelelően. Az olimpiai megvalósítási hatóság az olimpiai és paralimpiai játékok befejezését követően az olimpiai örökség koordinálásáért, ápolásáért és fenntarthatóságáért felelős olimpiai örökség hatóságként folytatja tevékenységét.

A törvény az olimpiai játékok megrendezésével, különösen a rendezéshez szükséges, illetve ahhoz kapcsolódó építmények és egyéb létesítmények megvalósításával, a rendezvények lebonyolításával, a helyszínek biztosításával kapcsolatos közigazgatási hatósági ügyet nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügynek minősíti, és részben meghatározza, részben pedig a végrehajtási rendeletekre bízva az ezzel kapcsolatos speciális szabályokat. A törvény nem céloz meg a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű ügyekre vonatkozó hatályos jogszabályoknál rövidebb ügyintézési határidőket, azokkal azonos, a közigazgatási hatósági ügyek gyorsítására vonatkozó általános szabályokat tartalmaz, a beszerzési, közbeszerzési szabályokat pedig egyáltalán semmilyen formában nem érinti.

A törvény meghatározza az olimpiai beruházásokkal kapcsolatos sajátos építésügyi és településrendezési szabályokat, továbbá közérdekű célként határozza meg az olimpiai célú kisajátítást, ami szervesen illeszkedik a hatályos kisajátítási jog rendszerébe, általános szabályait a kisajátításról szóló törvény tartalmazza, és természetesen megőrzi e jogintézmény kivételes jellegét, ultima ratio szerinti felhasználási lehetőségét és az alkotmányos garanciákat.

Összhangban az európai uniós szabályokkal, a Nemzetközi Olimpiai Bizottság elvárásainak is megfelelően és a korábbi olimpiák gyakorlatára is tekintettel a törvény a harmadik országbeli állampolgárok beutazására, tartózkodására és munkavállalására vonatkozó szabályokat is tartalmaz.

(17.10)

A törvény a 2012. évi londoni olimpiai és paralimpiai játékokra készült olimpiai törvény mintájára szabályozza a közlekedés területét, létrehozva a Nemzetközi Olimpiai Bizottság előírásainak megfelelően az olimpiai játékok hatékony lebonyolítását

biztosító olimpiai közlekedési tervet és olimpiai útvonalhálózatot.

Emellett a NOB alapokmánya, az Olimpiai Charta rendelkezéseinek figyelembevételével a jogszabály különleges védelemben részesíti az olimpiai szellemi tulajdon törvényben felsorolt tárgyait, mint az olimpiai zászló, embléma, láng, fáklya, valamint az olimpiai mozgalommal és az olimpiai és paralimpiai játékokkal kapcsolatos, a törvény által felsorolt megjelöléseket.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Amikor 2017 szeptemberében a Nemzetközi Olimpiai Bizottság döntést fog hozni arról, hogy ki rendezze 2024-ben az olimpiai és paralimpiai játékokat, elsősorban arra lesz tekintettel, hogy ki a legalkalmasabb pályázó. De az alkalmasság megítélésénél rendkívül fontos az, hogy a pályázat mögött a lehető legszélesebb politikai támogatottság álljon. Magyarország számára rendkívüli lehetőség az, hogy 2024-ben valószínűleg az európai kontinens rendezheti meg a játékokat, azoknak a városoknak van a legnagyobb esélye, amelyek Európából pályáznak e rendezvény megtartására. Ha Magyarországon képesek vagyunk arra, hogy a politikai erők e tekintetben a pártpolitikai vitákat maguk mögött hagyva valamilyen nemzeti egységet hozzanak létre, lényegesen jobbak az olimpiai pályázat esélyei, mintha a kormánypártok és ellenzéki pártok közötti vitává silányítjuk e kérdés megvalósítását.

Azt remélem, hogy ezt a felelősséget mindenki felismeri, és így, ahogyan korábban a Fővárosi Közgyűlés 97 százalékos többséggel döntött, egyébként az LMP kivételével valamennyi ellenzéki párt támogatását is bírva, az olimpiai pályázat támogatásáról, ahogyan az Országgyűlés is képes volt ennél már rosszabb arányban, de még mindig a négyötödöt meghaladó többséggel dönteni a pályázat támogatásáról, úgy azt reméljük, hogy az olimpiai törvény tekintetében is a kormánypárti többségnél lényegesen szélesebb többség fog a törvényjavaslat mögé állni.

Ezért kérem valamennyi frakció és valamennyi képviselő támogatását a javaslat elfogadásához, és a jobbító szándékú javaslatokat pedig szívesen tesszük a törvény részévé. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megkérdezem Fónagy János államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Fónagy János: Köszönöm szépen, igen.)* Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Budapest Los Angeles, Párizs és Róma mellett hivatalos pályázó város a 2024. évi XXXIII. nyári és a XVII. paralimpiai játékok megrendezésére.

Hazánk, mint az előbbi előterjesztői beszédben is hallottuk, történelmi lehetőség előtt áll. Három tényező is támogatja, hogy sikerrel pályázzunk és

házigazdája legyünk a 2024. évi nyári olimpiai játékoknak. Elsőként, hogy 1990-ben Kelet-Közép-Európa és Magyarország visszanyerte szabadságát, mára pedig ez a régió vált Európa legdinamikusabban fejlődő, gyarapodó térségévé. A második tényező, hogy a 2004-es csatlakozást követően 2024-re Magyarország húsz éve lesz annak az Európai Uniónak tagja, amely tevékenyen járult hozzá a hazai közlekedési és egyéb infrastruktúra-rendszerek megújításához. A harmadik a Nemzetközi Olimpiai Bizottság Agenda 2020 nevű reformprogramja, amely észszerűbb, gazdaságosabb, olcsóbb, megtérülő olimpiára irányul, és reális esélyt biztosít rendezés szempontjából a Budapest méretű nagyvárosok számára is.

Az olimpiai pályázat három szakaszból áll, amelyek közül az első szakaszban szükséges intézkedések megtétele és a dokumentumok beadása a Nemzetközi Olimpiai Bizottság részére megtörtént, illetve az olimpiai pályázat stratégiai és operatív intézményrendszere is megkezdte működését. A most zajló második szakaszban meg kell erősíteni a NOB felé, hogy a kockázatok kizárása, illetve minimalizálása mellett lehet majd megrendezni az olimpiai és paralimpiai játékokat, továbbá azt, hogy Magyarországon nincsenek az olimpiai és paralimpiai játékok rendezését gátló jogi akadályok. Hazánk képes arra, hogy biztosítsa az olimpiai és paralimpiai játékok szabályozott keretek között történő gyors, hatékony és sikeres előkészítését és megrendezését, az olimpiai és paralimpiai játékok biztonságos és békés megünneplését.

A most benyújtott törvényjavaslat ezt kívánja alátámasztani, ugyanis a törvény Országgyűlés általi elfogadásával létrejönnek a pályázat és a rendezés legfontosabb keretjogszabályai, amelyek a NOB részére is garanciát jelentenek, és megerősítik a város és az ország elkötelezettségét. A törvény elfogadása azért is fontos, mert hazánk az egyetlen olyan pályázó, aki még nem rendezett olimpiát, így rendezési képesség tekintetében esetlegesen megfogalmazódó kételyek eloszlatására rendelkezésre álló valamennyi eszközt, köztük az önálló olimpiai törvény megalkotását is fel kell használnunk.

Tisztelt Ház! Az olimpiai törvény elfogadása egyre inkább gyakorlattá vált a pályázás során, szinte kimaradhatatlan eljárás az olimpiát rendező országokban. Hasonló olimpiai törvényt fogadtak el Sidneyben, Rio de Janeiróban, valamint a legutóbbi európai helyszínű, nyári olimpiai játékokat rendező Londonban is. A jogszabály egyúttal megnyugtató választ ad a NOB részére az esetleges problémák kezelésére is. A törvény felöleli az olimpiai és paralimpiai játékok pályázata és rendezése szempontjából legfontosabb jogterületeket. Tekintettel arra, hogy az olimpiai és paralimpiai játékok megrendezése egy egyszeri és lényegében megismételhetetlen alkalom, és hogy a pályázat és a rendezés érdekében elfogadott törvény szabályai ideiglenesek és rendkívül speciális jellegűek, a különböző jogterüle-

tek szabályait nem az adott jogterületek jogszabályában, hanem egy jogszabályba, egy olimpiai törvénybe foglalja. A törvény széles körű felhatalmazásokkal teremti meg a további részletes jogszabályok megalkotásának lehetőségét.

A törvény egyaránt tartalmazza mind az olimpiai és paralimpiai játékok pályázati szakaszának, mind a rendezési jog elnyerését követő rendezési szakasznak a szabályait. Ez utóbbiak természetesen csak a rendezés jogának elnyerését követően lépnek hatályba. A rendezési szakasz szabályai elfogadásának célja, hogy a NOB felé már most bemutassa, hogy Magyarország világos elképzelésekkel és hosszú távú tervvel rendelkezik a rendezés teljes folyamatát illetően.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy a képviselői indítványban foglaltak nagymértékben növelik Budapest és Magyarország esélyeit a 2024. évi olimpiai és paralimpiai játékok megrendezéséért folyó versenyben. Kérem, hogy az olimpiai pályázat szempontjából stratégiai jelentőségű javaslat elfogadásával járuljanak hozzá a sikeres pályázáshoz, mindnyájunk közös sikeréhez. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek során megadom a szót elsőként Hadházy Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Olimpiai Charta az olimpizmus alapelveinek, illetve a Nemzetközi Olimpiai Bizottság szabályainak és kiegészítő rendelkezéseinek kodifikációja. Az Olimpiai Charta szabályozza az olimpiai mozgalom szervezetét, cselekményeit és működését, valamint meghatározza az olimpiai játékok megünnepelésének feltételeit.

Lényegét tekintve az Olimpiai Charta az alábbi három fő célt szolgálja. Az Olimpiai Charta mint alkotmányos természetű alapokmány kifejezi az olimpizmus alapelveit és legfontosabb értékeit, illetve a betartásukra figyelmeztet. Az Olimpiai Charta a Nemzetközi Olimpiai Bizottság alapszabálya. A fentiekén túl az Olimpiai Charta meghatározza az olimpiai mozgalom három legfőbb jogalanyának kölcsönös jogait és kötelezettségeit, amelyek név szerint a Nemzetközi Olimpiai Bizottság, a nemzetközi sportági szövetségek és a nemzeti olimpiai bizottságok.

(17.20)

A nevezett szervezetek kötelesek az Olimpiai Chartát tiszteletben tartani és betartani. A modern olimpizmus szülőatyja Pierre Coubertin, akinek a kezdeményezésére rendezték meg a párizsi nemzetközi sportkongresszust 1894 júniusában. A Nemzetközi Olimpiai Bizottságot 1894. június 23-án alapí-

tották meg. Az első újkori olimpiai játékok megünnepelésére Athénban, Görögországban került sor 1896-ban. Az olimpizmus életfilozófiaként a test, az akarat és a szellem képességeit mint egységes egészet fogja össze és dicsóíti. Egyesítve a sportot a kultúrával és neveléssel, az olimpizmus olyan életforma kialakítására törekszik, amely a munkavégzés öröme, példaképnevelési értékén, társadalmi felelősségvállalásán és az egyetemes erkölcsi alapelvek tiszteletén alapszik. Az olimpizmus célja, hogy a sportot az emberiség harmonikus fejlődésének szolgálatába állítsa, egy békés társadalom előmozdítása és az emberi méltóság megőrzése érdekében.

Az olimpiai mozgalom egyetértésben szervezett egyetemes és állandó cselekvési sorozat, amely a NOB legfelső hatalma alatt kerül megvalósításra, beleértve mindazon természetes és jogi személyeket, akiket az olimpizmus értékei lelkesítenek. Az olimpiai mozgalom kiterjed mind az öt kontinensre. Az olimpiai mozgalom csúcspontja a világ sportolójának találkozása a legnagyobb sportfesztiválon, az olimpiai játékokon. Az olimpiai mozgalom szimbóluma az összefonódó öt karika.

A sport gyakorlása alapvető emberi jog. Minden természetes személyt megillet a sportolás joga, a diszkrimináció bármely megnyilvánulási formája nélkül az olimpiai szellemben, amely kölcsönös megértést követel meg a barátság, szolidaritás és tisztességes játék szellemében. Elismerve, hogy a sport a társadalom szerves része, az olimpiai mozgalomhoz tartozó sportszervezeteket megilleti az autonómia joga, és terheli annak kötelezettsége, ideértve a sport szabályrendszerének szabad meghatározását és annak ellenőrzését, szervezetük struktúrájának és irányításának meghatározását, külső behatástól mentes választások jogát élvezve a helyes irányítás alapelveinek biztosításával és alkalmazásával. Bármely országgal, személlyel, fajjal, vallással, politikával, nemmel kapcsolatba hozható vagy bármely egyéb megjelenési formában megjelenő diszkrimináció összeférhetetlen az olimpiai mozgalommal. Az olimpiai mozgalomhoz való tartozás feltétele az Olimpiai Charta betartása és a NOB általi hivatalos elismerése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar olimpia-rendezési szándék egyidős a modern olimpiák történetével, mert az olimpiai mozgalom magyar részvétellel történt megalapításának idején, a XIX. század végén is felmerült annak gondolata, hogy Budapest az olimpiai játékok házigazdája legyen. Budapest a XX. században több alkalommal, 1920-ban, 1960-ban is megpályázta a világ népeinek békeidőbeli legnagyobb és legrangosabb seregszemléjét. Az 1920-as nyári olimpia megrendezésétől 1919-ben esett el Magyarország, az első világháború többi vesztesével együtt nem is vehettek részt azon a sportünnepen. A 2000-es évek elején is többször felvetődött a budapesti pályázat gondolata.

Ilyen előzmények után a magyar olimpiai mozgalom társadalmi szervezete, a Magyar Olimpiai Bizottság a pályázó főváros, a Fővárosi Közgyűlés, a Magyar

Országgyűlés, végül Magyarország Kormánya egyöntetű támogatása és egysége mellett 2015. szeptember 16-án Budapest hivatalosan is a 2024. évi XXXIII. olimpiai, valamint a XVII. paralimpiai játékok megrendezésére pályázó várossá vált. Az olimpiai pályázat sikerének mélyreható nemzetpolitikai, valamint nemzetgazdasági jelentősége miatt az érdekeltek által elsőrendű célként lett megfogalmazva, hogy Budapest, illetve Magyarország győzzön az olimpiai pályázaton, és nyerje el a 2024-es nyári játékok rendezési jogát. Az Agenda 2020 elnevezésű, egyszerűbb, takarékosabb pályázati és rendezési eljárásnak köszönhetően gazdaságosan megrendezhető budapesti olimpia olyan generációkon átívelő, nemzeti egységet teremtő kezdeményezés, amely egyúttal már az olimpiai pályázattal is hozzájárul Budapest és Magyarország elismertségének növeléséhez, a nemzetgazdaság bővüléséhez, ezáltal pedig közvetlen és közvetett módon az állampolgárok jólétéhez.

Nem azért kell pályáznunk, mert könnyűnek ígérkezik, hanem azért, mert nehéz lesz. Az előzőeknek megfelelően a 2015. május végén elkészült olimpiai megvalósíthatósági tanulmány arra a megállapításra jutott, hogy mind Budapest, mind Magyarország fejlettsége lehetővé teszi az olimpiai játékok sikeres megrendezését. Ezen túlmenően jórészt a komoly kritikák, ellenérzések és elutasítottság miatt megreformált pályázati eljárás, azaz az Agenda 2020 reformja miatt kijelenthető, hogy Budapest és Magyarország pályázata történelmi lehetőség előtt áll, még akkor is, ha olyan versenytársakkal állunk szemben, mint Róma, Párizs vagy Los Angeles.

A pályázati eljárás során a kormány eddig számos alkalommal kinyilvánította elkötelezettségét a budapesti olimpiai pályázat sikere és az Országgyűlés határozatának érvényesülése érdekében. A T/10726. számú, a XXXIII. nyári olimpiai és XVII. nyári paralimpiai játékok pályázatáról és rendezéséről szóló törvénytervezet Országgyűlés általi elfogadásával pedig megteremtődnek a pályázat és a rendezés legfontosabb keretszabályai, amelyek a Nemzetközi Olimpiai Bizottság részére is garanciát jelentenek és alátámasztják a város és az ország elkötelezettségét.

Az olimpiai és paralimpiai játékok megrendezésével Magyarország a világ legnagyobb sporteseményének lebonyolítására vállalkozik. A sikeres pályázathoz, illetve a rendezéshez, a hatékony és gyors lebonyolításhoz szükséges egy speciális hazai szabályozórendszer felállítása, aminek a központjában a jelen törvényjavaslat áll. Az olimpiai és paralimpiai játékok a NOB előírásai és szabályai, többek között az Olimpiai Charta szerint zajlanak. A NOB közrendbe és jogszabályokba nem ütköző előírásait, szabályait a rendezésért pályázó városnak el kell fogadnia. A törvényt nemcsak a NOB kedvéért kell megalkotnunk és elfogadnunk, hanem saját magunk miatt is, hogy tudjuk, mi a teendőnk.

A NOB a korábbi olimpiai játékok tapasztalatai alapján alakította ki azt a szabályozási környezetet,

továbbá azt a szabályozási követelményrendszert, aminek a megvalósulását, hatékony érvényesülését részben a jelen törvény elfogadásával kívánja a jogalkotó biztosítani. Az előbbi elveket és elvárásokat követő olimpiai törvény elfogadása egyre inkább gyakorlattá vált, szinte kimaradhatatlan eljárás az olimpiát rendező országokban. Hasonló olimpiai törvény került elfogadásra Sidneyben, Rio de Janeiroban, valamint a legutóbbi európai helyszíni nyári olimpiai játékokat rendező Londonban is, és a jogszabály a NOB részére megnyugtató választ adott az esetleges problémák kezelésére.

A törvény felöleli az olimpiai és paralimpiai játékok pályázata és a rendezése szempontjából legfontosabb jogterületeket, és tekintettel arra, hogy az olimpiai és paralimpiai játékok egy egyszeri és lényegében megismételhetetlen alkalmat jelentenek, továbbá arra, hogy az olimpiai és paralimpiai játékok pályázata és rendezése érdekében elfogadott törvény szabályai ideiglenesek és rendkívül speciális jellegűek, a különböző jogterületek szabályait nem az adott jogterületek jogszabályaiba, hanem egy külön jogszabályba, egy olimpiai törvénybe foglalja, amelyet tehát szimbolikus jelentősége mellett gyakorlati szempontok is alátámasztanak.

(17.30)

A törvény széles körű felhatalmazásokkal teremti meg a további részletes szabályok megalkotásának lehetőségét. A NOB a pályázó városoktól számtalan garancia kiállítását követeli meg. Ezek a garanciák egyoldalú kötelezettségvállaló jognyilatkozatok, amiket különböző tárgyokban - például biztonság, finanszírozás, adók, közlekedés, szállás, létesítmények - kell kiállítani. A törvény lényeges célja ezen garanciák kiállítása szükségességének elismerése és a garanciák gyors és hatékony kiállítását elősegítő eljárási szabályok megalkotása.

A törvény egyaránt tartalmazza mind az olimpiai és paralimpiai játékok pályázati szakaszának, mind a rendezési jog elnyerését követő rendezési szakaszának a szabályait. A rendezési szakasz szabályai elfogadásának célja, hogy a NOB felé már most felmutassa, hogy Magyarország világos elkötelezettséggel és hosszú távú tervekkel rendelkezik a rendezés teljes folyamatát illetően, és már most képes megfelelő jogi megoldásokat kínálni a hatékony rendezés érdekében. Ez hazánk pályázata szempontjából azért is bír különös jelentőséggel, mivel az egyetlen olyan pályázó vagyunk, ahol még nem rendeztek olimpiát, így a rendezési képesség tekintetében esetlegesen megfogalmazódó kételyek eloszlására rendelkezésre áll valamennyi eszköz, köztük az önálló olimpiai törvény megalkotását is fel kell használnunk.

A törvény célja továbbá, hogy a NOB felé bemutassa azt, hogy a kockázatok kizárása, illetve minimalizálása mellett lehet majd megrendezni az olimpiai és paralimpiai játékokat, továbbá azt, hogy Ma-

gyarországon nincsenek az olimpiai és paralimpiai játékok megrendezését gátló jogi akadályok. A törvény egyértelműen kinyilvánítja, hogy Magyarország képes arra, hogy biztosítsa az olimpiai és paralimpiai játékok szabályozott keretek között történő gyors, hatékony és sikeres előkészítését és megrendezését.

Tisztelt Országgyűlés! Mint ahogy már az előttem szólók is hangsúlyozták, rendkívül fontos az, hogy minél szélesebb körű támogatottsága legyen ennek az eseménynek, ennek a vállalkozásnak. Éppen ezért üdvözlöm azokat a parlamenti pártokat, amelyek már most csatlakoztak a törvényjavaslathoz, részt vettek a többpárti egyeztetéseken, és támogatják a törvénytervezetet. Bízom abban, hogy a jelenlegi csatlakozók mellett fel fog sorakozni a többi parlamenti párt és a Magyarországon található egyéb szervezetek annak érdekében, hogy széles körű támogatottsága legyen ennek az eseménynek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Lukács Zoltánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

LUKÁCS ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Hölgyeim és Uraim! Nincs köztünk abban vita, hogy az olimpia eszméje az egyik legnemesebb eszme és legnemesebb gondolat a világon, és persze azzal sem vitatkozunk, hogy az olimpia mint rendezvény, mint esemény is rendkívül vonzó és rendkívül előnyös lehet egy ország számára, erre az országra vonzza a figyelmet, természetesen az idegenforgalom számára is rendkívül előnyös és rendkívül fontos lehet. Éppen ezért nagyon jó azoknak az országoknak, amelyek vannak abban az állapotban, hogy olimpiát tudnak rendezni.

Persze ha jobban utánanéznünk és jobban kibontjuk ezeket a dolgokat, és okulunk a másokkal történt dolgokból, akkor persze azt látjuk, hogy nem nagyon tudunk példát hozni az elmúlt időszakból arra, hogy akár csak egyetlen nyári olimpia is, mondjuk, pozitív szaldóval zárt volna bármely országban. Sőt, van olyan ország is, amelynek a csődjében is közrejátszott az olimpia megszervezése. A mostani híradások alapján azt lehet olvasni, hogy a riói olimpia még el sem kezdődött, de a számítások szerint máris azzal számolnak, hogy hosszú évtizedekig fogják még nyögni az olimpia költségeit, és már a mostani számítások is azt mutatják, hogy a riói olimpia is komoly negatív szaldóval fog zárni, és a brazil gazdaságra igen nehéz napok várhatnak emiatt.

Hölgyeim és Uraim! Elhangoznak itt szép szavak nemzeti összefogásról és arról, hogy ebben az ügyben mindenkinek össze kell tartania, meghallgatjuk azt, hogy az olimpia megrendezése kell hogy összehozza a nemzetet, és ez milyen fontos, hogy tegyük félre a pártpolitikai csatározásokat. Nagyon jól is hangoznának ezek a mondatok. Ha csak a mai nap vitáit nézzük meg, azok azt mutatják, hogy az egyik napirendnél még ugyanazok a képviselők meg-

hallgatni nem hajlandóak más politikai pártok szónokait, egyetlen javaslatukat, kérdésüket nem veszik komolyan, a felvetéseikre nem válaszolnak. Igaz ez ebben a Házban, igaz az önkormányzatokban, igaz ez máshol, hogy ennek a pártnak a politikusai sokszor kirekesztő módon viselkednek a politikában, sokszor, ha úgy tetszik, emberszámba nem veszik a politikustársaikat a másik oldalról. Utána pedig eljön az olimpiai napirend, és azt hallgatjuk hosszú percekre keresztül, hogy micsoda nemzeti összefogásra és összehozásra van itt szükség.

Azt javasolnám, hogy ne csak az olimpia kapcsán erőltessük magunkra az összefogást, meg azt, hogy kérjünk másokat arra, hogy hasonlóan gondolkodjanak. Sokkal könnyebben lehetne ebben az ügyben odaállni, hogyha mondjuk, legalább néhány más ügyben is azt tapasztalnánk, hogy legalább ilyen fontos a másoknak a véleménye, legalább ilyen fontos mások politikai gondolatának az elfogadása. Ez így, ezek a felszólítások és ezek a szólamok számomra nem túl hitelesen hangoznak.

Természetesen az is egy érdekes kérdés, hogy a különböző csoportok és a különböző sportági szervezetek függetlenségéről és fejlődéséről is hallottunk fontos mondatokat, miközben azt látjuk, hogy a különböző sportági egyesületeknél, szövetségeknél soha nem látott erős politikai befolyás kezd kialakulni.

Én értem, hogy a szövetségeknek nagyon fontos a munkájuk, csak azt nem értem, hogy ha tényleg azt gondoljuk, hogy ezekben a szövetségekben fontos a szakmai munka, és fontos az, hogy politikától mentesen tudjanak dolgozni, akkor például miért kellett a Birkózó Szövetség éléről Hegedüs Csabát, a birkózólegendát leváltani azért, hogy a Fidesz alelnöke lehessen a Birkózó Szövetség elnöke. Vagy miért kellett mindenképpen Kocsis Máténak lenni a Magyar Kézilabda Szövetség vezetőjének, aki azzal büszkélkedhet, hogy az előző olimpián negyedik helyen záró férfi kézilabdacsapat ki se jutott a riói olimpiára, és a női kézilabda-válogatott sem lesz ott a következő olimpián. Ezt értük el azzal, hogy politikai befolyás alá vettük például vagy vették önök a Magyar Kézilabda Szövetséget.

Ha már itt tartunk, akkor én azt mondanám, hogy ha önök budapesti olimpiát akarnak rendezni, mire odaérünk, addigra tegyék már meg azt, hogy vonják vissza a pártmegbízottaikat a különböző szövetségek éléről, és hadd dolgozzanak nyugodtan az ahhoz értő sportvezetők, talán nagyobb eredményeket tudnak elérni, mint például Kocsis Máté a Magyar Kézilabda Szövetség élén.

Bizalom, kölcsönös bizalom kéne ahhoz, hogy jó szívvel lehessen támogatni ezt az ügyet. Ezt a bizalmat, hogy őszinte legyek, mi megadtuk önöknek a vizes vb ügyében, amikor feltételek nélkül megszavaztuk itt az erre vonatkozó törvényt a parlamentben, amikor önök azt ígérték, hogy egyfelől 20 milliárd forint lesz a vizes vb költsége, másfelől pályázati úton fogják kiválasztani a beruházások kivitelezőit, harmadrészt pedig az abban a törvényben írott kü-

lönböző ingatlanokon túl nem lesz más igény a vizes vb-hez.

Ehhez képest nem telt el két hét, és a 20 milliárd forint már 50 milliárd forint volt, anélkül, hogy visszahozták volna ide ezt az ügyet, tehát visszaéltek azoknak a bizalmával, akik a szavazatukat adták. Mára már ott tartunk, hogy az 50 milliárd 75 milliárd forint, és ott tartunk, hogy nem pályázaton lett kiválasztva az, aki kivitelezni a vizes vb beruházásait, és természetesen sokkal több ingatlan lett bevonva az ügybe, mint amiről akkor szó volt.

(17.40)

Ezt csak azért mondom, hogy ha nemzeti összefogásról és nagy egyetértésről és bizalomról beszélünk, akkor jó lenne, ha erre a bizalomra okot is adnának, és nem pedig visszaélnének azzal, amikor mi bizalmat adunk, és mondjuk, a szavazatainkkal támogatunk egy ilyen típusú rendezvényt. Szóval, hölgyeim és uraim, ha egy vb kapcsán ez történik, ami egy olimpiához képest nagyon apró dolog, akkor el se merem képzelni, hogy egy olimpiai beruházás kapcsán mi történne itt. Ahogy a mi tapasztalataink mutatják, nyilvánvalóan az a kör, aki önök körül időről időre feltűnik, azok az oligarchák, azok a pénzemberek nyilvánvalóan itt is elég jelentős mértékben megjelenének, és ezt a rendkívül nemes ügyet, az olimpia ügyét, ha úgy tetszik, némileg beszennyeznék ez a kérdés.

A költségekről rendkívül sok szó esik egyfelől, másfelől meg nagyon kevés szó esik, 30 milliárdtól már 2000 milliárdig volt mindenről szó, mondják az Agenda 2020-at, ami tulajdonképpen nyilván azt próbálja célozni, hogy valamivel olcsóbb legyen ez az olimpia. Azért hozzáteszem, akárhogy is nézzük, ezt azért olyan nagyon kevés pénzből akkor sem lehet megoldani, nyilvánvalóan olyan infrastrukturális és egyéb beruházások kellenének, ami nyilvánvalóan rendkívüli gazdasági terheket jelent. Nem beszélve arról, hogy az ország mostani állapotában egyébként is eléggé furcsa lenne olimpiát rendezni, ha csak mondjuk, az egészségügyi ellátórendszer állapotát nézem, ami a most itt lévő magyar állampolgárok ellátását sem képes normális szinten megoldani. El sem tudom képzelni, hogy ha a világ sok-sok sportolója és egyébként az a rengeteg, sok ezer látogató idejönne, a magyar egészségügyi ellátórendszer mostani állapotában mi történne, de rendkívüli félelmeim vannak, hogy valószínűleg napok alatt összeomlana az egész, hozzáteszem, már most sincs nagyon jó állapotban. Csak csendben jegyzem meg, hogy előbb talán, még egyszer mondom, olyan országot kéne csinálni, ami alkalmas az olimpia lebonyolítására és utána olimpiában gondolkodni. Nagyon-nagyon sok a tennivaló ebben az ügyben.

Itt van az olimpiai pályázat, a tanulmány, ami 720 millió forint, 60 oldal. Nem igazán vannak ebben sem pozitív szakmai vélemények, elég sok hiányosság van benne, és sok-sok olyan kérdés merült

föl a tanulmány kapcsán, amire maguk a készítőik sem tudtak válaszolni, sőt sok olyan konkrét kérdés merült föl a tanulmány kapcsán, amire nemhogy válaszolni nem tudtak, hanem olyan dolgok maradtak ki ebből a tanulmányból, aminek hiányában gyakorlatilag az olimpia lebonyolítása lehetetlen lett volna. Ehhez képest ezért a tanulmányért elég sokat kifizettünk már, és láthatóan nem nagyon alkalmas arra, hogy teljes mértékben az olimpia megrendezésére és lebonyolítására konkrét és pontos adatokkal szolgáljon.

Azt is mondták, hogy a kis- és közepes vállalkozások nagy segítséget fognak kapni az olimpia megrendezésében. Nyilvánvalóan a kis- és közepes vállalkozásoknak lehet az olimpia megrendezésével hasznuk vagy lehet ez segítség nekik, hozzáteszem azért csendben, hogy a kis- és közepes vállalkozásokat az olimpia megrendezése nélkül sem ártana támogatni, mert olimpiát általában ritkán rendez egy ország, a kis- és közepes vállalkozások meg állandóan ott vannak, ezért aztán, ha azt várjuk, hogy ettől lesz majd jó a kis- és közepes vállalkozóknak, akkor az nem egy nagyon jó hír számukra.

Még egyszer mondom, az is elhangzott, hogy egyébként majd az olimpia hasznából lesz az egészségügy rendbe téve, ezt konkrétan kormánypartí képviselő mondta. Ha arra várunk, hogy ez az olimpia majd megszerveződjön, aztán ennek legyen valamilyen haszna és majd abból akarják az egészségügyet rendbe tenni, akkor nem nagyon jó hírekkel szolgálnak a magyar társadalom számára, akik, még egyszer mondom, már most is nagyon nehezen tudnak a fennálló egészségügyi rendszerben valamilyen módon eligazodni.

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim és uraim, abban értettünk egyet, hogy az olimpiai eszme fontos, abban is egyetértettünk, hogy nagyon jó lenne, ha Magyarország olimpiát tudna rendezni. Ehhez az kellett volna, hogy önök csináljanak egy olyan országot most már a hatéves kormányzásuk alatt, hogy ha tudták, hogy olimpiát akarnak rendezni, ami erre mondjuk, alkalmassá tesz minket, jelen pillanatban nem nagyon látjuk ennek az országnak a nyomait is. És még egyszer hadd térjek oda vissza, hogy ha önök nemzeti összefogást szeretnének meg pártpolitika fölötti hozzáállást ebben az ügyben, akkor én meg erre azt mondom, hogy mi meg minden ügyben szeretnénk pártpolitika fölötti összefogást, és azt is szeretnénk, ha minden ügyben, azokban az ügyekben is, ahol önök meg sem hallják az ellenzék és mások szavait, ugyanilyen hozzáállást tanúsítanának, mint most, amikor szeretnék, hogy mi ebben támogatón lépünk föl.

Hölgyeim és uraim, ma azt látom, én legalábbis, hogy az ország a mai állapotában nem képes megszervezni egy ilyen nyári olimpiát, ettől függetlenül azt a reményemet fejezem ki, hogy majd elérünk arra a szintre is, amikor jó szívvel azt lehet mondani, hogy Magyarország készen áll egy ilyen sportesemény megrendezésére, de azt hiszem, ha a munkáju-

kat így folytatják, ahogy eddig csinálták, akkor ez a távolba fog veszni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hollik Istvánnak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

HOLLIK ISTVÁN, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, most kivételesen azért nem szeretnék reagálni Kovács *(sic!)* Zoltán képviselőtársam szavaira, mert én valójában úgy gondolom, hogy az olimpia ügye és ezzel kapcsolatban az a törvényjavaslat, ami előttünk fekszik, az valóban össznemzeti ügy, és még véletlenül sem szeretném, hogy ezt pártpolitikai viták tárgyává tegyünk, még ebben a formában sem. Én egyébként - zárójelben szeretném megjegyezni - kifejezetten örülök annak, hogy ebben a témában is és egyébként sok más témában volt hasonló kezdeményezés, volt egy ötpárti megbeszélés. Sajnáljuk egyébként, hogy nem volt mindenki ott, de ahogy a kormánypártok ott is kifejezték abbéli szándékukat, hogy nyitottak ennek a javaslatnak a további javításával foglalkozni, ez a szándék továbbra is fennáll az MSZP-nek és bármelyik más képviselőcsoport számára is, hogy ha vannak jobbító javaslatok, azt természetesen ebbe a törvényjavaslatba módosító javaslatként bele fogjuk építeni.

Örömteli volt egyébként azt látni ezen az ötpárti megbeszélésen, hogy konstruktív hangulatú volt és voltak egyébként olyan jobbító szándékú módosítások, amelyeket, már most ki lehet mondani, hogy támogatni lehet, ezek egyébként alapvetően az olimpia megrendezésének a biztonságával kapcsolatosak. Tehát mi továbbra is törekszünk arra, hogy ez a törvényjavaslat mindegyik parlamenti pártnak a támogatását bírni tudja.

A törvényjavaslat tartalmi elemzése előtt érdemes arról is szólni néhány szót, hogy hogyan jutottunk el idáig, hiszen akkor fogjuk tudni helyesen értelmezni az előttünk fekvő javaslatot, ha megnézzük azt a folyamatot, amely idáig elvezetett. Gulyás Gergő képviselőtársam beszélt arról, hogy milyen volt Magyarország, a magyar sportolók és az olimpia, illetve az olimpiai eszme kapcsolata, és ennek apropóján vagy ez alapján is nyugodtan lehet azt mondani, hogy Magyarország mindig is elkötelezett volt az olimpiai eszme mellett, és méltán hívhatjuk magunkat méretünkhöz és lakosságszámunkhoz képest egy olimpiai nagy nemzetnek.

Azt, ami itt korábban elhangzott, csak két szemponttal szeretném még kiegészíteni. Egyrészt azzal, hogy a rendszerváltozás óta bennünk, magyarokban van egy erős vágy, hogy meg szeretnénk mutatni a világnak, hogy egy 40 éven át elnyomott közép-európai kis ország is képes nagy dolgokat véghez vinni, és én úgy gondolom, hogy ez az alapvető oka annak, hogy az olimpiai rendezés kérdése mondhatom azt, hogy kormányokon átívelő módon és talán

politikai párthovatartozást is felülírva benne van a közgondolkodásban.

A másik szempont, hogy erre ráerősített az, hogy az athéni és a pekingi olimpia után egyértelműen látható volt, hogy a gigantikus, pénzpazarló olimpiák kora véget ért, azok már tulajdonképpen az olimpiai eszme hitelességét veszélyeztették, és ennek okán fogadta el a Nemzetközi Olimpiai Bizottság azt az Agenda 2020 nevű reformprogramot, amelynek célja éppen ezért az észszerűbb, a gazdaságosabb, olcsóbb és a megtérülő olimpia rendezése. A magyar olimpiai rendezési szándékot ez a program nagymértékben megerősítette, hiszen véleményem szerint kimondhatjuk, hogy az Agenda 2020 reális esélyt biztosít a rendezésre egy Budapest méretű nagyváros számára is.

(17.50)

A Budapest és a Magyar Olimpiai Bizottság által 2015-ben benyújtott pályázat az Agenda 2020 program szellemiségében, az ahhoz illeszkedő friss és újszerű megközelítésű olimpiarendezési elképzelésével, a fiatalabb nemzedékek megszólításán keresztül képes hozzájárulni magának a nemzetközi olimpiai mozgalomnak a megújulásához, illetve megújításához is. Az olimpiarendezés egy olyan össznemzeti ügy kell legyen, amely közös célt tud adni a nemzet valamennyi tagjának, ezáltal lendületet ad Budapest, valamint az egész ország további fejlődésének is. Ez konkrétan, azt gondolom, azt jelenti, hogy a pályázat törekszik a fenntarthatóságra. Itt zárójeles megjegyzésként talán egy konkrét példát engedjenek meg nekem, ami a szállásokkal, az olimpiai szállásokkal kapcsolatban, hiszen a pályázati anyagban is az szerepel, hogy az olimpiai falun kívül nem olyan olyan létesítményeket kíván a pályázó létrehozni, amelyeket egy esetleges sikeres pályázat után vagy az olimpia megrendezése után két évvel már a gyom nő be, hanem kollégiumokat, felsőoktatási, egyetemi kollégiumokat kíván felújítani. Ebben a tekintetben hasznosul az az olimpia idejében is, de természetesen az olimpia megrendezése után pedig a felsőoktatás fejlesztési irányába illeszkedik be, tehát fontos a fenntarthatóság a pályázat számára.

A pályázat pénzügyileg nyereséges lebonyolítással számol, és ami nagyon fontos, és talán, úgy gondolom, megnyugtató lehet az ellenzéki pártok számára, hogy mindenképpen ügyel a transzparenciára is. Ennek a szellemében azt azért érdemes megjegyezni, hogy egyedül a magyar pályázat az, amelyik elmondhatja magáról, hogy teljes egészében nyilvánosságra hozták. Sem Párizs, sem Róma, sem Los Angeles nem hozta nyilvánosságra a teljes pályázatot, csak annak bizonyos részeit. Az Agenda 2020 szellemiségét követve a magyar pályázat ezt megtette.

Talán itt érünk el a történetben az előttünk fekvő javaslatig, hiszen ennek célja minél hamarabb törvénybe fektetni a szervezésnek az alapelveit, és lefektetni törvényben is azt az intézményrendszert, amely a lehető legnagyobb esélyt biztosítja a pályázat

győzelmének, majd ennek remélhető bekövetkezése után a lebonyolítás sikerességének is. Fontos azt is aláhúzni, hogy a sikeres pályázat, illetve a rendezés hatékony és gyors lebonyolítását egy speciális szabályozórendszer, tehát ez a törvényjavaslat döntő mértékben segítheti, tehát a NOB mérlegelésénél ez is döntő szempont lehet. Ezért is fontos az a törvényjavaslat, amely ma előttünk fekszik.

A törvény fő céljai is jól jelzik ezt, ez benne van a törvényjavaslatban, ezt részletesen nem emelném ki, de engedjenek meg nekem két olyan célt, amelyet mégis kiemelnék. Az egyik a pályázati eljárásnak, továbbá a rendezésnek a hatékony lebonyolításához szükséges szabályok megalkotása, a másik pedig az az állami garanciavállalás, amely elengedhetetlen ahhoz, hogy a NOB minket, illetve a magyar pályázatot hozza ki győztesnek, tehát ez az állami garanciavállalás szerepel ebben a törvényjavaslatban, amelyet majd fel tud mutatni a pályázat a NOB számára.

A törvényjavaslat szintén rendelkezik az intézményrendszerrel, és egy olyan intézményrendszert állít fel a pályázat sikeressége és az esetleges megrendezés gördülékenysége érdekében, amely mindeképpen példamutató lehet. Példamutató azért, mert ebben az intézményrendszerben nemcsak olyan intézményeket találunk, amelyek az operatív lebonyolításért felelősek, gondolok itt a Budapest 2024 Nonprofit Zrt.-re vagy az olimpiamegvalósítási hatóságra, hanem emellett, ezeket kiegészítve megtalálhatunk benne olyan intézményeket, amelyek segítenek abban, hogy össznemzeti ügyként tudjunk tekinteni az olimpiára az egyik oldalról, a másik oldalról a sportolói bizottságban, illetve az olimpiai védnökök testületében helyet foglaló sportolók, megbecsült olimpiakonok hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy a pályázat sikeres lehessen, hiszen ezek az emberek a kapcsolatrendszerüket latba tudják vetni annak érdekében, hogy végül is a magyar pályázat sikeres lehessen. Illetve látjuk az intézményrendszerben az olimpiai örökség hatóságát is, amely szintén az Agenda 2020 szellemiségének megfelelően odafigyel arra, hogy az olimpiai, illetve paralimpiai játékok eseményei befejezésének napjától számított 30. naptól az olimpiai létesítmények megfelelő kezelését és fenntartását végezze, ezáltal ennek a pályázatnak a fenntarthatóságát világossá tegye.

A NOB a pályázó városoktól számtalan garancia kiállítását követeli meg, ahogy azt már mondtam. Ezek a garanciák egyoldalú kötelezettségvállaló jognyilatkozatok, amelyeket különböző tárgyakra: biztonság, finanszírozás, adók, közlekedés, szállás vagy éppen a létesítmények létrehozásának tárgyában kell kiállítani, és ennek a törvénynek a lényeges célja ezen garanciák kiállítása, illetve a garanciák gyors és hatékony kiállítását elősegítő eljárási szabályok megalkotása.

A törvény egyaránt tartalmazza az olimpiai és a paralimpiai játékok pályázati szakaszának, továbbá a rendezési jog elnyerését követő rendezési szakaszának az alapvető keretszabályait. A rendezési szakasz

szabályai elfogadásának célja, hogy a NOB felé már most bemutassa, hogy Magyarország világos elképzelésekkel és hosszú távú tervvel rendelkezik a rendezés teljes folyamatát illetően, és már most képes megfelelő jogi megoldásokat kínálni a hatékony rendezés érdekében. A törvény célja továbbá, hogy a NOB felé bemutassa azt, hogy a kockázatok kizárása, illetve minimalizálása mellett lehet majd megrendezni az olimpiai és a paralimpiai játékokat, továbbá azt, hogy Magyarországon nincsenek az olimpiai és a paralimpiai játékok rendezését gátló jogi akadályok.

A törvény egyértelműsíteni kívánja, hogy Magyarország képes arra, hogy biztosítsa az olimpiai és a paralimpiai játékok szabályozott keretek között történő, gyors, hatékony és sikeres előkészítését és megrendezését, valamint a játékok biztonságos és békés megünneplését.

A finanszírozás tekintetében az olimpiai és a paralimpiai játékok pályázatához és rendezéséhez szükséges forrásokat a központi költségvetés biztosítja, azonban a pályázathoz és a rendezéshez szükséges forrásokat a lehető legnagyobb hányadban adományokból, illetve a központi költségvetési forráson kívüli támogatásokból kell fedezni.

Mindezek alapján végezetül szeretném azt mondani, hogy a KDNP, ahogy eddig is, ezután is mindent meg fog tenni, hogy ez a pályázat sikeres lehessen, ezért természetesen ezt a törvényjavaslatot mi támogatjuk, ahogy természetesen továbbra is nyitottak és konstruktívak vagyunk abban a tekintetben, hogy ha bármelyik ellenzéki pártnak ehhez módosító javaslata van, akkor azt be tudjuk építeni. Mi tehát támogatjuk ezt a javaslatot, és arra kérek meg minden parlamenti pártot, amelyik frakcióval rendelkezik vagy amelyik nem rendelkezik frakcióval, hogy ők is támogassák ezt a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Vágó Sebestyénnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VÁGÓ SEBESTYÉN, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Abban egyetértünk, hogy az olimpia megrendezése ügyének egy nemzeti ügynek kellene lennie, nemzeti összefogás alapján kellene kezelni, pártok feletti ügyről van szó, mindannyiunk érdeke, hogy ha esetleg megrendezésre kerül, akkor egy sikeres olimpia kerüljön megrendezésre. Ahogy az ötpárti egyeztetéseken, amelyek négypártivá váltak, a Jobbik képviselői jelezték, támogatjuk ezt a javaslatot, meg magát az olimpia ügyét is támogatjuk. Persze természetesen azt el kell mondanunk, hogy mindaddig tudjuk támogatni, amíg az ezzel megvalósuló beruházásokat nem a mutyi meg az oligarchák és a kormánypártok körüli üzletemberek érdeke fogja megírni, hanem ténylegesen az észszerűség és a minél racionálisabb megvalósítás lesz az, ami motiválni fogja, illetve a minél eredményesebb

munka és a minél hatékonyabb és használhatóbb infrastrukturális háttér kiépítése.

Azt ne felejtjük el akár ennek a törvényjavaslatnak a tárgyalásakor sem, meg az olimpia megrendezése ügyének a tárgyalásánál sem, hogy az olimpia ügye nagyban összefügg a 2017-es vizes világbajnoksággal, ugyanis ne felejtjük ki a számításból azt sem, hogy a vizes világbajnokság megrendezése után körülbelül egy hónappal születik meg a döntés a pályázatokról.

(18.00)

Ezért mondhatjuk azt is, hogy egy referencia-eseménynek is fel lehet fogni a vizes vb-t, ha annak a megrendezése zökkenőmentesen zajlik, hogyha ott nem lesznek problémák, akár infrastrukturális problémák, mert azért jól látjuk, hogy még egy vizes vb megrendezésére sem alkalmas akár Budapest infrastruktúrája sem. Elég, hogyha akár az utak állapotát nézzük vagy a tömegközlekedés helyzetét, azzal szemben egyébként, amit az előterjesztői expozéban hallottunk, mi azért nem látjuk annyira rózsásan a helyzetet, hogy Budapest közlekedése, infrastruktúrája annyira rendben lenne.

És hogyha már az infrastruktúra kialakításánál tartunk, fontos szempontokat figyelembe kell venni. Az egyik az, hogy a közvélemény nagyon sok esetben miért ódzkodik és miért tekint ellenérzéssel az ilyen nagyszabású rendezvények megszervezésére vagy vállalására? Természetesen a költségek miatt. Ez nagyon sokszor technikailag kiküszöbölhető lenne, hogyha a megrendezés költségei között nagyon sok infrastrukturális fejlesztés nem szerepelne. Hogyha a vizes világbajnokságos példát kell hoznom, a vizes világbajnokság költségei között szerepel a repülőtér termináljának a fejlesztése is. Nem lehet minden egyes állampolgárnak ezt elmagyarázni, hogy miért ekkora összegekről beszélünk, és mi mivel függ össze. Technikailag ezt meg lehetne úgy oldani, kommunikációban is akár, illetve kommunikációval megerősítve, hogy a társadalom számára elfogadhatóbbá váljon, és így a megrendezése is zökkenőmentesebb lehessen. Ugyanis hozhatunk bármilyen törvényt, belefoghatunk bármilyen projektbe, hogyha amögött a társadalomnak a támogatottsága nem szerepel, akkor nagyon sokszor emiatt kudarcba is fulladhat.

Szóba került már az is, hogy úgy kell felépíteni az eszközöket vagy akár az épületeket is, az ingatlanokat is, társultan az olimpia megrendezéséhez, hogy az hosszú távon hasznosítható legyen. Akár beszélhetünk az olimpiai faluról is, hogyha a saját szakterületemre tévedhetek az olimpia kapcsán, a szociális területre, azt is mondhatjuk, hogy akár egy olimpiai falu megépítésénél figyelembe lehet venni olyan szempontokat, hogy később szociális vagy társadalmi célra is fel lehessen használni. Ahogy a Jobbik programjában is szerepel a bérlakásprogram, akár egy bérlakásprogramba belevonva lehet hasz-

nosítani ezeket az épületeket, az így kialakított olimpiai falut, vagy megint visszatérnék a saját területemre, ötvözve akár a támogatott lakhatással, a fogyatékosággal élő emberek segítségével fel lehet használni ezeket az ingatlanokat vagy akár az így megépített bármilyen épületegyüttest.

A vizes világbajnokságra visszatérve, azon kívül, hogy referencia-esemény is lehet a döntés előtt egy hónappal, ne felejtjük el azt, hogy egy ilyen nagyszabású nemzetközi versenyen, egy ilyen nagyszabású nemzetközi sporteseményen rengeteg sportdiplomata lesz jelen. Ez nagyon jó lehetőséget ad a magyar sportdiplomata számára vagy akár politikusaink számára is, hogy a lobbitevékenységüket kifejtsék, és próbáljanak minél több támogatót szerezni a magyar olimpia ügyének. Ez jelenleg a kormánypártok felelőssége, hogy ezt hogyan fogják tudni megvalósítani. A sportdiplomata vagy akár a NOB felelőssége is, hogy hogyan tud ebben hatékonyan részt venni, hogyan tudja ott kifejtetni úgy a tevékenységét, hogy minél több támogatót szerezzünk, és remélhetőleg a megrendezésre is sor kerülhessen.

Fontos része véleményem szerint, és akár úgy is mondhatom, hogy szociális szakpolitikusként, a fogyatékosággal élők ügyeivel foglalkozóként is emellett a paralimpia megrendezése is. Azt kellett tapasztalnom, hogy nagyon sok esetben, amíg az olimpia időszakában álmából felkeltjük bármelyik magyar állampolgárt, szinte tudja fújni azt, hogy kik azok, akik legutóbb érmet szereztek, kik az olimpiai bajnokaink, kik azok, akik esélyesek akár aranyérmet szerezni a versenyen, de nagyon sokan nem is tudják azt, hogy milyen nagyszerű eredményeket érünk el a paralimpiai versenyen is. Nem tudnak akár egy nevet sem felsorolni, akikre igazán büszkék lehetünk.

Én úgy gondolom, hogy ha Magyarországon kerül megrendezésre az olimpia és ezzel párhuzamosan a paralimpia is, akkor talán nagyobb reflektorfénybe kerülhet ez az ágazata is az olimpiai mozgalomnak. Nagyobb reflektorfénybe kerülhet, jobban megismerhetik az emberek akár a magyar versenyzőket is, akár magát a paralimpiai mozgalmat is, és ezen keresztül talán elérhetünk egy olyan folyamatot is, hogy a fogyatékosággal élő emberek elfogadása, a társadalomba való beilleszkedése is könnyebbé válhat, egy ilyen esemény akár egy ilyen következményt is vonhat maga után.

Szóba került az, hogy most mennyire nyereséges és mennyire veszteséges egy olimpia. Vezérszónoki felszólalásban hallhattunk példákat is, hogy milyen anyagi válságokat és csődhelyzeteket hozott bizonyos országoknál, vagy a felszólalásban hallottuk, hogy vélhetően odavezethetett az ország csődjéhez is. Úgy gondolom, hogy megfelelő struktúrával ez kiküszöbölhetővé válik.

A vezérszónok, gondolom, Görögországra célozott, mint olimpiát rendező országra, Athénra gondolt konkrétan, ott azért ne felejtjük el azt, amit már én is említettem, hogy jól kidolgozott tervnek kell lennie, hogy ezeket az épületeket, infrastrukturális

fejlesztéseket aztán később mire használjuk. Görögország ezzel nem számolt, Görögország ezt a hibát elkövette, és Görögországban most is kihasználatlanul van nagyon sok olyan ingatlan, amit az olimpia kedvéért építettek fel. Persze, így veszteségesé válik, hogyha csak arra az időszakra alkotnak meg dolgokat, teremtenek meg akár új épületeket, akár új épületegyütteseket, akkor persze, hogy veszteséges, mert úgy, ha csak magát a rendezvényt nézzük, óriási ráfizetés és óriási költség egy ilyen nemzetközi sportesemény megrendezése. De hogyha a hosszú távú eredményeit nézzük, akkor javíthat az országimázs, vonzóvá teheti Magyarországot a turisták számára, nemcsak az olimpia idejére, hanem ez hosszú távú idegenforgalmi előnyökhöz vezethet. És még egyszer mondom, hogyha az olimpia kedvéért felépített épületeket, stadionokat, infrastrukturális eszközöket a későbbiekben hasznosítani tudjuk, és már eleve úgy alkotjuk meg, úgy építjük meg, hogy a későbbiekben használható, hasznosítható legyen, vagy akár már az építéskor tervekkel rendelkezünk arról, hogy miképpen lehet majd ezeket a dolgokat kihasználni, akkor egyrészt az azonnali veszteségen is csökkenteni lehet, és a hosszú távú nyereségeségét talán be lehet hozni egy ilyen nemzetközi verseny megrendezésének.

Tehát még egyszer mondom: frakciónk az általam elmondott fenntartásokkal, de támogatni fogja a javaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(Az elnöki széket dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Folytatjuk munkánkat, méghozzá az LMP vezérszónokának meghallgatásával. Ikotity István képviselő úr következik, tessék!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika ebben a témában is következetesen kiáll a kezdeti álláspontja mellett, ami pedig az, hogy nem az olimpiával van a baj. A baj az ország állapotával és a Fidesz-KDNP-vel van. A baj ezzel a törvényjavaslattal van, ami előttünk van, ami mindent alárendelne a 2024-es budapesti olimpia megrendezésének. Szélesre nyitná a kapukat az elszabaduló költségek előtt, és az egekbe emelné az elszabaduló korrupciós kockázatokat, kiszolgáltatná a kormány oligarcháinak az érdekeit.

Azt hinnénk, hogy mivel valószínűleg úgysem nyerjük el a megrendezés jogát, nincs is mitől félnünk, holott már a pályázati eljárás és a felkészülés is komoly károkat okozhat. Az előkészítés költségei, a kommunikációra elpazarolt százmilliók csak a kisebbik tétel. A nagyobbik az, hogy eltorzítja a fejlesztési terveket, az átfogóan és hosszú szakmai előkészítéssel megalkotott településfejlesztési és szakmai prog-

ramokat, és elszívja a forrásokat. Minden más közérdeket maga alá gyűrő szemlélet tükröződik a törvényben a kisajátítási passzusok megjelenése kapcsán is.

Az LMP álláspontja szerint Magyarország mai állapotában nem csupán hiba elindulni egy ilyen pályázaton, hanem egyszerűen bűn is. Annak az országnak, amelynek romokban van az egészségügye, az oktatása, a szociális rendszere, annak nem presztízs sporteseményekre van szüksége, hanem a nagy ellátórendszerek rendbetételére.

Eleve súlyos gazdasági és korrupciós kockázatot jelent, hogy a Fidesz-kormány akar egy ilyen világeseményt előkészíteni és megrendezni. A törvényjavaslat szerint létrejönne az olimpiai egyeztető fórum, amely a pályázat előkészítéséért és lebonyolításáért felelős legfontosabb szervvé válna. Hogy teljes legyen a kormányzati kontroll, itt kapna helyet Orbán Viktor, Tarlós István, Balog Zoltán, de megjelenne a befolyása még Schmitt Pálnak is. Ebből is látszik, hogy ez egy központosított, erőből végigtölt beruházás lenne, amiről már most tudható, hogy minden pénzügyi tervet jelentősen meghaladhat a megvalósítása.

Lánczi Andrásról, a Corvinus új rektorától tudjuk, hogy amit korrupciónak neveznek, az gyakorlatilag a Fidesz legfőbb politikája. Lánczi András még azt is hozzátette nemrég, hogy ennek a politikának is megvan a maga filozófiája, a különbség az, hogy „ez itt zajlik a szemünk előtt” - idéztem őt.

(18.10)

Lánczi Andrásnak igaza van. A Fidesz-KDNP-kormányának kiemelten fontos az olimpiarendezés, hiszen legfőbb politikája a korrupció. Az olimpiarendezés forrásait a szemünk előtt nyúlnák le, erre a törvény minden lehetőséget megadna. Ezt nem szabad megengedni, azt gondoljuk.

A most tárgyalt olimpiai törvény semmilyen gáttat nem szabna az elszabaduló költségeknek. Maga a megvalósíthatósági tanulmány is nettó 774 milliárd forintra becsülte az olimpiarendezés költségeit, az egyéb kapcsolódó beruházásokról nem is beszélve. Eddig melyik sportberuházást sikerült kordában tartani? Az olimpia teljes költsége nemhogy 1-2 ezer milliárd, de akár 3-4 ezer milliárd forintra is rúghat majd a végén. Ez egy újabb Paksi Atomerőmű nagyságrendje, a törvényjavaslatban pedig semmilyen garancia nincs arra, hogy ez nem így fog történni. Gondoljunk csak a vizes vb-re! Itt van előttünk, nem olyan régen indult, hogy ne emlékezhetnénk mindannyian arra, ez egy jelentős esemény, de egy nagyságrenddel mégiscsak az olimpia alatt marad. A vizes vb költségei most már iszonyatosan elszabadultak. Kezdetben, mindannyian emlékszünk arra, hogy 25 milliárd költségtervről beszéltek, amikor legelőször bekerült ez a javaslat elé, ez mára közel százmilliárdnál tart. Tehát megnégyszereződött, és még nem tartunk a végén. Sikerült ezt a sporteseményt is belökni a korrupció mocsarába, ahogy nemrég, ami-

kor erről volt szó, ott is elmondtuk. Mi történne egy ennél tízszer vagy akár hússzor többre kerülő olimpia esetében, ott milyen iszonyatos költségzababulással kellene számolni?

Az olimpiai törvényjavaslat kimondja, hogy az olimpia költségeit - idézem - végső soron a központi költségvetésnek kell biztosítani. A kormány még egy ilyen egyébként nemes sportesemény kapcsán is gátlástalanul tüntetné el a közpénzt. A betervezett olimpiatörvény erre minden lehetőséget meg is adna, a Fidesz-KDNP oligarcháinak éhsége pedig, tudjuk, kimeríthetetlen.

Figyelmeztető eset itt van előttünk, a szocsi olimpia, ott az előzetesen tervezett 10 milliárd dollárnyi költség, ami körülbelül 2800 milliárd forintnak megfelelő, kúszott fel 51 milliárd dollárra, ami 14 ezer milliárd forint. Ebből az összegből a különböző nemzetközi szervezetek becslései szerint 25-30 milliárdot tüntettek el az orosz oligarchák, mivel az építési és egyéb megbízásokat közbeszerzés nélkül osztogatták, és ez vezetett az elképesztő mértékű túllazáshoz. A legnagyobb stadion építési költségeit például 14-szer emelték fel menet közben. S mindennek az iszonyú pénzszorásnak a számláját 96 százalékban az orosz adófizetők állták.

A magyar gazdaság, különösen az építőipar, végszében hasonlít arra, ami Putyin körül van. A kormányzati törekvés mindenképpen efelé mutat, így Magyarországon hasonló mértékű közpénzvesztést lehet előre jelezni ennek kapcsán. Ennek a több ezer milliárd forintnak az LMP szerint sokkal inkább lenne helye az oktatásban, egészségügyben, szociális ellátórendszerben, illetve a bérek emelkedésében.

Hogy csak néhány példát mondjak ismét el, az oktatásból a 2010-es állapothoz képest éves szinten 250 milliárd forint hiányzik. A Fidesz-KDNP által tervezett hivatalos költségvetésből, ami az olimpiáról szól, alsó hangon is háromszor-négyszer lehetne viszapótolni ezt a hiányt, amely hiányosság most az iskolák totális államosításával nyilván még tovább fog nőni, hiába adtak 77 milliárd forintot a KLIK-nek, ha eddig százmilliárd forintot költöttek a települések iskoláik működtetésére, amelyre ezentúl nyilván nem lesz lehetőségük. Ez az összeg hiányozni fog jövőre az oktatás büdzséjéből, és nyilván az oktatás csődközeli helyzetbe fog jutni. Oktatásra alig költünk, de olimpiát bezzeg akarunk - de vajon miből?

Az egészségügyben is bőven lenne helye ennek a pénznek, amiről itt beszélünk. Az egészségügy egy rettentően elhanyagolt terület igen régóta, 2010 óta számos adattal támasztottuk alá, hogy ez mennyire így van. Ma egy napirend előtti felszólalásban is elmondtam, ami az OEP-et érinti. A gazdasági válság óta nem állt helyre ennek a területnek a finanszírozása, és sajnos a 2010-es kormányváltás is csak rontott ezen a helyzeten.

Az ágazatot a 2017-es költségvetési javaslat jövőre is katasztrofális helyzetben hagyja, bár az EMMI parlamenti államtitkára erre azt válaszolta, hogy 167 milliárd forinttal növekszik az erre szánt

összeg, azonban ha megnézzük a költségvetés egészét, részarányaiban ez egyáltalán nem jelent növekedést, sőt az ellátórendszerre nézve ez csökkenést jelent a 2016-os költségvetéshez képest.

A betegek ellátása nem javul, az orvosok, ápolók és szakmunkatársak iszonyúan leterheltek, a szakemberhiány egyre súlyosabb, az elvándorlás tovább növekszik. Mindez arra vezethető vissza, hogy a kórházak állapota tragikus, tisztességes anyagi megbecsülésről továbbra sem beszélhetünk. Havonta 4,6 milliárd forinttal nő a kórházak adóssága, az eszközhiány és az alulfinanszírozottság pedig a betegek egészségét veszélyezteti. Csak a kórházi intézmények adósságrendezésére éves szinten 40 milliárd forintot kellene biztosítani. Az olimpia rendezésének tervezett költségét, ha csak a felét a tervezettnak, ami könnyen lehet, hogy tíz-hússzorosára növekszik, ráköltötenék az egészségügy fejlesztésére, akkor már hatalmasat javulna a helyzet.

774 milliárd forint, amiről szól a javaslat, alsó hangon ennyit terveznek elkölteni az olimpiára, de valójában többször ennyit, és ezt mindenki tudja jó előre. Bármilyen legújabbkori olimpiát nézve mindig nagyon jelentősen megnövekedett a kezdetben becsült költséghez képest a valós költség.

A minap számolta ki az ILO, hogy a magyar GDP 0,01 százalékából, vagyis nagyjából 3,4 milliárd forintból fel lehetne számolni a mélyszegénységet Magyarországon. Ennyit kellene átcsoportosítani ahhoz, hogy senki se éljen napi 870 forintnál alacsonyabb összegből, ami persze rendkívül szerény összeg, de a minimális szintű megélhetéshez statisztikailag ennyi szükséges. Nyilván nagyságrendekkel magasabb összegre lenne szükség a szegénység jelentős csökkentéséhez, a 774 milliárd forintból bőven lehetne indítani olyan programokat, amelyek nemcsak segítenének felszámolni a szegénységet, de az újratermelődést is megakadályoznák.

Az LMP például 1400 milliárd forintból teljesen meg tudná szüntetni a dolgozói szegénységet Magyarországon. Ebből a költségből a nettó minimálbért a létminimum szintjére lehetne emelni, a családi pótlékot és az adókedvezményt a felsőoktatásban részt vevő fiatalok 24 éves koráig kiterjeszteni, béremelést biztosítani és életpályamodelleket bevezetni a középsőrétegben, csökkenteni a vállalkozások terheit, valamint mérsékelni az alapvető élelmiszerek áfáját is. Ha az olimpia költségeinek biztosra vehető elszabadulására gondolunk, kényelmesen meg lenne a dolgozói szegénység felszámolásának a forrásigénye, de lenne forrás az oktatás és az egészségügy rendbetételére is bőségesen.

Tisztelt Ház! Nem csupán az ország jelenlegi állapota, a rendezés gigaköltsége és a Fidesz-KDNP korrupciót támogató politikája miatt nem támogatja az LMP a 2024-es budapesti olimpia megrendezését. Korábban is elmondtuk, hogy nem hiszünk abban, hogy ezek az ezermilliárdos költségek valaha is megtérüljenek, egyrészt. Másrészt nem akarjuk a vidékfőváros különbség tovább növekedését sem. A buda-

pesti olimpiarendezés olyan fontos vidéki fejlesztéseket lehetetlenítene el, amelyek egyébként megvalósulhatnának. A vidék fejlesztésénél nem lehet fontosabb egy olimpiarendezés. Harmadrészt az olimpiai megvalósíthatósági tanulmány egyáltalán nem foglalkozik a környezeti feltételekkel, és olyan következményekkel, amik ehhez kapcsolódnak, márpedig egy zöldpárt soha nem fog olyan olimpiarendezést támogatni, ami egyáltalán nem törődik a negatív környezeti hatások kivédésével és az irtatlan környezeti terheléssel.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatot jogi szempontból megnéztük, három állítást tehetünk. Először: a javaslat egy része felesleges ünnepélyeskedés, amelynek nem sok köze van a jog szabályozási funkciójához.

(18.20)

Másodsorban - s ez már nagyobb probléma - a törvényjavaslat sajnos a Fidesz-KDNP jól bevált receptje szerint készült: kivétel kivétel hátán egy olyan szabályrendszer létrehozatala érdekében, amely a felelős közpénzfelhasználás, illetve a kulturális és természeti örökségünk számára súlyos veszélyt jelent.

Harmadrészt pedig meg kell említeni azokat az olimpiai jelképek védelmét biztosító szabályokat, amelyek álláspontom szerint a javaslat egyetlen olyan érdemi részét jelentik, ami miatt a törvényjavaslat elfogadása mellett lehetne érvelni, ezek ugyanis következnek az olimpiai szimbólumok védelméről szóló 1981-es nemzetközi megállapodásból, amit Magyarország is ratifikált 2008-ban. Ez természetesen édeskevés ahhoz képest, hogy milyen kockázatokkal és veszélyekkel járna a javaslat elfogadása.

Tisztelt Ház! Amikor tavaly arról döntöttünk, hogy pályázzunk-e az esemény megrendezésére, az LMP akkor is hangsúlyozta, hogy nem olimpiaellenes. Mi a 2024-es olimpia megrendezésének a tervét utasítjuk el, és el is fogjuk utasítani mindaddig, amíg az ország ilyen állapotban van, és az olimpiát a Fidesz-KDNP által uralt feltételek között akarják megrendezni. Az olimpiai törvény arról szól, hogy az olimpiai rendezést minden egyéb szempontnak alárendelnék. Minden másnál fontosabb lenne a 2024-es ötkarikás játékok megrendezése, ennek kapcsán pedig az oligarchák kedvezményezése. Azt gondolom, hogy ezt nem engedhetjük meg. Az ország jelenleg nem alkalmas egy ilyen esemény megrendezésére. Millió más, ennél fontosabb feladatunk van.

Jó lenne, ha egyszer belátható időn belül eljutnánk oda, hogy olimpiát rendezzünk, de lássunk józanul, ez nem 2024-ben esedékes. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólhat.

Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bár lehet, hogy stilszerűbb lennék, ha tisztelt jegyzőkönyvírótondának, mert körülbelül egy tucatnyian ülhetünk itt a teremben, tehát túl nagy érdeklődés nincs a téma iránt, ami azért is érdekes, mert egyrészt 3000 milliárd forint elköltéséről beszélünk alsó hangon - arra még visszatérek, hogy lesz ez ennél több is, ha megnyerjük a pályázatot -, másrészt jóval több OEVK, magyarul választókerület érintett, s nemcsak Budapesten, hanem vidéken is, és én azt hittem, hogy legalább az egyéni képviselők itt lesznek, de úgy látszik, hogy őket ez kevésbé érdekli. S az is látszik, hogy inkább az ellenzéki képviselőket érdekli még a kevés számú képviselő közül is, mint a kormánypártiakat.

Az természetesen igaz, és egyet is értek mindazzal, amit az előterjesztő elmondott, hogy maga az olimpia, az olimpiai eszme nagyon fontos. Én magam is és szinte az összes ismerősöm nagyon lelkesen szokott szurkolni mind az olimpián, mind a paralimpián, amióta paralimpiai játékokat is rendeznek négyévente. De egészen más tézisa az, amikor arról beszélünk, hogy olimpiát, olimpiai játékokat rendezzen egy ország, hiszen mindenki tudja, hogy ez nagyon sok pénzbe kerül.

Az Együtt kezdetűl fogva fenntartásokkal kezelte ezt a projektet, s nemcsak önmagában azért, mert szerintünk az ország gazdasági állapota és jelenlegi infrastrukturális ellátottsági színvonala nem megfelelő egy olimpia rendezéséhez, illetve nagyon sok olyan cél van, ami szerintünk fontosabb az országnak, mint az olimpiai játékok megrendezése, hanem azért is, mert szerintem kezdetűl fogva félrekezelte a kormány ezt az ügyet. Folyamatosan ment a mostani napirendi pont kapcsán is annak az előadása a kormánypárti képviselők részéről, hogy ez mennyire nyitott folyamat volt, itt aztán mindenki be volt vonva. Jelzem, hónapokig huzakodtunk a Magyar Olimpiai Bizottsággal, hogy adják ide a tanulmányt. Nem adták ide, azt mondták, hogy nem adják ide, mert szerintünk mi nem támogatjuk, tehát nem kapjuk meg. Én magam is többször telefonáltam az Olimpiai Bizottság illetékesének, Pataki Márton kollégám is hosszasan levelezett, beszélt velük személyesen is, mégsem adták oda. Aztán amikor nagy nehezen elértük, hogy Péterfalvi Attila adjon ki egy állásfoglalást arról, hogy a megvalósíthatósági hatástanulmányt márpedig nyilvánosságra kell hozni, akkor tették föl az internetre, de ez hónapokkal azután volt, hogy a parlamentben a döntést már meghozták. Magyarul, úgy született döntés, hogy például én mint országgyűlési képviselő, le voltam arról tiltva, hogy bármilyen módon is belelássak abba, hogy miről szavazunk. Remélem, hogy ezek után komolyan senki sem várta el tőlem, hogy megszavazzam.

Mit tudunk eddig az olimpiáról? Egyrészt azt, hogy a teljes költségvetési tervezet 3000 milliárd forint. Ennek egy része, ahogy Iktity képviselőtársam is elmondta, úgynevezett szűk értelemben vett vagy nettó költség, ami nagyjából 1000 milliárd forint. Ő azért mondott 780 milliárd körüli összeget, mert az egyes versenyhelyszínek lebontásából utólagosan keletkező anyagok eladásából és más értékesítésből származik majd bevétel, és technikailag ezt ki lehet belőle vonni, de valójában 1000 milliárd forint körül lesz a szűk értelemben vett költség, és 3000 milliárd az alapeseti vagy előrehozott beruházásokkal együtt a költsége ennek az olimpiának. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy ez harminc új Puskásstadion költsége, ahol 2 millió ember tudna egy adott pillanatban leülni. Tehát ez egy bődületesen nagy összeg.

A következő, amit tudunk, hogy nincs egyértelmű támogatottsága Magyarországon az olimpiának. Több közvélemény-kutatás is készült az ügyben, s nagyjából úgy néz ki, hogy döntetlen közeli a helyzet, pár százalék ide-oda a támogatók és az ellenzők aránya a közvélemény-kutatások szerint. Éppen ezért mi automatikusan azt gondoltuk, az a logikus megoldás, ha népszavazás van az ügyben. Ha már egyszer el akarunk verni 3000 milliárd forintot alsó hangon, akkor kérdezzük meg azokat, akik ezt a pénzt összeadják, mert ez nem a Holdról fog érkezni, ezt a magyar adófizetőknek kell kicsengetniük. De a kormány erre különösebben nem vevő.

S amit eddig még tudunk meg tudunk, hogy létrejött az Olimpiai Pályázati Bizottság, illetve megalakult az az Olimpiai Védnökök Testülete, amit majd ezzel a törvénnyel törvényesítenek, amit Schmitt Pál vezet, de erre majd egy kicsit részletesebben is visszatérnék.

Mi történik most? Elénk került ez a bizonyos törvényjavaslat, ami részben úgy csinál, mintha már megnyertük volna a rendezést, és eléggé belemegy a részletek szabályozásába. Ez egy picit fura, de önmagában el tudom fogadni, hogy ezzel is a pályázat hitelességét próbálják bizonyítani. Bár az engem jobban zavar, hogy inkább azt érzem ki belőle, hogy azzal az eljárásrenddel és azokkal a szabályozási elemekkel, amiket beletettek, inkább azt vetíti előre ez a törvényjavaslat, hogy egyrészt a költségek brutálisan meg fognak nőni, másrészt a kivételes eljárási szabályokat már előre rögzítik, ami eléggé meglepő, merthogy még nincs a nyakunkon 2024.

Beszéljünk ezekről a kivételes eljárásokról! Ugyanaz fog történni, mint a vizes vb-nél. Látható módon kivételes építési szabályok grúndolását teszi lehetővé ez a törvénymódosítási javaslat. A kormány sajátos építési szabályokat alkothat majd. Ez azért érdekes, mert bőven lenne még idő arra, hogy a rendezési szabályokat, építési szabályokat úgy alakítsák át a szokásos menetrendben, hogy az megfeleljen a városépítészeti meg a városrendezés hagyományos feltételrendszerének, de mondom, ugyanaz néz ki ebből az egészből, mint a vizes vb kapcsán, hogy

folyamatosan kivételes szabályokat akarnak alkotni, márpedig a városépítés és a városrendezés nem egészen így működik normál körülmények között.

Aztán létrehoznak nagyon sok új testületet. Törvényesítik az Olimpiai Védnökök Testületét, amiről szó szerint azt írják, hogy Magyarországon elismert és közmegebecsülésnek örvendő személyekből álló reprezentatív, egyeztető, véleményező, javaslattevő testület. Ennek a vezetője a NOB magyar tagja. Név szerint nem írták bele a törvénybe, de mivel a NOB-nak egy magyar tagja van, Schmitt Pál, ezért nyilvánvalóan Schmitt Pál lesz a vezetője, akiről azért nehéz lenne azt mondani, hogy közmegebecsülésnek örvendő személy, lévén, saját maga is úgy értékelte, hogy doktori disszertációjának a plagizálása olyan szintű mélyrepülés, hogy le kell mondanía.

(18.30)

Ezek után azért egy kicsit fura, hogy közmegebecsülésnek örvendő testület vezetésével fogják így a törvénnyel megbízni. Ezt azért lehet, hogy érdemes lett volna átgondolni. Félreértések elkerülése végett, itt nem arról van szó, hogy az ő sportteljesítményét vonná valaki kétségbe, csak bizonyított mint köztársasági elnök azzal, hogy le kellett neki mondani.

Aztán menjünk tovább! Létrejön egy olimpiai egyeztető fórum, ahol majd az olimpiai bizottság meg a kormány egyeztet egymással. Innentől kezdve ezt olyan komoly testületnek nem venném. Létrehozzák a Budapest 2024 Nonprofit Zrt.-t, amely a pályázatért, a szervezésért meg az utóhasznosításért is felelős lesz. Az az érdekes, hogy fele-fele arányban a főváros meg a Magyar Olimpiai Bizottság lesz ennek a tulajdonosa, miközben a költségeket meg majd a költségvetés fogja állni. Ennek ellenére a főváros meg a MOB lesz a két fő tulajdonos.

Apropó, ha már a költségeknél tartunk, ugye, itt elhangzott, hogy amit lehet, persze majd próbálnak költségvetési forráson kívüli forrásokból megoldani. De teljesen egyértelmű, hogy ez nem nagyon fog menni, ez a megvalósíthatósági tanulmányból is kiderül, hogy itt jórészt közvetlen költségvetési finanszírozásról lesz szó. Ugye, a pályázattal most trükköznek, hogy azt taoforrásokból oldják meg, de az is egyértelműen közpénz, még ha nem is közvetlen költségvetési támogatás, de közpénz. Hiszen olyan adóforintokból képződik, amit nem fizetnek be a kormány engedélyével a költségvetésbe, hanem odaadnak valakinek. Ez teljesen egyértelmű, hogy volta-képpen direkt közpénznek tartható és áttételesen költségvetési pénznek. Nyilván adomány pedig nem nagyon fog menni az olimpia rendezésére, illetve a pályázatra sem.

Egyébként, ha már itt a költségeknél tartunk, többször megütötte a fületem, hogy mindenféle nyereséges rendezésről beszéltek, itt még valaki mondta is, hogy Barcelona például nyereséges olimpia volt. Csak jelezném, hogy én végigböngészgettem az adatokat. Nagyon nyereséges olimpia nem volt, csak

egy-kettő. Ha már az emlegetett Barcelonát nézzük, Barcelonában csak a kapcsolódó infrastrukturális beruházások 5 milliárd euróba kerültek, plusz még egyéb PPP-konstrukcióban 7 milliárdot beletettek, és onnantól kezdődött a rendezés és szervezés költségeinek az összeadása. Szóval, az a helyzet, hogy az olimpiák nem szoktak igazából nyereségesek lenni. Néhány volt, amelyik ezt megközelítette, egy-kettő, amelyik minimálisan átfordult, de azokat mind magánfinanszírozásból valószínűsítették meg. Ugye, ez meg nem ilyen lesz, hiszen egyértelmű, hogy közpénzből valószínűsítjük meg, ez soha az életben nem lesz nyereséges. Ezt mindig így kell átgondolni, amikor beszélünk róla.

Raadásul gyakran hivatkoznak arra, akik nyereséges rendezést emlegetnek, hogy majd -közgazdászok úgy mondják - multiplikátor hatás miatt ebből mennyi bevétel keletkezik, már hogy az ebből termelődő pluszjövedelmekből az emberek elmennek fodrászhoz, étterembe mennek, abból költenek, abból GDP képződik. Csak az a helyzet, hogy ez a pénz nem a Holdról jön, hanem egyébként is elköltenénk, csak éppen másra, és ugyanez a hatás akkor is megvalósulna. Mert például, ha oktatásra költjük, ha például egészségügyre költjük, ha például a vidéki elmaradott térségek felzárkóztatására költjük, akkor az a jövedelem ugyanúgy képződik, csak nem az olimpia rendezése kapcsán, hanem mondjuk, az oktatásban, az egészségügyben vagy a vidéki térségek felzárkóztatásban. Tehát módszertani hiba, ha erre hivatkoznak. Itt maximum a turizmusból származó bevétel az, ami plusznak tekinthető, meg néhány egyéb, viszonylag kisebb tétel. A lényeg az, hogy ez nyereséges biztosan nem lesz.

Aztán nagyon érdekes az, hogy a kormány létrehozza az olimpiai megvalósíthatósági hatóságot, amelyik tulajdont szerezhet az államnak, kisajátíthat, infrastrukturális beruházásokat hajthat végre. A kormány bármire rábökhet, és azt mondhatja, hogy ez egy kiemelt jelentőségű olimpiai ügy, és innentől kezdve pontosan azt a folyamatot készítik elő, amit a vizes vb-n látunk, hogy majd előbb-utóbb eszükbe jut, hogy ja, hát akkor létre kéne hozni egy törvénymódosítást, hogy a közbeszerzési szabályoktól el lehessen térni, akkor gyorsan a Market Zrt.-t meg lehet bízni meghívásos pályázaton, hogy ugyan már építsen meg ezt vagy azt, vagy Mészáros Lőrinc cégét, hogy jaj, kéne egy kisvasutat építeni, akkor gyorsan azt építse meg.

Ennek a talaját készítik elő, gyakorlatilag ez a lenyúlásról meg a zsebek tömködéséről szól. Teljesen egyértelmű. Mert ha komolyan vennék, akkor az összes helyrajzi szám, amit kiemelt olimpiai beruházás-ként akarnak meghatározni, már ebben a törvényjavaslatban benne lenne. Hiszen elvileg azt lehetne tudni már most is a megvalósíthatósági hatástanulmány alapján, hogy konkrétan milyen beruházásokra van szükség, hol lenne, milyen helyrajzi számon és milyen költségkerettel. De ugye se híre, se hamva ebben a törvényben mindezen információknak.

Ami a legérdekesebb, hogy egyébként a menekültekkel kapcsolatban a szuverenitásunkat nagyon féltő kormány úgy befekszik a NOB-nak ezzel a törvényjavaslattal, hogy csak na. Gyakorlatilag a NOB-nak, a NOB intézményeinek, az eredmény- és időmérő vállalkozásoknak a közteherfizetési kötelezettségeit eltörli, a beutazási feltételeket az olimpia kapcsán nagyon megkönnyíti. És itt most nem a versenyzőkről van szó, mert persze a versenyzők, az edzők, s a többi, hadd jöjjenek, de az itt dolgozók, az itt telephellyel nem rendelkező cégek, akik részt vesznek majd ebben az egész folyamatban, azok is simán, könnyített eljárással bejöhetnek.

Jelentős nyilvános és privát rendezvényt az olimpiák ideje alatt, mármint a nyári olimpia és paralimbia ideje alatt és az azt megelőző és követő egy hétben nem rendezhetnek Magyarországon. Erre kormánygaranciát adnak. Tehát egy privát rendezvény megtiltására hogy adnak kormánygaranciát?

Vagy hogy van az, hogy a NOB marketingérdekeit annyira előtérbe helyezik a kis- és középvállalkozásokkal szemben, hogy gyakorlatilag leradírozzák majd a magyar cégeket minden olyan tevékenységről, ami egy picit is az olimpiához kapcsolódik, még a reklámhirdetési felületeket is ki fogják sajátítani a helyszínek közelében.

Szóval, ez a javaslat egyszerűen abszurd és elfogadhatatlan. Beleillik abba a folyamatba, ahogy a Fidesz nagy sporteseményeket szokott rendeztetni vagy akar rendeztetni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalás következik. Révész Máriausz képviselő úr jelentkezett kétperces felszólalásra, Fidesz. Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Azt kell mondjam, várható volt, hogy egy ilyen szemléletű hozzászólás elhangzik. Tulajdonképpen fel is idézhetnénk, hogy a „merjünk kicsik lenni” hozzászólást hallottuk. Igazából, ha képviselő úr végiggondolja, hogy mit is mondott, és néhány évvel ezelőtt vagy egy évszázaddal ezelőtt az elődeink is így döntöttek volna, akkor itt most nem lenne se Országház, se Kossuth tér, se a várost nem építették volna újjá, mondjuk, az előző század fordulóján.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, hogy Barcelona egy jó példa. Mert képviselő úrnak igaza van, hogy ha mondjuk, az olimpia közvetlen hasznát vesszük, hogy abban az évben mennyit hozott, és azt összevetjük a kiadásokkal, akkor ki fog jönni az a szám, amit ön mondott. De igazából Velence után ma Barcelona az a város a világon, ahol lakosság-számra vetítve az idegenforgalom a legeslegnagyobb. És ha olvasott ezzel kapcsolatos elemzéseket, gyakorlatilag mindenki azt mondja, hogy ez teljesen egyértelműen az olimpiának köszönhető. És az olimpia következménye, hogy azokat a beruházásokat Barcelonában, amit meg kellett tenni és az elkövetkező 20-

30-40 évben megtettek volna, azt összehozták és újjáépítették a várost, és a világ egyik csodája lett. Még egyszer mondom, Velence után a legnagyobb az egy főre jutó idegenforgalom. Ezzel a lehetőséggel éltek.

Tehát nem arról van szó, hogy az a 400 milliárd forint, ami közvetlenül beérkezik az olimpiára, egyensúlyban lesz a kiadásokkal. De ha hozzászámoljuk azt, hogy mondjuk, az elkövetkező 10-15 évben, ahogy a tanulmány hozzászámolta, hogy milyen bevételt tud generálni ez Budapestnek, az azt jelenti, hogy ez bizony nagyon nagy mértékben megéri és nagyon jó üzlet lehet.

Kétségtől kivül képviselőtársamnak abban igaza van, hogy vannak olyan olimpiák, ahol nem foglalkoztak az utóhasznosítással - lásd Peking. Van, ahol nem foglalkoztak a költségekkel - lásd Athén, Rio de Janeiro. De azt gondolom, hogy Budapest egy felívelő szakaszban van. Nézze meg, hogy épül a város! Azt hiszem, hogy ehhez egy olimpiarendezés, ha ezt megfontoltan és bölcsen csináljuk, akkor nagyon nagy mértékben hozzá tud járulni.

ELNÖK: A fontos téma ellenére is tisztelettel kérem a házszabály betartását. Szabó Szabolcs képviselő úr két percben.

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Képviselő Úr! Mintha nem egészen figyelt volna, amikor beszéltem. Szó nem volt arról, hogy merjünk kicsik lenni. Én említettem azt, hogy én magam nagyon szurkolok akkor, amikor olimpia van, és hozzáteszem egyébként, hogy egy normális körülmények között megrendezett olimpiának feltétlen híve lennék.

(18.40)

Azért ami példákat említett, azok kicsit sántítanak. Az 1880-as, '90-es évek környékén Magyarország egy dinamikusan fejlődő országnak számított, és a vidék is nagyon dinamikusan fejlődött, a vidéki városok is dinamikusan fejlődtek, szó nem volt arról, hogy Budapesten meg néhány ponton még egy-egy nagy infrastrukturális beruházás volt, hanem húzott a magyar gazdaság. Tehát szó nincs arról. Én mindössze azt mondtam, és ezt tartom a mai napig is, hogy először legyen egy dinamikusan fejlődő ország, aztán majd ha a feltételek megvannak és adottak, akkor lehet rendezni olimpiát, ami egyébként nagyon sok pénzbe kerül. De szerintem most azért a vidéki térségek felzárkóztatása meg még az oktatás, meg az egészségügy fejlesztése talán egy kicsit fontosabb dolog.

Egy dolog közben eszembe jutott. Apróság ugyan, csak megütötte az előterjesztő kapcsán a fületem, hogy említette Gulyás Gergely, hogy egyébként úgyis Európa következik, és ezért is van nagy esélyünk az olimpia megrendezésére. Én direkt utá-

nanéztem, egy nem hivatalos földrajzi rotációs rendszer van, nem tudom, tudják-e képviselőtársaim, hogy ez nem hivatalos, és a nem hivatalos földrajzi rotációs rendszer szerint egyébként Észak-Amerika jönne. Egyébként direkt megnéztem, a megvalósíthatósági hatástanulmány I. fejezet 18. oldalán ez szerepel is mint egy ellenérv. Ettől függetlenül ettől el lehet térni, csak majd kérem Gulyás Gergelyt, hogy erre ne hivatkozzon, merthogy ez tétélesen nem igaz. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Normál szót kérő képviselői felszólalásként Hadházy Sándor képviselő urat hallgathatjuk, Fidesz. Parancsoljon!

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Itt a vita során elhangzott a vizes vb-vel kapcsolatban, hogy a korábban elfogadott költségvetést messze túl fogja haladni várhatóan a rendezvény. Szeretném tisztelettel tájékoztatni az Országgyűlést arról, hogy a betervezett költségvetésből a vizes vb megrendezése meg fog valósulni.

Az elmúlt időszakban olyan, korábban elhatározott fejlesztések bevonására és előrehozására került sor, ami a vizes világbajnokság költségvetésével párhuzamosan fog megvalósulni. Szeretném ezek közül kiemelni a ferihegyi repülőtér termináljának a bővítését is. Tudjuk azt, hogy a turizmus nagyon jó pályán mozog, és minden évben újabb és újabb rekordokat dönt meg a turizmus volumene, a vendégéjszakák száma, a turizmusból származó központi költségvetési bevételek, és természetesen örömeinkre szolgál az, hogy a turizmusban dolgozó vendéglátók és vállalkozók is jelentős mértékben meg tudnak erősödni.

Azonban vannak olyan tényezők, amelyek a továbbfejlődést akadályozzák, illetve már a jelenlegi forgalmat is jelentős mértékben zavarják. Bárki, aki az elmúlt időszakban a ferihegyi terminálok szolgáltatásait igénybe vette, találkozhatott azzal a gonddal és problémával, hogy egy nem utasforgalomra tervezett, acélváz nagy hodályban kell az utasoknak sort állniuk, nem ülniük, hanem állniuk sokszor fél órán keresztül gyermekkel, hőségben és egyéb körülmények között, amely messze méltatlan a szolgáltatásra. Éppen ezért ezt a beruházást teljes joggal előrehozta a kormányzat, és én személy szerint rendkívül örülök annak, hogy akár a vizes vb ürügyén, akár más megfontolásból ez a beruházás meg fog valósulni.

A másik, ami szintén a vizes vb-vel kapcsolatos költségeket illeti, az pedig az, hogy a Dagály fürdő területén, részben annak a területén, részben mellett épül meg a központi létesítmény, azonban a Dagály fürdő pedig ott maradt volna abban az állapotában, amelyben jelenleg is látható. Azt gondolom, hogy a főváros számára, a XIII. kerület számára, mindannyiunk számára fontos, hogy ezt a kontrasztot megszüntessük, és a vizes vb-vel párhuzamosan egy olyan fejlesztésre is sor kerüljön, amelyre egyéb-

ként szükség van. És lehetne sorolni még ezeket a példákat.

Az olimpia számomra nem költségvetési tétel elsősorban, hiszen a projekt összeállítása során nem csupán az olimpia megrendezéséhez közvetlenül nélkülözhetetlen és szükséges fejlesztéseket kellett figyelembe venni és beárazni, hanem értelemszerűen az azzal összefüggő, Budapest számára fontos úthálózat-fejlesztést, hídépítést, infrastrukturális fejlesztéseket, lakóövezeti fejlesztést, kollégiumi fejlesztést, sportterületek fejlesztését, közterületek fejlesztését és a továbbiakat. Meggyőződésem, hogy ezek a tételek szükségesek. Meggyőződésem, hogy ezek a fejlesztések a főváros és az ország javát fogják szolgálni. Azon el lehet vitatkozni, hogy ezeket a fejlesztéseket mikor célszerű megvalósítani. Azt gondolom, hogy egy ilyen nagy volumenű program megvalósítása el kell hogy bírja ezeket a fejlesztéseket. Szükségesek ezek a fejlesztések az ország és a főváros számára.

Az olimpiát nem egy sporteseményként kell értelmezni, hanem egy területfejlesztési projektként kell értelmezni elsősorban, amelyet természetesen sporteseményekkel örömmel fogunk megtölteni. Éppen ezért rendkívül fontosnak tartom azt, hogy az olimpia sikerre jusson, az olimpiai pályázatunk sikeresen szerepeljen, és lehetőséget kapjunk annak érdekében, hogy ezeket a gondolatokat, ezeket a fejlesztéseket, ezeket a terveket sikerre tudjuk vinni. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Természetesen minden képviselő élhet a felszólalási lehetőségével és jogával, csak olyan képviselők jelentkeztek, akik már beszéltek, ők is a legkülönbözőbb formában kívánnak most megszólalni; most kétperces felszólalásra Szabó Szabolcs, utána normál szót kérőként Révész Máriausz. Értem én ennek a szép ütemét, és ritmusérzékem is van, csak a hárszabályt is tartsuk be, olyan gondolatokat várunk, amelyek még nem hangoztak el. Szabó képviselő úr, két percben!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen. Én az előttem szóló hozzászólására szeretnék reagálni. Egyrészt én terület- és településfejlesztő vagyok végzettségem tekintve, és éppen ezért megütötte a fületem, amikor mondta a képviselő úr, hogy ezt területfejlesztési projektként kell fölfogni. Természetesen lehet területfejlesztési projektként gondolni egy ilyen típusú rendezvényre. Sőt, egyetértünk abban, hogy kell is, de a területfejlesztés nem arról szól egyébként, csak jelezni, hogy a legfejlettebb részét az országnak fejlesztjük 3000 milliárd forintból. Itt nem szímel a dolog. Ha területfejlesztési projektként akarnánk ezt értékelni, akkor a legkevésbé fejlett részébe vinnénk az országnak a sportrendezvényeket. Márpedig nem ez fog történni ebben az esetben, itt nagyon kevés vidéki helyszín lesz csak, és a források nagy része is kifejezetten Budapestre fog koncentrálni, tehát a területi egyenlőtlenségeket

növelni fogja az olimpia, márpedig ha egy beavatkozásnak ez a hatása, akkor az nem tekinthető területfejlesztési eszköznek ilyen összefüggésben.

Barcelona esete ilyen szempontból más természetesen, hiszen az akkor, amikor olimpiát rendeztek, nem Spanyolország legfejlettebb része volt, és ezért járult hozzá például, hogy Barcelona fejlődjön, de ez csak egy szakmai megjegyzés volt.

A másik, amit a költségek kapcsán, az úszó-vb, vizes vb költségvetése kapcsán mondott képviselő úr, jelezném, hogy nézze meg az 1750/2013-as kormányhatározatot, tizennégy milliárd pár száz millió forint szerepel benne mint a projekt költségvetése, és ehhez képest jutottunk el a 90 milliárdig, és egyébként a bevallott közvetlen költségek is negyvenkilenc milliárd valamennyibe kerülnek. Köszönöm szépen.

(18.50)

ELNÖK: Révész Máriausz képviselő úr, Fidesz!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Csak röviden akarok hozzászólni. A vitát hallgatva eszembe jutott, hogy nincs új a nap alatt. Aki idősebb, emlékszik, hogy az 1990-es évek legelején gyakorlatilag ugyanezeket a vitákat folytatták le itt a parlamentben, sőt akkor az önkormányzatok is adózó módon részt vettek a vitában. A vita lényege pedig az volt, hogy legyen-e világkiállítás Magyarországon, avagy sem. Akkor is az volt, hogy az MDF és a jobboldal mondta, hogy igen, igen, mert kitörési pont, nagy lehetőség. Gyakorlatilag azok az érvek, amelyek most itt a parlamentben elhangzottak konkrétan az olimpia ellen, ugyanezek hangzottak el a kilencvenes évek legelején. Ha visszanéznénk azokat a vitákat, láthatnánk, hogy gyakorlatilag a frontvonalak szinte ugyanígy álltak fel és ugyanez történt. Ugyanez az érv, amit legutóbb mondott, hogy Budapest fejlődik, vidékre kellene koncentrálni, mondom, huszon-egynéhány évvel ezelőtt a Parlament falai között pontosan ugyanúgy elhangzott.

Persze, el lehet mondani, hogy a Fidesz akkor más álláspontot képviselt, és az MDF-fel ellentétben ezt akkor éppen ellenezte, de azt kell mondanom, hogy ha végignéznünk, akkor igenis kellene kitörési pontok. Valóban azoknak, akik féltik a költségvetés egyensúlyát, van igazságuk, csak azt is hadd mondjam el, hogy igazából többféle egyensúlyi állapot van. Egy MDF-es közgazdász barátom mondta, hogy a halál is egy egyensúlyi állapot, de nem szeretnénk ebben élni, hogy némi képzavarral éljek. Az a helyzet, hogy szerintem egy megrendezett olimpia ahhoz segítheti hozzá a fővárost, és azt gondolom, ez tudná húzni az országot, hogy ez az egyensúlyi állapot magasabb szinten álljon be.

Beszélt képviselő úr és más képviselő urak különböző fejlesztésekről, amelyek egyébként a vizes vb kapcsán várhatóak. Azt kell mondanom, hogy ezeknek a fejlesztéseknek egy jelentős része, amit beleszámolnak a 90 milliárd forintba, nem közvetlenül a

vb-hez kapcsolódó fejlesztések, hanem olyan fejlesztésekről beszélünk, amelyeket egyébként célszerű lenne elvégeznünk minél gyorsabban. Kérdezzék meg a XIII. kerület szocialista polgármesterét, hogy azoknak a városfejlesztési döntéseknek, amelyek a XIII. kerületet érintik, ő személy szerint örül-e, avagy sem. Meggyőződésem, hogy azt mondja, igen. Persze, ráadásul beszámíthatjuk az olimpia költségébe, hogy a Csepel-szigetet végre egy rendes híddal összekötjük Pesttel, sőt nem is csak Pesttel, hanem Budával is, ahova ma egyébként nem lehet átmenni a Csepel-szigetről, pedig Budapest egyik kerülete. Ez most egy kidobott pénz? Ezt a fejlesztést, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, teljesen függetlenül az olimpiától meg kellene csinálni. Ha megkérdeznék, mondjuk, a csepeli képviselő-testületet, vagy a csepeli polgárokat, hogy mit szólnának ahhoz, ha végre lenne egy olyan híd, amelyen Pestre és Budára is rendszeren át lehetne menni, mindenki azt mondaná, hogy ennek fantasztikus módon örülnének. Nagyon örülnének azért is, mert ha ez a közlekedési kapcsolat meg lenne, akkor mindentől függetlenül a csepeli ingatlanok ára nagyon jelentős mértékben növekedne az elkövetkező időszakban.

Ezért gondolom, hogy mindenképpen érdemes lenne akár egy másfajta számolást is megtenni, bár nyilván az ellenzék-kormány párt relációjában erre viszonylag csekély az esély. Ugyanis amikor valamilyen közút felújítása megtörténik a vizes vb kapcsán, akkor egyből beszámoljuk a költségeket, és az Indexen, más médiumokban lelkes cikkeket írunk, hogy lám, lám, hány szorosára nőtt a vizes vb költségvetése, nem számítva, hogy teljesen másról szolt az eredeti költségvetés meg ez. Tehát érdemes lenne egy olyan költségvetési számítást is végiggondolni kormány párti és ellenzéki oldalon egyaránt, hogy azokból a beruházásokból, amelyeket végrehajtunk, lásd például a Gubacsi híd, egy-egy mennyiben kötődik csak az olimpiához, illetve az olimpia nélkül is hasznos beruházás lenne-e, ami egyébként a város fejlődését szolgálja. Azt gondolom, ha ezt a különválasztást megtennénk, kiderülne, hogy semmi más nem történik - illetve nem mondom, hogy semmi más, ez erős túlzás kétségkívül -, mint hogy a fejlesztések egy nagyon nagy része olyan típusú lesz, ami mindenképpen azt szolgálja, hogy Budapest egy modern európai nagyváros legyen.

A képviselő úr azt is mondta a legutóbbi hozzászólásában, hogy Barcelona Spanyolország szegényebb része volt. *(Szabó Szabolcs: Azt mondtam, hogy nem a leggazdagabb!)* Azért el kell mondanom, hogy Katalónia mindig is Spanyolország fejlettebb részéhez tartozott, a legfejlettebb részéhez. *(Dr. Fónagy János: Így van!)* Tehát mindig is az a fő követelés, hogy az adóbevételek nagyobb részét hagyják Katalóniában, és az adóbevételek kisebb részéből fejlesszék Spanyolország más régióit, ezt elég határozottan megfogalmazzák most a függetlenségi törekvések kapcsán. Mégis mindenki azt mond-

ja, hogy az egész régióknak, Barcelonának ez az olimpia hihetetlen nagy fejlődést generált.

Ráadásul még egy dolgot szeretnék kiemelni. A sportlétesítmények, amelyek az effektív, közvetlenül az olimpiához köthető költségek, egy jelentős része meglesz. Ha lesz olimpia, ha nem, a vizes vb miatt meglesz az uszoda. Ez mindenképpen pozitív. Ha lesz olimpia, ha nem, a Puskás Ferenc Stadion helyén meglesz az új stadion. Tehát ezekre már nem kell költeni. Ebből kifolyólag szerintem, ha bölcssek vagyunk, és remélem, hogy bölcssek leszünk, akkor itt olyan fejlesztéseket tudunk végrehajtani, amelyek Budapest fejlődését generálják. Az lesz a következmény, hogy egy élhetőbb város lesz, egy európai nagyváros lesz, ahol a lakás- és ingatlanárak emelkednek. Tehát a lakástulajdonosoknak többet fog érni a lakásuk, egy keresett európai nagyváros lesz, ahol növekszik a forgalom, és nemcsak 2024-ben, hanem az elkövetkező időszakban is Budapest életére óriási hatással lesz ez a fejlődés.

Azon képviselőtársaimnak, akik ellenezték, kétségkívül igazuk van abban, hogy lehet ezt rosszul csinálni. Nagyon sokan rosszul csinálták. Pekingben felépültek, én is láttam, olyan sportlétesítmények, uszodák, amelyek egyébként azóta az ebek harmincadján vannak, nincsenek kihasználva, ott vannak valahol a város szélén. Láttunk ilyen fényképeket. De azt hiszem, ha most megnézik azokat a terveket, amelyeket sikerült megfogalmazni és letenni az asztalra, azért kiderül, hogy itt erről nincs szó. Itt nagyjából minden olyan fejlesztés, amely tervbe van véve, az szervesen beleilleszkedik a város szövetébe, és minden fejlesztés az elkövetkező években, évtizedekben hasznosítható lenne.

Arra bizatom képviselőtársaimat, hogy gondolják végig. Közvetlenül is érkezik pénz, közvetett hatása hosszú évtizedekig érezhető lesz Magyarországon, és érdemes azt a költségvetési egyensúlyi állapotot egy kicsit magasabban, illetve minél magasabb szinten beállítani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Kétperces felszólalásra Ikotity István képviselő úr következik. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hosszasan elidőztek a barcelonai olimpia példájánál. Ha megnézik a legmodernebb kor olimpiáit, összevetve azokat a településeket, amelyek ezt megrendezték, akkor azt láthatják, hogy nagyon-nagyon kevés olyan település volt, ahol úgy zárult, hogy valódi hasznot hozott akár a közvetlen költségeiből. Ha viszont a sokszor emlegetett barcelonai olimpiát nézzük, érdemes megnézni azt is, hogy annak a 8,1 milliárd fontnak, amibe az az olimpia került, a 47 százaléka a magánszektorból, tehát vállalkozások támogatásából jött be, nem pedig valamiféle állami támogatásból. Ezt nagyon fontos hozzátenni.

Azt kérem, hogy ne egyetlen olimpiát emeljük ki, hiszen elég sok példa van az elmúlt évtizedekből. Összességében, ha megnézik - hiszen ahogy önök fogalmazzák, az ország javát igyekeznek keresni -, hogy veszteséget vagy nyereséget hoztak-e az adott országnak, akkor kérem, hogy ezt komplexen tegyék. Lehet, hogy egyes térségeknek előrelépést tud hozni. Számos érv elhangzott itt már, ezért csak azt kérem, hogy ne egy példát ragadjunk ki, és annak mintájára építsünk fel egy teljes koncepciót, hanem legyünk reálisabbak és nézzünk sokkal szerteágazóbban szét, lássuk, hogy bizony ez egyáltalán nem fenékig tejfel. Sokkal nagyobb az esélye annak, nem elvitatva, hogy valóban ez akár sikeres is lehet, hogy bizony balul üt ki. Nem a remény hiánya mondatja ezt velem, hanem a tapasztalatok mondatják. Egy-két olyan olimpia volt, amely valóban nyereséget tudott termelni az adott településnek, országos szinten azonban egyáltalán nem biztos még az sem, hogy nyereséges. Erről komoly viták vannak. Köszönöm.

(19.00)

ELNÖK: Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Megállapítom, hogy nem. Minthogy további felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Az előterjesztők nevében Hollik István képviselő úr jelzi, hogy kíván reagálni. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr, és a ritmusérzéknek megfelelően próbálom a törvényjavaslatnak a zárszavát rövidre fogni.

Egyrészt szeretném azt megköszönni, hogy a pártok a más vitákban megnyilvánuló stílusukhoz képest visszafogottabbak voltak, illetve önmagukhoz képest is visszafogottabbak voltak, és ez fontos egyébként, hogy az olimpia rendezése kapcsán ez így történt meg, úgyhogy ezt szeretném megköszönni. Ahogy egyébként szeretném megköszönni a hozzászólásokat is, amelyek, még ha eltúlzottak is voltak, és majd próbálok itt röviden arra utalni, hogy nem feltétlenül vették figyelembe az objektív valóságot, de mindenestre tükrözték azokat az állampolgári kétségeket is, amelyekre, úgy gondolom, hogy mindenképpen érdemes reflektálni.

Itt én három csomagba szedtem a különböző megszólalásokat, illetve a törvényjavaslattal, illetve az olimpiai pályázattal kapcsolatos megszólalásokat.

Az első a nyilvánosság kérdése, hiszen Szabó Szabolcs ezt is érintette, hogy nem tudott vagy nehezen tudott hozzájutni a pályázathoz. Ahogy ez elhangzott, ez ma mindenki számára hozzáférhető, és ezt azért szeretném kiemelni, mert ahogy korábban is elmondtam, egyik pályázó sem, rajtunk kívül egyik pályázó sem tette hozzáférhetővé a pályázati anyagot teljes mértékben, sem Róma, sem Párizs, sem Los Angeles, csak a pályázatuknak, a megvalósíthatósági tanulmányuknak csak egy részét

tették nyilvánossá, az egész pályázati dokumentációt nem. Mi ezt megtettük, pontosan azért, hogy a mi pályázatunk transzparens és átlátható legyen.

Arra is szeretném felhívni a képviselő úr figyelmét - ez egyébként az ötpárti egyeztetésen hangzott el, és a nyilvánosság is jó, hogyha tud erről -, hogy Fürjes Balázs kormánybiztos úr, aki a pályázat vezetője is, minden parlamenti pártnak küldött egy meghívót, amelyben biztosította őket arról, hogy bármikor áll rendelkezésre. Egyébként az Együttnek is küldött meghívót, hogy a pályázatról bármikor szívesen beszámol, és hogyha kérdéseik vannak, természetesen arra is megpróbál válaszolni. És ahogy egyébként az ötpárti megbeszélésen ezt megerősítette, annak ellenére, hogy a pártok részéről erre a felajánlásra egyébként visszajelzés, az ellenzéki pártok részéről egyelőre nem érkezett, de ezt továbbra is fenntartja, sőt még egyszer meg fogja erősíteni. Tehát én bátorítanám arra, hogy ha bármifajta kérdése van, akkor azt Fürjes Balázs kormánybiztos urat meghívva föl tudja tenni. Én remélem, hogy nem mosolyogni fog ezen, hanem élni fog ezzel a lehetőséggel.

A másik, ami itt sokszor elhangzott, és ez teljesen jogos felvetés volt, hogy az olimpiai pályázatunknak a legfontosabb próbája tulajdonképpen, úgy hozta az élet meg a sors, hogy a vizes vb lesz, és ezzel kapcsolatban is hangzottak el téves megállapítások, amit szeretnék azért így a zárszóban röviden helyretenni.

Egy forinttal nem kerül többbe a vizes vb lebonyolítása, mint egyébként az előzetes tervekben az szerepelt. Valóban vannak előrehozott beruházások, de még egyszer szeretném mondani, hogy ezek előrehozott beruházások, mondhatnám itt a Pesti alsó rakpart felújítását, a Császár-Komjádi uszoda vagy a BVSC uszoda felújítását vagy fejlesztését. Egyébként ez utóbbi bele sem illik a sorba, mert azt a BVSC saját forrásból biztosítja. De mindenestre ezek olyan előrehozott beruházások, amik egyébként is megtörténtek volna, tehát ezeket hozzá lehet számolni, és ellenzéki érvként valóban jól használhatóak. De azt azért látni kell, hogy felelősen senki nem mondja, hogy a Pesti alsó rakpart fejlesztésére egyébként vizes vb nélkül nem lenne szükség. Ezért lehet azt mondani, hogy egyelőre azt látjuk, hogy a vizes vb-nek a költségei tarthatóak.

Akkor rátérve, amiről a legtöbben beszéltek, és nyilvánvalóan minden magyar állampolgárnak, ha kétségeket fogalmaz meg az olimpiával kapcsolatban, akkor az az ezzel kapcsolatos pénzügyekkel kapcsolatos. Erről itt mondanék néhány szót.

Bocsánat, még egy dolgot fölírtam, ami nagyon fontos. Itt elhangzott a vizes vb-hez kapcsolódva a reptérberuházás. Szeretném azt is elmondani, hogy a vizes vb-ről szóló törvényben a reptérnek a helyrajzi száma valóban szerepel, de költség nem. Ez nagyon fontos. Tehát azt a Budapest Airport teljes egészében saját költségből fogja fedezni, tehát ott abban egyetlen forint állami forint vagy adóforint nem fog szere-

pelni. Ez egy saját beruházás, csak azért tették bele abba a törvénybe, hogy eljárásban ez a fejlesztés gyorsabban megvalósulhasson, és mindenféleképpen a vizes vb-re az az új utasmóló, amit ott fognak építeni, az már az utasok rendelkezésére álljon.

No, akkor visszatérve a költségekre: nagyon sok számmal dobálózta itt, érdemes ebben a tekintetben a megvalósíthatósági tanulmányra hagyatkozni. Abban teljesen világosan benne szerepel, hogy konkrétan az olimpiára 774 milliárd forintot kíván költeni a pályázó, és úgy tudjuk szerintem tisztába tenni a pénzügyeket, hogyha azt mondjuk, hogy megnézzük, melyek azok a beruházások, melyek azok a költségek, amire olimpia nélkül nem lenne szükség, és ez a 774 milliárd forint. Tehát 774 milliárd forintba kerül az olimpia lebonyolítása, és ebben olyan költségek vannak benne, amire valóban olimpia nélkül nem lenne szükség.

Minden más, amit önök említettek - egyébként nem tudom, honnan veszik a háromezer milliárd forintot, ez sehol nem szerepel; jól hangzik, de egyébként sehol nem szerepel -, ezek olyan költségek, amelyeknél szintén előrehozott beruházásokról lenne szó. Nagyon fontos, szerintem erőssége a pályázatnak, hogyha megnézik, az teljes mértékben illeszkedik minden állami, önkormányzati vagy területi fejlesztési stratégiához, tehát semmilyen más beruházás az olimpiai pályázatban nem szerepel, ami ne lenne egyébként összhangban az önkormányzati vagy állami célokkal.

Tehát lehet azt mondani, hogy ez háromezer milliárd forint, de senki nem gondolhatja komolyan, hogy ha például az M3-as metró felújítását ide számoljuk, arra olimpia nélkül egyébként nem lenne szükség. Vagy hogy Szabó képviselőtársunknak a választókerületét mondjam, Csepelt, ne gondolná azt komolyan minden csepeli állampolgár, hogy egyébként a csepeli hídra ne lenne szükség. Tehát ennek a költségét oda lehet számolni, de Csepel önkormányzata ezt a beruházást egyébként is tervezte, tehát erre amúgy is szükség lenne, ahogy az M3-as metró felújítására is valóban szükség van. Tehát ezeknek az összegét oda lehet számolni, csak azt kell figyelembe venni, hogy ezekre egyébként is szükség lenne.

A másik kérdés az volt, hogy mi a garanciája annak, hogy az olimpia az fenntartható lesz, és hogyha kiindulunk ebből, sikerül tisztáznunk, hogy ez valóban 774 milliárd forint, akkor mi garantálja ezt, hogy valóban ennyibe fog kerülni, illetve hogy figyelünk-e, a pályázó figyel-e a fenntarthatóságra. Ezzel kapcsolatban csak néhány dolgot szeretnék mondani. Egyrészt a Jobbiknak a felvetése volt az, hogy valamifajta bérlakásprogram ennek a részévé váljon. Szeretném a megnyugtatójukra mondani, hogy a megvalósíthatósági tanulmányban szerepel a médiafal, amely médiafalnak az ingatlanjait már úgy fogják megépíteni, hogy az a későbbiekben egyébként bérelhető legyen, illetve egy köztisztviselőknak, alkalmazottaknak megnyíló bérlakásprogramban vagy tulajdonosi, tehát ingatlanhoz jutási programban

ezek az ingatlanok egy kisebb átalakítással elérhetőek lesznek. Tehát ez a szempont is benne szerepel.

A másik pedig a szállás kérdése. Valóban, ahogy Révész Máriusz is említette, voltak rossz példák arra vonatkozólag, hogy olimpia után két hónappal gyom által felvert szállodákat lehetett sok helyen látni. A megvalósíthatósági tanulmányban az is szerepel, hogy nem akar a pályázó szállodákat építeni, olyan szállodai kapacitásokat kiépíteni, amelyeket az olimpia után nem lehetne hasznosítani. Éppen ezért szerepelnek szállodahajók a pályázatban, amelyeket ide lehet hozni, már egyébként létező hajók, kisebb átalakítással ezek szállodahajóvá alakíthatók, és utána ezeket el lehet vinni, és nem marad a városban sehol sem kihasználatlan szállodának a torzója.

(19.10)

Illetve a fenntarthatóságot erősíti, és ezt is érdemes kiemelni, hogy ugye konkrétan az előttünk fekvő törvényjavaslatban is szerepel az olimpiai örökség hatóság. Ez ugye kifejezetten azért került bele, mert az Agenda 2020-nak nagyon fontos szempontja az, hogy csak olyan intézmények létesüljenek, amelyeket a későbbiekben valamilyen módon az állam vagy bárki más fenn tud tartani, és ezáltal az olimpia is maga fenntarthatóvá válik. Tehát az olimpiai örökség hatóságnak ilyen módon való beemelése ebbe a törvényjavaslatba, illetve ilyen hangsúlyos megjelenítése a pályázatban szintén erősíti azt, hogy azt mondhassuk, hogy ez a pályázat, illetve az egész magyar olimpiai pályázat törekszik a fenntarthatóságra.

És akkor még néhány számot a kétkedések megnyugtatójára. Az olimpiai pályázat azzal számol, hogy 2017-2025 között azok a fejlesztések, amelyek egyébként is megvalósulnának, de ha a pályázat nyer, akkor meg tudnak valósulni, az évi 140 milliárd forint plusz GDP-növekedést jelent Magyarország számára. És ha már egyébként 3000 milliárd forint mint ilyen bűvös szám elhangzott, akkor azt szeretném mondani, hogy szintén szerepel a megvalósíthatósági tanulmányban, hogy ez a 3000 milliárd szerepel, csak nem kiadásként, hanem bevételként. Hiszen 15 éves időtávra kiszámolta a tanulmány, hogy ez egyébként 1100 milliárd forint többletbevétel jelent az állam számára, 900 milliárd forintos lakossági többletbevételrel számol, valamint 1100 milliárd forintos vállalkozói többletbevételrel számol az olimpia megrendezése és lebonyolítása esetén.

Mindezek figyelembevételével azt gondolom, hogy a pályázat megfelel mind az Agenda 2020 felteteleinek, mind választ ad, határozott választ ad azokra a valóban egyébként jogos kétségekre, amelyeket képviselőtársaim itt említettek, és én még egyszer ezért szeretném kérni azt egyrészt, hogy támogassák az előttünk fekvő törvényjavaslatot, másrészt pedig arra biztatom mindannyiukat, hogy a mi nyitottságunkat, az előterjesztők nyitottságát is bizonyítván, ha van módosító javaslatuk a törvényja-

vaslathoz, azt szeretettel várjuk, és azt be fogjuk építeni.

Jelzem itt még egyszer, hogy például a Jobbik jelezte, hogy a törvényjavaslatban kapjon nagyobb hangsúlyt például az olimpiai lebonyolítással kapcsolatos biztonsági kérdés, hiszen látjuk, hogy Európában a biztonsági kockázatok sajnos rakétasebességgel növekednek, és éppen ezért a biztonság kérdésére sokkal jobban kell koncentrálni a pályázatban, illetve ebben a törvényjavaslatban is. Ezt egy igen konstruktív és jogos észrevételnek látjuk, és be is fogjuk majd építeni a javaslatba. De tényleg kérek mindenkit, hogy ez ne legyen akadálya a támogatásnak; hogyha bármilyen javaslatuk van, azt örömmel várjuk. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására, tájékoztatom önöket, csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **önkormányzati közfeladat ellátása érdekében állami tulajdonban lévő ingatlan ingyenes átadásáról** szóló törvényjavaslat általános vitája lezárásig. Révész Máriausz, a Fidesz képviselője által benyújtott előterjesztés T/10715. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Révész Máriausz képviselő úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Tisztelt Országgyűlés! Ígérem, hogy nagyon rövid leszek, hogy azt a nem kevés csúszást, amiben ma a parlament van a tervezetthez képest, behozzuk, úgyhogy csak néhány szóval indokolnám a benyújtott javaslatomat.

Kőbánya a parkok városa, és sokan nem tudják, hogy Kőbánya az a kerület, amely az egyik legnagyobb zöldfelülettel rendelkezik Budapesten. Elég arra gondolni, hogy itt van a Népliget, az Óhegy park, a Sportliget, sokan egyébként az Új köztemetőt is zöldfelületnek számolják.

Van azonban egy kisebb park, a Csajkovszkij park, amit a rendszerváltás óta az önkormányzat gondoz, tehát ősszel, amikor lehullanak a levelek, az önkormányzati cég gyűjti össze a leveleket, az avart, az önkormányzat cége vágja a fűvet; amikor kiderül, hogy az új szabványok szerint a játszótérek balesetveszélyesek, akkor az önkormányzat szereli le a játszószerkezeteket; amikor balesetveszélyes lett a focipálya bitumenje, akkor az önkormányzat öntött új bitumenpályát, focipályát, illetve kosárpályát a Csajkovszkij parkban. Amikor elloptak egy szobrot, akkor az önkormányzat pótolta a szobrot, és még lehetne hosszasan sorolni a különböző történeteket, amiket teljes egészében az önkormányzat végzett. Ez a park úgy működött, mint ha önkormányzati tulajdonban lett volna, igazából azonban ez a park nincs önkormányzati tulajdonban.

Ezekhez a kérésekhez, ha nagyon szigorúak vagyunk, akkor igazából mindig állami hozzájárulást kellett volna kérni, hogy ezeket a játszószerkezeteket lebontsuk, átalakítsuk, kijavítsuk, vagy éppen egy új pályát, nem balesetveszélyes pályát építsünk. Ráadásul az Állami Számvevőszék is szóvá tehetné, hogy mondjuk, az önkormányzat miért költ másnak az ingatlanára, még az is lehet, hogy ki is számlázhatnánk egyébként, mármint a kőbányai önkormányzat kiszámlázhatná az állam számára azokat az összegeket, amiket az állami tulajdonban lévő parkra fordított, de én azt hiszem, ez nem lenne normális és nem lenne célszerű út.

Ezért vetődött fel az a gondolat, mivel a park meglehetősen rossz állapotban van, az önkormányzat felvásárolta a környező területeket, és itt egy megújított közparkot szeretnénk létrehozni. Ennek a parknak rendkívül rossz állapotban van a kerítése, rendkívül rossz állapotban van az egész park, mindenképpen ráférne egy nagyobb megújítás, viszont én azt gondolom, hogy ezt csak úgy tudná az önkormányzat megtenni, ha ez a park átkerülne önkormányzati tulajdonba, önkormányzati hatáskörbe, és ebben az esetben ezt a parkot a kőbányai önkormányzat felújítaná és rendbe tenné az elkövetkező egy-két évben.

Én ezért kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy ezt a döntést támogassák. Biztos vagyok benne, hogy van még jó néhány olyan park, közterület állami tulajdonban, aminél nagyon-nagyon nehéz lenne indokot találni, hogy miért is kell ezeket a területeket állami tulajdonban tartani. Sokkal célszerűbb lenne, ha ezek a területek önkormányzati tulajdonba kerülnének. Én örömmel hallottam, hogy a kormánynak is van ilyen szándéka, hogy ezen kezdeményezés kapcsán át fogja tekinteni azokat a területeket, azokat a parkokat, amelyek valamikor a rendszerváltás bonyolult jogi aktusai környékén önkormányzati tulajdon helyett állami tulajdonban maradtak.

Úgyhogy, tisztelt Országgyűlés, én összességében szeretném kérni, hogy ezt a döntést támogassák, és azt is szeretném már előre javasolni, hogy ha ősszel vagy a közeljövőben lesz egy olyan döntés, amikor általánosságban is valami hasonló fog születni, nemcsak erre az egy parkra, hanem több területre vonatkozóan, akkor tisztelt képviselőtársaim azt is támogassák majd. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem a kormány nevében... *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, Fónagy államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Révész Máriausz képviselő úr által benyújtott törvényjavaslatot áttekintettük, és annak céljaival, indokaival egyetértünk. A Csajkovszkij park ingatlanműemlék, osztatlan közös tulajdonán nagyobb tulajdoni illetősége a magyar államot, egy kisebb tulajdoni hányad a

fővárosi X. kerület Kőbánya önkormányzatát, a fennmaradó rész pedig két magánszemélyt illet meg.

A kőbányai önkormányzat több alkalommal kezdeményezte már az állami tulajdonrész átvételét, az ingatlan egyébként kivett közparkként szerepel az ingatlan-nyilvántartásban, ezért a nemzeti vagyronról szóló törvény rendelkezései alapján kizárólagos állami tulajdonnak minősül.

(19.20)

Egyébként képviselőtársaim tájékoztatására mondom, hogy ez a sörgyári épületegyüttes, a hozzá tartozó park, műemlékegyüttes, a hozzá tartozó pincerendszer, tehát mind a kerület, mind a főváros, de azt hiszem, az ország szempontjából is iparilag egy unikális terület. Az önkormányzat az elkövetkező években - éppen az előbb elmondottakra figyelemmel is - teljesen fel kívánja újítani a parkot, amely így a kerület egyik komoly kulturális értéke lesz. Ehhez mindenképpen célszerű tiszta tulajdonviszonyokat teremteni.

A törvényjavaslat nagyrészt az állami tulajdonban lévő, műemléki védettség alatt álló kőbányai Csajkovszkij parkban lévő állami tulajdon ingyenes önkormányzati tulajdonba adására tesz javaslatot. A nemzeti vagyronról szóló törvény alapján amennyiben a törvény a helyi önkormányzat feladatát más helyi önkormányzat feladataként vagy állami feladatként, illetve állami feladatot helyi önkormányzat feladataként állapít meg, a feladat ellátását közvetlenül szolgáló és az ahhoz szükséges helyi önkormányzati, illetve állami vagyonnak a feladatot átvevő részére történő tulajdonba adása nyilvántartási értékben való átvezetéssel ingyenesen történik. Ez a rendelkezés arra az esetre is vonatkozik, ha az állam vagy az önkormányzat a közfeladat részét képező feladatot ad át, és ennek a közfeladatnak az ellátását közvetlenül szolgáló és ahhoz szükséges vagyonelem tulajdonjoga kerül ingyenesen átruházásra.

A kulturális örökségvédelmi ágazati jogszabályok tükrében a kőbányai önkormányzat részére átadható állami feladat a műemlék ingatlan szakági kutatásokon alapuló fenntartása, a történetileg összetartozó ingatlanrészeket egyesítő használata, amelynek során a műemléki értékek hiteles helyreállítását is meg lehet valósítani. Az ingyenes vagyónátadást az örökségvédelmi szempontokon túlmenően tovább erősíti a törvényjavaslattal érintett ingatlan közös tulajdoni jellege, valamint az a körülmény, hogy az ingatlant hosszabb ideje valóban az önkormányzat tartja fenn, és az államnak nincsenek hasznosítási terve a park vonatkozásában. A helyi közterek és a parkok kezelését, fejlesztését és üzemeltetését a Magyarország helyi önkormányzatairól szóló törvény egyébként is a kerületi önkormányzat feladatául határozza meg.

Tisztelt Ház! A kormány megkezdte a köztulajdonban álló közparkokra vonatkozó átfogó szabályozási javaslat előkészítését. Álláspontunk szerint e

tekintetben első körben a Csajkovszkij parkhoz hasonlóan az osztatlan közös tulajdonban lévő parkok helyzetét lenne indokolt rendezni, de ezzel együtt vizsgáljuk a százszázalékos állami tulajdonban lévő parkok önkormányzati tulajdonba adásának lehetőségét is. Álláspontunk szerint az érintett állami ingatlanokat vizsgálni kell figyelemmel arra is, hogy azok fenntartása és üzemeltetése, illetve tulajdonjogának a helyi önkormányzat részére történő átadása milyen módon lehetséges, illetve vagyongazdálkodási szempontból indokolt-e. Az átfogó szabályozási javaslat előkészítése során vizsgálni kell tehát azon parkok körét is, amelyek tartós állami tulajdonba adása továbbra is indokolt. Csak példaként mondom a budapesti Erzsébet teret, amely a vonatkozó törvény alapján állami tulajdonban álló parknak minősül, illetve a törvény kifejezetten rögzíti, hogy az Erzsébet tér mint közpark üzemeltetése állami feladat.

Tisztelt Országgyűlés! Az előbbieken kifejtettekkel összhangban a törvényjavaslat célját az őszi ülészakon a Ház elé terjesztendő javaslat részeként támogatjuk, és kérjük, hogy ezt a Ház is támogassa. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, hogy a Fidesz képviselőcsoportja részéről kíván-e valaki külön szólni. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem; minthogy az előterjesztő a Fidesz-frakció tagja, gondolom, hogy egyeztetett véleményről van szó.

Hiszékeny Dezső képviselő úr a következő, az MSZP vezérszónoka. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Lássuk be, ez nem egy megszokott napirendi pont! Az ország házában általában törvényjavaslatok, javaslatok formájában a társadalom többségét érintő kérdésekkel szoktunk foglalkozni, ezeknek az előterjesztője a kormány vagy valamilyen kormányzati szerv szokott többnyire lenni. Ebben az esetben pedig nem ez zajlik le, hiszen az ön által leírt javaslatban bevallottan egy kisebb közösség érdekeiről van szó, nem nagyobb társadalmi csoportéről, és nem egy kormányzati szerv az előterjesztő, bár azt hallottuk, hogy támogatja a kormány az ön elképzelését, és ön mint képviselő, országgyűlési képviselő járt el ebben az ügyben, sejtéseim szerint nyilvánvalóan a kormánnyal, illetve a helyi önkormányzattal egyeztetett módon. Azt gondolom, hogy nincs is ezzel az én megítélésem szerint semmi gond, bár szokatlan a jelenség. Nyilván valami oka kellett legyen annak, hogy ez nem egy másik módon történt, hanem egy országgyűlési képviselő járt el az ügyben, és én sejteni vélem, hogy mi ez.

Itt két különböző tulajdonról van szó, állami és önkormányzati tulajdonról, bár mind a kettő a nemzeti vagyon körébe tartozik, és az én ismereteim sze-

rint a két tulajdonforma között létezik egy olyan lehetőség, hogy ingyenesen át lehet adni állami tulajdont önkormányzatnak és önkormányzati tulajdont is az állam részére. Itt valami nem működik, azt gondolom, és ezért volt szükség az ön beavatkozására e tekintetben.

Képviselőtársam, az ön javaslata életszerű. Én azt gondolom, hogy az önkormányzatok életében ez elég gyakran előfordul: egy önkormányzatnak elképzelései vannak, és ha ezekhez az elképzelésekhez forrásokot tudott teremteni, akkor teljesen logikusnak tartom azt, hogy ezeket megpróbálja megvalósítani - azt érzékelem, hogy jelen esetben is ez törtéhetett -, és nyilván itt a tulajdonviszonyok rendezéséhez szükség volt az ön közbenjárására, az ön segítségére. Azt is jól érzékelem, hogy egy közösség érdekében próbált eljárni, és azt gondolom, hogy ha figyelembe vesszük azt, hogy ön miért és mit tett, akkor az egy támogatható elképzelés, amit ön törvényjavaslat formájában fogalmazott meg, különösen akkor, hogyha egy olyan területről van szó, amely a jelenlegi formájában kihasználatlan vagy parlagon hever, és azt valaki megpróbálja hasznosítani, jelen esetben az önkormányzat.

Képviselő úr, az ön helyzete nem egyedülálló. Erre ön is próbált célozni akkor, amikor megjegyezte azt, hogy elképzelhető, hogy az elkövetkezendő időszakban parkok esetében találkozhatunk még ilyen típusú felvetéssel. Az ön törvényjavaslata gondolatokat indított meg bennem. Én is országgyűlési képviselő vagyok, az én országgyűlési választókerületemben kísértetiesen hasonló helyzet van: az önkormányzatnak elképzelései vannak, forrásokot is tudott teremteni az elképzeléseihez, ráadásul ezek az elképzelések ugyanúgy egy kisebb közösség érdekeit szolgálják, mint az öné. Jelesül egy nagy lakótelepen, a Gidófalvy-Csángó lakótelepen az önkormányzat szolgáltatóházat kíván építeni, valamint bérlakásokat - gondolom, ez is egyedülálló, de azt gondolom, ez is közösségi célként fogalmazható meg. Ez a terület szinte teljes egészében az önkormányzat tulajdonában van, egészen pontosan van benne állami tulajdon, 78/5390 résznyi, elhanyagolható nagyságrendű rész van állami tulajdonban, természetben ez gyakorlatilag, azt hiszem, egy 40 négyzetméteres helyiséget jelent, amely az elmúlt években teljesen kihasználatlan volt, semmire nem használták, gyakorlatilag romos. Az önkormányzat többfajta lépést próbált megtenni annak érdekében, hogy az elképzeléseit, egy több milliárdos beruházást megvalósíthassa, és az ott élők ezt a szolgáltatóházat igénybe vehessék.

Azt gondolom, hogy mivel ez kísértetiesen hasonlít ahhoz, amit ön mondott, és közösen állapítottuk meg, hogy az egy helyes törekvés, amit ön gondolt, ezért azt gondolom én is és a frakció is, hogy értjük az ön magatartását, és támogatjuk is az ön céljait. Kérem, tegye ezt ön is azzal, amit én módosító javaslatként benyújtottam, ebben a módosító javaslatban ezt terjeszttem elő, érintetlenül hagyva az

ön előterjesztését, de kiegészítve azzal, amit most elmondtam. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik vezérszónoka következik. Parancsoljon!

(19.30)

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Révész Máriausz! A Jobbik frakciója ezt az előterjesztést támogatni fogja, már csak azért is, mert annak idején az önkormányzatban a képviselőnk szintén ezt a kezdeményezést annak idején támogatta.

Amit itt képviselőtársunk elmondott, ahhoz én csak annyit tudok hozzáfűzni, hogy valóban, a nemzetivagyon-törvény ennyire szűkre szabja a kereteket, ilyen furcsán határozza meg, és más esetben is, amikor nemzeti vagyon államiból önkormányzatiba történő átadásáról volt szó, akkor is törvényi kereteket kellett hozzá biztosítani, anélkül ezt nem lehet megoldani. Tehát igen, furcsa, hogy nekünk ezzel kell foglalkozni egy adott park esetén és egy önkormányzat érdekében eljárva. De hát a nemzetivagyon-törvény erre ad nekünk felhatalmazást, úgyhogy ez van. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben, kétperces felszólalásra nem jelentkezett senki. Megkérdezem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy nem.

Kérdezem Révész képviselő urat mint előterjesztőt, hogy kíván-e reagálni. *(Révész Máriausz jelzése-re:)* Igen, parancsoljon!

RÉVÉSZ MÁRIUSZ (Fidesz): Igen, köszönöm, nagyon röviden. Köszönöm a támogató hozzászólásokat. Egyébként magam is úgy gondolom, hogy ezeket az ügyeket célszerű lenne - ahogy államtitkár úr is elmondta - egyben kezelni, egy átfogó törvényvel. Én is nagyon valószínűnek tartom, hogy nem az egyetlen közpark ez, ami a rendszerváltás során, 1990-ben úgy alakult, hogy önkormányzati tulajdon helyett állami tulajdonba került.

Ráadásul azért vagyunk kénytelenek ezzel foglalkozni, ahogy Hegedűs Lorántné képviselő asszony is elmondta, mert közparkot nem lehet kormánydöntéssel állami tulajdonból önkormányzati tulajdonba adni, tehát mindenképpen a parlament döntése szükséges.

Én nagy örömmel hallottam államtitkár úr szavait, hogy e kezdeményezés után a kormány végiggondolja, és miután végigvizsgálta ezeket a közparkokat, ősszel generálisan, átfogó módon rendezzük ezt a kérdést.

Ezzel együtt én szeretném, hogy ha már így bekerült és a parlamentben vitatkozunk róla, erre a döntésre ebben az esetben ne összel kerüljön sor, hiszen a munkát a kőbányai önkormányzat hamarabb meg tudná kezdeni, hogyha már ezen az ülészen ez elfogadásra kerülne.

Azt kell mondanom, hogy miközben egyetérték Hiszékeny Dezső képviselőtársam felvetésével, és bizonyos értelemben elég hasonló az általa felvetett ügy meg az általam előterjesztett ügy, azért van egy kis különbség köztük. Ez egy forgalomképtelen közpark, amiről én beszélek, a Hiszékeny képviselő úr által felvetett probléma egy kicsit más. Én annyit tudok ígérni, hogy én elméletben támogatom az ő felvetését, de abban nem is vagyok biztos, hogy egy ilyen esetben egyébként a parlament döntésére lenne szükség, hiszen itt nem olyan közparkról van szó, amit a törvény nevesít, és azt mondja, hogy csak parlamenti döntéssel lehet átadni. Szerintem itt annak a kérdésnek a megoldásához, amit Hiszékeny képviselő úr most felvetett, nincsen szükség parlamenti döntésre, mert a törvény nevesítetten csak a közparkokat sorolja fel olyan állami tulajdonként, ami egyébként parlamenti döntés nélkül nem adható át az önkormányzatnak. Úgyhogy én elméletben támogatom Hiszékeny Dezső képviselőtársam elképzelését, de szerintem ezt nem ennek a törvénynek a keretében kell megoldani. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következnek a **nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10718. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Alaptörvényben foglaltak szerint a kulturális értékek a nemzet közös örökségét képezik, amelynek védelme, fenntartása és a jövő nemzedékek számára való megőrzése az állam és mindenki kötelessége.

Az Alaptörvény kimondja, hogy az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon. Magyarország Alaptörvényében rögzítetteknek megfelelően az Országgyűlés 2011. december 23-án elfogadta a nemzeti vagyonról szóló törvényt, amelynek hatálybalépése óta a nemzeti vagyonnal való gazdálkodás e sarkalatos törvény keretei között történik. Rendelkezései meghatározzák a nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal

való felelős gazdálkodásnak a követelményeit, valamint az állam és a helyi önkormányzat kizárólagos tulajdonának és kizárólagos gazdasági tevékenységének körét, továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon elidegenítésének korlátait és feltételeit.

A nemzeti vagyonról szóló törvény II. mellékletében megjelölt, a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon a törvényben foglalt kivételekkel elidegenítési és terhelési tilalom alatt áll, biztosítékul nem adható, azon osztott tulajdon nem létesíthető.

Mikszáth Kálmánt idézve: „És ezek a kastélyok, kúriák! Vedd le a kalapodat, vándor utas, ha látod e régi kőrakásokat. E fészekből kezdődnek és futnak össze azok a szálak, melyekből együtt a történelem lesz.”

Tisztelt Ház! Az épített örökségünk a nemzeti kulturális örökség egyik kiemelt részét képezi. Különösen fontos szerepük van a műemlékeknek a hazai és a külföldi kulturális és szabadidős turizmus fellendítésében, az országimázs formálásában, a vidékfejlesztésben, a munkahelyteremtésben. Mindez pedig hatással van a gazdaság élénkítésére, egyben elősegíti a helyi közösségek és a nemzeti tudat megerősítését.

A hazai műemlékállományon belül a kastélyok és várak kiemelt jelentőséggel bírnak a kulturális örökség és a nemzeti identitás szempontjából, így különösen a kastélyépítészet elválaszthatatlan attól a kulturális közegtől, amelyben létrejött. Kifejezi az általa megjelenített életformát, hordozza a hozzá kapcsolódó tárgyi és szellemi örökség elemeit, a kastély belső és külső kialakításával, környezetének rendezésével együtt korának összművészeti teljesítményét jeleníti meg napjainkban is. Ennek megfelelően a kastélyok képezik az állami tulajdonú műemlékek talán legértékesebb szegmensét.

Az állami tulajdonban álló, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő kastélyokban rejlő potenciált felül kell vizsgálni és újra kell értékelni. A kormány ennek érdekében fogadta el a nemzeti kastély- és nemzeti várprogram-fejlesztési koncepcióját, amely döntött mindösszesen 79 kastély és vár rekonstrukciójáról, fejlesztésének szükségességéről.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Jelenleg a kormány által elfogadott nemzeti kastélyprogramban és nemzeti várprogramban szereplő következő kastélyok és várak nem tartoznak a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon-körbe. Geszten a Tisza-kastély, a kondorosi Geist-kastély, Sopronhorpácson a Széchenyi-kastély, Kispéren a Batthyány-Wenckheim-kastély, Somogyárdon a Somssich-kastély, Szécsényben a Benczúr-kastély, Aszódon a régi Podmaniczky-kastély, Komlódtótfalun a Becszy-kúria,

Vépen az Erdődy-kastély, Mogyoróskán a regéci vár, Szerencsen a Rákóczi-vár, Sopronban a városfalak, a várgesztesi vár, a nógrádi vár, Kerekiben Fe-

hérkő vára, Kisvárdán a várrom és Döbröntén Szarvaskő vára.

A nemzeti kastélyprogram és nemzeti várprogram helyszíneinek támogatásához szükséges forrásokat elsődlegesen a gazdaságfejlesztési innovációs operatív program biztosítja, ismertebb nevén a GINOP. Tekintettel arra, hogy a program 7. turisztikai prioritásának forrásaiból kizárólag a nemzeti vagyonról szóló törvény részét képező és nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű műemlékek körét meghatározó II. mellékletben szereplő műemlékek részesülhetnek, erre tekintettel az európai uniós támogatás feltételeként szükséges a vonatkozó törvényi melléklet módosítása az általam előbb felsorolt műemlékek beemelésével.

(19.40)

A törvényjavaslat legfőbb célja mindezek alapján a 2. számú melléklet III. pontjának kiegészítése a kormány által elfogadott nemzeti kastélyprogram és nemzeti várprogram azon helyszíneinek beemelésével, amelyek jelenleg még nem tartoznak nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű műemlékek körébe. A módosítás előkészítése során megtörtént továbbá a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű, nemzeti vagyonnak minősülő műemlékek és műemlék együttesek körének felülvizsgálata is. Ezeket az örökségvédelmi szakmai jellegű pontosításokat a törvényjavaslat szintén tartalmazza. A mellékletben szereplő épületegyüttesek elnevezései módosultak, egyszerűsödtek és pontosabbá váltak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az örökségvédelem, a turizmus, a helyi gazdasági szerepvállalók számára a kiemelkedő értékű nemzeti műemlékeink megőrzése, bemutatása, turisztikai célú fejlesztése szempontjából a 2014-2020-as programozási időszakban rendelkezésre álló európai uniós források óriási lehetőséget jelentenek. A nemzeti vagyonról szóló törvény jelen módosítása ennek figyelembevételével megteremtheti annak lehetőségét, hogy az említett programokban nevesített helyszínek fejlesztéséhez döntően vissza nem térítendő európai forrásokat használjunk fel.

Megítélésem szerint a törvényjavaslat túlmutat a napi politikai vitákon, a nemzet kulturális értékeinek védelmére tekintettel valamennyi párt támogatására érdemes. Mindezek alapján kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy az elmondottak megfontolása mellett a T/10718. számú törvényjavaslatot megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket. Elnök úr, köszönöm a türelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vezérszónoki felszólalások következnek, ezek sorában elsőként a Fidesz vezérszónokát hallhatjuk. Vantara Gyula képviselő urat illeti a szó, parancsoljon!

VANTARA GYULA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat fekszik előttünk. A javaslat rövid, de ahogy államtitkár úr indoklásából is kiderült, annál fontosabb célt szolgál, ugyanis a kormány elkötelezett a műemlékvédelem területén, ezért is hirdette meg a már említett nemzeti kastélyprogramot és várprogramot. Ezen két program keretén belül számos régi kulturális és természeti örökségi helyszín újul meg 2020-ig. Talán engedjék meg, hogy egy példát mondjak: a második világháború után mintegy 1500-2000 kastély volt Magyarországon, a '60-as években készült felmérés szerint ez 567-re tehető. Az a kulturális örökség, az a kulturális kincs, amiről államtitkár úr beszélt, így szűnt meg majdnem véglegesen és helyreállíthatatlanul. Ennek a programnak a keretein belül, ahogy említettük, 2020-ig megújul a meglévő állomány is.

Azért is fontos ezen túl ez a program, illetve mindkét program, mert a magyar műemlék állomány olyan részéhez fog hozzányúlni, amelynek felújításával, korunk funkciói újragondolásával kapcsolatos átfogó program az elmúlt években nem létezett. A törvényjavaslat módosítását az indokolja, hogy a kormány által elfogadott helyszíneket elengedhetetlenül szükséges a nemzeti vagyonról szóló törvényjavaslat mellékleteiben feltüntetni, hiszen az uniós források lehívása miatt ez egy különös feltétel. Erre való tekintettel a mostani módosítás ezt korrigálja, és felsorolja azokat a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű műemlékeket, amelyek a már említett GINOP forrásaiból remélhetőleg részesülni fognak. Fontos megemlíteni azt is, hogy egyúttal a nemzeti vagyonnak minősülő műemlékek és műemlék együttesek körének felülvizsgálata is megtörtént, így a melléklet ilyen szempontból korrigálásra került, és most már a valóságot tükrözi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Remélem, hogy a nemzeti kincseink felújítása egy olyan ügy, amellyel minden képviselőtársam egyetért, és támogatni fogják ezt a javaslatot. Köszönöm a figyelmüket, köszönöm a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm, képviselő úr. Most pedig az MSZP frakciójának vezérszónokát hallhatjuk. Mesterházy Attilát illeti a szó, parancsoljon!

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ahogy államtitkár úr is a bevezetőjében elmondta, egy olyan programról van szó, amely tényleg nem pártpolitikai viták tárgya kell hogy legyen, hiszen olyan nemzeti kincs megőrzéséről beszélünk, ami mindannyiunk érdeke, és valóban, hogyha ezeket a kastélyokat és várakat helyre tudjuk állítani, akkor ez egészen biztosan a nemzetünk büszkesége is lehet.

Éppen ezért fontosnak tartjuk ezt a törvényi kezdeményezést, fontosnak tartjuk, hogy európai uniós forrásból, vissza nem térítendő európai uniós forrásból próbálja a kormány ezt a programot finanszírozni, hiszen mi is úgy ítéljük meg, hogy erre van reális lehetőség, tehát az európai uniós forrásokból egészen biztosan nagyobb eséllyel tudjuk helyrehozni, helyreállítani ezeket a várakat és kastélyokat, minthogyha csak pusztán magyar költségvetési forrásokat kívánnánk erre felhasználni. Tehát ezért mi a magunk részéről helyesnek és jónak tartjuk azt a célt, amit a kormány kitűzött, és valóban egy nemzeti értékmegőrzési feladatot lát ezáltal el a kormány.

Egy olyan kérdés van talán, amire lehet, hogy államtitkár úr rögtön tud válaszolni majd talán a zárszavában, fölmerül természetesen ellenzéki oldalról az a kérdés, hogy vajon nincs-e olyan szándéka a kormánynak, és természetesen ez nem az összes vagyonelemre vonatkozik, de néhány vagyonelemnél felmerülhet az, hogy esetleg egy felújítás után privatizálni akarja a kormány, vagy úgy akarja hasznosítani, hogy magántulajdonba kerül egy komoly felújítás után. Erre államtitkár úr, ha tudna garanciákat mondani, tudom, hogy a vagyontörvény és sok minden más is szabályozza ezeket a kérdéseket, sőt az európai uniós forrásból finanszírozott projekteknel van egy öt éves ilyen határidő, de öt év után is van még élet, hál' istennek. Tehát magyarul, ha a kormány arra tudna garanciát vállalni, mondani, hogy ezek az ingatlanok vagy ezek a várak, kastélyok a felújítás után sem kerülhetnek ki a nemzeti vagyonskörből, ez mindenképpen megnyugtató lenne számunkra.

Ehhez kötődik egy másik kérdés, hogy természetesen, ha felújítjuk ezeket a várakat, kastélyokat, akkor érdemes lenne ehhez olyan programot is társítani, ami arról szól, hogy aztán ezek hasznosuljanak a szó nemesebb értelmében, tehát magyarul: kulturális szempontok vagy hagyományőrzési szempontok alapján, vagy természetesen turisztikai szempontok alapján. Tehát tervezi-e a minisztérium, hogy miután az infrastrukturális fejlesztés - hogy ilyen egyszerűen és profánul fogalmazzak - megtörténik, utána ennek aztán egy mindenki öröme történő, a köz öröme történő hasznosítása is megvalósulhasson kimondottan kulturális, turisztikai vagy oktatási szempontokból.

Tehát összességében, nem akarnám nagyon hosszan húzni a hozzászólást, hiszen hosszú volt a mai nap, és még számos törvénytervezet is a napirendünkön szerepel, én azt tudom mondani az MSZP-frakció részéről, ha ez a pontosítás vagy válasz az államtitkár úr részéről elhangzik, akkor az MSZP-frakció támogatni fogja ezt a törvényi kezdeményezését a kormánynak.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik vezérszónoka következik. Tessék!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Ahogy az ötpárti egyeztetésen is már volt alkalmam és lehetőségem elmondani, most itt is megteszem a Ház előtt, hogy igen, a Jobbik frakciója támogatni fogja ezt a nemes kezdeményezést, őszintén örülünk ennek a kastélyprogramnak, illetve várrekonstrukciós programnak. Mi magunknak is volt egy hasonló kezdeményezésünk az előző ciklus elején, sajnos akkor ez nem talált meghallgatásra a kormányzat részéről, viszont most az európai uniós források is keretet biztosítanak arra, hogy ezek megvalósuljanak, tehát ezért ezt üdvözljük mindenképpen.

(19.50)

Ugyanakkor hozzá kell tennem, kissé keserű szájjal, nagyon reméljük, hogy európai uniós beruházások esetén az előző programozási ciklusban, tehát a 2007-2013 között megszokott felhasználáshoz képesti túlárakozások a kivitelezés során nem fognak megjelenni, hiszen ezen kastélyok és várak felújítása egy olyan szent, nemes ügy, amit nem lehet azzal lejártni, hogy ebből valaki valamilyen módon nyereszkedni szeretne.

S itt kell a privatizáció kapcsán nekem is egy félmondatot még szólnom. Az ötpárti egyeztetésen is felmerült, hogy milyen módon lehet majd hasznosítani ezeket a kastélyokat. Az államtitkár úr ott is elmondta, hogy lehetőség lesz majd vagyonelembe adásra. Valamifajta hasznosítást nyilván kell találni. Én egy kicsit mindig gyanakvással szemlélem, s talán nem véletlenül, a kormányzatnak azokat a megnyilvánulásait, amikor arról beszél, hogy műemlékek esetén a gazdaságosság és fenntarthatóság miatt indokolt a funkcióváltás. Ilyenkor a Vajdahunyad vára az, ami rögtön felmerül bennem, ahonnan a Mezőgazdasági Múzeum elkerül, és Isten tudja, hogy mi lesz ott. Egyes rossz nyelvek szerint vendéglátóhely lesz, mások meg azt mondják, hogy Andy Vajna újabb kaszinója; nem tudom, meglátjuk. Ez egy zárójeles gondolat volt, csak ez egy olyan rossz példa, amely kapcsán az ember talán okkal-joggal gyanakszik.

Ceterum censeo, még egy gondolat, ami szintén elhangzott az ötpárti megbeszélésen. A 2. mellékletnek, amiről beszélünk, van egy II. pontja, amely a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonban tartandó vagyonelemről szól. Minden alkalmas lehetőséget megragadok, különösen ebben az évben, 2016-ban, amikor az 1956-os forradalom és szabadságharc 60 éves évfordulóját ünnepeljük, hogy elmondjam, a II. pont d) pontja arról szól, hogy Budapesten az V. kerületben, a Kossuth Lajos téren mely szobroknak kellene állni. A dc) pont szerint a Forradalom lángja emlékműnek.

Nagyon szépen kérem az itt lévő maroknyi képviselőt, hogy amikor majd elhagyják a Parlament épületét, a mai nap is menjenek már ki a Kossuth térre, és ellenőrizték le, hogy megtalálják-e ott azt a

szobrot, amelynek a törvény szerint ott kellene állni. Sajnos nincs ott. Az országgyűlési képviselők mindennap, amikor szótlánul elmennek e mellett a tény mellett, tulajdonképpen törvényt sértenek, vagy legalábbis a hallgatásukkal egy törvényt sértés mellett állnak ki. Nagyon jó lenne, ha a 60 éves évfordulóra, mondjuk, október 23-ára a Forradalom lángja emlékmű újra visszakerülhetne a Kossuth térre. Volna helye bőven, erről nem is érdemes vitát nyitni, az arculatba meg simán beleférne.

Összességében: még egyszer mondom, hogy nagy örömmel támogatjuk az előterjesztést. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ikotity István képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, az LMP vezérszónoka. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A Lehet Más a Politika minden olyan javaslatot komoly gyanúval szemlél, amely a kormány részéről érkezik, és a nemzeti vagyonnal, a kulturális értékekkel kapcsolatos módosításokat tartalmaz. Különösen igaz ez akkor, ha ezeket a módosításokat egyéni képviselői indítvány formájában nyújtják be, mondjuk, ha éppen L. Simon László teszi ezt.

Most szerencsére nem erről van szó, egy kormányzati beterjesztést tárgyalunk, amely a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények és építményegyüttesek listáját bővíti. Ha valami fenn van ezen a listán, akkor azt nem lehet elidegeníteni, megterhelni, viszont pályázhat a GINOP-ban lévő 55 milliárd forintot keretösszegű uniós forrásra. Ezzel a céllal természetesen egyetértünk.

Az már más kérdés, hogy az LMP hogyan képzelné el a kulturális célok meghatározását. Szerintünk nem csupán az elitek kultúrájára kellene költenünk, hanem több millió fő alapvető kulturális értékekhez való hozzáférését és a kulturális értékteremtésben való részesedését kellene segíteni. Ma nem erre költünk milliárdokat, hanem például az előterjesztés által is érintett nemzeti kastélyprogramra és nemzeti várprogramra. Egészen elképesztő aránytalanságok vannak a kulturális élet finanszírozását és beruházásait tekintve, gondolunk itt a budai Vár rekonstrukciójára, a Városligetre vagy épp a kiscsőmódjára hízó Magyar Művészeti Akadémia pazarlásaira. Sok száz milliárd forintot fordítunk a kirakatkultúrára, miközben az már nem fontos, hogy a kultúra társadalmi összetartozást erősítő funkcióját vagy a fenntarthatóságban való szerepét javítsuk. Lehet kastélyprogramokat és várprogramokat csinálni, és kell is, de a mindenki kultúrájának erősítését nem lenne szabad elhanyagolni.

Visszatérve az előttünk lévő javaslatra: teljes mértékben támogatjuk az épített örökségünk megújí-

tását és fenntartható hasznosítását. Sajnos, a folyamatos felújítás, karbantartás és megfelelő használat tekintetében le vagyunk maradva. A lista bővítését azért támogatjuk, mert a bővített lista nagyobb védeltséget ad az egyes műemlékeknek. Fontosnak tartjuk ugyanakkor, hogy a felújítás után a hasznosítás olyan módon történjen, hogy az illő módon illeszkedjen a helyi gazdaságba, ne csak egy állami pénzen fenntartott zárvány legyen. Az LMP azt tartja hasznosnak, ha nem mindenhol csak múzeum kerül, hanem akár turisztikai szálláshely vagy más gazdasági tevékenység is kapcsolódik hozzá. Az is fontos még, hogy a kialakítandó funkció mindenki számára elérhető legyen, ne csak kevesek által látogatható luxuskastélyokat hozunk létre közpénzen. Például a várgesztes várba vissza lehetne hozni a turistaszállást.

Persze, mindehhez szükség lenne a 17 milliárdosra tervezett hazai forrás bővítésére is a működtetés terén. Ezt nyugodtan meg lehet tenni a sok száz milliárdos Várba költözés és a városligeti múzeumnegyed elhagyásával, csökkentésével. Van pénz a kultúrára, ezt látjuk, csak rosszul osztják el. A szűk réteg számára fontos luxusberuházásokra százmilliárdokat szórnak el, amíg több millió ember kultúrába való bekapcsolására alig-alig költünk valamit. Óriási ez az aránytalanság. A kirakatban csillog-villog minden, de belül körülnézve már nagy hiányosságok vannak. Ezt az aránytalanságot csökkenti, ha a kastély- és várprogram kapcsán figyelembe vesszük a széles közönség felé való nyitást, a helyi gazdaságba való beágyazódást és a fenntarthatóság szempontjait.

A Lehet Más a Politika ezeket különösen fontosnak tartaná, és különösen ajánljuk a kormány figyelmébe ezeket a szempontokat. Bízunk benne, hogy ezekből minél több megvalósul, a javaslatot pedig támogatjuk. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem tartózkodik a teremben. Kétperces felszólalásra kért lehetőséget Heringes Anita képviselő asszony, MSZP. Tessék!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. Csak ráerősíteni szeretnék arra, amit Meszterházy Attila képviselőtársam elmondott. Természetesen Magyarország vagyona is olyan, mint egy család vagyona, azt óvni, féltetni, és amikor szükség van rá, építeni és megóvni kell. Hiszen történelmünk része, amit elfelejteni semmiképpen nem szabad, mert ha elhagyjuk a történelmünket, elhagyjuk ezeket a várakat, kastélyokat és hagyjuk tönkremenni őket, akkor a jövő nemzedékének nem lesz miből tanulnia, nem lesz mit látnia, és nem lesz miből fejlődnie.

De éppen azért, mert némi félelmünk nekünk is van, hiszen sajnos sok mindent láttunk az elmúlt időszakban a kormányzat részéről, mi módosító javaslatot is fogunk benyújtani, amiben megpróbáljuk

még erősebbé tenni azokat a biztosítékokat, amelyek az elidegenítést lehetetlenné teszik. Azt várjuk a kormánytól, hogy maga is tegye meg ezt, de ha nem teszi, akkor meg támogassa a mi módosító indítványunkat, hogy ne csak öt év álljon rendelkezésre az európai uniós forrásokból történt felújítások után az elidegenítés ellehetetlenítésére, hanem több év is álljon rendelkezésre, hogy ne az történjen meg, hogy felújítjuk európai uniós pénzből, majd utána egy magánvagyon fog gyarapítani. Ezt nem szeretnénk látni. Azt gondolom, a jövő nemzedéke megérdemli, hogy ez maradjon állami tulajdon, és a jövő nemzedéke megérdemli, hogy több évszázad múlva is láthassa ezeket a kastélyokat, várakat. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Normál szót kérő felszólalóként Vágó Sebestyén képviselő úr következik, Jobbik.

(20.00)

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Örömmel néztem én is a törvényjavaslatot, különösen azért is, mert államtitkár úr expozéjában említett két Komárom-Esztergom megyei helyszínt is, amivel bővül a lista, a kisbéri kastélyt és a várgesztesi várat. Ezt örömmel vettem. Viszont a táblázattal kapcsolatban egy kérdésem lenne, az abban fellelhető változtatásokkal kapcsolatban kérdésem lenne. Még az indokolásban is említik, hogy egyéb változtatásokat is tartalmaz. Mi ennek az oka?

Én konkrétan egy változtatásra kérdeznék rá, városom, Tata, a tatai kastély szempontjából. A jelenleg hatályos táblázatban úgy szerepel, hogy Tata, Hősök tere 7-8-9/A, Esterházy-kastély és melléképületei, park. A módosításban szereplő táblázatban pedig már csak annyi szerepel, hogy Esterházy-kastély együttese. Ez fog-e valami változást jelenteni gyakorlati szempontból is, vagy ez csak egy stilisztikai javítás vagy valami fogalmi javítás? Ez lenne a kérdésem. Ha más jelentősége is van, mint stilisztikai javítás vagy fogalmi tisztázás, akkor mi ennek jelentősége, és miért kellett megváltoztatni a táblázatot a tatai kastéllyal kapcsolatban? Köszönöm szépen. *(Kepli Lajos tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Vantara képviselő úr, Fidesz!

VANTARA GYULA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszonynak, illetve Ikotity képviselő úrnak a felújított kastélyok hasznosításával kapcsolatban szeretnék rövid információkkal szolgálni. A kormány a hazai kulturális örökség megőrzése és bemutatása céljából elindította a műtárgyprogramot, amelyet az 1484/2015. kormányhatározat szabályoz. A határozat értelmében a közgyűjteményekben őrzött, a nemzeti vagyon részét

képező kulturális javakat a látogatók számára elérhetővé kell tenni. Tehát a hasznosításnak egyfajta formáját, azt hiszem, tapasztalhatjuk.

A határozat rögzíti továbbá, hogy a nemzeti kastélyprogramhoz illeszkedően készüljön a műtárgyprogramhoz intézkedési és ütemterv ezek bemutatására és további kibővítésére. Ugyancsak egy, az 1977/2015. kormányhatározat előírt a kastély- és várprogram projektjeit érintő hasznosítási programokra egy olyan intézkedést, hogy mutassák be a műemlék környezetében található szálláshelyeket is.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az árakkal kapcsolatban pedig: képviselő asszony szakember és tudja, hogy a felújítások, különösen a várkastélyok felújításának költségeit nehéz tervezői szinten is előre becsülni. Nem az ön által említett árazási módról beszélek, hanem normál állapotról. Tehát műemléki új megjelenések, vakolat után, vakolat alatti állapotokról beszélek. Az egyik legnehezebb program egy felújítási program keretén belül megbecsülni azok költségét.

Köszönöm a figyelmüket. *(Dr. Aradszki András tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Köszöntöm újból önöket. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki a vitához hozzászólni. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Így megkérdezem az előterjesztő Fónagy János államtitkárt, kíván-e hozzászólni.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselőtársaim! Előjáróban engedjék meg, hogy mindegyik frakciónak megköszönjem a támogatást. Engedjék meg, hogy a felmerült kérdésekre a lehető legkonkrétabb választ adjam.

Az első a felújítás utáni állapot, részben abból a szempontból, hogy hogyan hasznosítjuk. Nyilvánvaló, hogy ezeknek a nemzeti vagyon jellege, a nemzeti kulturális, az épített kultúra öröksége mellett elsősorban olyan országos és emellett helyi célokot kell szolgálni, amelyeknek a gazdasági eredményét a helyiek is élvezik úgy, hogy ugyanakkor ne sérüljön a nemzeti vagyonhoz, nemzeti örökséghez tartozás. Ezért, és ezt elsősorban Mesterházy képviselőtársamnak mondom, itt főlívom a figyelmet arra, hogy a nemzeti vagyonkörben maradás, az állami és önkormányzati tulajdonban lévő épületek egy része egészben vagy részben ma is önkormányzati kezelésben van; csak hogy említsem például a szerencsi várat vagy Sárospatakot, amely a nemzeti örökség megőrzése mellett például turisztikai célokot is szol-

gál, ott egyébként a helyi önkormányzat által működtetett szálloda.

De hogy konkrétan válaszoljak, ezt több képviselőtársam is felvetette, részben az ötéves moratórium az európai uniós pénzek, európai uniós források felhasználására vonatkozik. De furcsa módon az előző napirendnél itt, a Ház falai között már elhangzottakra engedjék meg, hogy megismételjem, hogy a védelmét ezeknek a felújított és idesorolt ingatlanoknak, ez a sarkalatos törvény, a nemzeti vagyonról szóló törvény biztosítja, amikor azt mondja, hogy a 6. § (4) bekezdése szerint a 2. számú mellékletben megjelölt, tehát az itt felsorolt nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyon törvény erejénél fogva részben elidegenítési és terhelési tilalom alatt áll, biztosítékul nem adható, azonosított tulajdon nem létesíthető.

Tehát ezek az ingatlanok ezzel a besorolással nemcsak öt évre, hanem egy kétharmados, sarkalatos törvény védelmét is élvezik. Ennek megfelelően ezekkel bármilyen vagyonforgalmi lépésre, megterhelésre, eladásra csak egy kétharmados törvény módosításával van lehetőség. Szándék egyébként nincs rá, csak a garanciális elemeket kérdezte képviselő úr. Nyilvánvaló és az előző mondatomban igyekeztem arra is választ adni, hogy a helyreállítás utáni fenntartás és a regionális vagy helyi gazdasági érdekek érvényesítése mellett ezeknek a legmegfelelőbb hasznosítási formáját is meg kell találni közösen. Közösen kell megtalálni, hiszen ezeknek az épületeknek a történelmi funkciója, a történelmi tradíciói, esetenként akár kegyeleti szempontok eleve akadályát képezik, és most engedjék meg, hogy leegyszerűsítve fogalmazzak, bármilyen profán felhasználásnak. Ugyanakkor hasznosítani a lehetőségek keretei között kell.

Ikoty képviselőtársamnak mondanám, hogy ez a napirend nem alkalmas arra, hogy az elitkultúra létéről, hasznosságáról vagy hibáiról szót váltsunk. Ugyanakkor megjegyzése alapján kérem, nekem is engedje meg azt a reagálást, hogy én azért azt nem gondolom, és biztos vagyok benne, hogy képviselő úr sem gondolja, hogy például a Zeneakadémia felújítása vagy a Múcsarnok folyamatban lévő felújítása egy, a társadalom által nem kívánt elitkultúra túlburjánzását eredményezheti. Ezek olyan közös nemzeti céljaink, amelyeket meggyőződésem szerint mindnyájunknak támogatni kell és lehet.

A pontosítások: Vágó képviselő úr, semmilyen, hogy mondjam, csonkítási vagy kihagyási szándék nem volt benne. Volt, ahol a helyrajzi számok, amikor eredetileg ezek bekerültek, épületegyüttesek voltak, és kiderült, hogy tartoznak hozzájuk az elmúlt évtizedekben végrehajtott telekalakítások miatt például más helyrajzi számok. Ilyen például az Esterházy-kastélyegyüttes. Ez azért egyszerűbb, mert ott a parkoknál, ez egyébként az ötpártin is elhangzott, ott direkt én is megkérdeztem, felszabdalták utakkal, amelyek külön helyrajzi számot kaptak. És most nyilván egyszerűbb az egész egységes kezelése

úgy, hogy épületegyüttes faltól falig, függetlenül attól, hogy menet közben hány, oda nem való úttal szabdalták fel.

Heringes képviselőtársamnak is, azt hiszem, válaszoltam, hogy minden jobbító megjegyzést szívesen veszünk, de ismétlem, az ötéves moratórium mellett jelenleg egy sarkalatos törvény védi ezeknek az állami, pontosabban nemzeti vagyonkörben maradását.

Még egyszer köszönöm a támogatást, és kérem, hogy ez a szavazás során is nyilvánuljon meg. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

(20.10)

ELNÖK: Ezennel az általános vitát lezárom. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás (SzMGSz) és Mellékletei 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10717. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak. Öné a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat a Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás és Mellékletei 2015., illetve 2016. évi módosításainak kihirdetéséről rendelkezik. A megállapodást a kelet-európai szocialista országok az egymás közötti vasúti forgalom szabályozására kötötték 1951-ben. Az alapító tagok és Magyarország is 1991-ben kiléptek ebből a megállapodásból, majd 2001-ben hazánk újból csatlakozott az SzMGSz-hez.

A megállapodás és mellékleteinek évi módosításait a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján törvényben kell kihirdetni. A 2015. évi változások az SzMGSz és mellékletei tartalmát jelentősen, érdemi módon érintették, így ismételten szükségessé vált az egységes szerkezetben történő kihirdetés, amely egyúttal már tartalmazza a 2016. évi módosításokat is. A 2015. évi módosítások érintik a fogalom meghatározásokat, új fogalmak beépítésével, a megállapodás alkalmazásának területét, az SzMGSz a közvetlen nemzetközi vasúti kompforgalomra is alkalmazható, a vasúti fuvarozási kötelezettséget, amely szerint megszűnik a fuvarozási kényszer, a terveken alapuló kötelező vasúti fuvarozás - erre szokták mondani, hogy régi bűnöknek hosszú az árnyéka -, a fuvarlevél tartalmi előírásait, a fuvarozási határidőket, a fuvar költségek és bírságok megfizetését, a fuvarozási szerződés módosításának lehetséges eseteit, a felelősség kérdését, a feladó, a fuvarozó, illetve az átvevő felelősségének eseteit, valamint a kártérítés mértékét, a záróren-

delkezéseket, ezek kiegészítések, illetve módosítások esetei, mint például az SzMGSz-nek a hivatalos nyelvei, emellett az SzMGSz részletesebben kiegészül a fuvarozás módjával, eltérő nyomtávolságú vasutak között forgalomban alkalmazható műszaki lehetőségek felsorolásával, és az áruellenőrzés kötelezettségével.

A 2016. évi módosítások formai pontosításokat, kisebb tartalmi változásokat céloznak a mellékletben. A módosított megállapodás és mellékletének kihirdetése szükséges ahhoz, hogy a Magyarországon működő, nemzetközi fuvarozásban részt vevő vasúttársaságok egyértelműen és hatékonyan tudják alkalmazni a megállapodásban foglaltakat az áruk közvetlen nemzetközi forgalmában, a tagállamok vasútvonalain végzett fuvarozásaik során.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/10717. számon beterjesztett törvényjavaslatot megtárgyalni, elfogadni, a megállapodás és mellékleteinek kihirdetését támogatni szíveskedjenek. Köszönöm figyelmüket, köszönöm az időt, elnök úr.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Manninger Jenőnek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A nemzetközi vasúti áru fuvarozásról szóló megállapodás - amit SzMGSz-nek hívunk - mellékletének éves módosítását a nemzetközi szerződésekkel kapcsolatos eljárásokról szóló törvény alapján kell törvényben kihirdetni. A 2015. évi változások az SzMGSz és a mellékletei tartalmát jelentősen, érdemi módon érintették, így ismételt szükségessé vált az egységes szerkezetben történő kihirdetés, amely egyúttal már tartalmazza a 2016. évi módosításokat is.

Államtitkár úr expozéjában már említette, hogy a 2015. évi módosítások a megállapodás mely területeit érintik. A módosítások kihirdetésével a Magyarországon működő, nemzetközi fuvarozásban részt vevő vasúttársaságok a jövőben egyszerűbben tudják alkalmazni a megállapodásban foglaltakat az áruk közvetlen nemzetközi forgalmában, a tagállamok vasúti vonalain végzett fuvarozások esetében.

Mindenképpen szükséges és elengedhetetlen, hogy az SzMGSz-ben Magyarország részes fél legyen a keleti irányú vasúti áru fuvarozás végzéséhez, mivel a keleti irányú áruszállítás szabályait, előírásait tartalmazza részletesen. A megállapodás és a mellékletek kihirdetése pedig szükséges ahhoz, hogy a hazánkban működő, illetve a nemzetközi fuvarozásban részt vevő vasúttársaságok sikeresen és zavartalanul végezzék tevékenységüket. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Megadom a szót Mesterházy Attilának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MESTERHÁZY ATTILA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt a törvényjavaslatot a Magyar Szocialista Párt frakciója természetesen támogatja, hiszen ahogy Manninger képviselőtársam is elmondta, Magyarországnak elemi gazdasági érdeke, hogy egy ilyen szabályozási rendszerben egy ilyen szövetségben Magyarország a legmegfelelőbb, leghatékonyabb módon tudjon részt venni, hiszen ez az SzMGSz rögzíti a vasúton történő áruszállításhoz kapcsolódó áruátvitel, -szállítás és az átvevőhöz való eljuttatás rendjét, a szállítási szerződés megkötésének előírásait, a vasúti fuvarlevél tartalmi követelményeit, az áruszállítás határidejének és költségviselésének a rendjét, a különleges feltételeket megkövetelő áruszállítás szabályait, illetve a vasúti áruszállítás felelőségének és kártérítésének a kérdéseit is. Tehát nagyon fontos és sarkalatos kérdéseket szabályoznak ebben az egyezményben.

A beszédem további részét államtitkár úr szó szerint felolvasta, úgyhogy ettől megkímélném a képviselőtársaimat, úgyhogy csak annyit mondanék, hogy az MSZP frakciója támogatni fogja ezt a törvényt és ennek a kihirdetését is. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Egy ilyen törvényjavaslat, mint a nemzetközi vasúti áru fuvarozásról szóló megállapodás is tartogathat, mondjuk úgy, hogy meglepetéseket, vagy inkább azt mondanám, hogy érdekességeket, amelyekre érdemes rávilágítani egy ilyen vita során.

Már csak azért is, mert ha megnézzük, hogy az országon belül egy év alatt mekkora volumenben mozog áru, akkor azt tapasztaljuk, hogy ez körülbelül olyan 50 milliárd árutonna-kilométer, amiről beszélünk, ennek 20 százalékért felelős a vasút. Tehát igen fontos és összetett rendszerről beszélünk. Éppen ezért mondjuk mi is azt a Jobbik-frakció részéről, hogy teljesen természetes módon ezt a megállapodást, amelyik egyébként nem növeli Magyarország függőségét a többi állammal kapcsolatosan, és semmiféle hátrányos megkülönböztetést nem tartalmaz miránk nézvést, támogatni fogjuk.

Viszont el kell mondani itt is, most is néhány dolgot a vasúttal kapcsolatosan, az áruszállítással kapcsolatosan is, mert a legfrissebb sajtóhírek szerint a vasutasok mozgolódnak, a szakszervezetek tulajdonképpen ultimátumot adtak a MÁV vezetésének, illetve a kormánynak, hogy ha nem veszik komolyan azokat a panaszokat, amelyeket most már nagyon-nagyon régóta és nagyon hangsúlyosan megpróbáltak közvetíteni önök felé, akkor ebből baj lesz, adott esetben sztrájkba is léphetnek, erőtelje-

sebb módon fejezhetik ki azt, hogy mit szeretnének, milyen javulást kívánnak ebben az ágazatban elérni.

Fontos ez a terület azért is, mert az EU-előírások is afelé terelnek minket, hogy vegyük komolyabban a vasúti áruszállítást, noha nekünk, jobbikosoknak teljesen természetesen sok esetben hidegtelelésünk van a brüsszeli elképzelésekkel kapcsolatosan azoktól, viszont ami a vasúti áruszállítás arányának a növelését érinti, az ilyesféle brüsszeli elképzelésekkel csak egyetérteni tudunk, hiszen ez környezetvédelmi szempontból is nagyon fontos, tehát az ország érdekét, a nemzet érdekét szolgálja.

Mit mond Brüsszel? A közúti árufuvarozást, áruszállítást vízi, illetve vasúti megoldások felé kellene terelni, minél nagyobb részarányt képviseljenek az áruszállításon belül ezek a módok. Már csak azért is, mert a közúti áruszállítás számos olyan, nyilván nem szándékolt, de mégiscsak negatív externáliát termel, amelyek nagyon-nagyon hangsúlyosan sújtják a lakosságot, óriási károkat tudnak adott esetben okozni a nemzetgazdaságnak is.

(20.20)

Ha meg akarunk felelni ezeknek az európai igényeknek, amelyek százszázalékosan egyébként ebben a formában összeegyeztethetőek a magyar igényekkel, akkor komoly elmozdulásra van szükségünk a vasút terén is. A hazai adottságok egyébként ezekhez kifejezetten jók lennének, hiszen a páneurópai közlekedési folyosók csomópontjában fekszik hazánk. Éppen ezért a kelet-közép-európai régióknak lehetnének a logisztikai központja, ha az e terület nagyobb figyelmet kapna, jobban megfognák azokat az egyébként szűkös forrásokat, amelyek erre a területre jutnak, még ha folyamatosan halljuk is propagandaszinten, hogy ebben az EU-s fejlesztési finanszírozási ciklusban, tehát '14-től '20-ig mintegy ezermilliárd forint fog érkezni a vasút területére, amit csak támogatni tudunk. Viszont ilyenkor mindig hozzátesszük, hogy sokkal nagyobb odafigyeléssel és gondossággal kellene ezeket a pénzeket elkölteni, és mondjuk, a nemzet gázszerelejéből a nemzet vasútépítőjévé avanszált Mészáros Lőrinc zsebét azért nem kellene olyan nagy mértékben tömni ezekkel a megrendelésekkel, mint ahogy történnek.

Fölfoghatatlan, hogy miközben a korábbi éra szocialista időszakában az autópálya-építések kapcsán tudtunk azzal a kétes dicsőséggel büszkélkedni, hogy itt épülnek a világon a legdrágább autópályák, most ugyanezt elmondhatjuk a vasútépítések kapcsán is, hogy itt épülnek jóformán a világ legdrágább vasútvonalai. Márpedig ezeket a forrásokat, még egyszer hangsúlyozom, éppen ezért, mert nem végtelenek, jobban kellene hasznosítani. Nagyon jó lenne, ha Orbán Viktor megengedné, teszem azt, államtitkár úrnak, hogy egy ilyen jelképes krampácsoló kalapáccsal ott legyen a források ládikája mellett, és amikor ebbe úgy bele akarnának turkálni vagy indokolatlan mértékben szeretnének ebből részesedni,

akkor mondjuk, egy jó nagyot államtitkár úr is oda-sújthasson.

No, még miért kellene nagyobb figyelmet fordítani erre a területre? Egyszerűen csak azért, mert tanulmányok sora, garmadája bizonyítja azt, hogy azok a negatív externáliák, amelyekről itt az előbb is beszéltem, sokkal kisebb volumenben jelentkeznek a vasúti áruszállítás kapcsán, mint mondjuk, a közúti áruszállításnál megfigyelhetőek. OECD-tanulmányok, az Európai Bizottság tanulmányai, a KT-nek, a Közlekedéstudományi Intézetnek vagy éppen a Levegő Munkacsoportnak tanulmányai mind-mind ezt támasztják alá egymástól függetlenül is. Elég, ha itt néhány adatot említek. A toxikus rákkeltő szennyező anyagok, amelyek a levegőbe jutnak, 50 százalékban bizony a szállítás miatt kerülnek oda. Éppen ezért nem mindegy, hogy a szállításon belül melyik az a módzat, amelyet a magyar állam is jobban preferál, amire jobban odafigyel. Mi azt mondjuk, hogy ez legyen a vasút, a kötöttpályás közlekedés, ugyanis így csökkenthető ez a szennyezőanyag-kibocsátás, így védhető meg jobban a magyar emberek.

Az sem mindegy egyébként, az sem mellékes, hogy a szállítás során a nehézgépjárművek okozzák a legnagyobb, mondjuk úgy, hogy kártételt, és itt van még egy érdekes adat, 40 százalékos részarányt képviselnek a hazai forgalmon belül a külföldi nehézgépjárművek. Tehát ha e mellé a gondolatsor mellé odatesszük, hogy ezt az áruforgalmat vasútra kellene terelnünk, akkor máris azt kapjuk meg eredményként, hogy óriási mértékben tudnánk spórolni, hiszen az előbb említett tanulmányok azt mondják, hogy az Európai Unión belül egy év alatt mintegy 143 milliárd euró az a negatív externália, amelyik a nehézgépjárművek miatt keletkezik.

Irtózatos, óriási, szinte felfoghatatlanul hatalmas összeg. Magyarországra is majdnem 3 milliárd euró jut ebből a pénzüsszegekből, mintegy 870 milliárd forintról beszélhetünk, és ha ezt lebontjuk, akkor azt találjuk, hogy mintegy 350 milliárd forint ebből az infrastruktúra fenntartásában, illetve rekonstrukciójában megfigyelhető, mondjuk úgy, hogy kártétel, nyilván nem szándékolt, ezt újfent csak alá tudom húzni, de 350 milliárd forintot kell ilyesféle célokra elkülöníteni vagy elkölteni. És akkor nem beszélünk még a légszennyezettségről, amely kimutathatóan több mint 90 milliárd forintos kárt okoz hazánkban, vagy éppen a balesetek, amelyek szintén 80 milliárd forint fölött összeget jelentenek, és ezt csak a nehézgépjárművek okozzák. Tehát, ha rá tudnánk terelni az ő forgalmukat a vasútra, akkor ezt mind-mind meg tudnánk spórolni.

Viszont sajnos azt kell lássuk, hogy a kormányzatnak a közlekedéspolitikát érintő fejezeteiben a környezetvédelem egyáltalán nem szerepel hangsúlyos helyen. Mit értek ez alatt? Első önálló költségvetési évükben, 2011-ben máris eltörölték a RoLa támogatását. Jó, tudjuk, hogy ez egy bonyolult történet, de mégiscsak arról volt szó, hogy a kamionokat vasúti kocsikra kell pakolni, és így kell őket keresz-

tűlfuvarozni az országon. Mivel ezt a támogatást a RoLa Kiskundorozsmától az ausztriai célpontig ezután nem kapta meg, nem részesedhetett ebből a támogatásból, 2012 végén beszüntette a működését, és sajnos azóta sem találta meg a kormányzat, hogy hogyan tudná ezt visszapótolni, hogyan tudná támogatni, pedig minden tanulmány arról szól, hogy egyetlenegy forintnyi erre fordított, mondjuk úgy, hogy támogatás után négyszeres az a haszonmegterülés, amit meg tudunk fogni vagy meg tudnánk fogni a negatív externáliák csökkentésének terén. Tehát itt is arra kérem államtitkár urat, hogy ha egy mód van rá, akkor ebben az ügyben is tessék hatékonyabban föllépni és ezt mindenképpen kierőszakolni.

Ahhoz, hogy az ország gazdasága hatékonyan működjön, nyilvánvaló módon szükséges egy nagyon jól működő közlekedési rendszer is, amelynek egyik fajsúlyos eleme a már többször emlegetett vagy folyamatosan részemről is emlegetett vasúti rendszer, amelynek igazándiból három dologra van szüksége, egyfelől ilyen jogszabályokra, mint ez is, amit a Jobbik-frakció, ismételten mondom, támogatni tud. Másodszor pedig arra a pályahálózatra, illetve infrastruktúrára eszközállománnyal együtt, amelyről szintén már nagyon sokszor volt szó a részemről is, hogy bizony ennek az állapota kritikán aluli. Vannak természetesen javulások, vannak örvendetes példák, de összességében azt tudjuk mondani, hogy nagyon rossz az állapot ebben a tekintetben is. És ott van az az emberi tényező, amit bizony sokszor el szoktak felejtetni, mert a vasúti rendszert az a humán erőforrás-mennyiség működteti, hogy ilyen nagyon rondán fogalmazzak, amelyik ott dolgozik, és vasúti szakemberként baktortól elkezdve a forgalomirányítón keresztül adott esetben a felső vezetőkhöz ott vannak és működtetik ezt a rendszert. És ennek a rendszernek az alján lévők bizony úgy érzik, hogy nem kapják meg azt a figyelmet és megbecsülést, amit megérdemelnének.

Miről is van egyébként szó? Vasutasból volt az 1960-as évek elején Magyarországon vagy 170 ezer fő. Ez 1980-ra 130 ezer főre csökkent, most azt látjuk, hogy vannak 37 ezren, és ez a 37 ezer fő sem kapja meg azt, ami egyébként jogosan megilletné őket. Mire panaszkodnak? Hiányolják az életpályát, államtitkár úr, panaszkodnak a bérekre, amelyek nevetségesen alacsonyak, és ami dühítő a vasúton belül, hogy hatalmasra nyílt az olló a felső vezetők és az egyszerű vasutasok, a rendszert valójában működtető vasutasok között. Már-már azt lehet mondani, hogy latin-amerikaiak ezek a bérkülönbségek, de ez csak egy dolog. Ott vannak még a munkakörülmények, amelyekre szintén panaszkodnak. Ilyen például a mostanra teljesen kaotikussá és sok esetben átláthatatlanná vált munkabeosztásoknak a rendszere.

Sorra kapom én magam is egyébként azokat a panaszos leveleket vasutasoktól, amelyekben joggal kritizálják ezt a rendszert. A gyökerei egyébként ennek oda nyúlnak vissza, hogy a vezényléses munkakörben dolgozók kapcsán a MÁV nagyon rondán

megpróbálta lenyúlni az ő pénzüket, azt a több milliárd forintot, ami ennek a 10 ezer, ilyen munkakörben dolgozó embernek járt volna. Aztán jogerős bírósági ítélet mondta ki, hogy ezt mégis ki kell fizetni, de trükköznek ezzel. És elkezdődött a nagyon csúnya és mindenképpen fölháborító machináció ezen a téren is.

A harmadik ilyen dolog, amire általában panaszkodni szoktak, az nem más, mint a vizsgáztatási rendszer, a sok esetben kontraproduktív vizsgáztatási rendszer, amelytől tényleg fölláll a vasutasok hátán a szőr, rettegnek tőle, és szinte elriasztja ettől az egyébként nagyon szép hivatástól, pályától a vasutasokat.

(20.30)

A rekonstrukciós forrásigények kapcsán itt - még van talán egy-két percem - el kell mondani, hogy maga ez a forrásigény óriási nagy lenne, mintegy 3 ezer milliárd forintról beszélünk, és csodálatos operatív programok ide vagy oda, ezek túljegyzettek többszörösen, hiszen ezermilliárd forintról beszélhetünk, ami majd a vasút területére jut. Látható, hogy nem elég a pénz, és éppen ezért kellene ezeket a pénzeket sokkal jobban megfogni. Ugyanis amíg, mondjuk, nagyapám idején a fejőstehenet úgy hívták, hogy Riska, a szocialista rezsim alatt a fejőstehén neve nem volt más, mint autópálya-építés - gondoljunk itt csak a PPP-s programokra, az M6-os autópálya szégyenletes, gyalázatos és megmagyarázhatatlan dolgaira -, a Fidesz-kormányzat idején pedig ez a fejőstehén nem más nevet kapott, mint a vasútfejlesztések, vasút-rekonstrukciók elnevezése, amiről már képviselőtársam, Kepli Lajos is tartott sajtótájékoztatót, és amikor csak lehetett, felemeltük a szavunkat amellett, hogy azért álljanak meg azok a mohó kiscigányok, amelyek be akarják kebeleznizni azokat a - még egyszer aláhúzom: - soknak tűnő, és valóban sok milliárdokról beszélünk, de a feladathoz mérten mégiscsak szűkös forrásokat, amelyeknek bizony lenne máshol is helye.

Én tulajdonképpen ennyit szerettem volna most elmondani, és az államtitkár urat nyomatékosan kérem itt, erről a helyről is abban az ügyben, hogy a vasutasoknak a szavát tessék meghallgatni, mert hozhatunk ilyen törvényeket, aláírhatjuk ezeket a megállapodásokat, de ezt a rendszert mégiscsak ezek a kis vasutasok működtetik, akik a szívüket, a lelküket adták a MÁV-ért, a Magyar Államvasutakért, és mégiscsak úgy érzik, hogy nincs a munkájuk, a személyük kellő módon megbecsülve. Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces időkeretben Manninger Jenő képviselő úrnak adom meg a szót.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársaim! Csak röviden szeretnék szólni, mert az előttem lévő képviselőtársam nem a napirendi pontról

beszélt. *(Ander Balázs: Dehogynem!)* Ha lenne olyan szabály, hogy a napirendi pont szűkebb értelmezéséről lehetne beszélni, akkor... *(Ander Balázs közbeszól.)*, tehát ő egy vasutas vitanapot nyitott meg ezzel, én nem kívánok ebben részt venni, de azért meg szeretném jegyezni, hogy kísérje figyelemmel a magyar vasutak helyzetét alaposabban, és akkor láthatja, hogy jóllehet nagyon sok a probléma, természetesen a bérek soha nem elegendőek, a fejlesztések valóban csak lépcsőzetesen valósulhatnak meg, az is igaz, hogy nagyon sokba kerül egy vasúti pálya felújítása, habár ezt érdemes lenne nemzetközi viszonylatban is összehasonlítani, de mégis, ezzel együtt azt mondom, hogy nyilván az uniós források segítségével is és az átszervezésnek köszönhetően a magyar vasút számos kiváló eredményt produkált az elmúlt évben és fog a következő években is. Úgyhogy azt kívánom, hogy majd ezt élvezhesse, habár kétségtelen, ez még nem az ország minden területén jelentkezik, csak egyes területeken, egyes felújított vonalakon, ahol új szerelvények járnak, de ez fokozatosan az egész országra kiterjed, és több helyen megfigyelhetjük majd, hogy igazából versenyképes lesz a vasúti személyszállítás is, a teherszállítás is remélhetőleg.

Képviselőtársaim, még egyet szeretnék elmondani: hogy a RoLa szállítás egyedül akkor volt életképes, amikor a kamionoknak külön engedélyt kellett kérni, külön kvótájuk volt, tehát ez egy teljesen más időszak. Ezzel együtt abban egyetértünk, és én azt gondolom, hogy az elektronikus útdíj bevezetése és számos más intézkedés is, igenis figyelembe veszi a közlekedéspolitikát a környezetvédelmi szempontokat, és előnyben részesíti az árufuvarozást a vasúti téren is, nyilván azzal együtt, hogy a közlekedéspolitikát területén még sok a teendő. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Most Kepli Lajos képviselő úrnak adom meg a szót két percben.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Ehhez a vasútfejlesztési vitanaphoz én is szeretnék egy kétperces felszólalással hozzájárulni, ha már Ander Balázs képviselőtársam is említette, hogy valóban, a vasútfejlesztéssel leginkább megint csak - mint minden mással is ebben az országban - a kormányközeli vállalkozók, az Orbán Viktor környékén lévő személyek, jelesül Mészáros Lőrinc jár jól. Hiszen ahogy azt említette képviselőtársam, valóban a dél-balatoni vasútvonal 50 milliárd helyett 70 milliárd forintos összegért történő megépítése vagy akár a fonyódkaposvári vonal felújítása az ő nevéhez fűződik, ami a 300 milliárdos uniós forrásból, ami a Balaton fejlesztésére jutna, 100 milliárdot már elvitt, és most jön a csavar a dologban: már a Balaton Fejlesztési Tanács ülésén elhangzott az, hogy az északi parti vasútfejlesztéssel együtt kellene a kettőt kezelni. Úgy látszik tehát, hogy újra megéhezett a kisgömböc, hiszen a 300 milliárdból van még 200 milliárd szabadon felhasználható forrás, úgy tűnik, hogy ebből újabb tízmilliárdok fognak elmenni az északi parti

vasútfejlesztésre, ami egyébként nagyon szükséges, hiszen a villamosítás már régóta várat magára a Balaton északi partján is, hogy gyorsabban lehessen Budapestről Tapolcáig eljutni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy mindent állandóan egy vállalkozó kezére kell juttatni, az összes forrást egy és ugyanazon cég és érdekeltség körébe kell kiutalni, hiszen van jó néhány olyan vállalkozó Magyarországon, aki ezt el tudná végezni, és szívesen elvégezné.

Ne használjuk a vasútfejlesztést, a vasút témakörét arra, amire minden más közbeszerzést, minden más uniós fejlesztési forrást, hogy a kormány környezetében álló embereket jutalmazzuk pályázatokkal, közbeszerzési forrásokkal és súlyos milliárdokkal! Már lassan felállni sem érdemes itt a parlamentben, hiszen nap mint nap elhangzik, hogy éppen hol nyúltak le közbeszerzési forrásokon keresztül újabb milliárdokat. A vasút fejlődjön, Magyarország fejlődjön, de ne úgy fejlődjön, hogy minden másfélszeres-kétszeres áron kerül megvalósításra, mert a korrupciós rátát is beleszámolják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki nem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt. Így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban engedjék meg, hogy minden frakciónak megköszönjem, hogy a Nemzetközi Vasúti Árufuvarozásról szóló Megállapodás és Mellékleteinek 2015. és 2016. évi módosításaival egységes szerkezetben történő kihirdetéséről szóló törvényjavaslatunkat támogatták. Valóban, ez a törvényjavaslat elősegíti azt, hogy a magyar vasút aktív szereplője legyen a kelet-nyugati áruforgalomnak.

Ami a vasúttal kapcsolatos egyéb hozzászólásokat illeti, a Magyar Államvasutak immáron újra egységes, tehát gyakorlatilag három nagy szervezetből áll, közel 37 ezer dolgozójával a legnagyobb állami vállalat, messzemenően élvezi mind a kormány, mind a magyar társadalom támogatását, hiszen mind a kormány, mind a társadalom tisztában van a vasutasok szakmaszeretetével, szolgálatviselésével és áldozatvállalásával. Részben az ágazatnak a fejlesztésével - ezt a hozzászólók is elmondták - ebben az uniós ciklusban az infrastruktúra-fejlesztésre rendelkezésre álló 1500 milliárdból ezermilliárdot a kötött pálya kap meg, tehát a vasút most is és a jövőben is jelentős fejlődések előtt áll.

Ami pedig a kormány odafigyelését és megbecsülését mutatja, egyetlen tény: a 2016-os bérfejlesztési tárgyalások során elsőként a MÁV állapodott meg a vasutas-szakszervezetekkel, és ez a megállapodás szolgált etalonként a többi állami vállalati bérmegállapodáshoz is.

A kormány mind a vasutat, mind a vasutasokat a magyar társadalom és a magyar gazdaság fontos elemeinek, fontos résztvevőinek tekinti a jövőben is, és ennek megfelelően tekint rájuk. Köszönöm, elnök úr, a türelmét.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A Manning János képviselő úr által benyújtott előterjesztés T/10735. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Manning János képviselő úrnak, az előterjesztőnek.

MANNINGER JENŐ (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A földgázszállításirendszer-üzemeltetők közötti rendszer-egyensúlyozásra vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzat létrehozásáról szóló 312/2014/EU rendelet alapján a rövid távú földgáz-nagykereskedelmi piac előmozdítása érdekében a tagállamoknak úgynevezett kereskedési platformot vagy platformokat kell létrehozniuk. Ilyen tevékenységet Magyarországon egyrészt az FGSZ Földgázszállító Zrt. úgynevezett egyensúlyozó platformjának bázisán, másrészt a szervezett piacon, vagyis a gáztőzsdén kézenfekvő kialakítani.

(20.40)

Tekintettel arra, hogy a hazai földgázpiac mérete nem indokolja két külön kereskedési platform működtetését, az érintett szereplők egyeztetéseket folytatnak a kereskedési platform közös üzemeltetéséről, a szervezett földgázpiaci engedélyes bázisán 2016. október 1-jei üzemkezdettel. A földgázellátásról szóló törvény jelenleg kizárólag a villamosenergia-rendszerirányító számára biztosít lehetőséget arra, hogy a szervezett földgázpiacot működtető társaságban részesedést szerezzen.

A földgázellátásról szóló törvényben szükséges annak biztosítása, hogy a szervezett földgázpiacot működtető részvénytársaságban való tulajdonszerzési korlát alóli kivétel tekintetében a földgáz-rendszerirányítóra a villamosenergia-átviteli rendszerirányítóval megegyező szabályok vonatkozzanak. Ezt tartalmazza az előterjesztés, amelyet kérem, hogy támogassanak. Köszönöm figyelmüket.

ELNÖK: Megkérdezem Aradszki András államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. (Dr. Aradszki András: Igen.) Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény

módosítása fekszik előttünk, amely egyetlen rendelkezés módosítását jelenti. A gáztőzsdé üzemeltetőivel, illetve működtetőivel kapcsolatos a törvényjavaslat, meg akar szüntetni egy olyan diszkriminációt, ami eddig a rendszerben benne volt, és eddig csak a villamosenergia-rendszerirányító számára biztosított lehetőséget arra, hogy ezen a gáztőzsdén, illetve az ezt működtető társaságban részesedést szerezzen.

Úgy gondolom, hogy ezt a lehetőséget meg kell adni a földgáz-rendszerirányító számára is, hogy ezáltal egy megerősödött gáztőzsdé alakuljon ki Magyarországon, amely biztosítja a piac teljesebb működését, és ezáltal biztosítani tudja a gázárzásnak a gázkereskedelmi szektorban való követését és piacosabb megjelenését.

Úgyhogy emiatt is egy előrevívó, támogató javaslatnak tartom a képviselő úr által benyújtott javaslatot, köszönet is jár ezért, és kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a benyújtott javaslatot támogatni szíveskedjen.

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Megkérdezem, a Fidesz részéről kíván-e valaki hozzászólni. (Nincs jelzés.) Nem látok jelentkezőt. Akkor megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Sokkal jobban örültem volna, hogyha egy egyéni képviselői indítvány a földgáz árának csökkentéséről szólna, de ez a törvényjavaslat most nem erről szól.

A jelenleg hatályos földgázellátásról szóló törvény szerint, a főszabály szerint az úgynevezett szervezett földgázpiacot üzemeltető gazdasági társaságban egyetlen részvényes tulajdoni hányada vagy szavazatainak száma sem haladhatja meg a társaság alaptőkéjének vagy leadható szavazatainak 10 százalékat, és ez az arány a Get. szerinti engedélyesek, a leányvállalatokkal egybeszámítva sem haladhatja meg az 50 százalékot. Az eddigi egyetlen kivétel a Mavir Zrt. volt. A törvényjavaslat alapján az FGSZ földgázkereskedő zrt. is megkapja a tulajdonszerzési korlátok alóli mentességet, ugyanúgy, mint a Mavir Zrt. A törvényjavaslat célja szakmai szempontból elfogadható és támogatható. Egyetlenegy érthetetlen momentuma van a törvényjavaslatnak, hogy miért egy egyéni képviselői indítványként került ide, miért nem a kormány javasolta. Ezek a lobbiszagú javaslatok nem szerencsések, ettől függetlenül - ahogy említettem - szakmailag támogatjuk a javaslatukat, és igen szavazatunkkal is. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Keppli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Csak ismételni

tudom az előttem szólókat, az, hogy a földgázz szállító zrt. részére feloldásra kerül a tulajdonszerzési korlát, mindenképpen támogatandó és üdvözlendő, hiszen egy diszkriminációt szüntet meg a törvényben, ezért a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Nem látok további hozzászólási szándékot, így megkérdem Aradszki államtitkár urat, kíván-e hozzászólni. *(Dr. Aradszki András: Nem.)* Nem kíván hozzászólni. Így sikerült körülbelül hat perc alatt ezt a törvényt megtárgyalnunk.

A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következnek a földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/10724. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Aradszki András úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat a földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény egyetlen rendelkezésének módosítására irányul.

Az ellátásbiztonságot Magyarországon mind a kőolaj és kőolajtermékek, mind a földgáz vonatkozásában a biztonsági készletezés intézménye garantálja. Ezen feladatot a Magyar Szénhidrogén Készletező Szövetség, az MSZKSZ végzi. A vonatkozó jogszabályok alapján főszabályként az MSZKSZ tagjává válik minden végfogyasztónak értékesítő kereskedő, illetve saját magát ellátó fogyasztó. A tagok az általuk értékesített mennyiség arányában az MSZKSZ részére tagi hozzájárulást fizetnek, amit a fogyasztóik számára a készletezési díjban továbbhárítanak.

A két szektor között különbség van. Amíg a behozott kőolaj és kőolajtermékek biztonsági készletezéséről szóló 2013. évi XXIII. törvény értelmében nem kell tagi hozzájárulást fizetni, vagy a befizetett tagi hozzájárulás visszaigényelhető meghatározott kőolajtermékek azon mennyisége után, amelyet a tag igazoltan vegyipari és nem energetikai célokra hoz be vagy értékesít közvetlenül a végső felhasználó számára, addig ezzel szemben a földgáz biztonsági készletezéséről szóló törvény jelenleg nem tesz különbséget az energetikai, illetve vegyipari típusú felhasználás között.

Magyarországon a 2015. évben ipari célból felhasznált földgáz összesen 5,46 millió köbméter volt, amelyből 0,76 millió köbméter került közvetlenül vegyipari alapanyagként és nem energetikai célból felhasználásra. A földgázt vegyipari célokra felhasználó vállalkozások számára a készletezésben való részvétel és a készletezéssel kapcsolatos díjfizetési kötele-

zettség jelentős költségeket okoz, amely költségeket ezen vállalkozások az általuk termelt vegyipari termékek árában kénytelenek áthárítani a vevőikre.

Mindez a vegyipari vállalkozások versenyképességének csökkentését eredményezi, a módosítás ezért megteremti a lehetőséget a földgázt alapanyagként felhasználó vegyipari vállalkozások számára az MSZKSZ részére megfizetett tagi hozzájárulás legfeljebb 80 százalékának visszaigénylésére. Ezáltal itt is, mint az előző törvényjavaslatban egy diszkriminatív szabályozás megszüntetésére kerülne sor.

Tisztelt Országgyűlés! Még egyszer mondom, hogy ez a földgázt alapanyagként felhasználó vegyipari vállalkozások részére teremt olyan jogi környezetet, amellyel lehetőséget biztosít egyrészt a költségek csökkentésére, másrészt ezáltal versenyképességük növelésére.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a földgáz biztonsági készletezéséről szóló 2006. évi XXVI. törvény módosításáról szóló T/10724. számú törvényjavaslatot támogathatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében szintén megadom a szót Manning János úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

MANNINGER JENŐ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr ismertette, a módosítás megteremti a lehetőséget a földgázt alapanyagként felhasználó vegyipar számára a befizetett biztonsági készletezési tagdíj visszaigénylésére. Magyarországon a vegyipari alapanyagként és nem energetikai célból felhasználásra került földgáz mintegy 14 százaléka az ipari célból felhasznált földgáznak, amit vegyipari alapanyagként használnak, tehát látjuk, hogy az egésznek egy kisebb százalékáról van szó. Ugyanakkor ez igen jelentős a vegyipar számára.

A készletezési díj megfizetése a vegyipari vállalkozások versenyképességének csökkentését eredményezi, ezen javaslat célja pedig ezen vegyipari vállalkozások részére - a kőolaj biztonsági készletezése szabályozásához hasonlóan - a törvény módosítása által olyan jogi környezet kialakítása, amely lehetőséget biztosít költségeik csökkentésére, ezáltal versenyképességük növelésére. Ezért kérem a javaslat támogatását. Köszönöm.

ELNÖK: Most megadom a szót Tóth Bertalan úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

(20.50)

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat célja támogatható, tekintettel arra, hogy

azzal elősegíthető a hazai vegyipari cégek versenyképességének növelése. A törvényjavaslat szerinti cél eléréséhez ugyanakkor elengedhetetlen, hogy a hazai vegyipari cégeket ellátó földgázkereskedők ne terheljék rá, ne hárítsák tovább ezekre a cégekre az általuk visszaigényelhető, akár több száz millió forintot is kitevő készletezési díjat. Erre mindenképpen oda kell figyelni.

Ahogy említettem, az MSZP a törvényjavaslat céljával, vagyis a hazai vegyipari cégek versenyképességének növelésével egyetért, ezért támogatja. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Most megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Mi sem áll távolabb a Jobbik Magyarországi Mozgalom frakciójától, mint hogy akadályozza a hazai vegyipari cégeket a versenyképességük javításában. Eppen ezért meglepő módon a törvényjavaslatot mi is támogatjuk, és nagyon reméljük, hogy az így megmaradt többletprofitot munkahelyteremtési beruházásokra is fordítani fogják ezek a vállalkozások, és akkor mindenki jól jár. Köszönöm szépen. *(Dr. Lukács László György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megkérdezem Aradszki államtitkár urat, kíván-e válaszolni, mivel nincs más jelentkező. *(Dr. Aradszki András jelzésére:)* Öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a támogató hozzászólásokat. Valóban lehetne ilyen jellegű aggályt támasztani, ha a szabályozás ebből a szempontból nem lenne korrekt. Ugyanis a beszerzett földgáz készletezési díját már a felhasználás után visszaigényli a szövetségtől. Tehát az a fajta árátírási mechanizmus egyszerűen nem tud működni ebben a rendszerben, mert a vegyipari célú felhasználást követően az MSZKSZ-díj csökkenéséről van szó, és az MSZKSZ-díj visszaigényléséből származó bevétel eredményezi, hogy a vegyipari vállalkozások versenyképessége növekszik, erősödik, és a kereskedők is megkapják a maguk pénzét. Köszönöm szépen, ennyit szerettem volna elmondani.

ELNÖK: Az általános vitát - vagy inkább általános egyetértést - lezárom. A módosító javaslatok benyújtására a csütörtöki napon 16 óráig van lehetőség.

Most a napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk, és jönnek a **napirendi utáni felszólalások**.

Ennek keretében elsőként Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót: „A szakközépiskolai képzés átalakításáról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az elmúlt időszakban nem csak

a szakközépiskolai képzés meggyengítése, a közismereti tárgyak oktatásának megszüntetése borzolta a kedélyeket a szakképzésben. Ha nem is érint ilyen széles rétegeket, de a maga nemében súlyos visszalépést jelentene az alapítványi szakképző intézmények ellehetetlenítése is. Az LMP mindkettő tervezett intézkedés kapcsán kifejtette már a véleményét. Határozottan tiltakozunk a szakközépiskolák közismereti tárgyainak megszüntetése ellen, és határozottan ellenezzük a nem állami intézmények tervezett államosítási szándékát is. Mindkét intézkedés elvesz valamit a meglévőkből, leszűkíti a lehetőségeket, visszalép a meglévő többszínűségből. Lebutít, leegyszerűsít és bekorlátoz.

Az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete minden képviselőnek elküldte az alábbi levelet, amelyben összefoglalják az alapítványi szakképzők államosításával kialakult helyzetet. Szeretnénk, ha ez a levél itt a parlamentben is elhangozna. Ezt a levelet fogom a felszólalásom további részében felolvasni.

„Az alapítványi szakképzők államosításáról. A 2015/2016. tanév elején mulasztásos törvénysértés miatt előállt egy olyan helyzet, hogy a magánszaképzők nem rendelkeztek államilag finanszírozott keretszámokkal olyan tanulók tekintetében, akik a felvételi eljárásban már jelentkeztek ezekbe az iskolákba.

Ezt a szaktárca által teremtett szorult helyzetet használta fel az NGM arra, hogy a szakképzési centrumok és az államtitkárság közvetlenül is megkeressék a magánfenntartókat az ajánlatukkal. A tanév megindításához szükséges mindennemű keretszámátadást ahhoz kötötték, hogy az alapítványok három napon belül - három napon belül! - jognyilatkozatot tessenek arról, hogy maguk kéri az általuk fenntartott iskolák átadását a következő tanévtől egy szaképzési centrumnak.” Egészen döbbenetes! „Ezt a nyilatkozatot augusztus 27-én, csütörtökön délig kellett megküldeni Czomba Sándor akkori államtitkárnak.

A megküldött nyilatkozatokat az államtitkárság nem tartotta elég egyértelműnek, ezért telefonon instruálta a fenntartókat, hogy egészítsék ki a nyilatkozatukat azzal, hogy egyúttal lemondanak a 2016/2017-es tanévre szóló keretszámok igényléséről is.

A nyilatkozatok szaktárca általi begyűjtése után hónapokig nem történt semmi. Az Alapítványi és Magániskolák Egyesülete a 2016/2017-es tanév indításának ellehetetlenülése miatt 2016 tavaszán több alkalommal megkereste az NGM-et az alapítványi iskolák szakképzési centrumokba történő szervezésének alternatív megoldásával, valamint tárgyalási kezdeményezéssel. Ezekre a megkeresésekre a mai napig nem jött válasz. A napokban nyilvánossá vált egy, az integrációra vonatkozó megállapodástervezet. A megállapodástervezetből jól látható az állami intézményfenntartó hozzáállása az oktatáshoz.

A köznevelési intézményeket nem a tanuló fejlődését elősegítő tanulási térnek, nem a pedagógiai-szakmai munka terepének, hanem ingó (különösen

informatikai és multifunkcionális eszközökből, valamint gépjárművekből álló) és ingatlan vagyonoknak látja. Bár a dokumentum címe az, hogy megállapodástervezet, a tervezet nem garantálja a polgári törvénykönyv szerződésekre vonatkozó kikötéseit. A kötetmi jogviszony egyoldalú, a felek a szerződés szövegét nem közös akaratukkal dolgozták ki. A vagyont ugyan nem elkobozza, hanem tartós ingyenes használatba veszi.

A tanulókról a 21 mellékletből a 18. melléklet kér először információt. A megállapodás szövege a tanulók képzésének zavartalan, változatlan folytatására még csak nem is utal. Az iskola pedagógiai programjának végrehajtására semmilyen garanciát nem fogalmaz meg a dokumentum.

A megállapodástervezetből kitűnik az átvevő fél viszonyulása a szakképzéshez, közoktatáshoz. Ahogy az iskolákról mint helyiségből, eszközökből, dolgozókból és tanulókból álló egyenintézményről gondolkodnak, abból látszik, hogy fogalmuk sincs arról, hogy miért olyan kudarcosak gyakran az állami iskolák, és miért választják tanulók és szülők tízezrei az alapítványi és magániskolákat.” Eddig az idézet.

Szerettük volna ezzel is felhívni a figyelmet a nem állami intézmények ellehetetlenítésére és a szakképzés lezüllesztésére, ami manapság Magyarországon folyik. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony „A honvédelem napjára” címmel. Öné a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Május 21-én ünnepeltük a magyar honvédelem napját, a budai Vár 1849-es visszavételének évfordulóját. A magyar hadtörténet egyik legfelemelőbb pillanata volt, amikor a magyar szabadságért és az 1848-as forradalom vívmányainak megvédéséért folytatott szabadságharc a tetőpontjához érkezett. Habár a szabadságharc az 1849-es dicsőséges tavaszi hadjárat minden sikere ellenére elbukott, a küzdelem mégsem volt hiábavaló. Az 1848-as forradalom rakta le a modern Magyarország alapjait, és a szabadságharc biztosította, hogy ezeket az alapokat soha többé ne lehessen lerombolni.

1848-49-ben egy egész nemzet küzdött a szabadság, egyenlőség és testvériség kivívásáért. E nemes küzdelem során született meg a Magyar Honvédség, az a fegyveres erő, amelyre csakúgy, mint 1849-ben, ma is büszke lehet az egész nemzet.

Ma a XXI. század elején szerencsére nincs szükség Magyarországon az 1849-es tavaszi hadjáratot idéző nagy csaták megvívására. Nem kell Magyarországon egész lakosságának fegyverben állnia, más haderők támadásától tartva. Általános közvélekedés, hogy ma Magyarország katonai értelemben biztonságban van, és szerencsére elmondható, hogy megalapozott ez a vélekedés.

A honvédelem napja jó alkalmat kínál arra, hogy emlékezzünk azokra a pillanatokra, amikor Magyarországon a magyar polgárok biztonságáért és szabadságáért súlyos küzdelmeket kellett folytatniuk elődeinknek.

(21.00)

Ezen küzdelmek eredménye, hogy ma alapvetően független és biztonságos országban élhetünk. E küzdelmek emlékeinek felidézésével kell tudatosítanunk magunkban és minden magyar állampolgárban, hogy a ma érzékelhető biztonság korántsem magától értetődő. Annak áldásait azért élvezhetjük, mert az arra hivatott szervek, katonai értelemben a Magyar Honvédség azt biztosítja minden magyar állampolgár számára.

A béke, a szabadság és a biztonság fenntartásáért ugyanúgy küzdeni kell ma is, mint bármikor a történelemben. Csupán e küzdelem módja és jellege változott. Magyarország a világ legerősebb katonai szövetségének, a NATO-nak a tagjaként, továbbá széles körű nemzetközi együttműködésben végrehajtott műveletek aktív résztvevőjeként veszi ki részét a nemzetközi béke és biztonság fenntartására irányuló erőfeszítésekben. Jelen pillanatban is a Magyar Honvédség több száz katonája teljesít szolgálatot különböző nemzetközi műveletekben.

Elemi biztonsági érdekeink a világban zajló fegyveres konfliktusok megfékezése, eszkalálódásuk megakadályozása. Biztonságpolitikával foglalkozók számára közhely ugyan, azonban a szélesebb közvéleményben, de még sokszor a politikai elitben is csak kevésbé tudatosul, hogy globalizált világunkban a tőlünk távol tomboló fegyveres konfliktusok is képesek lehetnek aláásni hazánk biztonságát. Erre az igazságra rávilágítottak az elmúlt években történt események is. Hiszen egyik napról a másikra az Európában élő emberek hétköznapijaiban is meghatározó tényezővé váltak a Közel-Kelet és Észak-Afrika régóta tomboló konfliktusai.

Az utóbbi évek eseményei minden bizonnyal a közvéleményben is átértékeltek a XXI. század honvédjeinek megítélését. Egyre többen látják és érzik át, hogy azok a honvédek, akik ma Koszovóban vagy Afganisztánban nemzetközi műveletekben teljesítenek szolgálatot, ugyanúgy a haza védelmét szolgálják, mint 1848-49-ben az elődeik tették.

Sokaktól hallani olyan szemléletet, amely kétségbe vonja a magyar haderő fenntartásának szükségességét, mondván, hogy a NATO majd úgyis megvéd minket. Kétségtelen, hogy a NATO a világ legerősebb katonai szervezete, és a NATO-tagság Magyarország biztonságának az egyik legfontosabb fundamentuma. Azonban a NATO is csak annyira erős, amennyire tagállamai erősek. Ezért minden tagállamnak, köztük Magyarországnak is elemi érdeke jól felkészült és jól felszerelt haderő fenntartása. A szövetségi együttműködés nem helyettesíti, hanem

megsokszorozza az egyes tagállamok hadseregei, köztük a Magyar Honvédség erejét és lehetőségeit.

A politikának súlyos hiányosságokat kell pótolnia. Ugyanis a biztonság illúziója a politikai vezetőket is védelmi kérdések és a haderő fontosságának alábecsülésére készítette. Ma már látszik, hogy ez súlyos felelőtlenség volt, hiszen az elmúlt néhány év leforgása alatt Európa tágabb biztonsági környezetében drámai változások zajlottak le.

Mindenkinek, nekünk, politikusoknak különösen látnia és értenie kell a modern, felkészült haderő fenntartásának a fontosságát. Magyarország szabadságának és függetlenségének záloga ma is a Magyar Honvédség katonáinak elhivatottsága és felkészültsége. A honvédelem napján is az a feladatunk, hogy közzönetet mondjunk mindazoknak a nőknek és férfiaknak, akik vállalták a katonai szolgálattal járó terheket, és az 1848-49-es elődeikhez méltóan szolgálják hazánk szabadságát, biztonságát és függetlenségét. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Ezeket a problémákat vetették fel a legtöbben a valódi nemzeti konzultáció egyes állomásain a lakosok közül.” Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik 2016. év elején egy valódi nemzeti konzultációt indított, amely konzultáció keretében három igen fontos témával kívántunk, illetve kívánunk foglalkozni. Az egyik az oktatásnak a kérdése, a másik az egészségügyé, és egy nagyon fontos harmadik terület, a korrupciónak a kérdése is bekerült azok közé a témák közé, amelyeket mindenképpen érdemes megvitatni nemcsak a szakmával, hanem magával a lakossággal is, a választópolgárokkal, de Magyarország összes lakosával is.

Mi mindenképpen minden lehetőséget megragadtunk ahhoz, illetve annak az érdekében, hogy a konzultáció a legsikeresebben történjen. Így az előkészítő szakaszon most már lassan túljutva a szakmai szervezetekkel - itt több tucat szakmai szervezetet kell érteni minden egyes területen - lefolytattuk a magunk konzultációját. Majd ezek után a lakossághoz egy kicsit közvetlenebbül fordultunk. Egrésztt elmentünk azokra a helyekre, ahol akár a szakmában dolgoznak, ahol a lakossággal is találkozni lehet, legyen szó iskolákról, ahol a tanárok tanítanak, illetve a diákok tanulnak, de legyen szó egészségügyi intézményekről, ahol egyébként a betegek - nagyon fontos véleményformáló csoport - gyógyulni kívánnak. Így hát úgy gondoltuk, hogy több olyan konzultációs módot is választunk, amellyel, ha úgy tetszik, irreguláris módon, a megszokottól eltérően, a kormányzati kommunikációtól és konzultációtól teljesen eltérően tudunk konzultálni.

Így képviselőtársaimmal nemcsak hogy önkéntes munkára jártunk, illetve járunk egészségügyi

intézményekben, az egyébként itt mellettem helyet foglaló Magyar Zoltán képviselőtársam is személyesen önkéntes munkát végzett, illetve végez egy budapesti intézményben, jómagam is egyébként hasonló önkéntes ápolóként dolgozom. De például Ander Balázst is megemlíthetjük, képviselőtársunkat jó példaként, aki mesedoktornak állt, és kisgyermekeknek próbálta a kórházban töltött napokat egypár órányi meséléssel, ha úgy tetszik, kényelmesebbé, illetve jobbá tenni. Mindezek közben egyébként kiváló lehetőség nyílik, hogy beszéljünk nemcsak a betegekkel, hanem az ott dolgozókkal is. Úgy gondolom, ez a konzultációnak a lényegi és egyik legfontosabb eleme, amit minden képviselőnek meg kellene valósítania.

De hogy még közelebb menjünk, majdnem minden megyeszékhelyre elmentünk egy olyan fórumot, egy szokatlan formátumú fórumot tartani, amelyben bizony a lakosságnak sokkal nagyobb lehetősége volt arra, hogy elmondja a saját véleményét. Így hát én az egészségügyi ágazattal foglalkozva saját magam vettem a fáradságot, és lejegyzeteltem pár olyan gondolatot, amelyet ezeken a lakossági fórumokon a lakosok elmondtak és amit az egészségüggyel kapcsolatosan felvetettek.

Így például volt az egyik lakossági fórumon egy középkorú hölgy, akinek az álláspontja szerint talán az egészségügy legnagyobb problémája az, hogy nem jut bele elég pénz, ő ezt így fogalmazta meg. Mi ezt mindannyian tudjuk, hogy ez az alulfinanszírozottságnak a kérdése. Azt mondta és azt sejtette, hogy valaki mintha tudatosan csinálná így az egészségügyet, hogy ne jusson oda elég pénz. Ő úgy gondolja, hogy összességében az embereknek azért nem adnak, illetve az egészségügynek azért nem adnak elegendő pénzt, hogy az emberekkel ne kelljen foglalkozni, legyenek minél betegebbek és legyenek minél kevésbé sokáig teher a társadalomnak.

Természetesen más olyan komoly problémák is előkerültek, például egy szegedi hozzászóló hívta fel a figyelmet az előregedő házi orvosokra, és milyen igaza van, a házi orvosok között a korfa azt mutatja, hogy nagyjából a házi orvosi átlagéletkor az ötven évet bőségesen meghaladja, és 45 százalékuk egyébként betöltötte az 54 éves életkort is, és az utánpótlás hiányzik. Nos, ez a szegedi hozzászóló is ezt vetette föl, és ez, mint ő mondta, egyébként az intézménynek, tehát magának az orvosnak a hozzáférhetőségét rontja, hiszen nemcsak hogy utánpótlás nincs, hanem körzeteket vonnak össze.

Egy másik hozzászóló, aki maga is szakdolgozó, felhívta a figyelmet arra a bérhelyzetre, arra az áldatlan bérhelyzetre, amiben élnek. Ő úgy gondolja, hogy nemcsak bér kérdése, hanem megbecsülés kérdése is az egészségügyi szakdolgozóknak a helyzete. Tehát a megbecsülést arra érti, hogy bár nagyon szívesen dolgozza végig a tizenkét órát, de szeretne a családjával is időt tölteni, és szeretné, hogy a betegek is úgy tekintsenek rá, hogy őt elismerik, őt megbecsülik a munkájában.

Egy látszólag nem szakmai hozzászóló ügyesen ragadta meg a lényegét szintén a kormányzati pénzköltésre vonatkozóan, hogy miért nem az egészségügyre költjük azt a pénzt, amelyet egyébként kivasútra, stadionra pazarol a kormány. Nyugodtan mondhatnánk az utóbbiak fényében: talán azért, mert a Viktor nem engedi. De ezt még ők maguk sem tudták.

Egy fiatal férfi pedig megjegyezte, hogy az egészségügy egyik komoly problémája a saját példájából kiindulva a hálapénz, amellyel sajnos ő mint tarifával találkozott egy szülésnél, és amelyet előre kért el tőle a szülés-nőgyógyász.

Én úgy gondolom, hogy mindenképpen a lakossági fórumok egy dolgot megerősítettek, hogy az egészségügyben nagyon komoly probléma az alulfi-

nanszírozottság, a forrásoknak a nem elegendő volta, a dolgozók bérezésének a nagyon alacsony színvonalra, és mindez az adósságállomány, amely a kórházakat terheli - ez a valódi nemzeti konzultációnak az egyik tanulsága. A Jobbik folytatja tovább a valódi nemzeti konzultációban a lakosokkal történő konzultációt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm a munkájukat.

Holnap reggel kilenc órakor folytatjuk az ülést. Az **ülésszakát bezárom**.

(Az ülésnap 21 óra 09 perckor ért véget.)

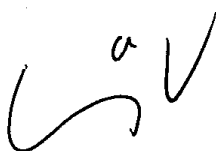
Földi László s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Ikotity István s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)